

ELTE TREFORT ÁGOSTON
GYAKORLÓ GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2015/2016. iskolai évről
az iskola fennállásának 144. évében

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2015/2016. iskolai évről
az iskola fennállásának 144. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
A 2015/2016-OS TANÉVRŐL

Szerkesztette: Mohay Péter

A szövegek nyelvi ellenőrzésében részt vett Szabó Beáta.

A borítón látható képet Nagy Levente (8. a) készítette
a Köln felé tartó repülőgépen, mellyel a diákcsere programra utazott a csoport.

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnázium

Felelős kiadó: Csapodi Zoltán

Nyomdai előkészítés: Szabó László
Nyomdai és körészeti munkálatok: Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen, 2017
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET	7
Az iskola fenntartója és igazgatósága	8
A tantestület	9
Igazgatói beszámoló	15
Kitüntetett tanárok	19
Az egyes osztályok tanárai	20
Az iskola szolgáltató testülete	24
A TANÁRJELÖLTEK	25
NAPTÁR	29
Eseménynaptár	30
Trefort-napi előadások, programok	33
Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)	38
EREDMÉNYEK	39
Tanulmányi eredmények	40
Érettségi eredmények	42
A legjobb érettségi átlagok	43
Versenyeredmények	44
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései	50
Tompai József-pályázat	51
Kolos Dávid Emlékdíj	52
A papírgyűjtés eredménye	53
Diákszínjátékos fesztivál	54
BESZÁMOLÓK	55
A milánói EXPO – szerintünk	56
Día de Tapas	59
Egy nap Bécsben	60
Trefort vacsoraest	61
Német diákcsere (Budapest, Jever)	62
Kölni diákcsere	66
Németországi tanulmányutam	69
Körbecikliztük a Balatont (8. b)	70
Spanyolországi utazás	73
Élménybeszámoló az angliai nyelvtanfolyamról	75
Így táboroztunk (8. c)	77
Voltunk egyszer Pálkövén (9. a)	79
A 9. c szigetkerülő kenutúrája	80

OSZTÁLYOK	81
7. a	82
7. b	86
7. c	90
8. a	93
8. b	96
8. c	99
9. a	102
9. b	106
9. c	109
10. a	112
10. b	115
10. c	118
11. a	119
11. b	122
11. c	130
12. a	133
12. b	134
12. c	136
AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI	137
A diákönkormányzatról	138
A felvételi	139
A NETFIT felmérés	142
A Trefort és a homloklebeny	144
Az EA Think 2015 projekt a 9. c-ben	146
Francia diákszínjátészó	149
GyalogTrefort	150
Gyógytestnevelés	151
Iskolai közösségi szolgálat	153
Látássérült tanárjelölt a Trefortban	154
Mi derül ki a felvételi elemzéséből?	159
Très Fort – énekelünk is	165
MŰVEK	167
Advocatus Diaboli	168
Az ember mesterséges evolúciója	172
Az infokommunikáció hatásai a 21. században	178
Break the silence	181
Francia műfordítás	185
Kísérletek modulált ultrahanggal	187
Mamuska	195
Megoldás keresése a sclerosis multiplex problémájára	197
Tízezren egyedül	202
AZ ISKOLA ALAPRAJZA	205

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:
EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
1056 Budapest, Szerb utca 21-23.

Az egyetem rektora:
DR. MEZEY BARNA

Az egyetem kancellárja:
DR. SCHEUER GYULA

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM

igazgató:
CSAPODI ZOLTÁN

igazgatóhelyettesek:
DR. SCHRÓTH ÁGNES
FERENCZ GÁBOR
PÁL GERGELY

Az iskola címe:
1088 Budapest, Trefort utca 8.

Az iskola honlapja:
www.trefort.elte.hu

A tantestület¹

ASZÓDI-ANGYAL ANDREA (2015)

- pszichológus

BAJZA SÁNDOR (2012)

- osztályfőnök: 7. c, angol: 7. c, 10. évf., 12. a, 12. b

BAREITHNÉ KECSKÉS MÁRIA (1983)

- testnevelés: 9. b, 9. c, 10. b, 10. c, 12. b, 12. c

BORONKAI-HORVÁTH ZSÓFIA (2010)

- földrajz: 8. c, 9. a, 9. b, 9. c, 10. c, biológia: 8. b, 8. c, 11. b,
diákönkormányzatot segítő tanár

BOGDÁN KRISZTINA (2002)

- vezetőtanár, spanyol: 10. a, 10. c, 11. c, 12. a, 12. c,
közösségi szolgálati munkát segítő pedagógus

BOZÓKI GABRIELLA (1996)

- vezetőtanár, magyar: 10. a

BUGÁN ILONA (2006)

- spanyol: 9. évf., 10. b, 10. c, 11. a, 11. b

CSAPODI ZOLTÁN (1993)

- igazgató, vezetőtanár, történelem: 9. a

CSERŐS BORBÁLA (2004–2007, 2014–)

- osztályfőnök: 7. b, magyar: 7. b, 8. c, 10. c, 11. c

DOMOKOS KATALIN (1982)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. b, francia: 10. évf., 12. c, orosz: 11. évf., 11. fakt

DRASKÓCZY-LITTNER ANITA (1999–2004, 2010–)

- néptánc: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 9. c

1 A nevek mellett azt tüntettük fel, hogy az adott tanár melyik évben kezdett a Trefortban tanítani.

EIBEN INGEBORG (1996)

- vezetőtanár, angol: 8. a, 8. b, 9. a, 9. b., 10. évf.

ELEKES KATALIN (1993)

- vezetőtanár, angol: 8. a, 8. b, 9. a, 9. b., 11. évf., 11. b, 11. c fakt

ÉLTETŐ KATALIN (2000)

- vezetőtanár, spanyol: 9. évf., 12. b, 12. c., 11. fakt, 12. fakt

FARAGÓ NORBERT (2005)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. c, biológia: 8. c, 10. c, 11. fakt, 12. fakt, kémia: 10. c

FARKAS FERENC (2010)

- osztályfőnök: 12. a, kémia: 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 10. b 11. b, matematika: 11. b, 12. a

DR. FARKAS KATALIN (2015)

- vezetőtanár, történelem: 7. c, 8. c, 10. c, 12. b, társadalomismeret: 12. b

DR. FÁBIÁN LÁSZLÓ (2004)

- magyar: 7. c, 9. c, 12. c, 11. fakt, média: 11. fakt, 12. fakt

FERENCZ GÁBOR (2006)

- igazgatóhelyettes, munkaközösség-vezető, testnevelés: 9. b,
nomádtáborok szervezése

FERNENGEL ANDRÁS (1994)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 8. a, kémia: 8. a, biológia: 8. a, 9. b, 10. a,
nomádtáborok szervezése

FRIEDMAN ESZTER (2015)

- matematika: 7. c, 8. a, 10. b

FÜZIK MÍRA (2015)

- magyar: 7. a, 8. a, francia: 9. a, 9. b

GEDEON GÁBOR (2003)

- biológia: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. c, 10. b, 11. a

DR. GERŐCS LÁSZLÓ (1982)

- matematika: 10. a, 11. b

GOMBOS ÉVA (1977)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, matematika: 7. a, 9. c, 12. a, 12. b

GONDA ZITA (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, francia: 9. c, 11. évf., 12. a, 12. b, 11. fakt, 12. fakt

HAVASI HELGA (2013)

- német: 9. évf., 10. évf., 11. évf., 12. évf., 11. fakt, 12. a, 12. b fakt

HEGEDŰS DÁNIEL (2015)

- testnevelés: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a

JÁSZNÉ KAJMÁDI MÓNICA (2001)

- vezetőtanár, német: 11. évf., 12. a, 12. b, 11. fakt, 12. fakt

KÁLMÁN ÉVA (1993)

- testnevelés: 10. a, 11. b, 11. c, 12. a, gyógytestnevelés: 7-12. évf.

KEISZ ÁGOSTON (2004)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 8. b, magyar: 8. b., 9. b, 12. a

KÉRI ANDRÁS (1990)

- vezetőtanár, földrajz: 7. a, 8. a, 10. b

KIS KELEMEN ÉVA (1995)

- vezetőtanár, földrajz: 7. b, 7. c, 8. b, 10. a

DR. KISS CSILLA (1999)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. b, történelem: 7. b, 10. a, 10. b, 12. a, társadalomismeret: 12. a

KOVÁCS GABRIELLA (1995)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, rajz és művészettörténet: 9. a, 10. a, 10. b, 10. c, 11-12. fakt, közösségi szolgálati munkát segítő pedagógus

KOVÁCS GÉZA (2004)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 11. b, fizika: 7. c, 8. c, 9. c, 11. fakt

KOVÁCS LEHEL (2000)

- rajz: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 8. b, 8. c, 9. b, 9. c

KUBICZA JÁNOS (1983)

- testnevelés: 8. a, 8. c, 9. a, 11. b, 11. c, 12. a

KUTROVÁ CZ LÁSZLÓ (2002)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 11. c, kémia: 9. c, 11. c, 11. c fakt, 12. fakt, biológia: 11. c

LÁSZLÓ VIKTÓRIA (2015–2016)

- informatika: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 8. b, 8. c

LENKEFI FERENCNÉ (1991)

- vezetőtanár, angol: 7. a, 7. b, 10. b, 10. c., 11. évf., 12. a, 12. b

LUTTER ESZTER (2015–2016)

- testnevelés: 7. a, 7. b, 7. c

MAGYARNÉ ULRICH ZSUZSANNA (2004)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, történelem: 9. b, 11. c, 12. c, 11. c fakt, 12. fakt

MARÁ CZ MÓN IKA (1997–2009, 2014–)

- könyvtáros

MÁRIÁ SS MÁRTA (2003)

- vezetőtanár, német: 8. a, 8. b, 10. évf.

DR. MÉSZÁROS PÉTER (2004)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. a, ének: 7. c, 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, énekkar: 7-12. évf., az iskolai kórus egyik vezetője

MOHAY PÉTER (1986)

- matematika: 8. c, 10. a, 11. a

NIKOLICS NOÉMI (1994–1996, 2005–)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 9. c, angol: 9. c, 11. évf.

PALÓJTAY TAMÁS (1983–2016)

- informatika: 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. c

PÁL GERGELY (2002)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, történelem: 9. c, 11. a

PENTZ ANNA MÁRIA (2001)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. b, magyar: 10. b, 11. a, 12. b

PERGE GABRIELLA (2011)

- német: 7. a, 7. b, 9. a, 9. b

DR. PILÁTH KÁROLY (2005)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 11. a, informatika: 9. a, 9. b, 9. c, 10. a, 10. b, 10. c, 11. a, 11. b fakt, fizika: 11. a, rendszergazda

POROS ANDRÁS (2008)

- francia színjátészó szakkör

REGELE GYÖRGY (1993)

- vezetőtanár, informatika: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, 10. b 12. b, 12. c fakt

REZSEKNÉ FEHÉR LAURA (2008)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 8. c, angol: 8. c, 12. a, 12. b

SAPSZON JÓZSEF (1982)

- testnevelés: 8. b, 9. c, 10. a, 11. a, 12. b, 12. c

DR. SCHRÓTH ÁGNES (1981)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, kémia: 11. a, 11. b fakt

Dr. SZABÓ ÁDÁM (1993)

- vezetőtanár, magyar: 9. a, 11. b, 12. fakt

SZABÓ ÉVA (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, német: 7. a, 7. b, 9. a, 9. b, 10. évf.

SZAKMÁNY CSABA (2015)

- fizika: 7. a, 7. b, 8. b, 10. a, 10. b, 10. c, 11. b, kémia: 10. a, 11. a

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT (1975)

- biológia: 11. fakt, 12. fakt

SZEMETHY TAMÁS (2013)

- osztályfőnök: 7. a, történelem: 7. a, 8. a, 8. b, társadalomismeret: 12. c, 12. a, 12. b fakt, EU-klub

SZÉNÁSINÉ DR. STEINER RITA (1998)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, angol: 9. a, 9. b, 11. évf., 11. fakt

SZENTKLÁRAY NÓRA (1996–2000, 2014–)

- angol: 8. a, 8. b, 11. évf.

SZENTTORNyai ESZTER (2015)

- angol: 7. a, 7. b, 9. a, 9. b., 10. évf., 11. évf., 11. fakt, 12. a, 12. b fakt

SZILÁRD GÁBOR (1972–2016)

- matematika: 12. c

SZTRÓKAY ANDRÁS (2008–2016)

- osztályfőnök: 12. c, angol: 10. évf., 12. c, 12. c fakt, színjátszó fesztivál szervezése

TOBISCH MÁRTA (2004)

- vezetőtanár, matematika: 8. b, 9. a, 10. c

TÓVIZI KATALIN (2000–2005, 2007–)

- testnevelés: 8. b, 8. c, 9. a, 10. b, 10. c, 11. a, gyermekvédelmi felelős

UJHÁZY MÁRTON (2010)

- osztályfőnök: 9. b, matematika: 9. b, 11. c, 12. a, 12. b fakt

VARGA GYÖRGY (2002–2011, 2015–)

- vezetőtanár, fizika: 8. a, 9. a, 11. c, 12. fakt, matematika: 11. a

VESZPRÉMI FERENC (1985)

- vezetőtanár, matematika: 7. b, 9. a, 9. c, 12. b

VITKÓCZI FANNI (2015)

- fizika: 9. b, matematika: 10. b, 11. c

WEISZBURG ZSUZSANNA (2013)

- osztályfőnök: 9. a, ének: 7. a, 7. b, 9. a, 9. b, 9. c, az iskolai kórus egyik vezetője

ZSIGMOND ZSOLT (2007)

- vezetőtanár, történelem: 11. b, 11. a, 11. b fakt, 12. a, 12. b fakt

Igazgatói beszámoló

Csapodi Zoltán igazgató úr 2015 novemberétől 12 hónapon át súlyos betegsége miatt távol volt az iskolától. Amennyire állapota megengedte, követte az iskola munkáját, életét, sokszor tevőlegesen is részt vett a döntésekben. Ebben az egy évben az igazgatóhelyettesekre (Pál Gergely, Ferencz Gábor, Schróth Ágnes) hárult a gimnázium működésének irányítása. Az iskolai SzMSz értelmében, valamint iskolavezetési tapasztalatai alapján Schróth Ágnes tanárnő vette át az igazgatói feladatokat. A nevelőtestület minden tagja segítette az igazgatóhelyettesek munkáját, Szabó Éva közvetlenül is bekapcsolódott az iskolavezetés tevékenységébe.

Néhány kiemelt esemény, történes

Hét év elteltével 2015 decemberében újra el kellett készítenünk az iskola gyakorlóiskolai akkreditációját. Annak a feltételeit, hogy egy iskolát gyakorló köznevelési intézménnyé nyilvánítsanak a 87/2015 (IV.9.) Kormányrendelet 4. számú melléklete írja elő. Ezek a következők: „a) a pedagógusok fele megfelel a vezetőpedagógusi feltételeknek, b) összességében tanévenként a gyakorló köznevelési intézményben legalább 150 fő hallgató vesz részt a gyakorlati képzésben, c) tanárképzésben tanévenként átlagosan legalább 5 hallgató jut egy vezetőtanárra, d) középiskolában a 9-12. évfolyamon három párhuzamos osztály van, e) a gyakorló köznevelési intézményben a tanterv közismereti tantárgyainak és az ehhez kapcsolódó tanórán kívüli iskolai tevékenységnek, a készség- és képességfejlesztési és tanórán kívüli iskolai tevékenységeknek legalább 70 százalékában gyakorlati képzési feladat (pedagóguspálya megismerésére irányuló gyakorlatok, vezetőtanár irányításával végzett önálló tanítási, foglalkozásvezetési gyakorlat) folyik, f) a köznevelési intézményi tanítási időkeret 25 százalékát gyakorlóiskolai feladatokra fordítják g) a köznevelési intézmény nevelési, illetve pedagógiai programja biztosítja a pedagógus-jelöltek felkészítésének lehetőségét.” Iskolánk megfelel a rendeletben megadott összes feltételnek.

A tanév során új vezetőtanári megbízást kapott Boronkai-Horváth Zsófia (földrajz), Bugán Ilona (spanyol nyelv) és dr. Fábián László (magyar nyelv és irodalom). Ötéves vezetőtanári megbízást kapott dr. Farkas Katalin (történelem), határozatlan idejűt Kutrovács László (kémia) és dr. Piláth Károly (informatika).

A tanév feladata volt, hogy előkészítsük a 2016 szeptemberétől a szaktárgyi tanítási gyakorlatra érkező osztatlan tanárképzéses hallgatók gyakorlatát. A tevékenységek és az értékelés pontos leírásának kidolgozása több lépésben, az ELTE Tanárképző Központ által összefogott munkacsoportokban történt. A munkacsoportok által kidolgozott anyagokat az ELTE Tanárképzési és Tanártovábbképzési Tanács is elfogadta. A munkacsoportok munkájában részt vettek az ELTE gyakorlóiskoláinak igazgatói és tanárképzési igazgatóhelyettesei is.

Részt vettünk a Gyakorlóiskolák Szövetsége alapszabályzatának módosításában. Ennek egyik elemként már minden gyakorló köznevelési intézmény (például óvoda) tagja lehet a szövetségnek, így az ELTE mind a nyolc intézményével képviseltetheti már magát a szövetségben.

Szénásiné dr. Steiner Rita vezetésével kidolgoztuk és elfogadtuk az iskola gyakorlati szabályzatát.

Ebben a tanévben szembesült a nevelőtestület azzal, hogy az új NAT szerinti óraszámok következtében a 9–12. évfolyamon heti 35–36 órája lesz a diákoknak, ami szükségessé tenné az ebédszünet beiktatását. Megvitattuk egy új csengetési rend lehetőségét, de a nevelőtestület végül elvetette a változtatás szükségességét.

Ebben a tanévben országsszerte megfogalmazták a köznevelési rendszerben szükségesnek tartott változásokat. Az elsők között adott ki összegző véleményt az Élénjáró Gimnáziumok Igazgatóinak Grémiuma. Nevelőtestületi szinten csatlakoztunk az állásfoglalásukhoz. Kora tavasszal a miskolci Herman Ottó Gimnázium tanszülete által megfogalmazott követelésekből országos tiltakozó mozgalom indult, melyhez többségi nevelőtestületi döntés alapján iskolánk is csatlakozott. A március 30-i és április 20-i – sokak által már kevésbé szakmai, sokkal inkább politikai töltetűnek vélt – akciókhoz testületi szinten nem csatlakoztunk, de a kollegák egy része saját döntése alapján igen. Nevelőtestületi értekezleten döntöttünk arról, hogy – az igazgatón kívül – a nevelőtestületet abban az esetben képviselheti egy kollega, ha legalább a tanárok felének támogató szavazatát bírja. Abban, hogy a közoktatásban alapvető változásoknak kell történnie, a tanszületben szinte teljes mértékű volt az egyetértés, de arról már nem, hogy ezt miként kell elérni. A demonstrációk ideje alatt a lehető legnagyobb mértékben tanórai tanítás folyt az órákon. Az események alatt az iskolavezetőség folyamatosan egyeztetett az iskolai közalkalmazotti tanáccsal.

A tanévben teljesen új feladatunk volt az ebben a tanévben elinduló iskolai szintű pedagógus minősítési és a tanfelügyeleti folyamatban a látogatások megszervezése, lebonyolítása. Tizennégy kollégának történt meg a minősítése, és hét kollégának a tanfelügyeleti látogatása. Minden esetben nagyon elismerően nyilatkoztak a szakértők az iskola pedagógusainak munkájáról, a portfóliók tartalmáról, többen megfogalmazták, hogy tanulni jöttek hozzánk a látogatás keretében. A minősítési folyamat sok – több esetben értelmetlen – feladata mellett a látogatásoknak egyértelmű pozitívuma volt, hogy 18 kolléga óráit látogatta meg az iskola vezetősége, vagy a vezetőség képviselője.

2016 szeptemberében új iskolapszichológus került az intézménybe. Aszódi Angyal Andrea már első éves tevékenységével kivívta a kollegák elismerését és a diákok szimpátiáját. A főállású alkalmazás lehetővé tette a korábbinál sokrétűbb iskolai tevékenység megvalósítását. A pedagógusoknak, a szülőknek és a tanulóknak a lélektan iránti nyitottsága, fogékonysága, jelentősen megkönnyítette az iskolába való beilleszkedését, s az egész éves munkáját. Tevékenységét elsősorban a prevenció, valamint a rendszerszemlélet határozta meg.

A Trefort egyik specialitása a számtalan diákrendezvény, melyek a színes iskolai életet mutatják, de amelyek egyben nagyon sok odafigyelést, munkát is igényelnek a tanároktól, különösen az osztályfőnököktől. A diákság életének fontos tanulmányi és egyéb területeiről az évkönyv egyéb fejezetei adnak részletes beszámolót, így itt csak egyes témákat emelünk ki.

Az őszi Trefort nap keretében az időszak egyik legfontosabb hazai és egyben nemzetközi kérdésével, a menekülthelyzettel, ezzel párhuzamosan bioetikai témákkal, az élet védelmével foglalkoztunk.

A hagyományos adventi hangverseny újdonsága volt, hogy nem a hetedikes évfolyam tartotta a néptánc bemutatót, hanem – a mindennapos testnevelés keretében néptáncot is tanuló – nyolcadik évfolyam, valamint az a kilencedikes csoport, melynek tagjai a néptáncot választották a tömbösített heti két órás testnevelés keretében. A korábbi kedves néptáncbemutatók után már komolyabb táncelőadást láthattak a nézők, a szülők, a tanárok és a diáktársak.

Kapcsolat a szülőkkel

Az igazgató úr betegsége miatt a közös munka az iskolai szülői munkaközösséggel csak a második félévben valósult meg.

A március 2-i szülői munkaközösségi ülés egyik központi témája a lehetséges új csengetési rend megvitatása volt. A szülők nagyon eltérően vélekedtek a kérdésről, döntést még nem kellett hozni. A másik központi téma a tanfelügyeleti látogatásokhoz kapcsolódó szülői véleménynyilvánítás volt. A szülők úgy döntöttek, hogy nem kívánnak a 2016-ban megvalósuló tanfelügyeleti látogatásokkal kapcsolatosan véleményt nyilvánítani az érintett pedagógusok munkájáról.

Az iskolai szülői munkaközösséggel több levélváltás, valamint újabb megbeszélés keretében a kapcsolattartás a 2016. tavaszi – az iskolai oktatást is érintő – pedagógus és diák demonstrációk idején vált intenzívebbé. Az április 7-i ülésen a szülők és az igazgatóság között megállapodás született arról, hogy a tanuló csak a szülő előzetes írásos engedélyével hiányozhat demonstráció miatt a tanóráról, és ezt hiányzást (is) a szülőnek az osztályfőnöknél írásban utólag igazolnia is kell.

Február 26-án volt a hagyományos, és nagyon sikeres Trefort támogatói Vacsoraest. Ezt az iskolai szülői munkaközösség és az Öregdiák Egyesület szervezte. Bevételeivel az iskolai alapítvány működését támogatták a szülők és az öregdiákok.

Szeptemberben évfolyamszintű szülői értekezlet a 7. és a 12. évfolyamon volt. A februári szokásos évfolyamszintű szülői értekezletek témája a 8. évfolyamon a nyelvválasztás, a 9. évfolyamon a nomád tábor, a 10. évfolyamon a fakultáció, a 11. évfolyamon az érettségi volt.

Az idei tanévben kérték először a szülők, hogy legyen iskolai hitoktatás. A katolikus és a református hittan 5-8 fős csoportokkal működött az egész tanévben.

Az iskola külső kapcsolatai

A tanév során folyamatosan részt vettünk az ÉGIG (Élenjáró Gimnáziumok Igazgatóinak Grémiuma), a Gyakorlóiskolák Szövetsége és a Gimnáziumok Országos Szövetsége munkájában.

A tanév – egyetemi szintű - kiemelt eseménye volt, hogy az ELTE a Kancellária kezdeményezésére, az egész egyetemet átvilágító projektet vitt végig, melynek részeként mi is bekapcsolódhattunk a vezetői szint munkájába, illetve a köznevelési műhelymunkába, ahol profi szervezetfejlesztők irányításával tekintettük át a köznevelés és az egyetem helyzetét és stratégiai fejlesztési lehetőségeit. A szervezetfejlesztő tréningeken megfogalmazódtak összegzését a következő tanév elejére ígérték.

A Radnóti Gimnázium és a Zoboki Építészeti iroda koordinációjával felújítási tervet és kiadvány készült az ELTE három gyakorlógimnáziumának rekonstrukciójára, illetve ígéretet kaptunk ezen intézmények energetikai korszerűsítésére.

A tanév egyik kiemelkedő rendezvénye az Európai Parlament Modell (MEP) tavaszi nemzetközi találkozója volt április 9. és 16. között. Iskolánk, azon belül is Sztrókey András tanár úr volt az esemény nemzetközi koordinátora, szervezője, s a résztvevő három budapesti iskolai közül mi fogadtuk a legtöbb külföldi diákot (az összes vendég diák 75 százalékát). A rendezvény kiugró sikerrel zárult. Mindehhez nagyfokú támogatást kaptunk fenntartóinktól, az ELTE-től, az EMMI-től és szponzoroktól.

A diákok számára a kölni és jeveri németes diákcserék, a MEP külföldi nemzetközi rendezvényei, a nyári spanyolországi és angliai nyelvtanfolyam, és egy francia és német lektor jelenléte nyújtottak különleges lehetőséget nyelvtudásuk, műveltségük és nemzetközi kapcsolatrendszerük fejlesztésére. Említésre méltó, hogy Gedeon Gábor tanár úr vezetésével öt diákunk természettudományos konferencián vehetett részt Madridban.

Folytatódott az Öveges laborpályázat keretében a tizenkét partneriskola diákjainak fogadása. Összesen 120 biológia, fizika, földrajz vagy kémia órát tartottak iskolánk tanárai a vendég tanulóknak. Ezeken a foglalkozásokon a kísérletezésen alapuló, korszerű természettudományos oktatás valósul meg.

Búcsú néhány kollégától

A tanév végével elbúcsúztunk a végleg nyugdíjba vonuló kollegáktól.

Palojty Tamást 33 évig volt iskolánk tanára, technikát, számítástechnikát és informatikát tanított, és közel egy évtizeden át volt gazdasági igazgatóhelyettese. Mindenki számára emlékeztetések maradnak éves beszámolóí az iskola gazdasági helyzetéről, s hogy az anyagilag lehetetlennek tűnő helyzetekben mégis milyen eredményesen tudta elérni, hogy – akár pályázatok keretében is – a Trefortban megvalósuljanak a szükséges felújítások, fejlesztések. Mindannyian tudtuk, hogy ezek

érdekében milyen kemény tárgyalásokat folytatott, de csak kevesen tudtuk, mennyire irigyelte a másik két gyakorlógimnázium, hogy nekünk ilyen gazdasági igazgatóhelyettesünk van. Emlékeztetések maradnak karácsonyi üdvözlő kártyái, melyeket mindig nagyon gondosan állított össze a tantestületnek.

Szilárd Gábor 44 évig dolgozott közöttünk matematika tanárként, vezetőtanárként. Személye hosszú évekig szorosan hozzátartozott a kívüllátnak a Trefortról alkotott képéhez. A diákok és a kollégák között is gyakran fontos vonatkoztatási pont volt, mindenki tudta, hogy Szilárd Gábornak határozott szakmai, világnézeti és pedagógiai álláspontja van, amely számos esetben nem egyezett a többség véleményével. Lojális volt az iskola mindenkori vezetőségéhez, tisztelte mások meggyőződését, de kívánta azt is, hogy mások is elfogadják az ő nézeteit.

Egy évet tanított a Trefortban Lutter Eszter testnevelő és László Nikoletta informatikatanár.

Csapodi Zoltán, Schróth Ágnes

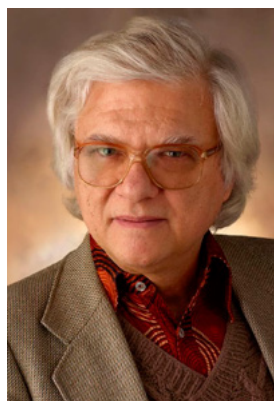
Kitüntetett tanárok

PALÓJTAY TAMÁS

Pedagógus Szolgálati Emlékérem

(Az oktatásért felelős miniszter kitüntetése)

SZILÁRD GÁBOR

Pedagógus Szolgálati Emlékérem

(Az oktatásért felelős miniszter kitüntetése)

DR. SCHRÓTH ÁGNES

igazgatóhelyettes 2003–2016

Pro Universitate Emlékérem

arany fokozata

(Az Egyetemi Tanács kitüntetése)

POROS ANDRÁS

igazgató 2008–2014

Pro Universitate Emlékérem

ezüst fokozata

(Az Egyetemi Tanács kitüntetése)

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Fűzik M.	Cserős B.	Fábián L.	Fűzik M.
történelem	Szemethy T.	Kiss Cs.	Farkas K.	Szemethy T.
társadalomis- meret				
matematika	Gombos É.	Veszprémi F.	Friedman E.	Friedman E.
kémia				Fernengel A.
földrajz	Kéri A.	Kis Kelemen É.	Kis Kelemen É.	Kéri A.
biológia	Gedeon G.	Gedeon G.	Gedeon G.	Fernengel A.
fizika	Szakmány Cs.	Szakmány Cs.	Kovács Gé.	Varga Gy.
angol nyelv	Lenkefi Fné, Szenttornyai E.		Bajza S.	Eiben I., Elekes K., Szentkláray N.
német nyelv	Máriáss M.			Máriáss M.
spanyol nyelv				
francia nyelv				
orosz nyelv				
kínai				
informatika	László V., Regele Gy.	László V., Regele Gy.	László V., Regele Gy.	László V., Palojtay T.,
ének	Weiszbürg Zs.	Weiszbürg Zs.	Mészáros P.	Mészáros P.
rajz, művé- szettörténet	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.
testnevelés	Lutter E., Hegedűs D.	Lutter E., Hegedűs D.	Lutter E., Hegedűs D.	Hegedűs D., Kubicza J.
néptánc	Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Keisz Á.	Cserős B.	Szabó Á.	Keisz Á.	Fábián L.
Szemethy T.	Farkas K.	Csapodi Z., Pál G.	Magyarné U. Zs.	Pál G.
Tobisch M.	Mohay P.	Tobisch M., Veszprémi F.	Ujházy M.	Gombos É., Veszprémi F.
Farkas F.	Farkas F.	Farkas F.	Farkas F.	Kutrovácz L.
Kis Kelemen É.	Boronkai- Horváth Zs.	Boronkai- Horváth Zs.	Boronkai- Horváth Zs.	Boronkai- Horváth Zs.
Boronkai- Horváth Zs.	Boronkai- Horváth Zs. Faragó N.	Gedeon G.	Fernengel A.	Gedeon G.
Szakmány Cs.	Kovács Gé.	Varga Gy.	Vitkóczy F.	Kovács Gé.
Eiben I., Elekes K., Szentkláray N.	Rezsékné F.L.	Eiben I. , Elekes K., Szénásiné S. R. , Szenttornyai E.		Nikolics N.
Máriáss M.		Havasi H., Perge G., Szabó É.		Havasi H.
		Bugán I., Éltető K.		
		Fűzik M.		Gonda Z.
		Wang Wubo		
László V., Palojtay T.,	László V., Palojtay T.,	Piláth K., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.
Mészáros P.	Mészáros P.	Weiszbürg Zs.	Weiszbürg Zs.	Weiszbürg Zs.
Kovács L.	Kovács L.	Kovács Ga.	Kovács L.	Kovács L.
Tóvizi K., Sapszon J.	Tóvizi K., Kubicza J.	Tóvizi K., Kubicza J.	Bareithné K. M., Ferencz G.	Bareithné K. M., Sapszon J.
Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Bozóki G.	Pentz A. M.	Cserős B.	Pentz A. M., Fábián L.
történelem	Kiss Cs.	Kiss Cs.	Farkas K.	Pál G., Zsigmond Zs.
társ. ism.				
matematika	Gerőcs L., Mohay P.	Friedman E., Vitkóczy F.	Tobisch M.	Varga Gy., Mohay P.
kémia	Szakmány Cs.	Farkas F.	Faragó N.	Szakmány Cs., Schróth Á.
földrajz	Kis Kelemen É.	Kéri A.	Boronkai- Horváth Zs.	
biológia	Fernengel A.	Gedeon G.	Faragó N.	Gedeon G., Faragó N., Szászné H. J.
fizika	Szakmány Cs.	Szakmány Cs.	Szakmány Cs.	Piláth K., Kovács Gé.
angol nyelv	Bajza S., Eiben I., Szenttornyai E., Sztróka A.	Bajza S., Eiben I., Lenkefi Fné, Szenttornyai E., Sztróka A.		Elekes K., Lenkefi Fné, Nikolics N., Szénásiné S.R., Szentkláray N., Szenttornyai E.
német nyelv	Havasi H., Máriáss M., Szabó É.			Havasi H., Jászné K.M.
spanyol nyelv	Bogdán K.	Bugán I.		Bugán I.
francia nyelv	Domokos K.			Gonda Z.
orosz nyelv				Domokos K.
kínai nyelv	Wang Wubo			He Zhen
informatika	Palojtay T., Piláth K.	Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T., Piláth K.	
ének	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.	
rajz, műv. tört.	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.
testnevelés	Kálmán É., Sapszon J.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	Tóvizi K., Sapszon J.

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Szabó Á., Fábián L.	Cserős B., Fábián L.	Keisz Á., Szabó Á.	Pentz A. M., Szabó Á.	Fábián L., Szabó Á.
Zsigmond Zs.	Magyarné U. Zs.	Kiss Cs., Magyarné U. Zs., Zsigmond Zs.	Farkas K., Magyarné U. Zs., Zsigmond Zs.	Magyarné U. Zs.
		Kiss Cs.	Farkas K.	Szemethy T.
Gerócs L., Farkas F.	Vitkóczy F., Ujházy M.	Farkas F., Gombos É., Ujházy M.	Veszprémi F., Gombos É., Ujházy M.	Szilárd G.
Farkas F., Schróth Á.	Kutrovác L.	Kutrovác L.		
Boronkai- Horváth Zs., Faragó N., Szászné H. J.	Kutrovác L., Faragó N., Szászné H. J.	Szászné H. J., Faragó N.		
Szakmány Cs., Kovács Gé.	Varga Gy., Kovács Gé.	Varga Gy.		
Elekes K., Lenkefi Fné, Nikolics N., Szénásiné S. R., Szentkláray N., Szenttornyai E.		Bajza S., Lenkefi Fné, Rezsekné F. L.		Sztrókey A.
Havasi H., Jászné K.M.		Havasi H., Jászné K. M.		Havasi H.
Bugán I.	Bogdán K.	Bogdán K.	Éltető K.	Bogdán K., Éltető K.
Gonda Z.		Gonda Z.		Domokos K.
Domokos K.				
He Zhen		Gao Shuo		
Kovács Ga.		Kovács Ga.		
Kálmán É., Kubicza J.	Kálmán É., Kubicza J.	Kálmán É., Kubicza J.	Bareithné K.M., Sapszon J.	Bareithné K.M., Sapszon J.

Az iskola szolgáltató testülete

ifj. Bartha László	gondnok
Bergovecz József	portás
Deákné Gyenis Ildikó	iskolaittkár
Dományné Gondos Éva	takarító
Fenyvesi Klára	takarító
Juhász András	fénymásoló, kézbesítő
Kolláth Ilona	laboráns
Knyazoviczky Andrea	gazdasági ügyintéző
László Attiláné	takarító
Márton Zoltán	technikus
Márton Bálint	takarító
Oláh László	portás
ifj. Piláth Károly	rendszergazda
Szabóné Szilágyi Zsóka	alapítványi ügyintéző
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolaittkár
Váradi Ildikó	takarító

A TANÁRJELÖLTEK

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
angol	Eiben Ingeborg	Duma Alexa Lange Lilla	Lengyelfi Eszter Szigethi Katalin
	Elekes Katalin	Arnóczki Ildikó Lipcsei Krisztina	Sivadó Dávid Uracsné Bohus Dorottya
	Lenkefi Ferencné	Németh György József György Ottó Barnabás	Végh Ágnes Malik Vivien
	Nikolics Noémi	Kecskés Enikő Könczöl-Kiss Erzsébet	Talhammer Anna
	Rezekné Fehér Laura	Bárkányi Judit Daniló Zoltán József	Hódi Szilvia Kaiser Anna
	Szénásiné Steiner Rita	Bajnok Sára Emma Gréczi Lili Katalin	Szabó Csenge Szeles Viktória Szandra
		Horváth Dóra Babják Bence	Müller Judit
ének		Baráth Zsolt Kassai Gyöngyi	Szádeczky Szilvia
	Mészáros Péter	Boruzs Barbara Judit Karácsony Eszter	Polgár Júlia Róza Ujszigeti Anna
fizika		Németh Eszter	Vinkler Andrea
	Kovács Géza	Hofer Eszter	Kiskéri Beáta
földrajz	Varga György	Piliszký András Plutzer Zsanett	Vékonyné Kveck Andrea
	Kis Kelemen Éva	Horváth Attila Tolnai Viktória	Visy István
francia	Kéri András	Horváth Roland	Szládik Aliz Ildikó
	Domokos Katalin	Lipcsey Krisztina	Tamási Zita
informatika	Gonda Zita	Fűzik Míra Dorottya Tasnádi Petra	Vadász Gábor
	Piláth Károly	Csányi Petra Motyovszki György	Oberitter Szabolcs Takács Ferenc
	Regele György	Dezséri Csaba Miklósné Márton Zsuzsanna	Szrapkó Viktor Visnovitz Márton
	Siegler Gábor *	Szabó Zsanett Hermán Attila	
környezettan	Faragó Norbert	Visnovitz Márton	

* Iskolánk ún. külső vezetőtanára, nem a Trefortban tanít.

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
magyar	Bozóki Gabriella	Juhász Dorottya Mónika	Lange Lilla
	Keisz Ágoston	Boruzs Barbara Judit	Rigler Marianna Katalin
		Fűzik Míra Dorottya	Talhammer Anna
		Illési Luca Mirjam	
	Pentz Anna Mária	Balogh Zsófia	Suba Ágnes
matematika	Szabó Ádám	Kelemen Tamás	Szűcs Klaudia Judit
		Baksai Éva	Szádeczky Szilvia
		Panyi Orsolya	Végh Ágnes
	Gombos Éva	Csányi Petra	Sipos Evelin
	Tobisch Márta	Marx Máté	
német	Jászné Kajmádi Mónika	Csorba Viktória	Szabó Zsanett
		Domokos Gergő	Lukács Imola
	Máriáss Márta	Fábián Kata	
	Szabó Éva	Arnóczki Ildikó	Majer Anita
		Bagó Sarolta	Nyéki Gábor
Bálint Helga		Szabó Eszter	
spanyol	Bogdán Krisztina	Mohos Edit	Szabó Fruzsina
		Bernád Kriszta	Nemes Anna
	Bugán Ilona	Kapcsándi Anna	Radványi Anett
	Éltető Katalin		
történelem	Farkas Katalin	Darányi Emese Anna	Szedlák Réka
	Kiss Csilla	Egri-Kelemen Fruzsina	Szeles Viktória Szandra
		Balogh Zsófia	
		Bárdos Petra	Kelemen Tamás
	Magyarné Ulrich Zsuzsa	György Ottó Barnabás	Szládk Aliz Ildikó
	Kiss Csilla és Magyarné Ulrich Zsuzsanna	Panyi Orsolya	Zsidi Bernát Jakab
		Busai Brigitta	
Pál Gergely	Feketéné Horváth Nóra	Sivadó Dávid	
Zsigmond Zsolt	Holik Balázs		
	Baráth Zsolt	Dankai Mátyás	

Egyéni összefüggő gyakorlaton résztvevő hallgatók

a tanárjelölt neve (szakja)	mentora	szaktárgyi konzulense	nem szaktárgyi konzulense
Böjti Renáta (történelem, földrajz)	Zsigmond Zsolt	Kis Kelemen Éva	Zsigmond Zsolt
Fenyves Bettina (francia, angol)	Gonda Zita	Eiben Ingeborg	Nikolics Noémi
Jófejű Anikó (fizika, matematika)	Kovács Géza	Tobisch Márta	Éltető Katalin
Könczöl Ádám (német)	Szabó Éva		Bogdán Krisztina
Módos Péter			Kovács Gabriella
Papp Mária			Kovács Gabriella
Rada Szilvia (földrajz ,biológia)	Kéri András	Fernengel András	Faragó Norbert
Széll Zsófia			Kovács Gabriella
Tényi Adrienn (biológia, kémia)	Faragó N., Fernengel A.	Kutrovác László	Fernengel András
Varga Lilla			Kovács Gabriella
Varga Richárd (orosz)	Domokos Katalin		
Vitkóczy Fanni (matematika, fizika)	Gombos Éva	Varga György	Kutrovác László

NAPTÁR

Eseménynaptár

- aug. 29.–szept. 5. német diákcsere (Köln) – kiutazás
- szept. 1. évnyitó
- szept. 4–7. a 9. c biológia szakköröseinek milánói utazása
- okt. 2. verébavatás
- okt. 5. kirajzás (diákönkormányzati program a hármashatárhegyi repülőtéren)
- okt. 13. spanyol nap
- okt. 16–17. kórustábor az iskolában
- okt. 18–24. International Youth Scientific Congress (Madrid, Bakos Lilla Jázmin, Balázs Sámuel, Bozsik Szabolcs, Papp András, Tóth Boglárka (11. a))
- okt. 21-22. megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról
- okt. 23.–nov. 1. őszi szünet
- nov. 2–4. papírgyűjtés
- nov. 16. szaktanári fogadóóra
- nov. 20. igazgatói tájékoztató a felvételizők szüleinek
- nov. 21. a németül tanulók bécsi útja
- nov. 23. szaktanári fogadóóra
- nov. 29. szalagavató bál
- nov. 30.–dec. 5. SZUNO vásár
- dec. 2. DSD német nyelvvizsga
- dec. 5. Trefort nap, közösségi vásár, öregdiák találkozók
- dec. 5. karácsonyi koncert és néptáncbemutató
- dec. 19.–jan. 3. téli szünet
- jan. 5. történelem OKTV második forduló (Nagy Kristóf (12. b))
- jan. 16. a hatodikosok írásbeli felvételi
- jan. 19. Varga Tamás matematikaverseny második forduló (Földvári-Nagy Kincső Csepke (7. b), Mosoni Péter (8. a), Szabó Máté András (8. b), Varga Eszter Anna (8. c))
- jan. 22. az első félév utolsó napja
- jan. 25. a félévi bizonyítványok kiosztása
- jan. 27. matematika OKTV második forduló (Misius Tamás (11. c), Nagy Kristóf (12. b), Molnár Petra (12. a))
- jan. 28. Arany Dániel matematikaverseny második forduló (Tóth Kristóf (9. a), Kerényi Tamás, Reményi Réka, Szabó Olivér Norton, Vásárhelyi Márton Pál, Vitéz Benedek (9. b), Penc Patrik, Takács Ákos (9. c), John Tamás, Wootsch Benedek (10. b), Varga Eszter (10. c))

jan. 28.	angol OKTV második forduló (Angeli Andrea (12. c), Bordás Attila (12. c), Simola Rita (11. a))
jan. 29.	Trefort bál
febr. 1.	német OKTV második forduló (Rácz Adrienn (11.a))
febr. 6.	informatika OKTV második forduló (Berghammer Dávid (11. a))
febr. 6–14.	síszünet, iskolai sítábor
febr. 8.	kémia OKTV második fordulója (Kalapos Péter (11. c))
febr. 11.	fizika OKTV második fordulója (Misius Tamás (11. c))
febr. 15.	biológia OKTV második forduló (Czoch Ákos (12. c), Erhardt Mária (12. c), Gyúró Fanni (12. c), Molnár Petra (12. a), Szász Csenge (12. b), Tóth Boglárka (11. a) és Tóth Viktória (12. c))
febr. 15.	művészettörténet OKTV második forduló (Novák Csilla (12. c))
febr. 16.	spanyol OKTV második forduló (Barna Evelin (12. b), Máriáss Lenke (12. c), Novák Csilla (12. c), Simola Rita (11. a), Strommer Anna (12. b), Szulovszky Mária (12. a))
febr. 19.	„Fedezd föl a Trefortot” (ismerkedési délután a felvételiző hatodikos diákok számára)
febr. 22–26.	a hatodikosok szóbeli felvételi
febr. 26–27.	Oláh György kémiaverseny budapesti döntője (Kalapos Péter (11. c))
febr. 29.	megemlékezés a kommunista diktatúra áldozatairól
márc. 5.	XVIII. iskolai diákszínjátéso fesztivál
márc. 1.	Varga Tamás matematikaverseny döntője (Mosoni Péter (8. a), Szabó Máté András (8. b), Varga Eszter Anna (8. c))
márc. 11.	megemlékezés az 1848/49-es forradalomról és szabadságharcról
márc. 11–17.	MEP nemzeti ülése
márc. 12.	Földvári-Nagy Kincső Csepke (7. b), Varga Eszter Anna (8. c), Szabó Olivér Norton (9. b) bekerült a Templeton-program országos kétszáz fő csoportjába.
márc. 16.	a Frankofónia ünnepe
márc. 17.	ART rendezvény a Trefortban
márc. 19.	kémia OKTV döntő (Kalapos Péter (11. c))
márc. 22.	angol OKTV döntő (Simola Rita (11. a))
márc. 24–29.	tavaszi szünet
márc. 30.	spanyol OKTV döntő (Barna Evelin (12. b), Máriáss Lenke (12. c), Novák Csilla (12. c), Simola Rita (11. a), Strommer Anna (12. b), Szulovszky Mária (12. a))
márc. 31.	megemlékezés a holokausztról: a Saul fia c. film az Uránia moziban (9-12. évf.), osztályprogramok (7-8. évf.)
márc. 31.	német OKTV döntő (Rácz Adrienn (11.a))
ápr. 1–3.	matektábor (Kismaros)

ápr. 4–11.	német diákcsere (a jeveri diákok fogadása)
ápr. 9.	biológia OKTV döntő (Tóth Boglárka (11. a))
ápr. 9–16.	MEP nemzetközi ülése Magyarországon
ápr. 11.	szaktanári fogadóóra
ápr. 16–23.	német diákcsere (a kölni diákok fogadása)
ápr. 18.	szaktanári fogadóóra
ápr. 18–20.	papírgyűjtés
ápr. 20.	művészettörténet OKTV döntő (Novák Csilla (12. c))
ápr. 22–24.	Jedlik Ányos országos fizikaverseny döntője (Nyíregyháza, Lipták Zoltán (9. a), John Tamás (10. b))
ápr. 29.	ballagás
máj. 2.	a sportnap a rossz idő miatt elmaradt
máj. 3–4.	délutáni tanítás 13 órától a délelőtti írásbeli érettségi után
máj. 22–29.	német diákcsere (Jever) – kiutazás
máj. 24–30.	nomád tábor (9. c)
máj. 25.	országos kompetenciamérés a 8. és 10. évfolyamon
máj. 30.–jún. 4.	nomád tábor (9. a)
jún. 4.	megemlékezés a nemzeti összetartozás emléknapján
jún. 4–9.	nomád tábor (9. b)
jún. 8.	kóruskoncert, néptáncbemutató és táncház az udvaron
jún. 9.	utolsó tanítási nap
jún. 9–11.	dróntábor
jún. 13–15.	osztálykirándulások
jún. 17.	tanévzáró ünnepség
jún. 20–24.	English in Action (angol nyelvtanfolyam az iskolában)
jún. 20.–aug. 31.	tíz iskolai szervezésű nyári tábor

Trefort-napi előadások, programok

(2015. december 5.)

BIOETIKA, AZ ÉLET VÉDELME ÉS A MENEKÜLTKÉRDÉS

- Antonovits Bence: GMO=OMG avagy: Hogy került vér a paradicsomba?
- Bakonyi Anikó, Somogyvári Zoltán: Önkéntesek határon innen és túl – menekültek és segítők (kisfilm és beszélgetés)
- Bakonyi Anikó, Somogyvári Zoltán: Magyarország egy kamasz afgán menekült szemével (kisfilm és beszélgetés)
- Bán Dávid, Nagy Balázs: Így élnek mások – interaktív játék és beszélgetés
- Bényei Éva: Genetika vs. gén etika
- Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit: A menekültstátusz megszerzésének jogi feltételei, a kérelmek elbírálásának gyakorlata
- Dr. Csókay András: Az élet tisztelete az igazság és irgalom fényében
- Dr. Fábián László: „...s mind ember, mert az egyre kevesebb...” – filmvetítés és beszélgetés
- Film 1: Kilenc hónap alatt a Föld körül – születés szír menekülttáborban
- Film 2: Gáza
- Dr. Gloviczki Eszter: A szerelem, a szexualitás, a házasság, a hűség és hűtlenség biokémiája
- Dr. Gócza Elen: „Szép új világ” – bevezetés a modern kísérletes embriológiai kutatásokba
- Dr. Jeremiás Éva: A tudománytörténet iráni szereplői és eredményei az iszlám első századaiban
- Dr. Jobbágyi Gábor: Az élet és halál civilizációjának küzdelme
- Dr. Kenese Attila: A bírósági tárgyalás, ill. az élet elleni erőszakos bűncselekmények magyar szabályai
- Dr. Makó János: Az eutanáziáról
- Dr. Pesti Sándor: A migráns-problematika
- Dr. Roska Péter: Mikor is kezdődött az életem? Bioetika: az emberi élet drága kincs
- Dr. Sonnevend Pál: Milyen védelmet nyújt a menekülteknek az európai és a nemzetközi jog?
- Dr. Szabó Ádám: Márai, a migráns
- Dr. Tiszeker Ágnes: Miért üldözendő a dopping? – a doppingellenes harc aktualitásai és a nemzetközi doppingbotrányok a doppingellenőrzés nézőpontjából
- Dr. Tóth Gergely: Menekültekről szakszerűen
- Farkas Kinga: Hospice, eutanázia
- Iván Júlia: Menekülők, menekültök – veled is megtörténhet?

- Karancsi Borbála: Evészavarok és egészségtudatos táplálkozás
- Keresztes Ilona: A születés előtt
- Kovács Gabriella: Az iszlám kultúráról – az iszlám tudományok és az iszlám építészet a történeti korokban
- Maiyaleh Péter: Menekültkérdés „hazai” szemmel
- Marouf Dániel: Nincs mindig jó megoldás, avagy a Közel-Kelet közelebből
- Nagy Zsófia, Szőnyi Gergely: Szociodráma menekültügy témakörben
- Németh Kinga: A molekuláris diagnosztikától a génterápiáig
- Olaj Anett: Életem az abortusz után
- Önkéntesek: Amit sosem mertél megkérdezni a menekültekről
- Péntes Júda: SOS Európa foglalkozás
- Ryan Anna: A menekültkérdésről egy nemzetközi vitaversenyen
- Sántha Hanga, dr. Horváth Dániel: Migrációs fogalmak, biztonságpolitika, a menekültügy hazai és nemzetközi vonatkozásai
- Szemethy Tamás: Vallásháború a Közel-Keleten
- Turgonyi Zoltán: Szexualitika
- Zsigmond Zsolt: Globalizáció, migráció, diaszpórák – miért nincs Macedóniának nagykövetsége Ausztráliában?

A Trefort-nap folyamán két kiállítás is megtekinthető volt az épületben: egy földrajzi témájú kiállítás diákjaink munkáiból és egy válogatás képzőművész trefortosok alkotásaiból. Kovács Gabriella tanárnő irányításával egy hatalmas installáció is készült, mely a lépcsőházi korlátokra kihelyezett, drótokból hajlított és gipszbe mártott emberalakokkal a menekültekre utalt. A nap folyamán – valamint az azt megelőző és a következő napokban – kétféle jótékonysági vásár is zajlott tanárok és diákok szervezésében, melyekkel rászoruló gyermekeknek és családoknak gyűjtött pénzügyi támogatást a Trefort közössége. Délben iskolai szavaló- és mesemondó versenyre került sor diákjaink és a magyartanárok közreműködésével. Délután 3-tól 6-ig – a Trefortos Öregdiákok Egyesületének szervezésében – öregdiák találkozóznak adott otthont a gimnázium épülete. Az öt évvel ezelőtti rendezvényhez hasonlóan most is nosztalgia órákon vehetett részt a mintegy száz főnyi egykori diák. Ennek megnyitásként jelenlegi és egykori diákjaink rövid műsort adtak (énekek, tánc és versmondás). Egész nap megtekinthető volt egykori és jelenlegi trefortos diákok és tanárok képzőművészeti alkotásait bemutató kiállításunk. A programok után lehetőség nyílt kötetlen beszélgetésre is öregdiákok és volt tanáraik között. A nap lezárásaként este hatkor a hagyományos adventi koncertünk következett az ELTE Aula Magnában. Itt az iskolai diákkóruson kívül 8. és 9. osztályos néptáncosaink tartottak bemutatót és karácsonyi dalokkal fellépett az iskola tanári kórusa is. A programokról rövid beszámolót jelentettünk meg az ELTE egyetemi hírlevelében és honlapján.

Pál Gergely

Reflexiók egyes programokról

Szabó Ádám: Márai, a migráns

Az előadás témájában a Trefort-nap migrációval kapcsolatos tematikájához illeszkedett, és a huszadik század egyik jelentős és életének meghatározó részét emigrációban eltöltött írójának életművéhez, illetve az emigrációnak az életében és műveiben betöltött szerepéhez kapcsolódott. Márai Sándor már az 1920-as években, huszonéves fiatalként, pályakezdő íróként közel tíz évet töltött külföldön (Német- és Franciaországban), de életében az igazi és végső emigráció 1948-ban, a magyarországi politikai változások hatására kezdődött el, amikor előbb Svájcba utazott, majd Olaszországban telepedett le, később pedig az Egyesült Államokban, illetve ismét Itáliában töltött el évtizedeket, hogy végül San Diegóban érje a halál.

Az előadás elsősorban az emigráció konkrét és lélektani hatásaira koncentrált, és azt igyekezett megvilágítani, hogy egy írói életműben miként tükröződik ez a hatás közvetlen, vagyis naplójegyzetekben megfogalmazott, és közvetett, vagyis irodalmi alkotásokban leszűrődött módon. Ebben a vonatkozásban egyrészt a korabeli naplók, másrészt Márai vállaltan önéletrajzi műve, a Föld, föld!... szolgált támpontul, illetve ezek összehasonlítása vezetett következtetésekhez.

(az előadó jegyzete)

Pesti Sándor: A migráns-problematika

Az előadásban megismerhettük a probléma gyökereit, többek között azt, hogy a migráció miért indult és milyen útvonalakon zajlik. Megismertünk azokat a nehézségeket, amelyet az embertömegek szabályozatlan beözönlése okozott. Az előadó körbejárta az egyes országok által tett lépéseket, megvilágította az eltérő megítélés miatt a kormányok között kialakult konfliktust. Szóba került, hogy vajon kik és miért támogatják, illetve ellenzik a menekültek ilyen formában történő tömeges beáramlását. Az előadó gondosan ügyelt arra, hogy elválassa a tényeket a mendemondáktól. Ha nem volt elegendő biztos információ birtokában, akkor nem is mondott ítéletet, sőt jelezte, hogy igen sokan alapállásuknak megfelelően szemlélik a helyzetet, s ennek megfelelően nyilatkoznak. Az előadás után kérdéseket lehetett feltenni, és Pesti Sándor készséggel válaszolt, ismét felhívva a figyelmet a biztosan ismert tények és a hiedelmek közti különbségre. Az előadás alapos volt és több szempontból tisztázta a képet, de az is kiderült, hogy a helyzet nehéz, és egyelőre nem tudható, hogy mi lesz a megoldás.

(Kovács Géza jegyzete)

Roska Péter atya a 9. osztályban

Nagyon lelkesen vártam Roska Pétert a titkárságon, mert már sokat hallottam róla és magam is kíváncsi voltam rá. Igazán barátságos volt rögtön az első szónál, és hamar rátértünk arra, hogy miért is jött, hova is jött. Ahogy felsétáltunk az osztályterembe, kérdezte tőlem, hogy vannak-e problémás gyerekek az osztályban. Gondolkoztam, eszembe jutott, hogy az osztálykiránduláson a fiúk felmásztak a fára, hogy a lányok este még 11 után is beszélgettek, de röviden annyit mondtam, hogy nem jellemző. Aztán kiderült, ő mit is hív problémásnak, feltette ugyanis a következő kérdéseket: van valakinek gyereke az osztályból? Volt már abortusza valakinek? Ekkor észbe kaptam, hogy ő egészen más közegből érkezett a mi elit, rózsaszínfelhőbe burkolt iskolánkba.

Ez volt az első előadás aznap. Még mindenki álmatag volt, miközben a téma hatására felébredtek mindenkiben a gondolatok. Abortusz. Kilencedikben ez még talán nem aktuális, gondolnánk magunkban. Aztán Roska Péter olyan történeteket mesél, ami mégis ráébresztett, hogy nagyon is aktuális. Ebben a nehéz kérdésben sokszor a két oldal ugyanazokat a – helyenként demagóg – érveléseket hajtogatja. Roska Péter számomra is új megvilágításba helyezte a témát: olyan történeteket mesélt, melyek arra helyezték a hangsúlyt, hogy a fiatalkori terhességek rendszeresen happy end-del végződnek, csak ezekről nem sokat beszélnek az emberek, mert inkább arra törekednek, hogy elrettentsék a fiatal lányokat, hogy minden esetben elkerüljék ezt a helyzetet. Nem azt ismételte, hogy gyilkosság, emberölés, hanem pozitív érveket próbált meg felhozni annak érdekében, hogyha bármikor is olyan helyzetbe kerülünk, ne válasszuk az abortuszt.

A gyerekek feltűnően csöndben hallgatták az előadást. Nagyon nagy különbség van az aktív és a passzív csend között. Ekkor még nem tudtam, hogy mi váltotta ki az aktív csendet, aztán következő osztályfőnöki órán rákérdeztem, hogy mi volt a véleményük.

Ekkor az aktív csendből aktív hangzavar lett. Nem gondoltam volna, hogy ilyen nagy érzelmeket keltett a gyerekekben az előadás – egymás szavába vágva sorolták az érveket: miért nem volt igaza Roska Péternek. Erős, makacs, ám nagyon értelmesen, éretten és kulturáltan előhozott érvek voltak ezek. Aztán picit sikerült árnyalni a képet, sikerült a másik oldal érveit is hangsúlyossá tenni, de határozottan az ellenkezőjét gondolta a hangos többség.

Volt értelme. Valakinek biztosan tágitotta a véleményét a kérdésről, valakit még jobban megerősített a saját igazában. Nekem, osztályfőnökként nagyon izgalmas volt megismerni Roska Pétert személyesen, meghallgatni az előadását, majd megnézni az osztályom lehengerlő reakcióját.

(Weiszburg Zsuzsanna jegyzete)

Szemethy Tamás: Vallásháború a Közel-Keleten

A 2015/16-os tanév Trefort-napja remek alkalmat teremtett arra, hogy a hagyományos tanórai kereteken túllépve diákjainkkal áttekintsük az elmúlt évek egyik legjelentősebb társadalmi kérdését, a közkeletű nevén csak „migránsválságként” emlegetett jelenséget. Mivel a diákok és kollégáink is a legkülönbözőbb hírekhez és információkhoz juthattak az elmúlt hónapokban a tömeges vándorlással kapcsolatban, ezért igyekeztünk – iskolánk tanárai mellett – olyan előadókat meghívni, akiknek a munkája valamilyen módon kapcsolódott a Magyarországra érkező menekültekhez.

A nap első felében két előadást tartottam a közel-keleti iszlám vallás és kultúra, illetve a szíriai polgárháború összefüggéseiről a 7. és a 8. c-ben. Céлом alapvetően az volt, hogy bemutassam a diákoknak, hogy a vizsgált térségben kialakult válsághelyzet hogyan kapcsolódik a történelem tananyag részeként tanult iszlám valláshoz, illetve, hogy rámutassak arra, hogy melyek azok a szélsőséges erők, amelyek a Korán alapvető tanításait szélsőséges irányba félremagyarázva radikalizálni tudták a társadalmi- és gazdasági szempontból kilátástalan helyzetben lévő csoportokat Szíriában, Irakban és Egyiptomban. Előadásomban igyekeztem bemutatni azokat a muszlim jogtörténeti és ezzel szoros összefüggésben vallástörténeti hagyományokat, amelyek például szigorúan tiltják az ártatlan civilek minden különösebb előzetes figyelmeztetés nélküli lemészárlását.

(az előadó jegyzete)

Menedék Migránsokat Segítő Egyesület: Amit sosem mertél megkérdezni a menekültekről

Az utolsó két órában osztályommal, a 7. a-val a Menedék alapítvány munkatársainak foglalkozásán vettünk részt, amelyen megtudhattuk, hogy a média különböző orgánumaiban gyakran hallható fogalmak – például: menekült, menedékkérő – nemzetközi jogi szempontból pontosan mit is jelentenek. A bevezető előadás után a gyerekek Dariussal, az alapítvány egyik Afganisztánból származó munkatársával beszélgethettek, aki 15 éves korában az úgynevezett „balkáni-útvonalon” érkezett Magyarországra úgy, hogy az út nagy részét gyalog tette meg. A diákokat bár minden bizonnyal megrázták a halottak, úgy gondolom, a program eredményeként elmondható, hogy a hazájukban jórészt vallási és politikai okok miatt elüldözött emberekre nem csak távoli arctalan tömegként fognak tekinteni a jövőben.

(Szemethy Tamás jegyzete)

Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)

időpont	idő- tartam (nap)	a program	helyszín	a résztve- vők köre	gyerek- létszám	szervező tanár és kísérők
június 20–30.	11	spanyol nyelvtanfolyam	Spanyolor- szág, Cala Llevado	9–10. évf.	6	Éltető Katalin
június 22–29.	7	német diákcseré	Németor- szág, Köln	8. a és 8. b	11	Máriáss Márta
június 23.– július 3.	10	angol nyelv- tanfolyam	Anglia, Bideford	7–11. évf.	13	Nikolics Noémi
június 27.– július 1.	5	nyári tábor	Balatonakali	8. c	29	Fehér Laura, László Viktória
július 11–14.	4	nyári tábor	Pálköve	9. a	22	Weiszbürg Zsuzsanna
augusztus 3–5.	16	nyári tábor	Balatoncsicsó	10. a	16	Mészáros Péter
augusztus 8–11.	4	biciklitúra	Balaton	8. b	25	Keisz Ágoston, Tóvizi Katalin
augusztus 14–20.	7	kenutúra	Szigetköz, Mosoni- Duna	8. a	27 (+32 családtag)	Fernengel András
augusztus 22–24.	3	nyári tábor	Velencei-tó	9. b	31	Ujházy Márton, Szabó Éva
augusztus 27–29.	3	kenutúra	Szentendrei- sziget	9. c	19	Nikolics Noémi, Gedeon Gábor, Regele György

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

tantárgyak	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
magyar irodalom	4,41	4,56	4,88	4,41	4,50	4,65	4,67	4,27	4,74
magyar nyelvtan	4,53	4,38	4,72	4,22	4,21	4,61	4,76	4,03	4,88
angol	4,76	4,78	5,00	4,78	4,56	4,74	4,77	4,63	4,79
német	4,67	4,43		4,21	4,25		4,22	4,25	4,75
francia							4,57	4,25	5,00
spanyol							4,75	4,63	4,78
orosz									
kínai							5,00		5,00
matematika	4,00	4,38	4,75	4,53	4,12	4,42	4,22	4,09	4,35
társadalomismeret									
erkölcstan	4,96	5,00	5,00						
hittan	4,43		5,00						
történelem	4,59	4,72	4,66	4,56	4,27	4,68	4,16	4,39	4,62
fizika	4,88	4,72	4,75	3,78	3,91	4,32	3,21	4,03	4,29
kémia				4,41	3,82	4,48	3,72	3,88	4,71
biológia	4,53	4,50	4,81	4,44	4,09	4,52	4,24	3,94	4,41
földrajz	4,28	4,78	4,84	4,31	4,52	4,52	4,21	4,36	4,56
ének-zene	4,94	4,88	4,63	4,25	4,00	4,39	4,97	4,88	4,97
néptánc	4,44	4,42	4,66	5,00	4,88	4,94			
rajz	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
művészettörténet									
média modul									
informatika	4,75	4,91	4,91	4,44	4,18	4,48	4,58	4,64	4,62
technika és életvitel				5,00	5,00	5,00			
testnevelés	4,90	4,77	4,75	4,81	4,48	4,64	4,77	4,59	4,88
átlag	4,63	4,68	4,81	4,50	4,36	4,62	4,41	4,36	4,69

tantárgyak	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
magyar irodalom	4,38	4,52	4,38	4,76	4,56	4,51	4,34	4,61	4,32
magyar nyelvtan	4,38	4,55	4,32	4,50	4,76	4,49	4,24	4,48	4,81
angol	4,52	4,74	4,66	4,48	4,68	4,84	4,93	4,83	5,00
német	4,18	4,79	4,32	4,00	4,47	4,64	4,71	4,40	4,40
francia	5,00	5,00	5,00	4,33	4,00	4,75	4,33	4,33	4,82
spanyol	5,00	4,38	4,42	4,33	4,13	5,00	4,80	4,36	4,78
orosz				4,80	5,00	4,78			
kínai	5,00	5,00		5,00	4,00	4,50	4,67	4,75	5,00
matematika	4,06	3,97	4,26	3,82	3,79	4,34	3,72	4,00	4,23
társadalomismeret							5,00	4,23	4,77
erkölcstan									
hittan									
történelem	4,74	4,42	4,65	4,38	4,35	4,69	4,66	4,19	4,61
fizika	4,06	3,71	4,15	4,09	4,03	3,79	3,33	3,50	4,00
kémia	3,94	3,39	3,88	4,06	3,71	4,31	5,00	4,75	5,00
biológia	4,06	3,68	4,38	4,06	3,91	4,51	5,00	5,00	5,00
földrajz	4,79	4,84	4,50				4,80	5,00	5,00
énekezen	4,62	4,42	4,56						
néptánc									
rajz									
művészettörténet	4,94	4,94	5,00	5,00	5,00		5,00	5,00	5,00
média modul	5,00	4,87	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
informatika	4,47	4,48	4,56	5,00	5,00		5,00	4,00	5,00
technika és életvitel									
testnevelés	4,82	4,61	4,74	4,76	4,53	4,65	4,88	4,46	4,63
átlag	4,48	4,39	4,50	4,35	4,29	4,48	4,56	4,38	4,64

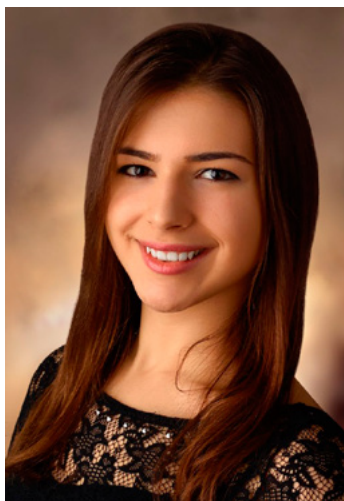
Érettségi eredmények

tantárgyak	12. a				12. b				12. c			
	vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag	
	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép
magyar nyelv és irodalom		29		4,72	2	28	5,00	4,83		31		4,81
történelem	4	25	4,75	4,84	8	23	5,00	4,61	5	26	5,00	4,77
matematika	5	24	4,80	4,21	5	26	5,00	4,04	5	26	5,00	4,69
fizika	2	1	5,00	4,00	1	1	5,00	5,00	2	4	5,00	5,00
kémia	5		5,00		4		4,50		7		5,00	
biológia	1	1	5,00	5,00	7		5,00		7	1	5,00	4,00
földrajz		3		4,67						2		4,50
angol	7	19	4,86	4,84	7	21	5,00	4,95	5	25	5,00	5,00
német	1	5	5,00	4,60	1	5	5,00	4,80	1	1	5,00	5,00
francia	3	1	4,67	5,00	4		4,00		2	2	5,00	5,00
spanyol	1		5,00		2		5,00		2		5,00	
kínai		1		3,00		2		4,50				
dráma		4		5,00		1		5,00				
mozgóképfés és médiaismeret										1		5,00
társadalomis-meret		2		5,00	1	7	5,00	4,86	1	1	5,00	5,00
informatika	1	1	5,00	5,00		2		5,00	3	4	5,00	4,75
testnevelés					2		5,00					
művészet-történet						1		5,00				
rajz és vizuális kultúra		2		5,00		1		5,00				

A legjobb érettségi átlagok

Azon diákok nevei olvashatók itt, akiknek az érettségi vizsgákon elért eredményeinek átlaga legalább 91 százalék. Zárójelben a tanulók emelt szintű, majd a középszintű érettségi vizsgáinak száma van feltüntetve.

Máriáss Lenke Viktória (12. c) (1, 4) (l. a képen)	95,8
Molnár Petra (12. a) (1, 4)	95,2
Novák Csilla (12. c) (1, 4)	94,8
Nagy Kristóf Máté (12. b) (2, 3)	94,6
Muhari Gabriella Mária (12. c) (1, 4)	94,2
Szász Csenge (12. b) (2, 4)	93,5
Hajmási Vencel Gergő (12. a) (1, 4)	93,2
Husi Anett (12. b) (2, 3)	92,4
Kovács Dorka Kamilla (12. b) (1, 4)	92,4
Strommer Anna (12. b) (2, 3)	92,4
Angeli Andrea Ilona (12. c) (2, 3)	92,2
Piedl Máté Martin (12. a) (1, 4)	92,0
Lovász Borbála (12. c) (2, 4)	91,8
Szulovszky Mária (12. a) (1, 4)	91,4

Versenyeredmények

[Szögletes zárójelben a felkészítő tanárok nevei olvashatók]

Országos eredmények

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY

ANGOL

Simola Rita (11. a) 7. helyezés [Nikolics Noémi]

BIOLÓGIA

Tóth Boglárka (11. a) 27. helyezés [Gedeon Gábor, Szászné Heszlényi Judit]

KÉMIA

Kalapos Péter (11. c) 13. helyezés [Kutrovácz László]

MŰVÉSZETTÖRTÉNET

Novák Csilla (12. c) 8. helyezés [Kovács Gabriella]

NÉMET NYELV

Rácz Adrienn (11. a) 25. helyezés [Jászné Kajmádi Mónika]

SPANYOL NYELV

Máriáss Lenke (12. c) 2. helyezés [Bogdán Krisztina és Éltető Katalin]

Novák Csilla (12. c) 15. helyezés [Bogdán Krisztina]

Simola Rita (11. a) 17. helyezés [Bugán Ilona és Éltető Katalin]

Szulovszky Mária (12. a) 19. helyezés [Bogdán Krisztina és Éltető Katalin]

Strommer Anna (12. b) 21. helyezés [Éltető Katalin]

Barna Evelin (12. b) 29. helyezés [Éltető Katalin]

KÉMIA DIÁKOLIMPIA

Kalapos Péter (11. c) a nemzetközi kémia diákolimpia hazai válogatóján az ötödik helyen végzett, ezzel bekerült a jövőre sorra kerülő 51. nemzetközi Mengyelejev kémia olimpia négy fős magyar csapatába. A válogatón elért eredmények alapján az első négy helyezettek a nemzetközi diákolimpián, az 5-8. helyezettek a Mengyelejev olimpián vehetnek részt

KORTÁRS IRODALMI VERSENY

A Bagossy Júlia, Kméczik Regina, Tóth Boglárka, Sonnevend Eszter (11. a) összeállítási csapat második helyezést ért el a tavasszal indult, többfordulós országos Kortárs Irodalmi Versenyen. [Fábián László]

OLÁH GYÖRGY KÉMIAVERSENY

Kalapos Péter (11. c) 3. helyezés [Kutrovácz László]

VARGA TAMÁS MATEMATIKAVERSENY

8. évfolyam: Varga Eszter Anna (8. c) 8. helyezés [Mohay Péter]

KENGURU MATEMATIKAVERSENY

8. évfolyam: Varga Eszter Anna (8. c) 7. helyezés [Mohay Péter]

„KÖVESD A KUTATÓKAT” – FÖLDRAJZVERSENY

Magyar Laura, Kereszturi Dóra (11. b) páros 5. helyezés [Boronkai-Horváth Zsófia]

LONDON BRIDGE

7. évfolyam

Benczur Máté (7. c)	4. helyezés	[Bajza Sándor]
Túri Eszter (7. c)	5. helyezés	[Bajza Sándor]
Bedő Katalin (7. b)	5. helyezés	[Lenkefi Ferencné]

8. évfolyam

Harangozó Balázs (8. c)	2. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]
Lányi Réka (8. c)	2. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]
Popp Lilána (8. c)	4. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]

TITOK ORSZÁGOS ANGOL NYELVI LEVELEZŐVERSENY

egyéni

Varga Eszter (8. c)	3. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]
Filotás Dénes (7. b)	4. helyezés	[Lenkefi Ferencné]
Harangozó Balázs (8. c)	5. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]
Kovács Judit (8. c)	7. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]
Ónozó Zsófia (7. c)	9. helyezés	[Bajza Sándor]
Kovács Noémi (7. c)	10. helyezés	[Bajza Sándor]

csapat

Lányi Réka, Bokor Lili (8. c)	3. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]
Bánszki Balázs, Túri Eszter (7. c)	5. helyezés	[Bajza Sándor]
Popp Liliána, Klotz Zsófia (8. c)	6. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]
Moharos Viktor, Rozsáli Artúr (8. c)	9. helyezés	[Rezsekné Fehér Laura]

JEDLIK ÁNYOS ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

9. oszt.

Lipták Zoltán (9. a)	24. helyezés (V. díj)	[Varga György]
Murin Dániel (9. b)	7-8. helyezés (III. díj)	a „legjobb kísérleti előadó” különdíj [Farkasné Gács Enikő]

10. oszt.

John Tamás (10. b)	23. helyezés (V. díj)	[Szakmány Csaba]
--------------------	-----------------------	------------------

„JÓ TANULÓ, JÓ SPORTOLÓ”

Balog Zoltán miniszter döntése alapján „Magyarország jó tanulója, jó sportolója - 2015” címet nyert Nagy Lili Anna (11. c) tanulmányi eredményei és a táncversenyeken elért kimagasló hazai és nemzetközi eredményei miatt.

ANGOL NYELVŰ NOVELLAÍRÓ PÁLYÁZAT

Nádi Flóra (9. c) első helyezett lett az American International School of Budapest által kiírt angol nyelvű novellaíró pályázaton a 15-16 évesek korcsoportjában. A pályázatra három országból 650 pályamű érkezett. [Nikolics Noémi]

TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRÖK

Földvári-Nagy Csepke (7. b) a Tudományos Diákkörök Országos Konferenciasorozat (TUDOK) Humán- és társadalomtudományi tematikus konferenciájának Kárpát-medencei döntőjében kutatási eredményeivel első helyezést ért el a szociológia szekcióban is és az egészségtudományi szekcióban is.

HÓDÍTSD MEG A BITEKET!

7-8. oszt

Bedő Katalin (7. a)	2. helyezés	[Regele György]
Molnár Viktor (7. a)	3. helyezés	[László Viktória]
Benczúr Máté (7. c)	6. helyezés	[László Viktória]
Pafféri Péter (7. b)	9. helyezés	[László Viktória]
Vadász Zsófia (7. a)	9. helyezés	[Regele György]

9-10. oszt.

Csép András (10. b)	8. helyezés	[Regele György]
Reményi Réka (9. b)	8. helyezés	[Regele György]
Szirtes Panna (9. b)	8. helyezés	[Regele György]
Vitéz Benedek (9. b)	8. helyezés	[Regele György]
Tingyela Dorottya (9. b)	9. helyezés	[Regele György]

11-12. oszt.

Berghammer Dávid (11. a)	7. helyezés	[Piláth Károly]
--------------------------	-------------	-----------------

ORSZÁGOS SPANYOL NYELVŰ VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

		kötelező	szabadon vál.
Peremiczki Dorottya (10. c) [Bogdán Krisztina]	próza	3. helyezés	9. helyezés
Gombár Zsófia (10. c) [Bogdán Krisztina]	vers	14. helyezés	12. helyezés
Kirilenko Katarina (9. c) [Éltető Katalin]	vers	17. helyezés	7. helyezés

ÖSZTÖNDÍJPÁLYÁZAT

A Novofer alapítvány Gábor Dénes középiskolai ösztöndíjpályázatának keretében a diákok 8-10 oldalas esszét írtak „Jövőképem” mottóval az infokommunikáció és a digitális orvoslás (nanomedicina) témájában. I. díj: Nemes Tamás (10. a), II. díj: Gál Laura (10. a), III. díj: Pál Fanni (10. a), könyvjutalom: Gulyás László (10. c), Uzonyi Ádám (10. b). A díjazottak ösztöndíjként egyszeri pénzjutalomban részesültek. Nemes Tamás és Gál Laura tíz-tíz perces előadásban be is mutatták dolgozatukat a díjátadó ünnepségen.

FLOORBALL

A IV. korcsoportos nagypályás floorball diákolimpián ötödik helyezést ért el a Böde Zsombor, Farkas Péter, Filotás Dénes, Hermann Anna, Kardos Bálint, Kardos Olivér, Kormos Ákos, Riba Gergely, Rieder András, Újváry Áron összeállítású csapat. Edző: Szűcs András, csapatkapitány: Regele György tanár úr

FURULYAVERSENY

Adolf Diána (8. a) a IX. országos Czidra László furulyaversenyen korcsoportjában (III.) első helyezést ért el.

Budapesti eredmények

„ÉLEN A TANULÁSBAN, ÉLEN A SPORTBAN”

Nagy Lili Anna (11. c) a tanulásban és a sportban (versenytánc) elért kiemelkedő teljesítménye alapján elnyerte az „Élen a tanulásban, élen a sportban” fővárosi kitüntető címet.

FLOORBALL

VI. korcsoport

Dobos Gergely, Jávor Ádám, Kovács Benedek, Tósoki Koppány,

Zarka Bence összeállítású csapat

3. helyezés

HORVÁTH MIHÁLY TÖRTÉNELMI VERSENY

9-10. évf.

Tóth Máté (9. a)

6. helyezés

[Csapodi Zoltán]

Farkas Zsuzsanna (9. a)

9. helyezés

[Csapodi Zoltán]

MARÓTI EGON TÖRTÉNELMI VERSENY

Edényi Kristóf (8. b), Gereczi Botond (8. a) és Kriza Gergő (8. a) csapat

3. helyezés

[Szemethy Tamás]

Bányai Zorán, Marczika András és Moharos Viktor (8. c) csapat

4. helyezés

[Farkas Katalin]

KOSÁRLABDA DIÁKOLIMPIA

Gaál Edina (11. c), Király Csenge (10. c), Kádár Kinga (9. c),

Király Réka (8. a) összeállítású csapat

3. helyezés

Kerületi eredmények

HELYESÍRÁSI VERSENY

7. oszt.

Kása Csaba (7. a)

2. helyezés

[Fűzik Míra]

8. oszt.

Lányi Réka (8. c)

2. helyezés

[Cserős Borbála]

Iskolai eredmények

FRANCIA MŰFORDÍTÁSI VERSENY

Rieder Anna Róza (11. b) 1. helyezés

SZAVALÓ- ÉS MESEMONDÓ VERSENY

mese

Korda Bonifác (7. b) 1. helyezés

Rieder András (7. a) 2. helyezés

Bárány Benedek (7. a), Czentnár Enikő (8. a) 3. helyezés

vers 7–9. évfolyam

Szigetvári Zsófia (7. a) 1. helyezés

Kiss Dorottya (8. a) 2. helyezés

Lipták Zoltán (9. a) 3. helyezés

vers 10–12. évfolyam

Tarczali Dorina (12. b) 1. helyezés

Horváth András (11. b) 2. helyezés

Barabás Báborka (10. b) 3. helyezés

ANGOL NYELVI LEVELEZŐVERSENY

9. évfolyam

Rácz Laura (9. b) 1. helyezés

10. évfolyam

Ruzsbánszki Sára, Varga Eszter (10. c),
Bodrogi Flóra, Nguyen Zita és Nagy Beáta (10. a) 1. helyezés

HELYESÍRÁSI VERSENY

7. oszt.

Kása Csaba (7. a) 1. helyezés

Karászi Tamara (7. c) 2. helyezés

Bánszki Balázs (7. c) 3. helyezés

Molnár Viktor (7. a) 3. helyezés

Kormos Ákos (7. a) 5. helyezés

8. oszt.

Lányi Réka (8. c) 1. helyezés

Riba Gergely (8. c) 2. helyezés

Szabó Kincső (8. b) 3. helyezés

Jerminecz Marcell (8. c) 4. helyezés

Kis Dorottya (8. a) 5. helyezés

9–12. oszt.

Abdul-Nour Fady (9. c) 1. helyezés

Mosoni Anna (11. b) 2. helyezés

John Tamás (10. b) 3. helyezés

Ruzsbánszki Sára (10. c) 4. helyezés

Magyar Laura (11. b) 5. helyezés

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

Április 29-én a Magyar Nemzeti Múzeum előtt rendezett ballagási ünnepségen Schróth Ágnes igazgatóhelyettes a következő végzős diákoknak adott át kitüntetést hat éves iskolai munkájukért, példamutatásukért, szorgalmukért.

Trefort Ágoston emlékérem

NOVÁK CSILLA (12. c) (l. a képen)

Trefort Ágoston emléklap

SZÁSZ CSENGE (12. b)

MÁRIÁSS LENKE (12. c)

Oklevél

FABÓK ADRIENN (12. a)

MOLNÁR PETRA (12. a)

SZABADKAI PETRA (12. a)

SZULOVSKY MÁRIA (12. a)

TREMMEL DÁVID (12. a)

BARNA EVELIN (12. b)

STROMMER ANNA (12. b)

Tompa József-pályázat

A magyar munkaközösség a 2015/2016. tanévben a tavalyi sikeres felújítás után ismét kiírta a Tompa József-pályázatot, amely elnevezésével Tompa Józsefnek (1905–1990), iskolánk korábbi magyar és német szakos tanárának állít emléket. A pályázat kiírását és jutalmazását Gross András, Tompa József egyik hálás tanítványának 5000 dolláros adománya tette lehetővé. Az adománytevő célja a pénzösszeg adományozásával az volt, hogy a kamatokból minden évben az anyanyelvi és az irodalmi tehetséggondozást segítsük.

A pályázat kiírásakor a magyar munkaközösség a tavalyi kiírás elveit követte: idén is kizárólag eredeti irodalmi műveket vártunk, mindenféle tartalmi, formai vagy műfaji megkötés nélkül. A pályázati kiírás a tavalyihoz képest csupán annyiban módosult, hogy hét oldalban maximáltuk a szövegek terjedelmét, s ezúttal elektronikus formában is le kellett adni az írásokat. Az idén is meghosszabbított határidőre (2016. április 9.) végül a tavalyi harmincnál is több, harminckettő pályamunka érkezett.

A jelíges pályázatok összesen hét nyomdai ívet kitevő szövegének értékelését a magyar munkaközösség tagjai végezték, az elismerő oklevelek és az összesen 105 ezer forintot kitevő pénzjutalmak átadására a tanévzáró ünnepélyen került sor. A tavalyihoz hasonlóan idén is egy nagydíjat (Tompa József-díj), valamint arany, ezüst és bronz fokozatú okleveleket osztottunk ki.

A pályázat azonban a díjak átadásával nem zárult le: a 2016. évi Tompa-pályázat valamennyi résztvevőjének személyre szóló értékelést készítettünk, amit a nyári szünet miatt már a következő tanév elején küldtünk el a diákoknak. Idén is e-book formájában tesszük közzé valamennyi díjazott írás szövegét, s terveink között szerepel az is, hogy a megújult Tompa-pályázat első két évének legkiválóbb szövegeit nyomtatott antológiában jelentetjük meg.

Tompa József-díj

TUGWELL DANIEL (12. b)

Arany fokozat

TUGWELL DANIEL (12. b)

MÉSZÁROS BLANKA (11. b)

JOBBÁGY DÁVID (8. c)

MAJOROS BOGLÁRKA (9. b)

Ezüst fokozat

SZIGETVÁRI ZSÓFIA (7. a)

NÁDI FLÓRA (9. c)

SZULOVSKY MÁRIA (12. a)

RIEDER ANNA (11. b)

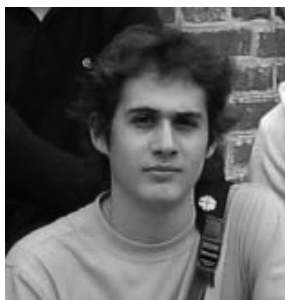
Bronz fokozat

TELEGDY DOROTTYA (8. b)

BÁNHIDI ESZTER (9. c)

MIHÁLY LÉNA (9. b)

Kolos Dávid Emlékdíj

2007 nyarán iskolánk 11. b osztályos tanulója, Kolos Dávid egy ausztriai osztálykiránduláson egy tragikus balesetben életét veszítette. Szülei és hozzátartozói létrehoztak egy alapítványt és a Kolos Dávid Emlékdíjat, azzal a céllal, hogy Dávid emlékét megőrizzük, ébren tartsuk. A díjat minden évben egy (esetleg megosztva több) tizenegyedikes trefortos diák kaphatja meg.

A díj elnyerésének nem feltétele a kimagasló tanulmányi-, sport-, művészeti eredmény, annak odaítélésekor Dávid emlékéhez legméltóbbnak azt a diákot tartja a Kuratórium, aki a közösségért, az osztályért, a barátokért a legtöbbet tette és teszi, aki tehát az emberi kapcsolataiban mutat fel hosszú időn keresztül valami kiemelkedőt. A három tizenegyedikes osztály javaslatot tesz a Kuratóriumnak, amely ezek alapján eldönti, hogy ki kapja az emlékdíjat. A Kuratórium az alapítvány számlájára beérkezett adományok éves kamatát osztja ki tárgy-, illetve pénzjutalom formájában kb. ötvenezer-százezer forint értékben.

A tanévzáró ünnepélyen, 2016-ban a következő tanulók kaptak Kolos Dávid Emlékdíjat

I. FOKOZAT

Horváth András (11. b)

II. FOKOZAT

Koncz Lili (11. c)

Bozsik Szabolcs (11. a)

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. a	323	291	614	8.
7. b	1348	484	1832	3.
7. c	223	60	283	12.
8. a	768	1914	2682	2.
8. b	79	0	79	15.
8. c	289	69	358	10.
9. a	2536	1783	4319	1.
9. b	245	805	1050	4.
9. c	0	0	0	20.
10. a	376	100	476	9.
10. b	225	0	225	13.
10. c	556	198	754	7.
11. a	7	0	7	17.
11. b	0	85	85	14.
11. c	355	544	899	6.
12. a	178	110	289	11.
12. b	0	0	0	18.
12. c	42	0	42	16.
könyvtár	536	175	711	5.
összesen	8086	6618	14705	

A papírgyűjtést Kutrovácz László tanár úr, Csépany Patrícia, Nagy Lili Anna, Németh Katalin, Szondi Ádám (11. c) szervezték.

Az első helyezett jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap, melyet az osztály általában együtt tölt el.

Diákszínjátzó fesztivál

2016. március 5.

A XVIII. iskolai diákszínjátzó fesztiválon a következő előadásokat láthattuk:

- 7. a A leg... (rendezte Fűzik Míra és Balázs Edgár)
- 7. b Népmeséscke (rendezte Bozóki Gabriella)
- 8. a Tíz kicsi néger (rendezte Dászkál Boróka és Pap Dóra)
- 9. b Kukás guru (rendezte Bozóki Gabriella)
- 10. a Sietünk sehová (rendezte Bozóki Gabriella)
- 10. b Nagy Romulus (rendezte: Wootsch Benedek)
- 12. b A kopasz énekesnő (rendezte Pentz Anna Mária)

A zsűri a következő díjakat, okleveleket adta át a fesztivál végén:

fődíj

10. b osztály

közönségdíj

9. b osztály

arany fokozatú előadások

10. b osztály

7. b osztály

ezüst fokozatú előadások

12. b osztály

10. a osztály

7. a osztály

bronz fokozatú előadások

9. b osztály

8. a osztály

a legjobb női főszereplők: Tarczali Dorina (12. b), Tugwell Daniel (12. b)

a legsokoldalúbb színész: Papp Dávid (10. a)

a legjobb epizodisták: Molnár Péter (9. b), Rieder András (7. a)

a legjobb férfi főszereplők: Kulcsár Péter (7. b), Zarka Áron (10. b)

BESZÁMOLÓK

Write About Yourself.....

Present

Now I am writing my homework, however I'm really happy. I'm done with my first "school day" in England and it was all fun. The school is cool and not just because it was a rhyme, but because I can learn as much as I need, because I want to get better and get to know England and we are on a good way to get this.)

Past

I didn't know that much about England and I wanted a big journey for summer. Now it seems like ~~that~~ I will get it. My sister said that she was onto this trip to England, even last time so what would it I would go here too. so I said why not, however my parents should be afraid of it I have a good time or don't.

Future

I will have fun and get better in the language. Maybe I'll get onto a good ~~to~~ get stop it. I'm lucky. And I will tell everything about this trip to my grandchildren, too as their "goodnight fairy tale".

A milánói EXPO – szerintünk

(2015. szeptember 4–7.)

2015 szeptemberében az EU által finanszírozott EAThink2015 projekt fotópályázatának megnyerése jutalmául kijuthattunk Milánóba, ahol többek között lehetőségünk adódott megtekinteni a világkiállítást. Rendkívül örültünk, hogy az iskolakezdetést kicsit szokatlanul, utazással kezdhettük.

Péntek hajnalban indultunk, és ahogy leszálltunk, már a reptéren bárhova néztünk, szinte csak a világkiállítás hirdetéseit láttuk, ami a városban csak fokozódott. Bevonatoztunk a belvárosba, de mivel csak délután foglalhattuk el a szállást, valahogy el kellett ütni az időt. Megnéztük a Sforza család kastélyát, ahol Andris mesélt nekünk az épülettel kapcsolatos érdekességről, aztán letelepedtünk a kastélyparkban. Ott üldögtünk már egy ideje, mikor észrevettük, hogy egy nagyjából egyetemista korú fiú minket rajzol. A lányok egy része szóba elegyedett vele és végighallgatták a fiú élettörténetét. Este egy kis olasz étteremben vacsoráztunk, aztán elfoglaltuk a szállást. Telefonon megnéztük a magyar-román meccset, aztán éjfél körül mentünk aludni.

A második napot is korán kezdtük, mert 9 órára szólt a jegyünk Leonardo da Vinci Utolsó vacsora című világhírű freskójának megtekintésére. Gedeon tanár úr nagyon érdekesen beszélt nekünk a kép témájáról és történetéről. Sajnos negyedóra múlva már tovább kellett állnunk és hamarosan az Expo területén találtuk magunkat.

Amikor feljöttünk a metróaluljáróból, megdöbbenünk azon az emberáradaton, ami a beléptető kapuknál várakozott. Ez viszont csak ízelítő volt abból, ami később várt ránk. A másfél kilométer hosszú főutcán emberek tízezrei sétáltak. Az Expo területére érkezve rögtön egy térképet nyomtak a kezünkbe, amin láthattuk, hogy bizony rendkívül sok épületet húztak fel. Három kísérő fogadott minket, akik rögtön elvezettek minket az EAThink projekt olasz szervezőinek (ACRA) épületébe, ahol egy kiállítás volt berendezve, és egy képernyőn kivetítették a különböző országok győztes képeit, így a mieinket is. Elmondták, merre érdemes menni, hol érdemes beállni a sorba. Elsétáltunk az Élet fájához, ami a világkiállítás egyik központi eleme, egyébként egy művészién álcázott adótorony. Miután itt megebédeltünk, megkaptuk az első szabadidő blokkunkat, ami kétórás volt. Itt csoportokba verődve mindenki szabadon azt nézhetett meg, amit akart. Először természetesen a magyar épületet tekintettük meg, ami meglepően színvonalas volt, ahhoz képest, hogy a hazai média mennyire lehúzta. Viszonyítási alapként a szomszédos országok pavilonjait is meglestük, például a szlovákot, és a románt. Rengeteg kis ország épületébe is benéztünk, ugyanis a kívülről jól kinéző vagy a befolyásos országoké előtt órás sorok álltak. Végül az orosz pavilonba is bejutottunk, ennek a tetejéről az egész területet be lehetett

látni. Le is telt a két óra, indulhattunk vissza a találkozási pontra, ahol Dávid elkezdte fölvenni a készítendő kisfilmünk interjút.

Megbeszéltük, hogy estig maradunk, mivel szeretnénk volna látni a világkiállítás éjszakai fényeit. Most háromórás szabadidőt kaptunk. Felfedeztük, hogy egyszerűbb busszal eljutni az Expo egyik pontjáról a másikra, így innentől azzal közlekedtünk. Többek között jártunk a spanyol, a vatikáni, az iráni, és a monacói pavilonban is, de a legjobban a türkménisztáni épület fogott meg, aminek a tetején felhúztak egy jurtát. Az USA kiállítás egy részét is sikerült megnéznünk, itt kisfilmeket vetítettek az étkeztetésről. Más pavilonokban régi ételkészítési hagyományokat elevenítettek fel, illetve a kávé- és kakaótermesztés kapcsán foglalkoztak a fair trade-del, Afrika országaihoz kapcsolódóan a vízhiány okozta problémákkal, és láthattuk azt is, hogy milyen lesz a jövő szupermarketje.

Az egész csoporttal egy kebabosnál vacsoráztunk. Végül az utolsó szabadidő keretében meg tudtuk nézni a kínai épületet, amely, ha már odakint sötét van, akkor

a leglátványosabb pavilon. Este 10 órakor volt találkozó az Élet fája előtt, ahol hatalmas zenés-fényes-tűzijátékos-szökőkutas előadással szórakoztatták az összegyűlt tömeget.

Eljött a nap vége, elindultunk hazafelé. Összegezvén úgy találtuk, hogy az Expo nagyon látványos ugyan, de hatalmas pénzkidobás. Nagyon kevés ország vette komolyan a fenntartható élelmezés témáját. Minden ország inkább önmagát reklámozta, még olyanok is, amelyekről azt hittük, hogy még arra sincs pénzük, hogy jelen legyenek az Expon, nem hogy saját pavilont építsenek. Ráadásul minden rettentően drága volt, és ételt nem lehetett bevinni. Mondjuk az jó volt, hogy utcai kutakból ingyen lehetett vizet tölteni. Milánónak nyilván megérte megrendezni, hiszen valószínűleg többszörösen visszahozta a befektetett pénzt.

Vasárnap volt a legnyugodtabb napunk. Megreggeliztünk, és 10 körül elindultunk vonattal a Comói-tóhoz, amely 40 km-re északra fekszik Milánótól. A tó délnyugati csücskénél maradtunk, gyönyörködtünk a látványban, ücsörögtünk meg sétáltunk. Az árnyékban meghallgattunk néhány további kiselőadást a nevezetességekről. Megebédeltünk (ez volt a legjobb ebéd a négy közül), aztán megint chilleztünk. Késő délután siklóval felmentünk Brunatéba, a legközelebbi hegyre, a sikló hét perc alatt 500 m-t emelkedett. Felsétáltunk a Faro Voltiano világítótoronyhoz, amelyet Alessandro Volta fizikus emlékére építettek. Innen láttuk Svájcot és a naplementét az Alpok vonulata mögött. Visszamentünk Comóba, ahol még egy kicsit élveztük az esti fényeket, aztán visszavonatoztunk Milánóba.

Hétfőn reggeli után összepakoltunk, majd a cuccainkat a szálláson hagyva elment-róztunk a Dómhoz, mert itt kezdődött az idegenvezetés, amit a helyi idegenforgalmi középiskola végzős diákjai tartottak nekünk. A kétórás séta a Dómnál is ért véget, innen csoportokba verődve megint szabadon mehettünk bármerre. Vettünk belépőt a Dómba, amit belülről is érdemes megnézni. Ezután megpróbáltunk valami szuvenírt keresni, végül még elmentünk a kastély parkjába, ahol az első nap heverésztünk. Csatlakozott hozzánk Gedeon tanár úr, és (a sofőr nélküli, elől-hátul üveg) 5-ös metróval elmentünk a San Siro stadionhoz, ami nagyon nagy, több mint 15 beléptető kapuja van. Visszamentünk a szálláshoz, ahol összeszedtük a cuccainkat és utoljára beültünk a közeli olasz étterembe. Vacsora után innen indultunk a reptérre. Gond nélkül hagytuk el Milánót. A repülőgép személyzete is kicsit fáradt volt már, de éjfél felé sikeresen megérkeztünk Budapestre.

Az egész túrának jó hangulata volt, szívesen visszamennénk valamikor Milánóba. Még mindig az élmények hatása alatt vagyunk.

írták: Bánhidi Eszter, Forray András, Jókay Kristóf, Várnay Ádám
és a 9. c osztály biológia szakkörösei

Día de Tapas

(2015. október 13.)

Iskolánkban már több évre visszanyúló hagyomány, hogy az október 12-i „Día de la Hispanidad” nevű spanyol ünnepnap környékén „spanyolnapot” rendezünk. Az idei tanévben ezt az Iparművészeti Múzeumban rendezett „Tapas” című gasztronómiai-kulturális kiállítás köré szerveztük. A Día de Tapas című spanyolnapon szinte minden spanyol nyelvet tanuló diák részt vett, így a program nagyon változatossá és sokszínűvé kerekedett. Az említett kiállítást néhány spanyolos csoport meg is tekintette, de akik nem jutottak el személyesen, azoknak tanórán volt lehetőségük megtekinteni a kiállítás számos érdekes darabját.

A 11. c-s diákok a kiállításról adtak elő rövid párbeszédet, a 11. faktosok spanyol találmányokról készítettek ppt bemutatót. A 10-ik évfolyamos tanulók spanyol termékeket mutattak be. Ágoston Dorottya és Gombár Zsófia 10-es, illetve Máriáss Lenke, Novák Csilla és Barna Evelin 12-es diákok elmondták az előző tanévben, az országos spanyol nyelvű vers- és prózamondó versenyen előadott spanyol irodalmi műveket. Lenke gitárprodukcióval is gazdagította a műsort. 10-es és 12-es diákok érdekes, a spanyol kultúra különböző elemeit bemutató fotómontázsokat készítettek. A program kvízzátékkal és a diákok által közösen készített tapas-falatkák kóstolásával zárult. (Bogdán Krisztina)

A spanyol nap remek lehetőség arra, hogy mélyebben, a tanítási órák keretein kívül is megismerjük a spanyol kultúrát, ételeket, művészeteket. Ez a délután kicsit összehozza az iskola spanyolt tanuló diákjait, megteremti a közös pontot. És természetesen jókat lehet falatozni a spanyol konyha egy-egy egyszerűen elkészíthető, de ennek ellenére nagyon is finom ételéből. (Ágoston Dorottya (10. c))

A spanyol nap mindig nagyon érdekes, évről-évre egyre többet tudunk meg a spanyol kultúráról. Különösen jó volt, hogy közösen elmentünk megnézni egy kiállítást és utána arról tudtunk előadást tartani. (Frizzi Blanka (11. c))

Életem első spanyol napja igen jól sikerült, sok előadás és tapas vett körül végig. Bizony nagyon élvezetes volt, kár, hogy nem sokat értettem belőle. (Eszes Viktória (9. a))

Egy nap Bécsben

(2015. november 21.)

Mint minden évben, idén is november végén az adventi időszakban került sor a németes bécsi kirándulásra. Az évfolyamunkról tizenöten mentünk, mind a három osztályból, első és második nyelvesek vegyesen. A lányokkal már nagyon vártuk, hogy mehessünk, hiszen előző évben is nagyon jól éreztünk magunkat.

Odafelé a buszon persze még mindenki aludt. A mi csoportunk Kajmádi tanárnő vezetésével fedezte fel Bécset. Első utunk a Karlsplatz-ra vezetett, a híres bolhapiacra. Egészen más volt, mint Budapesten egy ilyen piac. Nagyon sokféle, színes és rendezett volt, hatalmas kínálatot láttunk mindenből. Sőt még kóstolót is adtak.

Ezt követően a Wien Museum felé vettük az irányt, útközben elidőztünk kicsit a metróaluljáróban a „számos” kiállításnál. Nekem ez tetszett a legjobban. Nagyon ötletesek és megdöbbentőek voltak a számok, fényképet is csináltunk a tükörben. A Szecceszíós Házat is útba ejtettük, mikor odaértünk, Marci felkiáltott: „Micsoda gyönyörű Genitiv!” Mindenki jóízűen nevetett, majd elemeztük nyelvtanilag a mondatot. Pont az utunk előtti utolsó órákon tanultunk erről. Ezután a Wien Museum következett, ahol kaptunk feladatlapot, amit kis csoportokban oldottunk meg.

Az utolsó programpont a schönbrunni adventi vásár volt. Schönbrunn bejáratánál állt egy „arany” bácsi, egy élőszobor, aki egy fotó erejéig meg is mozdult, és csodálatos képet tudtunk készíteni róla és vele. A vásárban megkóstoltuk a sokat emlegetett „Kinderpunsch”-ot is.

A hazafelé vezető úton végig az aznap átéltekről beszélgettünk. Egész nap együtt voltunk, közben annyi izgalmas dolog történt és olyan sok élmény ért bennünket, hogy három óra alatt sem fogytunk ki a témából.

Nagyon jól éreztem magam, talán az eddiginél is szorosabb lett a kapcsolatom néhány emberrel. Megbeszéltük, hogy jövőre is megyünk. Remélem, hogy ez a program még nagyon sokáig megmarad az iskolánkban és másoknak is ekkora örömet fog jelenteni, mint nekem!

Nagypál Petra (11. b)

Trefort vacsoraest

(2016. február 16.)

2014-ben egy korábbi ötletet továbbgondolva néhány lelkes öregdiák és szülő megszervezte az első Trefort vacsoraestet. Akkor úgy gondoltuk, hogy szeretnénk ebből hagyományt teremteni, ezért 2016. február 26-án második alkalommal is megtartottuk a rendezvényt. Az estnek ismét a Best Western Hotel Hungária rendezvényterme adott otthont.

Princz Katalin (szülő), Horváth Klaudia (egykori diák), Relle Éva, Friedmann Ágnes (egykori diákok, jelenlegi szülők) és Ferencz Gábor (egykori diák, jelenlegi tanár) voltak azok, akik a szervezői csapatot alkották, de más „öregdiákok” is sokat segítettek a rendezvény lebonyolításában.

A programon részt vehettek egykori diákok, jelenlegi szülők, illetve egykori és jelenlegi tanárok. Az estre több kategóriában lehetett belépőjegyet váltani, mely tartalmazta a vacsora, egy alapital, a köszöntő ital árát, egy tombolajegyet, valamint támogatást, amit a Trefort Gyakorlóiskola Alapítvány részére gyűjtöttek a szervezők. A Trefort vacsoraest rendezvény céljai a következők voltak. Lehetőséget biztosítani egykori diákoknak, hogy találkozhassanak egykori tanáraikkal és diáktársaikkal, a szülőknek, hogy kötetlenebb formában is találkozhassanak gyermeküket egykor illetve most tanító tanárokkal. Lehetőséget adni egykori diákok és mai szülők közötti beszélgetésekre a Trefortban megszerezhető tudás értékéről, a Trefortból induló életutak tapasztalatairól. Informálni az érdeklődőket a Trefort mai eredményeiről, sikereiről, terveiről, és azokról a kihívásokról, amikkel ma kell megküzdeni. Egy jó hangulatú estét eltölteni azok társaságában, akiknek a Trefort sokat jelent. Az est bevételéből támogatást nyújtani a Trefort Gyakorlóiskola Alapítványának.

Az este folyamán a vendégek számára a svédasztalos meleg vacsora elfogyasztása mellett a Treforthoz kapcsolódó rövid műsorszámok, előadások színesítették a programot. Az estet Ferencz Gábor nyitotta meg, majd tolmácsolta – a betegsége miatt távollévő – Csapodi Zoltán igazgató úr köszöntő sorait is. Első fellépőként Tarczali Dorina (12. b) szavalta el Petri György Sci-fi szerelem című versét, majd Láng Péter (9. c) kápráztatta el a megjelenteket Cimarosa C-dúr oboaversenyének előadásával. A későbbiekben Koczka Vencel (9. a) rendhagyó bűvészprodukcióval lépett a színpadra. Nagy sikerét jelezte a sok mosolygós arc, és egy nagy tapsvihar a mutatványok végén. A vacsora első része után levetítettük Bozsik Szabolcs (11. a) tanuló video montázsát. A kisfilmben az elmúlt tíz év szalagavatói báljainak tánártáncából készített egy tízperces összefoglalót, hogy a máskor komoly tanári kart más szemszögből is bemutathassuk. A vidám percek után Ryan Anna, 2015-ben érettségizett diákunk számolt be sikeréről, hiszen 2015-ben ő nyerte meg a német nyelven folyó Nemzetközi Ifjúsági Vitaversenyt.

A vacsora második részének végeztével Ferencz Gábor tanár úr, igazgatóhelyettes az iskola jelenéről, helyzetéről, sikereiről, terveiről tájékoztatta néhány percben a vendégeket, majd következett az est fénypontja, hiszen kb. húszperces fellépésen köszönthettük a Hangember duót. Ebben a formációban két trefortos diákunk, Horváth András (11. b) és Szántó Marcell (11. b) játszik. Saját maguk által írt és gitárral kísért dalaikban kortárs költők verseit zenésítik meg, Erdős Virág, Kiss Judit Ágnes, Háy János sorai elevenedtek meg a fiatal zenészek előadásában. Az est programját természetesen színesítette a szülői tárgyardományokra épülő, jó hangulatban lezajló tombola is. A vacsoraestet Gaskó Balázs, a Magyar Televízió műsorvezetője (jelenlegi szülő) vezette.

A második Trefort vacsoraesten 207 fő vett részt, és még rajtuk kívül is számosan támogatták a rendezvényt. A program bevételéből a Trefort Gyakorlóiskola Alapítvány 527.710.- Ft támogatást kapott.

Trefortos Öregdiák Egyesület

Német diákcsere (Budapest, Jever)

(2016. április 4–11., május 22–29.)

Egy diákcsere program mindig hatalmas élmény, diáknak, tanárnak egyaránt. A diák tapasztalata, hogy a megszerzett tudás hasznosítható, megértene bennünket és megértjük magunkat, legalább annyira felemelő, mint tanárként megélni diákjaink nyelvi fejlődésén túl, társas kapcsolataik alakulását, látni kötődésüket a saját, és nyitottságukat az idegen kultúra iránt. Látni és tudni, hogy ennek a fejlődésnek hol kísérői, hol támogatói, hol pedig katalizátorai vagyunk. Az alábbi összeállítás, némiképp formabontó módon a diákcsere néhány pillanatát eleveníti fel – diák- és tanárszemmel.

Ismerkedés

Izgatottan vártuk már, hogy megérkezzenek a német cserediákok, még „Jever”-es táblát is tartottunk a kezünkben, hogy könnyebben megtaláljanak minket. Érkezés után a párok elindultak haza, ugyanis a következő programra csak délután került sor. A köztes időben mindenki kicsit megismerhette a partnerét, ami az én esetemben viszonylag egyszerű volt, hiszen nagyon nyitott, kedves és szerencsére nagyon beszédes lányt kaptam. Tessával megállás nélkül tudtunk beszélgetni, olyan volt, mintha ismertük volna már egymást évek óta. Sokaknál így volt, ami egy cserehét indításának nagyon jó.

Ahogy megjelent a táblán a „leszállt” jelzés, az arcok pirosabbak lettek, a beszéd felgyorsult, a hang erősödött: „A tanárnő nem izgul?” ez talán a legaranyosabb pillanata volt a várakozásnak. Dehogynem, csak én értetek, miattatok... Hogy úgy sikerüljön, ahogy reméltétek, ahogy várjátok.

Projekt

A szerdai nap volt a projektnap, ami a zsidóság témája köré fonódott idén. Minden nevezetes és történelmileg fontos látnivalót megnéztünk, és utána kellett eldöntenünk, hogy a megadott szempontok közül melyikkel szeretnénk csoportunkban foglalkozni. Voltak, akik a zsidó szimbólumokkal, ételekkel, oktatással, közösségi élettel foglalkoztak. Kaptunk egy kevés időt, hogy képeket készítsünk, majd visszamentünk az iskolába, és ott végignéztük, rendeztük a képeket.

A projekt tartalmi célján túl persze az együttműködést, közös felelősségvállalást és közös döntéseket szolgálta. Melyik fotó lesz a legalkalmasabb, s főleg miért? Milyen gondolatmenetre fűzzük fel a kiválasztott fotókat. S miért pont arra? Milyen szöveg kerüljön a kép mellé, alá, fölé? Döntések, érvelések és indoklások – ez csak részben nyelvi fejlesztés, valójában azonban a közösségben való működésünk alapja.

Szabadidős programok

Csütörtökön, tanítás után Áron kreativitására bíztuk magunkat, ami nem volt rossz ötlet, szerveztünk egy csapatot, és aki akart, az jöhetett métázni a Margitszigetre. Megkockáztatom, hogy ez volt az egyik legjobb délutáni program, a németeknek nagyon tetszett, nagyon jól érezték magukat és persze mi is. A pénteki napon hajókázni mentünk a Dunára. Rájöttünk, hogy a magnós idegenvezetést japánul és szerbül sokkal viccesebb hallgatni, mint magyarul és sokkal több mindent megértünk belőle, mint gondoltuk volna.

Nincs is annál szebb, mint amikor a diákok kezdeményeznek, megvalósítanak, s örülnek a sikernek. Persze írhatnám, hogy pont így akartuk, így terveztük, de inkább a valóságot írom: így reméltük. Annál is inkább, mert így nekünk is jutott egy szabad délután, amikor cserepartnereinkkel, a német kollégákkal „kávéházi kultúra” ismereteinket bővíthettük, s a cserehét alatt ezegyszer időben értünk haza.

Utazás

Hamar elrepült az idő és azon kaptuk magunkat, hogy már a repülőn ülünk és szállunk Németország felé. Kalandos útnak néztünk elébe, volt rohanás a bőröndökkel, emeletes vonatra felpreselődés, vonat lekésés és várakozás, majd tanácstalanság, hogy hol kell leszállni a vonatról, kit hol vár a cserediákja, de végül mindenki megtalálta a párját és elindult hazafelé. Megismerkedtünk a fogadócsaládokkal és ismételten nagyon szerencsésnek érezhettem magam, a cserediákom szülei nagyon kedves, és vendégszerető emberek voltak.

Hát igen, diákokkal utazni izgalmas, még akkor is, ha az embernek van helyismerete. Mert ugye azzal nem lehet előre számolni, hogy a vonat nem a kiírt vágányról indul, vagy nem indul, vagy késik. Németország e tekintetben évről évre „igyekszik” az EU átlagot elérni, hol van már az a híres pontosság, amihez órát lehetett igazítani... Mindez persze nem probléma, ha van a csoportban egy Benedek. Ő ugyanis felkészül a menetrendből, vágányszámból, majd hihetetlenül gyorsan átlátja a változásokat, s a lehető leghiggadtabban közli, ha már csak öt percünk van átérni a túloldalra.

Publicity

Dél előtt egy tea-ceremóniára voltunk hivatalosak a városházára, ami nagy megtiszteltetés. Áron és Benedek egy pár mondatban bemutatták a Trefortot, valamint Budapestről is szóltak pár szót. Utána a polgármester köszöntött minket, elmesélte speciális teájuk elkészítésének minden apró titkát, így mi is hamar belejöttünk annak elkészítésébe. A ceremónia végén csoportfotó készült és bekerültünk a jeveri újságba is!

Jever igazi kisváros, aktív társasági élettel, így természetes, hogy a gimnázium vendégeit üdvözi a polgármester (egykor szintén a partneriskola diákja), s a hír bekerül a helyi lapba. Számunkra persze ez is a „varázslat” része, tapasztalás, hogy a nagyvároson kívül is élhető világ van, saját karakterrel.

Életmód

A szombati napon busszal átmentünk egy kis holland városba, Groningenbe. Itt Áron cserediákja, Lisa egy kis körbevezetést tartott. Tipikus holland városról van szó, ahol az emberek biciklivel közlekednek szinte mindenhol. Ez már Jeverben is meglepő volt, ott is sokkal többen bicikliznek, mint nálunk Budapesten, de Hollandiában még többen. Az egyetemük előtt több száz bicikli sorakozott. Ilyen látványt nálunk ritkán lehet találkozni.

Érdekes élmény, amikor egy nyugodt kisváros (Jever) lakói azt mondják, most elmegyünk egy még élhetőbb helyre, ahol a hétköznapi „emberléptékűek”, a lakók mosolyognak, az átlagéletkor 30 év körül van.

Kulináris

A tanárnők a lelkünkre kötötték, hogy kóstoljuk meg a kibbelinget. Az egész nagyon vicces volt, mert ez a város annyira „halcentrikus”, hogy a piacon vásárolt sült halat is hal formájú tálkában adták.

Az elképesztően gazdag halpiac egyszerre megdöbbentő és látványos. Az ember kapkodja a fejét a színek és illatok után, annyi az impulzus, hogy szinte belekábultunk. Ezért is kell öt perc, amikor leülünk, és ízlelünk. Csak egyfajta, az igazán tradicionális halat. Úgy, ahogy a hollandok is teszik és eszik: műanyagtálkából, fokhagymamártással, friss-melegen.

A tengernél

Hétfőn és kedden vizes élményekben volt részünk, vagyis annak, aki bírja a hat fokos tengervízben fürdözést. Hétfőn a híres Wattenmeer-hez utaztunk el, ahol egy helyi szakértő mesélt nekünk erről a területről és érdekességeiről, mindezt a nagyon hideg, esős, szeles időben, álldogálás közben. Szerintem a csoport nagy része még sosem örült ennyire egy pékségnek, mint akkor, az első szembejövőnek. Kedden áthajóztunk egy kis szigetre, Langeoogra. Átsétáltunk a szigeten, le egészen a tengerpartra és ott mindenki – saját magához mérten bokáig vagy tovább – bemelegszedett a tengerbe. Kár lett volna kihagyni. Mindenkinél, aki egyszer ide eljut, javasolom a váltónadrágot és a törülközőt! Szükség lesz rá. Áron volt az, aki nyakig elmerült a fagyos vízben, illetve Máté is próbálkozott, de neki félúton inába szállt a bátorsága.

Az északi diákcsera egyik csúcspontja a szigettúra. Tanárosan mondhatnám persze, hogy a sziget flórája és faunája lenyűgöző (mondjuk inkább a flóra, mint a fauna), és hogy az építészeti egyedi és az adottságokhoz alkalmazkodó. A legklasszabb mégis, amikor a csoport, (minket, tanárokat is beleértve) leviharzik a homokdűnén, be a tengerbe... aztán kapkodja a lábát a hullámok elől.

Búcsúest – hazai ízekkel

A búcsúestet egy közösségi házban tartottuk, itt ismét előkerült a csocsó, sokat beszélgettünk és megtörtént a németek kárpótlása is. Ugyanis míg nálunk voltak, mindenféle fogadásokat kötöttek, melyeknek tékje kürtöskalács volt, és mivel a mieink elvesztették a fogadást, megkezdődött a búcsúesten a maratoni kürtöskalácsgyártás.

Sokaknak ismerős lehet: van egy buli bent, majd két srác elkezd kint sütogetni, s egyszer csak észrevesszük, hogy az igazi együttlét, nagy nevetések és anekdotázás körülöttük zajlik. Ahogy ők ketten szerényen, de elszántan, makacsul sütogettek, az igazán szívet melengető volt.

Köszönet

Szeretnénk köszönetet mondani a szervező tanároknak (Antje Keck, Werner Keck, Szabó Éva, Havasi Helga), valamint Benedeknek, aki meghívta magához az egész társaságot és lebonyolította az estét.

Én pedig köszönöm az iskolánknak, kollégáinknak, hogy támogatják projektjeinket, németes munkaközösségünk minden tagjának az erőt és lendületet, s nektek, kedves diákjaink, hogy alkalmat kerestek és találtok velünk meghitt beszélgetésekre, őszinte szavakra és baráti együttlétre a diákcseré során.

Epres Lotti, Szabó Éva

Kölni diákcseré

(2016. április 16–23., június 22–29.)

Soha nem értettem igazán, mire jó a német nyelv, mint iskolai tantárgy. Magyarországon élek, itt magyarul beszélek, ehhez jönnek még a pro és kontra érvek a német nyelv hasznosságáról az angollal szemben. Egy hét leforgása alatt viszont gyökeresen megváltozott a hozzáállásom a nyelvhez és az iskolai tantárgyhoz. Hiszen leírhatatlanul jó érzés, hogy ezzel a dologgal (itt a szavak magolásától kezdve a nyelvtani szabályok hosszas gyakorlásáig sok mindenre gondolok) mégis csak lehet kezdeni valamit.

Erről még mit sem sejtve huszonketten indultunk Máriáss Márta és Havasi Helga tanárnők kíséretében Kölnbe. A reptéren ránk váró hatalmas fogadóbizottság nagyon kitartó volt, hiszen 2 órással később érkezünk meg. A hét gyorsan, izgalmasabbnál izgalmasabb programokkal telt, és egyszerre csak azt vettük észre, hogy elérkezett az a bizonyos szombat este, mikor siralmasan kikaptunk a belgák elleni EB meccsen. A németekkel együtt szurkoltunk a magyar csapatnak, vendéglátóink a vereség után teljes mértékben együtt éreztek velünk. A közös meccsnézésen kívül jó szívvel tekintek vissza még az élményfürdőzésre, ahol a nyelvi akadályokat szinte teljes mértékben leküzdve valóban gond nélkül megértettük egymást. Ezen a délutánon megfogadtuk, hogy ha a sulis újra elkezdődik, minden eddiginél keményebben fogjuk tanulni a németet, és minden órán figyelünk. Sajnos ezt a gondolatot az élményfürdő hullámai gyorsan elmosták.

A tartalmas hétvége után már egyáltalán nem is vágytunk haza, sőt, egész nyáron maradtunk volna, még akkor is, ha németül kell beszélni. De hamarosan pakolni kellett, és a varázslatos emlékeken kívül ott hagytuk Köln városát a Dómmal. Én azt hiszem, nem csak Kölni hagyta magam mögött, hanem a kétségeket is, hogy miért jó nyelveket tanulni.

Hégen-Szénás Henrietta (8. a)

Ki gondolta volna, hogy az ember pont éjfél után fogja egy vadidegen német családnál ékes német tudását bővíteni?

Kicsit izgatottan indultunk Köln felé, elvégre egy ismeretlen helyre vezet az utunk. Gépünk nagyon sokat késett, ezért azt hittem, hogy leszállás után a fáradtság miatt egy szót sem tudok majd kinyögni. Ezzel ellentétben szemrebbenés nélkül feltem cserediákom nekem szánt kérdéseire, azt hiszem, mire végül ágyba kerültem, még a gondolataim is németre váltottak.

Másnap az iskolát néztük meg, ami hatalmas és útvesztőszerű volt számomra, de mégis lenyűgöző. Majd a városnézés következett, bejártuk Köln belvárosát, megmásztuk a Dómba vezető összes lépcsőt, és gyönyörködtünk a kilátásban. A hétvégi családi napon esélyt kaptunk arra, hogy jobban megismerjük a családot, a várost és a környéket. A következő nap volt a kedvencem. Phantasialand, a németek fantasztikus világa, melyben minden megtalálható: a legveszélyesebbnek tűnő átfordulós hordó, a zenére mozgó körhinta, mozi és hullámvasút. Másnap ismét a kultúra került központba, múzeumban jártunk, és pihenés gyanánt egy pikniket rendeztünk a parkban.

A családnál eltöltött pár nap alatt – úgy érzem – sok új barátot szereztem, rengeteg német szót megismertem, és sokat megtudtam a német kultúráról, oktatásról. Hogy mi volt a legjobb az egészben? Talán a vendégszeretetük és az, hogy ismét új értelmet nyert számomra a „játszva tanulhatsz” kifejezés.

Czentnár Enikő (8. a)

„... jövőre is?” – a diákcsere tanárszemmel

A diákcserek különleges alkalmak. Idén például velünk drukkolt a reptér (Ungarn:Portugal 3 zu 3), s bizonyára csak azért, hogy ne maradjunk le egyetlen fontos EB-meccsről sem, két órával később szállt fel velünk a gép...

Első éjszakánkon már hajnali fél háromkor álomra hajthattuk a fejünket, immár Kölnben. Nem mintha a szervezés időszaka és az éjjel-nappali készenlét nem falna fel sok energiát, ezzel együtt is öröm, hogy ilyenkor részévé válhatunk egy izgatott diákcsapat németországi élményeinek. Elkísérhetjük őket életük első repülőútjára, ott lehetünk, amikor kinyílik számukra egy idegen nyelvű világ, egy ország, amiről eddig tán csak másodkézből hallhattak. Elgondolkodnak a német családi élet (Familienleben) eltérő szokásain, meglepődnek, hogy milyen közel van Hollandia, és a családi hétvégén máris ott vannak az Atlanti óceán partján.

A diákcsere az iskolaév közös munkája idején főzött puding próbája (Puddingprobe) is. Bár némi izgalommal teli kíváncsisággal vártam a 2016-os cserét, a csapat ügyesen vette az akadályokat, nemcsak jó vendéglátók, jó vendégek is voltak, megélték az egymásra figyelmet, és nem utolsósorban a tanár-diák együttműködés terén is helytálltak.

Diákcserén nemcsak a németül álmódó diák, a tanár is rácsodálkozik rejtett képességeire. Fantáziaország vidámparkjában képzeletemet felülmúló élmény volt zuhogó esőben a gyerekekkel együtt kétszer is belefeledkezni a száguldó hullámvasút (Achterbahn) zuhanó kanyarjaiba, miután a készülődés idején még a gondolatát is kerültem, hogy a helyszínen majd döntenem kell, felüljek-e bármire is. A fiatalok bátorságpróbája egészen a szabadesés (Freifall) kipróbálásáig terjedt.

Miközben a német cseretanárok kedves vendégszeretetét élvezzük, alkalmazkodunk a ritmusukhoz, akárcsak diákjaink vendéglátóikhoz. Igyekszünk megtalálni a helyes taktikát (Taktik), hogy a helyiek és a vendégek kívánságai is érvényesülhessenek. Máskor diplomatikusan megoldásokon törjük a fejünket kényes helyzetekben. Idén szándékunk ellenére végül sikerült megdöntenünk a városi 200 méteres bőröndös akadályfutás rekordját, és pont felérni a peronra abban a pillanatban, amikor a reptérre induló vonat (S-Bahn) ajtóit kinyíltak...

Ferihegyen felszabadultan búcsúztunk a diákcsapattól. Fülig ért a szájuk. Egy kérdés azért még maradt bennük: „Mehetünk jövőre is?”

Máriáss Márta

Németországi tanulmányutam

(2016. június 17. – július 5.)

PAD-ösztöndíjammak köszönhetően ezen a nyáron alkalmam volt eltölteni Németországban három hetet. Kisgyerekként pár hónapig német óvodába jártam és azóta is nagy szerepet játszik ez a nyelv az életemben, mindig nagy örömet okoz, mikor német anyanyelvűekkel beszélgethetek.

Az első két hétben egy családnál laktam Marburgban, akikkel tökéletesen megértettük egymást, nagyon jól éreztem magam velük. Ezalatt a két hét alatt bejártam a helyi iskolába. Az első iskolanapon egy köszöntő ünnepségen vettünk részt, ahol az igazgató üdvözölte a magyar csoportot, és röviden beszélt az iskola múltjáról és jelenéről is. Igazán érdekesnek találtam, hogy beszédében állást foglalt a bevándorló kérdésben is. Elmesélte, hogy jelenleg is járnak ilyen fiatalok az iskolába. Nem csak ott tanulnak, az iskola területén lévő épület szállást is nyújt számukra.

A két hét alatt nem ez volt az első különbség, amit tapasztaltam. Mivel német fakultációra járok, tavaly sokat tanultam a német iskolarendszerről, amit most a saját bőrömről is megtapasztalhattam. A német diákok sokkal aktívabban dolgoznak az órákon és több projekt munkát kell csinálniuk. Emiatt hamarabb megtanulják, hogy hogyan lehet önállóan is eredményesen tanulni. Míg Magyarországon inkább a tananyag mennyiségén van a hangsúly, Németországban az élethosszig tartó tanulásra készítik fel a diákokat.

Amikor nem az iskolában voltam, szabadidőmet a „családommal” töltöttem. Nagyon pozitív élmény volt számomra, hogy minden nehézség nélkül tudtam velük kommunikálni, és gyakorlott fogadócsalád lévén ők is tökéletesen kezelték a helyzetet. Gyorsan elszállt a két hét és elindultunk a csoporttal Berlinbe. Annak ellenére, hogy Budapesten élek, nagyon lenyűgözött a nagyváros sokszínűsége és multikulturalitása.

Különösen tetszett a programunkban, hogy nem csak múzeumlátogatásokon vettünk részt, hanem kaptunk időt arra is, hogy egyedül fedezzük fel a várost. Én egy kisebb csoporttal indultam neki, és, habár párszor eltévedtünk, mégis sikerült eljutnunk olyan nevezetességekhez, mint a berlini fal, vagy a Bradenburgi kapu, és sor került az első vegán curry kolbász elfogyasztására is.

Németországi tartózkodásom során nem csak nyelvilag fejlődtem, de új barátokra is szert tettem, és új városokat ismertem meg. Személyesen tapasztalhattam meg azt, amiről manapság annyit beszélnek a nemzetközi helyzet kapcsán, és így lehetőségem van, hogy reális véleményt alakítsak ki anélkül, hogy csupán a médiára kelljen hagyatkoynom. Remélem, hogy a jövőben még sokaknak megadatik, hogy ilyen felejthetetlen élményben legyen részük.

Zólyomi Sára (11. c)

Körbeticikliztük a Balatont (8. b)

(2016. augusztus 8–11.)

Augusztus közepe felé, akkor már kilencedikes osztályunk Keisz tanár úr és Tóvizi tanárnő vezetésével azzal a céllal indult útnak, hogy közösen körbeticiklizze a Balatont. A siker nem volt garantált, mindenesetre biztosak voltunk abban, hogy akármi is lesz a végeredmény, élvezni fogjuk a közösen eltöltött időt.

A Déli pályaudvaron volt a gyülekező, ahová természetesen mindenki egy biciklivel és egy sisakkal érkezett meg. Túlzás lenne azt állítani, hogy a vonatra való felszállás, a biciklik és a hatalmas táskák felpakolása egyszerű volt, ám mégis különösebb macera nélkül lezajlott, semmit és senkit nem felejtettünk a pályaudvaron. A vonatút az osztálykirándulásokra jellemző zenehallgatással, beszélgetésekkel és az elcsomagolt ételek felének elfogyasztásával telt. Hozzá kell tenni, hogy nem éppen biciklizésre alkalmas időjárás uralkodott aznap, így ahogy odaértünk Balatonszázszóra, mindenki azonnal arra a tenyérnyi árnyékos helyre húzódott, amely az első megbeszélésünk helyszínévé vált. A biciklivel egyelőre minden rendben volt, kezdődhetett is az első nap.

Tűző napsütés, negyven fok, strandolás. Így tudnám jellemezni biciklitúránk első napját, amely kétségkívül nagyszerű hangulatban telt. Aznap célkitűzésünk Balatonakarattya és körülbelül 42 km (vagyis egy maraton) lebiciklizése volt. Ez nem hangzott különösebben drasztikus vállalkozásnak, ezért biztosak voltunk abban, hogy teljesíteni tudjuk a távot, hacsak nem jön közbe valami tragédia. De annyira eltévedünk, hogy nem találunk vissza az útra. Így is több idő telt el strandolással és palacsintázással, mint valódi, intenzív biciklizéssel. Ha emlékezetem nem csal, ezen a napon még elkerült minket a nagybetűs balszerencse (értsd a defekt), így aránylag könnyen túléltek a napot. Természetesen kialakult az is, hogy kik fogják vezetni a csapatot, illetve kik lesznek a sereghajtók, szerintem mindenki elégedett volt a szerepével és a társasággal is. Balatonakarattyán isteni krumpligulyával vártak bennünket, és az ott eltöltött idő röplabdázással, a csillagok bámulásával („Láttam egy hullócsillagot!” „Gyorsan kívánj valamit!”), pingpongozással, az olimpia nézésével, sok nevetéssel és beszélgetéssel telt. Hozzánk képest mindenki viszonylag könnyen elaludt, hiszen az előbb leírtak ellenére fárasztó nap állt mögöttünk.

A legelőbb négy fal között, néhányan sátorban, illetve függőágyban ébredtek. A finom, tápláló reggeli elfogyasztása után, hangosan szidva a kegyetlen hőséget, felültünk a biciklinkre, és útnak indultunk, hogy a mai kilométereket is a tegnaphoz hasonló sikerrel teljesítsük. Az időjárás nem állt a mi oldalunkon, így egy idő után kezdett szenvedéssé válni a trópusi hőmérsékletben való folyamatos tekerés. Így kezdtünk azonban minél gyakrabban strandolásokat beiktatni. Az ebédről mindenki magának gondoskodott: palacsinta, hot-dog, hamburger és sültkrumpli volt a vá-

laszték, de természetesen senki nem panaszkodott emiatt... Ez a nap több energiát igényelt az előzőnél, egymás között csak „erőpróbának” neveztük, hiszen egy biciklitúrán elkerülhetetlen defekt is megtalált minket. Természetesen pár esés is történt, itt a tanároknál lévő elsősegélydoboz és a „jól vagy?” „minden rendben?” kérdések segítettek a legtöbbet. Mikor egy emelkedőhöz értünk, többen kijelentették, hogy „ők ide fel nem mennek”, de végül a csapatszellem erejével mindenki megérkezett az étterembe, ahol biciklisruhában, kissé ziláltan kaptuk meg az előre megrendelt energiapótlóinkat. Közben egy hosszú e-mail is érkezett azon dolgokról, amiket ott hagytunk Akarattyán, és tegyük hozzá, a tulajdonosok nemigen örültek a hírnek. A szállodában, miután mindenki eldöntötte, hol fog aludni, ismét végignéztünk egy túlontúl izgalmas vívomeccset, beszélgettünk, simogattunk egy kissé túletetett kutyát, tehát minden a szokásos módon telt. És az sem elhanyagolható tény, hogy újból teljesítettük a távot, vagyis majdnem túl voltunk a biciklitúránk felén.

Nos, igen, a következő nap volt az, amire a legkevésbé szívesen emlékezünk vissza. Az első két napban mindenki reménykedett egy kis szellőben, esetleg egy rövidke záporban, ami kellemesen lehűti a levegőt. De nem pont arra számítottunk, hogy biciklitúránk harmadik napját végigvacogjuk, a ruhákból csavarni lehet majd a vizet és visszasírjuk a kánikulát... Ha jól emlékszem, reggel még csak a szokatlan hideget, a szelet és az egyre sűrűsödő sötét felhőket észleltük, de mielőtt rávettük volna magunkat az indulásra, zuhogni kezdett az eső, így szívárványszínű esőkabátainkkal felszerelve indultunk útnak. Igencsak nagy erőfeszítés kellett ahhoz, hogy a széllel szemben is tartani tudjuk a tempót. Egy-egy kisebb csapat néhányszor el is tévedt, ez átfagyva, folyamatosan szakadó esőben igazán nagy élmény volt. A bicikliket a keszthelyi autóbusz-pályaudvarnál tettük le, és egy annak közelében lévő, pici ét-

kezdébe menekültünk. Rendeléseinket azonnal kiadtuk (forró italok, meleg ételek), és tovább vacogtunk, hiszen a hirtelen jött hidegre nem számítva az apró hely hatalmas ablakokkal rendelkezett, amiket nem lehetett becsukni, így cseppet sem volt magasabb a hőmérséklet, mint kint, de legalább nem esett ránk az eső. Hatalmas hálával tartozunk azoknak, akik egymást váltogatva kint maradtak őrizni a bicikliket; hiszen egy biciklilopás nem hiányzott nekünk.

Az ételtől kissé felmelegedve és energiát nyerve folytattuk utunkat, különböző figyelemelterelési módszereket alkalmazva, hogy ne minden gondolatunk a „miért van ilyen hideg?” kérdés körül forogjon. De büszkén állíthatjuk, hogy sikerült, megérkeztünk

aznapi szálláshelyünkre, ahol bizony, meleg volt. Forró vizes zuhanyzás, cipők hajszárítóval való megszáritása, átöltözés száraz ruhába... Az étterembe, ahol előre volt rendelésünk, a vártnál hosszabb séta vezetett, de már nem ömlött az eső, így rögtön más megközelítésből láttuk a dolgokat. Az ízletes vacsora, Szilágyi Áron győzelmének végignézése, és a „mi a különbség az olimpiai és a világrekord között?” kérdésen való vitázás rögtön jobb kedvre derített minket. Bár a visszafelé vezető úton el-

hagytunk egy telefont és csak pár másodpercen múlt, hogy egy autó száguldott át rajta, de biztosak voltunk benne: ha a mai napot túléljük, a holnapi már sima ügy lesz.

Elérkeztünk az utolsó naphoz, amit leginkább az elsőhöz tudnék hasonlítani, bár nyilvánvalóan mindenki ötször olyan fáradt volt és a lelkesedésünkéből is csökkent valamennyi. A legnagyobb problémát egy teljesen tönkrement bicikli, és a sajgó izomzatunk jelentette, ami erőteljesen tiltakozott a biciklizés ellen. De hiába, ha már eddig eljutottunk, be is fejezzük a Balaton körbekerülési akciónkat, így az előbb leírtakat kivéve zökkenőmentesen, péksütiket ebédelve értünk vissza kiinduló pontunkhoz, Balatonszárszóra. Ez csodás érzés volt, de megünnepelni sajnos nem volt idő, mert következhetett az újabb procedura, a biciklik, csomagok felpakolása, illetve azt se volt egyszerű tisztázni, hogy ki hol fog leszállni a vonatról. De végül, a tanárok legnagyobb örömeire mindenki a helyére került és az odaúthoz képest lényegesen nyugodtabb hangulatban telt az út.

A pályaudvaron üdvözlöttük a várakozó szülőket, mindenki megkapta a csomagját, a biciklijét, elbúcsúztunk egymástól, majd tudatosítottuk magunkban, hogy bármennyire is szuper élmény volt ez az osztálykirándulás, egy jó ideig nem fogunk biciklire ülni...

Telegdy Dorottya

Spanyolországi utazás

(2016. június 20–30.)

A tíznapos spanyolországi kirándulás egy több, mint 24 órás autóbuszúttal kezdődött. Noha az első napunkat elgémberedett, sehol el nem férő végtagokkal és kicsavarodott gerinccel kellett végigelnünk, a sok szenvedés meghozta gyümölcsét: másnap reggel megérkeztünk szálláshelyünkre. Böröndjeinket hosszú lépcsősorokon vonszoltuk fel, és a fél délelőttöt várakozással töltöttük (a faházaink korábbi lakói még nem költöztek ki). Ám az unalmas órák senkinek sem szegték kedvét, mivel a kempingben úszómedence, pingpongasztalok, kosár-, illetve focipálya, egy nagyobb bolt, valamint több étterem és büfé állt a rendelkezésünkre.

A szállásunkról körbenézve csodás látvány tárult elénk: a kempinghez tartozó tengerből homokos partjához jól kiépített utak vezettek. Szebbnél szebb fákat és házakat lehetett látni. Ám a látványért borsos árat kellett fizetnünk: hosszú-hosszú lépcsősorokon kellett végigvándoroznunk, hogy leérjünk a tengerpartra, élvezhessük a rekkenő hőségben is hűs habokat és a napsütést. A szintkülönbség okozta kényelmetlenség soha senkit nem tartott vissza attól, hogy csobbanjon egyet a tengerben.

A nyelvtanfolyamot vezető spanyol tanárainkkal a harmadik napon ismerkedtünk meg. Két csoportra osztottak bennünket: azokra, akik már tanulták a nyelvet, és azokra, akik még nem. Mindkét csapattal egy-egy spanyol anyanyelvű hölgy foglalkozott. Ők, noha tudtak angolul, nem voltak hajlandóak a "közös nyelven" megszólalni – hatalmas szerencsénkre. Kommunikációnk párszor kudarcba fulladt, ám tanáraink kitartásának, és leleményességének köszönhetően rengeteget fejlődhetett spanyoltudásunk. Este összegyűltünk az étkezőben, és együtt néztük meg a foci EB aktuális meccsét, a magyar-portugált.

A negyedik nap reggelén kirándulni indultunk. Gyalog tettük meg az utat egy közeli városba, Tossa de Marba. Az utcák – akárha az egész város egy nagy piac lett volna – telepakolva szebbnél szebb ruhákkal, cipőkkel, kiegészítőkkel és ételekkel. Ez a hangulat rengeteg turistát vonzott. Közülünk is sokan gazdagodtak az itt vásárolt csecsebecsékekkel. Pár órányi szabad program, és városnézés után hajóval indultunk tovább. Úti célunk Lloret de Mar volt, ahol szuvenír boltok tömkelegében kerestünk ajándékokat szeretteinknek. Az éjszakai életéről híres városból délután indultunk haza hajóval, egyenesen a kempingbe.

Az ötödik napunk spanyoltanulással telt. Az előírt négy óra helyett aznap, meg az azt követő nyelvórás napon hat órán át tanultunk. Ezzel tudtuk szabaddá tenni az indulás előtti utolsó napunkat.

Másnap végre elérkezett az, amit talán mindannyian a legjobban vártunk a nyaralásban: az egész napos kirándulás Barcelona városába. Körbesétáltuk többek közt a gótikus negyedet, a lenyűgözően szép Ciudadela Parkot, sőt még arra is volt időnk, hogy megnézzük (sajnos csak kívülről) a világ egyik leghíresebb focicsapatának

stadionját, a Camp Nou-t. A Pueblo Españolban (más néven spanyol faluban) az ország építészeti hagyományait ismerhettük meg, a tucatnyi ajándékboltban pedig végigkóstoltuk a helyi különleges ételeket, italokat. Este a város híres zenélő, és különböző fényekben tündöklő szökőkútjának megtekintésével búcsúztunk a várostól, de szerencsére csak rövid időre.

Két nap múlva ugyanis a montserrati Fekete Madonna megtekintése után visszatértünk Barcelonába, ahol jegyünk volt a Sagrada Família-ba. A Gaudí által tervezett katedrális belülről még gyönyörűbb volt, mint ahogy elképzeltük. A fákról mintázott oszlopok, a színes mozaikokból kirakott ablakok, a szobrok kidolgozottsága mind még különlegesebbé tették az épületet. Az alsó szinten egy meglepően nagy és részletes múzeum mutatta be a templom építésének folyamatát. A közelben lévő hatalmas ajándékboltban pedig mindent lehetett kapni, ami a katedrálishoz kapcsolódik, Gaudí híres mozaikjait mintázó ceruzától kezdve a templom építésének folyamatát bemutató makettig bármit. Miután lejárt a látogatási időnk, szomorúan szálltunk vissza a buszba, nem csak azért, mert tudtuk, hogy egy jó ideig biztos nem látjuk ezt a csodálatos várost, hanem azért is, mert már csak egy teljes napunk volt az utazásból.

Az egész napos szabad programunkon visszalátogattunk Lloret de Mar városába, ezután pedig egy lovas bemutatóval és flamenco esttel összekötött vacsorával búcsúztunk el a helytől. Másnap délelőtt még utoljára körbejártuk a kempinget, végigsétáltunk a tengerparton, majd nemsokára beszálltunk buszunkba, hogy egy újabb 24 óra elteltével haza is érkezzünk. Életünk egyik legszebb élménye volt ez a tíz nap, boldogan tekintünk vissza az összes városnézéssel eltelt napra, a tengerparton töltött egész délutánokra, a meglepően finom spanyol ételekre és italokra, a helyiekkel való beszélgetésekre (többnyire spanyol és angol nyelvet keverve), a nyelvtanfolyamra, de még életünk eddigi leghosszabb buszútjára is.

Pál Fanni, Nagy Beáta (11. a)

Élménybeszámoló az angliai nyelvtanfolyamról

(Bideford, 2016. június 23. – július 3.)

2016 nyarának egyik indító reggelén bőrröndömet még kissé elcsigázva csúsztottam magam mögött – bár talán több kézzel, mint ahogy azt egy csiga tenné –, mikor a nem is olyan messzi távolban, a repülőtéren megpillantottam pár már ismert, és néhány addig még ismeretlen, de csodálatos utazótársamat.

Az álmos Panni és fáradt Laura még nem tudták, hogy egy eleinte igencsak horrorisztikusnak tűnő néni házába költöznek be, akinek állítólag van egy férje, akit nem láttak, csak a fegyvergyűjteményét látták a falon. Az izgatott Máté és a rövid hajú Bálint sem gondolták, hogy nemsokára bébicsőszők lesznek és a kis Hunterre fognak vadászni óriás Marvel figurák között. Az almaevő Zsombor sem tudta még, hogy befogadó családjá megünnepeli a születésnapját vagy, hogy Marcival milyen „finom” pasty-t fognak enni. Gábor sem gondolt még az aranyos lakótárs cicákra. Én sem hittem, hogy a vendéglátóim elvisznek a családi napon az IKEA-ba, hogy a kellerénél hosszabb busz utakon hányan kérnek meg, hogy csináljak róluk portrét, hogy két fiú majdnem ledob majd egy hegyről az egyik devoni kirándulás alkalmával, hogy Panni olyan művészképeket csinál majd többek között rólam is, amilyeneket Robert Capa sem kap a sorstól, hogy meghallgathatom Zsombor rögtönzött „Un Autre Été-Die de Amelie” koncertjét, hogy minden szóvicc után hármat kell gurulnom a földön, hogy megkóstolom Devon legfinomabb fish and chipsét, aminek egy részét elviszik a sirályok (de hát kaján a vigyor), vagy hogy találkozunk Anglia legcsillogóbb mosolyú fagyiaúrus fiújával. És egyikünk sem sejtette – beleértve a brit állampolgárok jó részét –, hogy történelmi pillanatok tanúi leszünk majd,

hiszen éppen a brexit-szavazás napján érkezünk, és másnap, a nyelvtanfolyam első reggelén élő adásban láthatjuk, amint David Cameron miniszterelnök az eredmény hatására lemond.

Bőrröndöm valaki máséba ütközött és megállt a cipőinktől maszatos repülőtéri padlón. Rövid búcsúzkodás után elindultunk angliai nyelvtanfolyamunkra. Utunk majdnem kétszer annyi ideg tartott, mint amennyire eredetileg volt tervezve, ugyanis London Luton reptere először nem fogadott minket, ezért Stanstedben kellett leereszkednünk. Aztán miután lecsillapodott az özönvízszerű eső és Luton újra megnyitott, újból a levegőbe emelkedtünk és 15 perc múlva le is szálltunk – pedig a jegy árában gondolom csak egy felszállás szerepelt, ezért szerencsésnek érezhetjük magunkat.

Az események és a napok pont olyan sebességgel száguldottak el mellettünk, mint ahogy a határidők szoktak. Reggel nyelvórák (igen, ilyen is volt), délután kirándulás, éjjel alvás, vasárnap családi program. Kirándulásaink során jártunk Stonehenge ősi kövei közelében, végigjárhattuk a Dunster Castle-t, utazhattunk a Lynton-Lynmouth közti vízajtású siklón, ázhattunk-fázhattunk a hideg angol nyárban a tengerparton, bukdácsolhattunk Clovelly mesés utcáskájának macskakövein, ízeltőt kaphattunk a britek önkéntes és jótekonysági kultúrájából, és részt vehettünk a Somme-csata 100. évfordulójának megemlékezésében is.

Utazásunk utolsó, Londonban töltött, kalandosra sikerült két napjába azonban egy olyan esemény is került, amilyen eddig még egy trefortos csapatnak sem jutott: hála Nikolics Noémi tanárnőnek, megtekinthettük Shakespeare Globe színházában a Szentivánéji álom c. előadást. Megértem, ha most az olvasó gyönyörű, sárgabögre színű lesz az irigységtől, ugyanis az élmény valóban olyan fantasztikus volt, mint amilyennek hangzik.

Tingyela Dorottya (9. b)*

* Az ő tanfolyami füzetének illusztrációiról készült képek láthatók az 55. és a 76. oldalon.

Így táboroztunk (8. c)

(2016. június 27. – július 1.)

Amikor már év végén nagyon elegünk volt az iskolából, örültünk, hogy végre elmehetünk kirándulni Órimagyarósdra, hogy ott boldogítsuk egymást négy napig.

A vonatút 4 órás volt, de megérte ennyit utazni, mert aztán megcsodálhattuk a falut, ahol még kocsmá se volt. A szállás egész jó volt, főleg az, hogy két napig pizzán éltünk, amivel a legtöbb embernek nem volt baja. Egyik nap elmentünk a Vadásztóhoz, ahol néhányan fürödtünk is a kb. 17 fokos vízben. Másnap megint elindultunk a tóhoz, de már egy másik útvonalon, mert egy bácsi azt javasolta. Ám ez rossz döntésnek bizonyult. Elégge eltévedtünk és a hozzánk csapódott kóbor kutyára bíztuk magunkat, ami szintén rossz döntés volt, de végül Gergőre hagyatkoztunk, és így odataláltunk, hiszen ő mindig tudja, merre kell menni. Ekkor már jóval többen merészkedtek be a vízbe.

Az őrési körutunk mellett, sokat túráztunk is a négy nap alatt a nagy melegben. A szálláshelyünk mellett lévő nagy füves területen pedig rengeteget játszottunk: bázzisoztunk, métáztunk, íjászkodtunk, és főleg röptünk, amiben osztályfőnökünk nagyon tehetséges volt. Utolsó este tábortűz körül ültünk a szokásos módon, de most mindenki a maga által sült kürtőskalácsot majszolta, miközben Rebeka rémtörténeteket mesélt, amelyektől mindenki annyira megijedt, hogy az éjszaka nem aludtunk...bár lehet, nem emiatt. A hazafele útról csak annyit mondtunk: ne tegyétek fel az ülésre a lábatokat a vonaton, mert az 8000 ezer forint lesz.

Csak mert annyira hiányoztak az osztálytársak, tíz nap múlva ismét táborozni mentünk, most Balatonakalira. Gondolom, nem arra vagytok kíváncsiak, hogy milyen volt a füredi Lóczy-barlang, vagy a tihanyi barátlakások, illetve Hegyestűről nézve a balatoni panoráma, így nem is erről számolunk be. A merészek sátorban aludtak, a többiek faházban, ami legalább ötven éve ott aszalódott és egy kommunista úttörőtáborhoz hasonlított. A nagy sátor felállítása nem ment túl jól, de legalább nomád táborra profik leszünk. Második nap az egyik lányszoba nem tudott kijutni az ajtón, ezért két napig az ablakon mászkáltak át, aztán kicserélték a zárat, viszont a kulcsot elhagyták, ezért megint az ablakon át kellett közlekedniük.

Mint minden táborban, itt sem maradhatott el a sütögetés, ahol mindenki bűdös lesz, de nem baj, mert nagyon jó a társaság és a kaja is. Ettünk virslit, szalonnát és pillecukrot, bár az utóbbit Zsófi és Léda sunyiban megették még a fejenként hét virsli után is. Két este lementünk a partra meccset nézni, hiszen folyt a foci EB, bár az izgalmas meccsekről mindig lemaradtunk. Utolsó este, amikor már Farkas Ferenc tanár úr is megérkezett, amit bizonyára már ő is nagyon várt, hiszen velünk egy élmény az élet, esti fürdözéssel zártuk a tábort. A strandon találkoztunk pár fiatal sráccal, akik már a sokadik sörüket itták meg, de nekünk sajnos már nem hagytak.

A táborok után sokáig nem találkozott az osztály, de ma végre újra itt vagyunk és tovább szórakoztatjuk egymást, bár már csak négy évig. Reméljük, minél hamarabb meggyünk megint táborba, mert az olyan jó!

Klotz Zsófia, Pásztor Léda

Voltunk egyszer Pálkövén (9. a)

(2016. július 11–14.)

Voltunk egyszer Pálkövén a 9. a osztály felével, Weiszburg tanárnővel és Cseivel, mint kísérővel egy közös nyaraláson.

A vonatút úgy telt, ahogy egy vonatútnak telnie kell. Miután sikerült mindenkinek találnia egy helyet ahova leülhet, mindenki megette a hozott kekszeket, süteményeket, szendvicseket, beszélgettünk, nevettünk, és nagyon hangosak voltunk.

Az idei, nyári osztálykirándulás sok szempontból más volt, mint az elmúlt évek bármelyik közös utazása. Az eddigiekkel ellentétben egy táborban laktunk. Mindenki házban aludt, sőt még saját ágyunk is volt. Ennek ellenére, alvás helyett mégis éjszakába nyúlóan beszélgettünk vagy hallgattuk Dani jobbnál jobb, sajátosnak mondható zenéit.

Voltunk egyszer Pálkövén, ahol reggelente Weiszburg tanárnő énekelve ébresztette a hajnalban úszni akaró (főleg) fiúkat, bár úgylis többnyire mindenki felébredt. Akik nem vágytak reggel a Balatonba, aludhattak még egy órát a reggeliig.

Voltunk egyszer Pálkövén, ahol napközben azt csináltunk, amit akartunk. Volt, aki röplabdázott, focizott, pingpongozott, voltak, akik élvezték a jó időt, fürödtek a Balatonban, napoztak, fagyaltot ettek. Pálkövén, ahol megismertünk sok új embert, például egy szintén táborozó, hetedikes osztályt, vagy mondjuk Alexet. Én leginkább az itt megejtett beszélgetésekre emlékszem. Mikor elmeséltük Weiszburg tanárnőnek, hogy mit csinálunk péntek délutánonként és milyen közös programokkal tölti az osztály az iskolán kívüli idejét. Egy ilyen, emlékezetes beszélgetés során magyarázta el nekem Boldizsár, hogy egyek követ, mert a vegetáriánusok bántják szegény növényeket.

Voltunk egyszer Pálkövén, ahol az utolsó esténken volt egy nagy vihar, elment az áram és szakadt az eső. Mi mégis a teraszcél akartuk nézni, ahogy zuhog az eső, ezt a tanárnő nem engedte, úgylígy szépen, szófogadó emberek módjára bevonultunk a házba, majd kimentünk az erkélyre, mert hát csak a teraszcél nem lehetett nézni a vihart. Miután nagyjából elállt az eső, átmertünk az ebédlőbe a Don Bosco Katolikus Általános Iskola táborzáró zenehallgatós, táncoló, nevetős partijára. Feledhetetlen élmény volt.

Nem mondanám, hogy ez volt a legjobb kirándulásunk, mivel nem kirándultunk Pálkövén. Ez tényleg egy nyaralás volt. Nagyon jól éreztük magunkat, és most már elmondhatjuk, hogy voltunk egyszer Pálkövén.

Kis Anikó

A 9. c szigetkerülő kenutúrája

(2016. augusztus 27–29.)

Augusztus 27-én tizenkilencen indultunk neki a Szentendrei szigetet megkerülő kenutúrának. A Római parton találkoztunk, a célunk az volt, hogy két nap alatt föl-evezünk Pilismarótra, onnan pedig egy nap alatt visszahajózzunk Budapestre.

Első nap kényelmesen eveztünk, délutánra elértük Szentendrét. Az olaszosan mediterrán város szűk, macskaköves utcáival a késői erős napsütésben valóságosan mesebelinek tűnt. Egészen más hangulata volt a másnap reggelnek. Borzongató volt a nyárvég illata, a csend és a hajnali sodrás. Aznap este nyolcra az osztály fele már túl volt egy beboruláson, és másfél órás küzdelmen a Dunában nekünk szaladó örvényekkel, én pedig még egy nagy síráson is. Tizenkét óra evezés után a parton, amikor leültem, még hullámzott minden, a szememet becsukva is. Estére sem múlt el, amikor a hálósákban feküdtem, de akkor már nem zavart, mert a kimerültségtől pillanatok alatt elaludtam.

Hétfő reggel nem teljesen frissen, de mindenki kimászott a hálósákból és folytattuk a lapátolást. A Duna másik ágán haladtunk visszafelé. Hajóstársaimmal együtt én naivan azt gondoltam, hogy lefelé alig kell majd evezni, majd megoldja a Duna egyedül. Ez nem így lett, de persze sokkal gyorsabban haladtunk. Korán hazaértünk, főleg, hogy a túra utolsó óráiban, talán már a kétségbeeséstől hajtva, sietősebbre fogtuk a tempót. A harmadik nap végére rájöttem, hogy az evezésben tulajdonképpen az a jó, hogy rengeteg ideje van az embernek gondolkodni. Egyfajta kora őszi felvezető az iskolához.

Mondhatnám azt, hogy mindössze egy megfázást, egy leégést és egy izomlázat hoztam haza, de ez nem lenne igaz. Legalábbis nem teljesen. Mert hazahoztam rengeteg beszélgetést filmekről, amelyeknek a címére nagyrészt már nem is emlékszem, de persze meg fogom őket nézni, zenékről, amelyeket még meg fogok hallgatni, a bukórécéről, a csülkös bablevesről, és még rengeteg mindenről.

Zilahy Anna

OSZTÁLYOK

7. a

Osztályfőnök: Szemethy Tamás

1. Arányi Marcell	17. Kormos Ákos
2. Banga András	18. Labancz Laura
3. Bárány Benedek	19. Mányoky Réka
4. Bauman Richárd	20. Máté Szabolcs
5. Bedő Katalin	21. Matus Anna
6. Bötös Zsófia Nóra	22. Molnár Viktor
7. Dénes Anna	23. Moravcsik Dániel
8. Epres Barnabás	24. Rieder András
9. Feksz Csaba	25. Sári Júlia
10. Fertő Emma	26. Schiszler Bertalan
11. Gődény Ákos	27. Sipos Miklós
12. Hermann Anna	28. Szigetvári Zsófia
13. Kada Bendegúz	29. Vadász Zsófia
14. Kardos Olivér	30. Varga Franciska
15. Kása Csaba	31. Verschitz Flóra
16. Korda Sára	32. Zou Liyuan

A LEGJOBB TANULÓK:

BEDŐ KATALIN 5,00
SÁRI JÚLIA 5,00
RIEDER ANDRÁS GÁBOR 4,93
VARGA FRANCISKA MÁRIA 4,93
DÉNES ANNA 4,92
LABANCZ LAURA 4,92
MÁTÉ SZABOLCS 4,92

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

augusztus 26.	teremfoglaló játék
augusztus 30.	családi piknik
szeptember 12.	évfolyamkirándulás (Visegrád)
október 2.	verébavatás
október 3.	méta
október 28.	osztálykirándulás (Gödöllő)
december 14.	színház (Játékszín)
január 30.	osztálykirándulás (Pilis)
február 8.	korcsolyázás (műjégpálya)
április 2.	méta
május 3.	Aquincumi Múzeum
június 13–15.	osztálykirándulás (Sopron)

Megérkeztünk, Trefort!

Hol is kezdjem a beszámolómat? Talán az első nappal, amikor találkoztam leendő osztálytársaimmal. Augusztus vége volt, egy szép nyári délelőtt, nem gondoltam se az iskolára, se a tanulásra, azonban maradandó élményekkel és sok elvárással mentem haza a Trefortból. Egy jó tanács a leendő hetedikeseeknek: soha se rajzoljatok kecskét, mert a végén valami egészen mást fogtok látni helyette!

Már mindenki izgatottan várta a szeptember elsejét. Az osztályfotón, az egész osztály próbált jó képet vágni ahhoz, hogy éljen, újra itt a sulis, ismét több órát görnyedhetünk a tankönyvek felett, azon gondolkodva, holnap milyen dolgozat várható.

A tanév eleje főleg a tanárok és a gyerekek nevének a memorizálásával telt. Nem irigyeltem a tanárainkat sem, mert bizony három Zsófit és három Annát kellett megkülönböztetniük. Osztályfőnökünk, Szemethy tanár úr javaslatára egész dzsungelt varázsoltunk a termünkbe, azonban nem sokáig örülhettünk a növényeinknek, mert néhány hét múlva már csak pár kaktusz árválkodott a szekrény tetején, na, és persze a két fa, amelyek örök életűek!

A verébavatás kicsit meglepett bennünket. Harminc centis vonalzókkal folyosót mérni, és más efféle bonyolult feladatot végrehajtani nem egyszerű. Természetesen élveztük, lelkesen gyakoroltuk a táncot is, s azon törtük a fejünket, milyen ruhában jelenjünk meg. Vidáman, felismerhetetlen „álruhában” mentünk aznap iskolába. Az elvégzendő feladatok nagyon mókások és viccesek voltak. Kreatív ötletek és lelkiismeretes munka kötődik a tavalyi nyolcadikosok teljesítményéhez. Jobb már nem is lehetett volna. A Trefortban töltött napjaim egyik legszebb élménye a verébavatás, és szerintem ezzel sokan vannak még így.

A sok-sok együtt töltött idő meghozta gyümölcsét. Összekovácsolódott csapattá fejlődtünk, és mivel a tanár úr ragaszkodott ahhoz, hogy sport-tagozatos osztályt faragjon belőlünk, a hétvégi metázás már természetessé vált számunkra, a krikettező külföldiek mellett mi is elsajátítottuk a játék csínját-bínját. A kirándulás sem maradhatott el, ezért egy esős napon felkerekedett az osztály, és nekivágott a hegymászásnak. Az út nagyon csúszós és sáros volt, így csak bukdácsoltunk az elmaradhatatlan esések és nevetések mellett. Végül diadalittasan értünk le a dombról, és boldogan észleltük, hogy végre van térerő. A kirajzás is a sportról szólt. Itt fitogtathattuk méztázi ismereteinket, kötélhúzásban, no, és röpiiben is eredményesek voltunk.

Persze nemcsak fizikailag, hanem szellemileg is szórakozhattunk. Év elején néhány másik osztállyal együtt megnéztük a Tíz kicsi néger című felejthetetlen színdarabot. Csodálatos volt, a legjobban azt élveztem benne, hogy a legvégén mi tehattunk fel kérdéseket a színészeknek.

Lassan kezdtünk belerázódni az iskola ritmusába, kezdtük megszokni a kistanárok jobbnál jobb magyarázatait, és megkönnyebbülten fedeztük fel, hogy nem lehetetlen matekból ötös dolgozatot írni. Megismertük a Trefort összes tanárát és diákját, (legalábbis mi azt hittük), és persze a legendák sem maradhatnak ki. Ezekhez mi is alkottunk újakat, például Lakatos Fernándót, a fizika szellemét.

A kemény munka meghozta a gyümölcsét. A félévi bizonyítvány elfogadhatónak bizonyult osztályunk tagjai számára. A második félév elején a tanulást vidámabbá tettük lázas készülődésünkkel a színjátszófesztiválra. A szöveg tanulással akadtak gondok, de végül be tudtuk bizonyítani nagyközönség előtt, hogy igenis érdemes volt ennyit dolgozni a darabbal. Előadásunk nagyszerűen sikerült, szüleink nevetve tapsoltak meg minket.

Gyorsan repült az idő és hirtelen azon kaptuk magunkat, hogy már csak pár hét és vége van a tanévnek. Azonban még hátra volt a kosár-bajnokság. Türelmetlenül

vártam csapattársaimmal azt a csütörtök délutánt. Az öltözőben csak úgy szikrázott a levegő, mielőbb pályára akartunk lépni végre. A lelkes szurkolótáborunk kitett magáért, csak úgy zúgott a hajrá 7. a. A meccsek végére osztályfőnökünk is bekukkantott, és végignézte, ahogy a döntőben mindent kihozva magunkból, győzünk. Jutalmunk nem maradt el, egy finom répatorta várt minket, amiből mindenki kapott legalább egy szeletet.

A sok témazáró, dolgozat után végre fellelegezhettünk, következett az osztálykirándulás. Kicsit aggódva hallgattuk Szemethy tanár urat, miszerint lehet, hogy gyalog megyünk Sopronba, de szerencsére az utolsó pillanatban a vonatjegyek előkerültek, így gond nélkül zötykölődhettünk a város felé. A három nap alatt megismerkedtünk Sopron valamennyi múzeumával, sőt a főtéren élőben nézhettük végig a Magyarország-Ausztria EB mérkőzést. Az egész osztály ünnepelt, miután a bíró lefújta a meccset. Csodálatos volt ez az osztálykirándulás. Következett az érzékeny búcsú a budapesti pályaudvaron. Megbeszéltük, hogy nyáron tartani fogjuk a kapcsolatot, és tájékoztatjuk egymást a fontosabb történésekről. Ez már mind olyan messze van, de biztos vagyok benne, hogy a következő évünk is legalább ilyen vidám, derűs és szellemes lesz.

Szigetvári Zsófia

7.b

Osztályfőnök: Cserös Borbála

1. Bereczki Domonkos	17. Korda Bonifác
2. Böde Zsombor	18. Kovács Benedek
3. Braun Barbara	19. Kovácsházy Anna
4. Dobsa Dávid	20. Kulcsár Péter
5. Domokos Emma	21. Lóránt Levente
6. Faragó Lili Mária	22. Nagy Zsófia Lilla
7. Farkas Gabriella	23. Oláh Márton
8. Filotás Dénes	24. Pafféri Péter
9. Földvári-Nagy Kincső	25. Papp Gergő
10. Frigyes Kristóf	26. Ragályi Réka
11. Glavinics Anna	27. Sipos Zsófia
12. Hajdu Zsolt Ármin	28. Szitt Zsófia
13. Horváth Anna	29. Szűcs Péter
14. Hruby Lili	30. Vásárhelyi Ronja
15. Ihring Dorottya	31. Vuleta Gergely
16. Kardos Bálint	32. Wang Xiang

A LEGJOBB TANULÓK:

DOMOKOS EMMA 5,00
 FARAGÓ LILI MÁRIA 5,00
 HRUBY LILI 5,00
 KULCSÁR PÉTER 5,00
 BRAUN BARBARA 4,93
 FÖLDVÁRI-NAGY KINCSE 4,93
 LÓRÁNT LEVENTE 4,93
 NAGY ZSÓFIA LILLA 4,93
 PAFFÉRI PÉTER 4,93
 WANG XIANG 4,93

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

augusztus 26.	teremfoglalás
augusztus 28.	szülő-diák találkozó (Városliget)
szeptember 12.	évfolyamkirándulás (Visegrád)
október 2.	verébavatás
december 17.	osztálykarácsony, társasjáték-délután
február	Országos Széchényi Könyvtár látogatása
március	osztályhúsvét
március 12.	színházlátogatás
április 22.	színházlátogatás
június 13–15.	osztálykirándulás (Balatonszárszó)
július 3.	biciklizés (Velencei-tó)
augusztus 28.	családi nap (Szendehegy, Katalinpuszta)

Osztálybeszámoló

„Pattog a labda,
Pattog a labda,
Ki tudja hova pattan?”
Dennis Filotas

A 2015–2016-os tanévről a legkevésbé az mondható el, hogy unalmasan telt volna. A sok kalandban összekovácsolódott a méltán híres és zseniális Trefort 2021b osztály, amelyet Cserös Borbála tanárnő fogott össze. Velünk is megtörténtek a szokványos dolgok: verébavatás, kirajzás, sportnap, kirándulások, osztálykarácsony, színházlátogatások, de most nem ezekről szeretnék beszélni.

Az ég, vagyis inkább az ELTE megajándékozott minket számos jobbnál jobb, szeretetre méltó „kistanárral”, akiket az osztály repeső örömmel és rengeteg megértéssel fogadott. Egyik kedvenc egyénünket olyan lelkes ováció fogadtuk, ami a félévben tartott összes órája alatt gyakran felhangzott – nevetés formájában. Ő (szerény természetéből adódóan) eléggé meghökkent ekkora megriszteltetéstől, és mindig azonnal a gyereksereg csitítgatásához kezdett. Ilyen görög regébe illő módon alakult ki az osztály és a tanárnő közötti viszály, amelynek hatását még most is érzékelheti az, aki osztályfőnöki órán a termünkbe téved, mivel elég sokat emlegetjük, mint elrettentő példát.

Azonban a szórakozás tanárpalánták nélkül sem maradhatott el. Következő állomásunk a Kálvin tér lett. Ide jött ki az osztály egy kis zsebpénz reményében az utolsó énekórák egyikén. Hogy hogyan szerezzünk zsebpénzt? Mi sem egyszerűbb! Természetesen a gyönyörű hangunkkal. Weiszbürg tanárnő vezetésével kivonultunk, és az év közben tanult dalokkal ajándékoztuk meg a járókelőket. Különböző módokon reagáltak: volt, aki köszönnyel az arcán, sőt undorral elvonult, de volt, aki háromszor is visszajött, és még fotókat, videókat is készített a társaságról (igazán nem is értettük miért). Olyan muzikális, de nem túl elfogadó személyek is megfordultak előttünk, akik kicsit hallgatták a muzsikát, de a kalapra rá se hederítettek, mondván, még nem kiforrott a hangunk, ezért nem kapunk egy forintot sem. Még így is összejött közel 4500 Ft, ami a hangunkhoz képest szép összeg.

A fellépői vénánk amúgy is megedződött ebben az évben, mivel a színjátészó fesztiválra rengeteget próbált az osztály. Természetesen ez nem merült ki abban, hogy jelmezben feszítve felmondtuk a szövegünket. A háttérben rengeteg dolgot intéztünk: kellékek terén népi ruhát szerezni még hagyján, de amikor a butykosra, a faporolóra, illetve a birkabőrre, a szentképekre és a gigantikus méretű fakanálra került a sor, az már komoly kutatómunka volt (a tündér otthonkájáról és rózsaszín szárnyairól nem is beszélve). A társulat az akadályok ellenére egészen az arany fokozatig játszotta magát a Népmesécskével.

A színjáték mellett a sportolás is a mi asztalunk, mivel nemcsak testnevelés órán kosaraztunk, hanem még tanulásmódszertan szakkörön is. Hegedűs tanár úr az osztályfőnök-helyettes igazán büszke lehet ránk, de mi is azok vagyunk rá, mivel feladtuk neki bőven a leckét az év végi osztálykiránduláson. Az ő „verébavatása” is eljött, még hozzá a Balatonnál. Az akadálypályát és a kvízt sikeresen teljesítette, ám ekkor bekövetkezett a végső próba: az éneklés és a táncolás. Szerencséjére a fiának énekelt altatódalokkal sikeresen kihúzta magát a pácból, de mi így is nagyon jól mulattunk az „Egy kis malac röff, röff, röff” kezdetű örökzöldön Hegedűs Dániel tanár úr előadásában. A tanár úr táncáról meg inkább talán ne is beszéljünk...

A Balaton egyébként mással is meglepett minket: fürdőzésünkől villámlás riasztott fel, és mint a rémült vadkacsák úgy „repültünk” ki a vízből. Fürdőruhában rohantunk be egy ház védelmező eresze alá, de még így is kék-zöld volt a hátunk a borsónyi jég szemektől, amelyek ránk záporoztak, és mondhatom, egy száraz törölközőnk sem maradt. Jobban megáztunk, mint a tóban. A nagy esőzések másnapján a sáros, iszapos fű jó szolgálatot tett nekünk, fiúk és lányok együtt mocsárfociztak az óriási tócsákban. Mivel nagyrészt hétágra sütött a nap, viszont fújt a szél, így nem éreztük a napsugarak erejét. Erre viszont csak akkor jöttünk rá, amikor az egész csapat vörösre sült, és póló nélkül kereste az árnyékot.

Mindezek ellenére végül az évfázón nem csak a fájdalomtól feszült rajtunk az ing, hanem a büszkeségtől is.

Korda Bonifác

7. c*Osztályfőnök: Bajza Sándor*

1. Bánszki Balázs	17. Nagy Balázs
2. Benczur Máté	18. Nagy Dóra
3. Bocsárdi Anna	19. Ónozó Zsófia
4. Csapó Dániel	20. Papp Zoé Beáta
5. Dobi Emőke	21. Penc Márk
6. Erdély Simon	22. Prácsér Adél
7. Esztári Zsombor	23. Rádlér Blanka
8. Farkas Péter	24. Sándor Alice
9. Iszak Máté	25. Seres Máté
10. Jábor Tímea	26. Szalmás Zoltán
11. Jókay Benedek	27. Szurop Száva
12. Karászi Tamara	28. Terjék Soma
13. Kovács Noémi	29. Túri Eszter
14. Kürti Emese Réka	30. Ujváry Áron
15. Lőrincz Máté	31. Vasvári Vince
16. Mangoff Máté	32. Vichnalek Luca

A LEGJOBB TANULÓK:

BÁNSZKI BALÁZS 5,00

BENCZUR MÁTÉ 5,00

DOBI EMŐKE 5,00

ISZAK MÁTÉ 5,00

JÁBOR TÍMEA 5,00

JÓKAY BENEDEK 5,00

RÁDLER BLANKA 5,00

SÁNDOR ALICE 5,00

SZUROP SZÁVA 5,00

TÚRI ESZTER 5,00

VICHNALEK LUCA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

augusztus	teremfoglaló játék
augusztus	szülői piknik (Margitsziget)
október	verébavatás
október	közös reggeli az osztályteremben
november	teremszépítés hétvége
december	közös reggeli az osztályteremben
február	közös reggeli az osztályteremben
június	három napos osztálykirándulás (Szelidi-tó)

Kirándulás a Szelidi-tóhoz

Amint kigurult a busz a Blaha Lujza térről június 13-a reggelén, megkezdődött a nevetés és a poénáradat. Az érkezés a megszokott mederben zajlott: miután ki-kí sikeresen odafurakodott a saját bőröndjéhez, következett a szállás felfedezése. Az osztály beszabadult a faházakba, az ágyak lefoglalása és a fürdőszoba szemrevételezése után pedig természetesen mindenki meglátogatta a többieket, hogy megbeszéljék a tapasztalatokat. Diáktáborhoz képest a hely nagyon jó állapotban volt, bár a rövidebb falra tolt ágyakban éjszaka némelyeknek lehetőségük volt rúgótechnikájuk fejlesztésére. A koszt sem azért volt emlékezetes, mert olyan finom volt, hanem mert a felettünk járó b-sek szintén a Szelidi-tónál kirándultak, a két szállásnak pedig közös volt az étkezdéje.

Sajnos az időjárás nem nekünk kedvezett, néha akár egy órán át is zuhogott az eső, megnehezítve a dolgunkat. Azonban így sem unatkoztunk, a ramaty idő ellenére sikerült elég sok időt a szabadban töltenünk. Öt percre laktunk a tótól, ahol verőfényes napsütésben a játszótéren és a füves partszakaszokon mulattuk az időt, és még egy számháborúra is sor került. Ez utóbbi kissé problémás volt, ugyanis nemigen találtunk elég nagy területet, de a szemfülek megjegyezték egypárat az ellenség számai közül, így nagyban ment a népirtás.

A programok közül személyes kedvencem a lovaskocsikázás volt. Két csoportra bontva tettük meg a nagyjából félórás utat. A bárányfelhős ég, a hengerbálákkal borított tarló, majd a füves puszták tökéletes látványt nyújtottak. Láttunk igazi szürkemarkarhákat, illetve egy gémeskutat, míg végül megérkeztünk a lovasbemutató helyszínére, Bakodpusztára. Eredeti csikósok mutattak be látványos trükköket, szokásokat az osztálynak és egy külföldi turistacsoportnak, például a ló leültetését vagy a szekér sárból történő kihúzásának módszerét. Az egyik csikós egy aranyos öszvér

hátán lovagolt, természetesen ő volt a favorit a nézők körében. A visszaút a táborba ugyanúgy kettes felosztásban zajlott, bár a másik kocsi gyorsabb volt, így kisebb verseny alakult ki közöttünk, ahol mi maradtunk alul – a többiek vigyorgva húztak el mellettünk.

A foci sem maradhatott ki. A táborban még csöpögő esőben is rengeteg meccset játszottunk, melybe Fábián és Bajza tanár urak is beszálltak, akárcsak néhány lány. Szurkolókból is akadt bőven, amikor pedig nem a foci volt terítéken, röpi- és pingpongmeccsek zajlottak. A második nap estjén együtt vágtunk neki pár perces sétánknak a kocsmákkal és kisboltokkal tarkított, vidám Szittyóterre, hogy néhány ketchupos sült krumpli mellett közösen megnézzük a magyar-osztrák EB meccset. A kilencven perces mérkőzés még a kevésbé érdekelték számára is döntő fontosságú volt, ugyanis egy kis házi tippmix keretében mindenki esélyt kapott megnyerni a rejtélyes díjat, mely egyébként egy plüss borsó volt, és ami végül Timit illette meg, bár Iszak Máté és Sensei sem maradtak le sokkal. Az este nem ért véget a pompás győzelemmel. Utolsó előtti nap révén elidőztünk a tó partján. A nem túl meleg, de azért kellemes hőmérsékletű vízben megmártóztak a bevállalósabb fiúk, míg a lányok megmaradtak a bokáig érő víznél. Azt hiszem, ez volt a kirándulás tetőpontja.

Másnap az utolsó reggeli elfogyasztása után az időjárás cserben hagyott minket. A buszút kellemesen és viccesen telt ugyan, de a leszállás, a visszatérés az átlagos hétköznapiakba zuhogó esőben történt, mintha az idő is azt akarta volna sugallni, milyen kár, hogy véget ért a kirándulás.

Túri Eszter

8. a

Osztályfőnök: Fernengel András

1. Ács Krisztián Attila	17. Kolossay Lili
2. Adolf Diána Éva	18. Kriza Gergely
3. Biró Máttyás István	19. Lukács Anna
4. Czentnár Enikő	20. Mészáros Bence
5. Csépany Bianka	21. Mészáros Jakab
6. Dászkál Laura	22. Mogyorósy Anna
7. Debreceni Kristóf	23. Mosoni Péter
8. Demku Roland	24. Nagy Levente
9. Gál Tamara Nóra	25. Pákozdi Petra
10. Gereczi Botond Géza	26. Pap Dóra
11. Hajós Dániel	27. Pintér Tamás János
12. Hégen-Szénás Henrietta	28. Pucsok Bence
13. Jósvai Máté	29. Réz Noémi
14. Király Réka	30. Sedlmayer Eszter
15. Kiss Dorottya Sára	31. Uhrinyi Jázmin Virág
16. Kiss Franciska	32. Veszeli Liza

A LEGJOBB TANULÓK:

GERECZI BOTOND 5,00

NAGY LEVENTE 5,00

ADOLF DIÁNA ÉVA 4,93

VESZELIK LIZA 4,93

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

kerékpártúra (Dunakanyar)

kerékpártúra (Etyek)

színházlátogatások (Bunyósszív, Kaukázusi krétakör, Helló náci)

filmek (Pálfi-Huckle, Truffaut-Négyszáz csapás, Gárdos-Szamárköhögés, Chaplin-Modern Idők, Ujj Mészáros-Liza a rókatündér)

osztálykirándulás (Pécs)

kenutúra (Mosoni Duna, Szigetköz)

Osztálybeszámoló

Szeptember elseje volt. Vért izzadva küzdöttük fel magunkat a harmadik emeletre, valamiféle jutalmat remélve, de még egy vállveregetést sem kaptunk. Nyolcadikosként már természetes elvárásnak tűnt, hogy hármásával szedjük a lépcsőfokokat.

Szeretett Dobosi tanárnőnk távozása után, Füzik Míra tanárnő landolt az iskola udvarán Nimbus 2000-resével. Király Csaba tanár úr eltávozását követően, a királyság is demokráciává szerveződött Friedman tanárnő képében. A tesi órák is más ütemben zajlottak Hegedűs tanár úr vezetésével. Nyolcadikban jöttünk rá Varga tanár úrnak köszönhetően, hogy mi is az a vasfegyelem, és hogy fizikaórán miért kerülendő az ásítás. Más, minket is érintő lényeges változás nem történt a tanári karban, de ezen az úton szeretnénk bocsánatot kérni Kéri tanár úrtól a következőkért. Állandó pofázás, halak kinyuvasztása, kannibálok túlragozása, az óra feltartása idióta kérdésekkel (pl.: a kólásüveg különböző felhasználási módjai, a bálnasperma kihatása az óceán só-tartalmára, Walt Disney lefagyasztása stb.), az április elsejei tréfákért (pl.: bluetooth-os egér, székhez ragasztott lufi, lefordított vizespohár a tanári asztalon)

Már szeptemberben elkezdődtek a verébavatás előkészületei. Szegény kis hetedikeseink sokat szenvedtek a feladatainkkal, hogy beavatódjanak, és a jövőben teljes jogú trefortos diákokká válhassanak.

Az őszi hónapok gyorsan teltek. Már az utolsó falevél is lehullott, mikor Littner tanárnő még csak a jobbra-balra lépegetést tanította nekünk, de valahogyan decemberre mégis összeállt a kép. Izgulva, mégis majdnem hiba nélkül táncoltuk el a betanított koreográfiát. Ám a lámpalázások ezután sem lélegezhettek fel. Hátra volt még egy színdarab, de a „tíz kicsi néger” előbb még meglátogatta a Möltaller gleccsert. A sítábor sokunk számára felejthetetlen élmény volt, reméljük, jövőre sem fogunk csalódni.

Miután lecsatoltuk léceinket, kezdődhetek a Tíz kicsi néger színdarab próbái. A főpróbáig minden simán ment, de ahogyan a nagy könyvben meg van írva, Murphy törvénye beteljesedett. A függöny bedobta a törülközőt, a szövegek elfelejtődtek, de máig sem értjük miért csak bronz fokozatot kaptunk. Ettől függetlenül, nagyon élveztük a színjátszó fesztivált, és megegyeztünk, hogy jövőre is biztosan képviseltetjük magunkat rajta.

A sportnapot hanyagolnánk, mert úgyis elmosta az eső.

Májusban már az egész osztály oda meg vissza volt a sok dolgozattól, és számonkéréstől. Csak arra vártunk, hogy elkezdődjön az utolsó hét, amikor is már a szabadság ízét éreztük a szánkban. Miután a lányok kiemelkedő helyezést értek el a kosár házbajnokságon, elutaztunk Pécsre. Attól függetlenül, hogy a szálláson este tíztől nem volt áramunk, mind a három nap remekül szórakoztunk.

2016 nyarán, csakúgy, mint előző évben, kenúzni mentünk a Szigetközbe. Hetedikesként még azt sem igazán tudtuk, milyen egy kenu, de egy év elteltével már elsa-játítottuk a kormányzás, és az evezés különböző fortélyait. Pozitívum, hogy semelyik csónak sem borult, így senkit nem kellett kimenteni a vízből. Fernengel tanár úr azért elmentette Hosszú Katinka telefonszámát, biztos, ami biztos alapon. Miután a hét második felében megérkeztünk a fix táborhelyünkhöz, egy kínkeserves óra alatt a kidobható sátrakat is felállítottuk. A vacsorát mindenki izgatottan várta abban a reményben, hogy az idei puliszka talán még ehető is lesz (a tavalyival ellentétben). Egy fantasztikus hetet töltöttünk együtt a Duna egyik legvarázslatosabb ágánál, szebbnél szebb emlékekkel gazdagodva. Bár szeretett osztályfőnökünket nem sikerült vízbe löknünk, nem adtuk fel ez irányú ambícióinkat, de ez már a jövő zenéje.

Ennyi lett volna a 2020a osztály 2015/16-os éve, két frappáns és felettébb szellemes ifjú költő tollából.

Király Réka, Pap Dóra

8. b

Osztályfőnök: Keisz Ágoston

1. Bori Gergely Máté	18. Pásztor Lilien Felícia
2. Edényi Kristóf	19. Pucsok Réka
3. Felföldi Kata Zsófia	20. Rigó Petra
4. Gombkötő Marcell	21. Ritoók Mihály Benedek
5. Hadas Balázs Géza	22. Sonnevend Barnabás
6. Halas Nina Emma	23. Szabó Kincső Katalin
7. Halász Lili	24. Szabó Máté András
8. Hamza-Jasim Sadik SÁMI	25. Szabó Réka
9. Jakab Márton Zoltán	26. Telegdy Dorottya Eszter
10. Józsa Júlia	27. Tóth Fruzsina Dóra
11. Kardos Bence	28. Tóth Hanna
12. Kevevári Diána Édua	29. Ulicsák Bálint
13. Kis Lili Anna	30. Velinsky Gréta
14. Kovács Kristóf	31. Veszeli Petra
15. Milovecz Laura Enikő	32. Zelei Regina Réka
16. Moravcsik Balázs	33. Zelei Róza Fanni
17. Papp Bence	

A LEGJOBB TANULÓK:

SZABÓ ANDRÁS 5,00
 HAMZA SÁMI 4,93
 HALAS NINA 4,86
 GOMBKÖTŐ MARCELL 4,86
 MORAVCSIK BALÁZS 4,86

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

október 22.	osztályszületésnap
december 17.	osztálykarácsony
január 29–31.	téli túra (Királyháza, Börzsöny)
április 30.	biciklitúra (Szentendre, Szigetmonostor, Horány)
június 13–15.	osztálykirándulás (Szelidi-tó)
augusztus 8–11.	biciklitúra (Balaton)

A nyolcadik év

Íme, megint eljött az évnek azon szakasza, amikor kissé késve megkaptam a cetlijeimet és megírhattam (szintén kissé késve) a mindig fantasztikus múlt évünk legemlékezetesebb pillanatait.

A 8. osztályban először is az volt a kettő legjobb dolog, hogy nem mi voltunk végre a legkisebbek és visszavághattunk a múlt évi sérelmeinkért egy új hetedik osztálynak.

A múlt év a verébavatással, vagyis borotvahabbal és óriáspingvinnel kezdődött, majd folytatódott a világ második legjobb kistanárával, akin látszott, hogy be akar szállni a Metropoldobálásba. Közben persze lebonyolítottunk egy-két esküvőt is, ahol én (Kevevári Édua) papnőként, az osztály külön bejáratú fotósa (Felföldi Kata) profiként szerepelhetett. Ezen kívül ki is rajzoltunk, ahol eddig jól eltitkolt tehetségünket fedhettük fel métában. Aztán meg is ünnepeltük még mindezek előtt az osztályunk fennállásának első születésnapját, természetesen tortával és gyrosszal.

Később vonattal (kicsivel és naggyal egyaránt) elindultunk az igazán hideg (a múlt évi három pulóver-három kabát szisztémából tanulva), ám fűtött téli osztálykirándulásunkra, ahol a 8. b kiélhette magát a „felelsz vagy mersz” játékban és a meleg ételben. A fenti folyosón és a lenti lányszobában ment az üzem, hol twerkeltek, hol

kézenálltak... Természetesen a halálos túra és a halálra hógolyózás sem maradhatott el, de a hegymászást élvezetesebbé tette Bütyök, a kabalakutyánk, akitől később könnyes búcsút vettünk. De, nünü, itt még nincs semminek se vége. Tudom, ez nem vicces.

Majd a 8. b-re a csodálatos április harmincegyedikéi napon annyi malac még nem hullott az égből. Jaksi répája meg akkor volt a legjobb... A föcis ételkülönlegességek pedig finomak.

Végre itt volt már év vége (sajnos a köztes időszakról mindenkinek hirtelen amnéziája lett), mehettünk újabb kirándulásra, most a Szelidi-tóhoz. A szállásunk öt csillagos szépsége és bája mindenkit lenyűgözött, valamint a tó tiszta, csillogó vize szintúgy. Be kell vallanunk, mi voltunk a Szelidi-tó selő-osztálya, akiknek hála, a magyarok elfenekelték az osztrákokat. Semmi nagyképűség, de felemeltük a hely színvonalát. Főleg amikor néztük a másik

járását és így masíroztunk ki egy esti fürdőzésre, ahol az összes görög istentestet varázslatos csillogásba vonta a holdfény.

Édesmamusom szájára mondom, az lesz az utolsó része a beszámolónak, amelyben a világ legjobb és legesősebb biciklitúráját magasztaljuk. Nem lenne túlzás azt mondani, hogy pár nap alatt simán megdöntöttük a már jól ismert emelkedő lejtőkre való elkámpicsorodást. Azonban hogy pozitív dolgokat is megemlítsek, a gumikersekedők nagyon jól profitáltak osztályunkból.

Szerintem, nem gátoltuk meg magunkat a tanulásban, élményszerzésben és csokigolyó-felfalásban sem. Végül Dorci is eljutott a hön áhított RHCP koncertre. Összességében elmondhatjuk, hogy fantasztikus évet zárhattunk.

Kevevári Édua

8. c*Osztályfőnök: Rezsekné Fehér Laura*

1. Balla Gréta Barbara	17. Kuti Rózsa
2. Bányai Máté Zorán	18. Lányi Réka
3. Bokor Lili Júlia	19. Marczika András Béla
4. Czaun Boldizsár	20. Moharos Veronika
5. Érsek Rebeka	21. Moharos Viktor
6. Fodor Júlia Boglárka	22. Pap Bence Szilárd
7. Golács Nóra	23. Pásztor Léda
8. Gulyás Nóra	24. Pelenczei Bálint
9. Harangozó Balázs	25. Popp Liliána Anna
10. Horváth Lili Zita	26. Riba Gergely
11. Jerminecz Marcell	27. Rozsáli Artúr
12. Jobbágy Dávid	28. Szalai Botond
13. Klotz Zsófia	29. Szonder András
14. Kovács Boglárka	30. Szöllősi Lili
15. Kovács Judit Lili	31. Tóth Lili Mária
16. Kovács Lili külf	32. Varga Eszter Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

BOKOR LILI JÚLIA 5,00

GULYÁS NÓRA 5,00

HORVÁTH LILI ZITA 5,00

KOVÁCS JUDIT LILI 5,00

LÁNYI RÉKA 5,00

PAP BENCE SZILÁRD 5,00

POPP LILIÁNA ANNA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

augusztus	Medveotthon (Veresegyháza)
szeptember	élménypedagógiai foglalkozás (Népliget)
október	kétnapos kirándulás (Csattogó-völgy)
november	Líra és Epika (Bábszínház)
december	És már senki sem (Játékszín)
december	osztálykarácsony
február	Oidipusz-karantén (Bábszínház)
április	Rejtő Jenő emlékkiállítás
április	kirándulás (Tatabánya, Tata)
április	Semmi (Bábszínház)
június	négynapos kirándulás (Őrimagyarósd)
június	ötnapos tábor (Balatonakali)

Milyen volt a nyolcadik?

Év elején könnyebb volt talán belerázódni suliba, főleg a jól összeszokott osztályközösség miatt. Bár a tanulást sosem lehet teljesen megszokni.

Idén mi kaptuk a hagyományokhoz híven a verébavatás egy részének megszervezését. Természetesen nem ment minden zökkenőmentesen, a feladatokon sokat vitatkoztunk, de valahogy mégiscsak megoldottunk mindent, talán ez is még jobban

összehozta az osztályunkat, mint közösséget. Lassan már törzsvendégnek számítunk Csattogó-völgyben, ahol ős elején ismét eltöltött az osztály egy hétvégét, rengeteget játszottunk, beszélgettünk, volt tábortűz és gyakoroltunk a métabajnokságra. Aztán telt-múlt az idő, és azon kaptuk magunkat, hogy karácsonyra készülődünk, beköszöntött az adventi időszak, és ezzel együtt a tél is. Az osztálykarácsonyon ismét mindenki adott elő valamit, ahol rengeteg csodás, és jó pár vicces produkció is született, amelyek közül néhány jó ideig emlékezetes marad. Már év elején kiderült, hogy január végén egyik osztálytársunk a családjával Angliába költözik. Ezt a hírt mindannyian szomorúan fogadtuk, és már ős elején elkezdtünk gondolkozni a megfelelő búcsúztatáson. Fájó szívvel vált meg Lilitől az osztály, de szerencsére időnként hazalátogat, és ekkor mindig bekapcsolódik az osztály életébe.

A félévi eredményt látva, szinte mindenki több tanulást, és jobb jegyeket ígért év végére. A Trefort bálon ismét sokan voltunk, és megint záróráig maradtunk. Majd hamarosan készülődtünk a sítáborba, ahova jóval többen mentek, mint tavaly (a sok pozitív élménybeszámoló után ez nem meglepő). Színházi előadásaink közül a Semmi igen nagy hatással volt ránk. Jókat beszélgettünk a darabról. Kedvenc kirándulási pontunk pedig a tatabányai Szelim-barlang volt, amit fájó szívvel hagytunk ott, majdnem lekéstük a vonatot is, annyira ki szerettünk volna használni minden pillanatot. Az év vége idén sem volt könnyű a sok dolgozat, angol vizsga és egyebek miatt, de mégis mindenki megcsinálta és várta az évszázót. Szomorúan vettünk tudomásul azt is, hogy nem lesz már több néptáncbemutatónk. Év végén megtudtuk, hogy jövőre lesz egy új, Kínából érkező osztálytársunk, amin eleinte meglepődtünk, de hamar hozzászoktunk a gondolathoz.

Ezek után önfeledten, boldogan néztünk a nyárba, és nagyon vártuk az őségi kirándulásunkat, majd a balatoni táborunkat is, ahol sok emlékezetes napot töltött együtt az osztály.

Balla Gréta

9. a*Osztályfőnök: Weiszbürg Zsuzsanna*

1. Bärnkopf Dávid	18. Róth Magdolna
2. Berta Réka	19. Rothärmel Réka
3. Cervenak Miklós	20. Sipos Noémi Csilla
4. Csizmadia Zsombor	21. Sugár Kristóf
5. Élő Dorottya Anna	22. Szabó Boglárka
6. Eszes Viktória	23. Szécsi András
7. Farkas Eszter	24. Szelényi Kristóf
8. Farkas Zsuzsanna Krisztina	25. Szilárd Pálma Bernadett
9. Karancsi Boldizsár	26. Szűcs Dániel
10. Kis Anikó Gabriella	27. Tass Bulcsú Péter
11. Koczka Vencel Dávid	28. Tory Eszter
12. Kőrösi András	29. Tóth Kristóf Áron
13. Lipták Zoltán	30. Tóth Máté Benedek
14. Németh Kitty	31. Tóth Réka
15. Nyuzó Bence	32. Turiák Anita Tímea
16. Papp Sára	33. Vucskics Ádám József
17. Peremiczki Zsófia	34. Zára Villő

A LEGJOBB TANULÓK:

ÉLŐ DOROTTY ANNA 5,00

FARKAS ZSUZSANNA 5,00

LIPTÁK ZOLTÁN 5,00

SIPOS NOÉMI 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

október 24–25.	osztályfestés
december 18.	osztálykoncert, osztálykarácsony
január 29.	Trefort bál: táncfellépés
február 26–28.	osztálykirándulás (Dunabogdány)
május 30.–június 4.	nomád tábor
június 14.	önismereti nap
június 15.	csúszdamúzeum, aquaworld
július 11–14.	osztálykirándulás Pálcövén
július 15.	Picasso kiállítás

Félúton

2015 szeptemberében megkezdtuk utolsó évünket trefortos létünk első felében. Tudtuk, hogy kilencedikben elkezdődik a valódi gimnazista lét, és hogy a tanulás mellett sem fogunk majd unatkozni. Így is lett, eléggé eseménydús év volt.

Az évnyitón két éve még minket tűztek ki az akkori kilencedikesek, most pedig már mi nőttünk fel ehhez a poszthoz. Osztályunk kicsit megcsappant létszámmal volt ugyan jelen az első iskolai héten, mivel páran a németesek közül Kölnbe utaztunk, diákcsere programunk keretein belül. A második héttől már ismét harmincnégyen koptattuk a padokat, és belevetettük magunkat a tanulásba. Mindenki tanulni kezdte második idegen nyelvét, pár tantárgyból pedig új tanárokat kaptunk, de hamar megszoktuk a változásokat. Az őszi szünetnek azért természetesen mindenki nagyon örült, bár ezalatt is találkoztunk. A szünet első napjainak egyikén közösen kifestettük az osztálytermünket, hosszas tanakodás után megegyeztünk a mintában és a színekben. Ugyanezekben a napokban vittünk be többen papírt is, hiszen elkezdődött a papírgyűjtés, szép mennyiséget sikerült összeszednünk.

Az őszt eltel, a december eljövételével már mindenki karácsonyi hangulatba került. A szokásos iskolai karácsonyi előadás idén is az ELTE Jogi Karának aulájában volt, ahol osztályunk egy része néptáncolt, az évfolyam másik két osztályával összevonva, páran pedig a kórusban énekeltünk. Miután rokonainkat megajándékoztuk a karácsonyi koncerttel, mi is ünnepeltünk még a téli szünet előtt. Most már a karácsonyi húzás-ajándékozásban osztályfőnökünkön, Weiszburg tanárnőn kívül az osztályfőnök helyettesünk, Szabó Ádám tanár úr is résztvett. Az osztálykarácsony családiasan telt, egy nagy körben ültünk, énekeltünk is, páran zenéltek, és még mesét

is hallgattunk a tanár úrtól. Csupán a mécsesek fénye világította be a termet. Mindenkinek saját, „monogramra szóló” gyertyatartó üvege volt.

A téli szünetben otthon is ünnepeltünk, pihentünk, de közben mindenki a félévi jegy lezárásokon izgult, nem is értettük, hogy telhetett el ilyen hamar a félév. Január utolsó péntekén ismét résztvevői voltunk (immáron harmadik alkalommal) a Tre-fort bálnak, azonban ez alkalommal már szervezőként. A b-sek a ruhatárért, a c-sek a büféért voltak felelősek, mi pedig felléptünk. Néptáncosaink itt is előadták produkciójukat, de az osztályunk közösen is színpadra állt. A legelső ötletünk a görög Zorba tánc volt, de végül a swing mellett döntöttünk, így pöttyös ruhákban, kiegészítőkben, illetve a fiúk esetében zakóban táncoltunk Parov Stelar egyik slágerére.

A tavasz közeledtével ismét téli túráztunk, avagy „évszakváltó túráztunk”, ám ezúttal (sokunk megkönnyebbülésére) nem kulcsos ház közelbe mentünk hegyet mászni, hanem Dunabogdányban töltöttünk egy hétvégét egy diákszálláson. Ezalatt a nem egész három nap alatt két nagyon fontos projektünk volt. Ezekhez egész idő alatt csoportokban kellett dolgoznunk. Be volt osztva, hogy melyik csoport mikor terít, mosogat, illetve ami a legfontosabb; hogy mikor főz. A receptek adottak voltak, így a csoportok tagjainak csak a feladatokat kellett elosztaniuk. Azt hiszem, egyetérthetünk abban, hogy mindenki nagyon jól szórakozott ez idő alatt is. A másik, és egyben a lényegesebb projektünk pedig egy kis filmforgatás volt, amiben be kellett mutatnunk egy Guinness rekordról készült interjút, valamint giccses tárgyagnak is szerepelnie kellett a kisfilmben. Elég vicces, és egyedi megoldások születtek, utolsó este pedig levetítettük az elkészült műveket.

Visszacsapponve a gimnazista életünkbe, tavasszal már egy kicsit megérezttük a nyár illatát. A papírgyűjtés lezárult, még egy nagyobb mennyiséget tavasszal is

bevittünk, így magasan nyertünk, jutalom szabadnapunkat pedig a tanév vége felé váltottuk be. Az utolsó napok már gyorsan és könnyen teltek, az anyagok egyszerűbbek lettek, egyes napokon pedig különleges elfoglaltságaink voltak, mint például a pénzügyi nap vagy az önismereti nap. Idén is ellátogattunk a „csúszdamúzeumba”, itt váltottuk be a papírgyűjtésen kiérdemelt szabadnapunkat. A tanévzáró koncerten a néptánc csoport és a kórus ismét fellépett, volt, aki a művészeti szobában játszott hangszeren, vagy énekelt, az iskola fotópályázatán is többen indultak osztályunkból. Végezetül pedig páran ellátogattunk a Picasso kiállításra, hogy művelődjünk is még a nyár előtt.

Egy eseményt szándékosan kihagytam, azt, ami talán a legjelentősebb a kilencedikeseknél: a nomád tábor. Azt hiszem, egyénenként változó, vegyes érzelmekkel készültünk rá, és vágtunk neki. Volt, aki nagyon élvezte, hogy nomád emberként létezhet, másoknak a szerettei hiányoztak, vagy éppenséggel az ágya és egy zuhanyzó. Legtöbbünknek azonban vicces volt a pataokban, vagy patakparton való fürdés, még ha nem is tettük meg ezt mindennap. A fásasztó, túrázós napok után mindenki szeretett volna lepihenni, és jól aludni. Az idővel nem is volt gond, csupán a göröngyös talaj, a hideg, vagy nem kívánt hálótársak (mint például pókok, hangyák) zavarták legtöbbünket a jó alvásban. Esetleg egy alvajáró sátor társ. Első napunk az utazással és a tábor felépítésével telt, meg is ismertünk mindent, és megtudtuk a legfontosabb szabályokat. Az első túrázós napunkon már jó barátunk lett a tájoló és a térkép is, másnap már kicsit önállóbban is hasznosíthattuk tudásunkat, ugyanis délután két csapatban túráztunk. Az ezt követő napon 4-6 fős csoportokban indultunk el, különböző útvonalakon, néhol összetalálkoztunk az erdő sűrűjében. Kisebb-nagyobb kitérőkkel, de mindenki visszatért a táborba, és készen álltunk a másnapi tájsétára. Párokban tettük meg a közel 25 km-t, és találtuk meg a pontokat, melyeket előző éjszaka kísérőink helyeztek ki az erdőben. A tájsétát mindenki sikeresen teljesítette rövidebb-hosszabb idő alatt. Utolsó este is a tábortűz köré ültünk, ám ezúttal több időt töltöttünk ott, hiszen az énekelgetés mellett a táborral kapcsolatos élményeket is átbeszéltük. A tizenegyedikes lányok, a tanárnő és Csevi remekül főztek, és segítettek nekünk bármiben, akár csak a fiúk, a tanár úr és Andris, bár ők inkább a túráknál tartottak velünk. A hazaútnak mindenki örült egy kicsit, ha másért nem azért, hogy otthon jól aludjon, tisztán. Az elektronika volt az, ami, azt hiszem, a legkevésbé hiányzott nekünk. Összességében úgy gondolom, hogy a nomád tábor mindannyiunk számára hatalmas élmény volt, lehet, hogy valakinek elegendő volt egyszer átélnie, de többen szeretnék visszatérni tizenegyedikben kísérőnek.

A nomád táboron kívül rengeteg más élményben volt részünk ebben az eseménydús tanévben. Többek között arra is rájöttünk, hogy a tizedik nemcsak a tantárgyak nehezedését fogja jelenteni, hanem azt is, hogy egyre inkább „öregedő” trefortosként átlépünk a második félbe...

Rothärmel Réka

9.b

Osztályfőnök: Ujházy Márton

1. Balkányi Gábor	18. Molnár Péter
2. Benke András	19. Nagy Benedek Sándor
3. Bíró Kamilla Janka	20. Nagy Julianna Henrietta
4. Bolváry Kata	21. Papp Márton
5. Böde Márton Benedek	22. Peterdi Panna
6. Csontos Boldizsár	23. Rácz Laura
7. Csordás Dávid	24. Reményi Réka
8. Domahidi Noreen	25. Streicher Laura
9. Gruhala Patrícia	26. Szabó Olivér Norton
10. Guttengeber Luca	27. Szirtes Panna Réka
11. Horváth Anna Zsófia	28. Szombathelyi Anna Lilla
12. Hosszú Máté Gergely	29. Tingyela Dorottya
13. Kérdő Virág Panna	30. Tornai Zsombor
14. Kerényi Tamás	31. Varga Márk Vince
15. Lugasi Nikolett	32. Vásárhelyi Márton Pál
16. Majoros Boglárka	33. Vitéz Benedek
17. Mihály Léna	

A LEGJOBB TANULÓK:

BENKE ANDRÁS 5,00
GRUHALA PATRÍCIA 5,00
HORVÁTH ANNA 5,00
VITÉZ BENEDEK 5,00
DOMAHIDI NOREEN 4,93
PETERDI PANNA 4,93
SZIRTES PANNA 4,86

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

szeptember 21.	társasjátékozó délután
október 3.	családos kirándulás
december 14.	színházlátogatás
január 23–24.	téli túra
június 4–9.	nomádtábor
augusztus 22–24.	nyári tábor (Velencei-tó)

Osztálybeszámoló

Azzal a tudattal kezdhettünk neki a kilencediknek, hogy ha az évnek vége, akkor a Trefortban töltött éveink feléhez érünk, pedig mintha csak tegnap lett volna, hogy hetedikben megszeppenten álltunk az évnytón egy még idegen helyen, idegen emberek közt. Mostanra pedig már igazi gimnazisták vagyunk.

Persze ki gondolt erre az év elején? Mi csak örültünk, hogy a hosszú nyár után újra láthatjuk egymást, mert hát kinek ne hiányozna egy olyan osztály, mint a miénk? Mindenki kíváncsian várta a második idegen nyelvet és persze a nomádtábort, amiről már sokat hallottunk tanárainktól és a felsőbb évesektől. Így hát nagy lelkesedéssel vágtunk bele az évbe, ahogy az lenni szokott, és ahogy az sosem tart sokáig. Idén a sok új nyelvtanár mellett Vitkóczi Fanni tanárnővel is megismerkedtünk, aki a fizikát vette át. És immár a harmadik magyar tanárunk, Keisz Ágoston tanár úr idegeit is nyúzzuk a tavalyi év vége óta. Ez az év sem indult eseménytelenül, a fiú-matekokról hamar érdekesebbnél érdekesebb történetek kezdtek terjedni. Szegény ofőnk valószínűleg megöszül, mire leérettségizünk, pedig mi még csak az első osztálya vagyunk. A verébavárásban nekünk idén már csak annyi volt a dolgunk, hogy jól szórakozunk az udvaron táncoló hetedikeseken, esetleg felidézzük a saját vicces emlékeinket Márkopóló-ról és a többi bolondságról.

A karácsony ami annak ellenére, hogy előtte hetekig sokan küzdöttek a „nem tudom, mit vegyek annak, akit húztam” érzéssel, nagyon jól sikerült, kellően hangulatos és vicces volt, amilyennek lennie kell. A téli szünetben mindenki kipihente magát, hogy 2016-ben újult erővel vág hassunk neki a félévi hajrának. A Trefort bálon idén nekünk jutott a ruhatár megszervezése, amiből lett egy kisebb (inkább nagyobb) káosz, de a végén mindenki a saját kabátjában távozott, szóval azt is sikerként könyvelhettük el. A következő osztály programunk a téli túra volt, amelynek keretében idén Dunabogdányba utaztunk. Hó nem volt olyan sok, jégből viszont akadt bőven, hosszú túránk során találtunk egy lejtős újszakaszt, ami valóságos jégpályává fagyott. Ott is maradtunk csúszkálni egy órát, csak hogy mindenki kellőképpen átázhasson

és átfagyhasson. A szállásunkon a maradék időt jó hangulatban töltöttük különféle játékokkal és a színdarabunk próbálásával.

Akármilyen korán kezdjük el próbálni a színjátszó darabot, a végére mindig kapkodás lesz belőle, de mire eljön ez előadás napja, csak összeáll minden. A szülőknek tartott előadás mindig olyan, mint a legnagyobb főpróba. Panni majdnem bezuhant a színpad mögötti ajtón, kihagytunk egy létfontosságú párbeszédet, az egyik pisztoly két darabra esett, Dávid ujja beszorult a sörösüvegbe, hogy csak a legviccesebbeket említssem. Végül minden hibát sikerült áthidalni és a szombati előadáson már tökéletesre sikerültek a dolgok. A zsűri döntése miatt kicsit csalódottak voltunk, de a közönségdíjat megnyertük és a torta finom volt, szóval összességében egy nagyon jó nap volt. A tél vége féle az osztály nagy részével elmentünk paintballozni. Hamar belelendültünk a játékba és kemény csatákat vívtunk a győzelemért, na meg a szórakozásért a romos, pocsolyás épületekben és a gumiabroncsokkal telepakolt mezőn. A végére mindenki tanúsíthatta, hogy a festéknek rossz íze van, a lila foltokról nem is beszélve, de ennek ellenére nagyon jól szórakoztunk.

A sportnapot az eső kitaratóan próbálta elmosni. Végül az az ítélet született, hogy a 2000 métert és a szigetkört mindenkinek le kell futnia. A szigetkör csak elsőre hangzott rettenetesnek, hamar rájöttünk, hogy futni csak addig érdemes, amíg a rajtvonal még látótávolságban van, aztán jöhet egy kellemes séta (mely során persze, hogy senki nem vágta le a sziget sarkát, még a feltételezés is sértő) és talán a célba azért nem árt futva érkezni. A végére még a nap is kisütött. Aztán elérkeztünk a nomádtáborhoz, amitől mindenki tartott valamennyire. A három osztály közül mi mentünk utolsónak, aminek meg volt az az előnye, hogy nekünk a tábor után már semmi dolgunk nem volt a suliban, és az a hátránya, hogy jól megszenvedhettünk a tűzifa gyűjtéssel. Az első nap végére mindenki megkönnyebbült kicsit, a félelmeink nagy része alaptalannak bizonyult. Igaz, első éjszaka nagyon hideg volt és mégiscsak kell egy kis idő, mire hozzászokunk a földön alváshoz és az öt centis pókokhoz, de közel sem volt semmi olyan rettenetes, mint képzeltük. Napközben a túrák után röpzéssel, és a hűsítő pataokban való ücsörgéssel ütöttük el az időt. Este tábortűzet gyújtottunk, és akörül melegedve beszélgettünk és énekeltünk. Esőt is csak egyszer kaptunk, azt is egyik éjszaka, tehát ilyen szempontból szerencsések voltunk. Egy ilyen tábor garantáltan mindenkit kimozdít a komfortzónájából és nagyon jól össze tud kovácsolni egy osztályt. Számtalan szép és vicces emlékekkel gazdagodtunk. Szerintem még sokáig senki sem fogja elfelejteni, amikor egy órán keresztül másztunk felfelé egy Sáros lápa névre hallgató pokolian meredek, csúszós „úton” (elvileg volt ott egy út, gyakorlatilag nem nagyon találtuk), ahol a bokáig érő avarban azt sem láttuk, hova lépünk. A végén új élményekkel tele és holtfáradtan mentünk haza, hogy még egy fél hét erejéig tengődjünk a suliban.

Ekkora talán már mindenkiben kezdett tudatosulni, hogy a hat évünkől három már a hátunk mögött van. Gyorsan eltelt, de szerencsére még van három évünk együtt, ami legalább olyan érdekesnek és eseménydúsnak ígérkezik, mint az előzőek.

9. c*Osztályfőnök: Nikolics Noémi*

1. Abdul-Nour Fady	18. Kulimák Péter
2. Bánhidi Eszter	19. Láng Péter László
3. Berky Boglárka	20. Mészáros Dorina
4. Böröczky Csenge	21. Mezősi Eszter
5. Csabai Lili	22. Nádi Flóra
6. Csesznok Flóra	23. Nyerges Balázs
7. Dávid Gáspár	24. Pallós Dávid
8. Del Medico Anna	25. Payrits Márton
9. Egri Áron	26. Penc Patrik
10. Erhardt Júlia	27. Reiter Márton
11. Forray András	28. Ruff Eszter
12. Frizzi Sámuel	29. Takács Ákos
13. Gyuró Kinga	30. Tingyela Stefánia
14. Jókay Kristóf	31. Várkonyi Dorottya mt.
15. Kádár Kinga	32. Várnay Ádám
16. Kardos Dávid	33. Wentzel Panna
17. Kirilenko Katerina	34. Zilahy Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

KÁDÁR KINGA 5,00
KIRILENKO KATERINA 5,00
TINGYELA STEFÁNIA 5,00
VÁRKONYI DOROTTYA 5,00
WENTZEL PANNA 5,00
ZILAHY ANNA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

október 3–4.	osztálykirándulás (Börzsöny, Kisírtáspuszta)
december	teremdekoráció készítése: mandalafestés
december 10.	Shakespeare: Tévedések vígjátéka (Vígsház)
december 18.	osztálykarácsony
január 29.	Trefort-bál: büfé
január 15.	Sophoklész: Antigóné (Térszínház)
február 20–21.	osztálykirándulás (Agostyáni ökofalu)
március 11.	KOMA Bázis: Cyberbully c. előadás
április 8.	Shakespeare: Ahogy tetszik (Katona József Színház)
ápr. 18., máj. 23.	elsősegély-tanfolyam
április 22.	találkozás és beszélgetés Jostein Gaarder norvég íróval
május	EA Think-projekt: a leendő tetőkert növényládáinak elkészítése a diákokkal
május 24–30.	nomád tábor
június 14.	EA Think projektnap: az ivóvíz
június 15.	látogatás a KFKI-ban

Nomádban

Del Medico Anna (9. c) verse

A bükki erdő sűrűjében
Táborozunk harmincnégyen
Állunk némán, s dermedten
A sűrű sötét erdőben

A bükki erdő sűrűjében
Sátorozunk harmincnégyen
Csalán van itt mindenhol
Hol egy olló ilyenkor?

A bükki erdő sűrűjében
Készülődünk harmincnégyen
Sebekkel tele mindenki
De ezért megéri szenvedni

A bükki erdő sűrűjében
Összefogunk harmincnégyen
Néha nehéz tábort verni
De az akadályt lehet venni

A bükki erdő sűrűjében
Építkezünk harmincnégyen
Szersátrat és lyukakat
A fiúk kiástak néhányat

A bükki erdő sűrűjében
Fürdőzünk már harmincnégyen
Majd a fürdősátor is felépül
Ha zölddel fedve végül elkészül

A bükki erdő sűrűjében
Gyalogolunk harmincnégyen
Legyél gyors és fát mássz
Ha egyszer rókát látsz

A bükki erdő sűrűjében
Hegyet mászunk harmincnégyen
Fent vagyunk a Bálványon
Ez aztán a rémálom

A bükki erdő sűrűjében
Kirándulunk harmincnégyen
Húsz kilométeres tájséta
Alfa szöggel irány a béta

A bükki erdő sűrűjében
Eltévedünk harmincnégyen
Minden hegyre felmegyünk
Ez lesz tán a végzetünk

A bükki erdő sűrűjében
Felmelegszünk harmincnégyen
A tábortűz körül ülünk
A füstszagnak is örülünk

A bükki erdő sűrűjében
Pakolásunk harmincnégyen
Sátrat bontunk a Nagy Réten
És rendet rakunk sebtében

A bükki erdő sűrűjében
Búcsúzkodunk harmincnégyen
Elindulunk most hazafelé
Mert nomádunk jár a vége felé

A bükki erdő sűrűjében
Gondolkozunk harmincnégyen
Összetart minket valami
Amit már meg tudunk tartani

A bükki erdő sűrűjében
Megyünk haza harmincnégyen
Megfázva, de fogyva nem
A sűrű sötét erdőben

A bükki erdő sűrűjében
Buszon ülünk harmincnégyen
A közösségünk változott
Ez az egy hét sok jót hozott

A pesti élet sűrűjében
Hazaérünk harmincnégyen
Szétszéledünk most már végre
Mert nomádunknak ma vége

10. a*Osztályfőnök: Mészáros Péter*

1. Bodrogi Flóra	18. Nagy Beáta
2. Borbély Dóra	19. Nagy Katica
3. Csomós Bálint	20. Nagy Petra
4. Enzsöl Ákos	21. Nemes Tamás
5. Gál Laura Dalma	22. Nguyen Huong Giang
6. Graning Sára	23. Pál Fanni
7. Gyulai László	24. Pápay Domonkos
8. Gyurcsányi Réka	25. Papp Dávid
9. Hecker Sára	26. Pócz Gergely
10. Hetesi Ilona	27. Szabó Kata Sára
11. Kanyik Dániel	28. Székely Ákos
12. Kovács Csongor	29. Szilvási Annamária
13. Kovács Gabriella	30. Teplán Emília
14. Mészáros Gergő	31. Tulipán Norbert
15. Mile Dávid	32. Ulicsák Ádám
16. Monostori Réka	33. Vásárhelyi Rebeka
17. Nagy Balázs	34. Walder Csenge

A LEGJOBB TANULÓK:

GRANING SÁRA 5,00
NAGY BEÁTA 5,00
NAGY PETRA 5,00
SZABÓ KATA 5,00
BORBÉLY DÓRA 4,93
NGUYEN HUONG GIANG 4,93

A 2015–16-os tanév

A tizedikes évünk határozottan eseménydús volt, mégis most, hogy visszagondolok rá, szinte alig tudok miről írni. Ez nem azért van, mert nem történtek izgalmas dolgok, vagy, mert legszívesebben már el is felejténék ezt a tanévet. Sőt, amikor körbekérdeztem a többieket, hogy mik voltak a számukra emlékezetes események, szinte mindenki tudott valamiről mesélni, amire szívesen gondol vissza most is. Sajnálatos módon ezek nagy része nem olyan, aminek helye van egy iskolai évkönyvben. Szerencsére történtek velünk olyan dolgok is, amelyeknek leírását a tanárok is jóváhagyják.

A legfontosabb, hogy mindenki tudja: a tanulás és az iskolára való felkészülés egyáltalán nem volt számunkra megterhelő, csak jól esett volna, ha kicsit lazábban állhattunk volna hozzá az iskolai munkához. A kialvatlanság és folyamatos stressz megváltoztatja az embert. Megtanultuk értékelni az élet apró örömeit, mint például: amikor nincsen nulladik órában testnevelésünk, az jobb, mint a karácsony. Ha valakinek van elég ideje egy hétköznap hat órát aludnia, az szerencsésebb, mint ha megnyerte volna a lottót. Lassan ott tartunk, hogy pezsgőt bontunk, ha van egy olyan napunk, amikor nem írunk semmiből dolgozatot. Lassan ott tartunk, hogy pezsgőt bontunk akkor is, ha nincs. Bár mindent összevetve nem panaszkodhatunk. Elvégre még nem haltunk bele a tanulásba. Még nem.

Az egyik fontos esemény, amiben részt vettünk, az a diákszínjátszó fesztivál volt. Az egész osztály szerepelt benne, ami miatt a felkészülés elég sok gondot okozott. Bozóki tanárnő segítségével egy egész jó darabot sikerült előadnunk. A dolog szépséghibája csupán annyi volt, hogy többen nem akartak szerepelni és még többeknek nem tetszett a darab. Mindezek ellenére, az osztály minden tagja élvezte a felké-

szülést és a próbákat. Még akkor is, ha sokan ezt letagadják, mert úgy érzik, ők túl menők a színházhoz.

Az egyik legjobb élményünk az év végi kirándulás volt. Orfűre mentünk, ami Pécs közelében fekszik. Először is tudja meg mindenki: ez nem egy túrázós kirándulás volt. Igen, tényleg megtörtént a lehetetlen, Mészáros Péter osztálya nem túrázni ment. És vannak még, akik nem hisznek a csodákban. Érkezés után meglátogattuk régi osztályfőnökünket, Farkasné Gács Enikő tanárnőt. Rengeteget beszélgettünk és még többet ámuldoztunk azon, hogy a tanárnő gyereke mennyire aranyos. A nap hátralevő részét a szálláson töltöttük, lehetett focizni, métázni, röplabdázni, vagy csak egyszerűen egymással beszélgetni. Nem tudom eléggé hangsúlyozni, mennyire örültünk annak, hogy éppen nem hegyet mászunk.

Aztán bementünk a városba, ott töltöttünk egy napot. Pécs igazán gyönyörű hely, rengeteget sétáltunk. Megnéztük a dzsámit, amely egy nagyon szép és különleges épület, aztán ellátogattunk a Vasarely múzeumba. Egészen elképesztő, mennyi ideig tudunk egy múzeumban nézelődni, bár ez nem meglepő, mert a kiállított festmények mindannyiunk tetszését elnyerték. Igazán szórakoztató program volt ezen a napon, hogy fotókat kellett készítenünk a városban. De nem akármilyen képeket, előre kiválasztott filmjelenetek szereplőiként kellett pózolnunk. Többször is furcsa pillantások kísérték minket. Este pedig focimeccset néztünk. Volt, aki rá se pillantott a kivetítőre, és volt, aki hangosan végigkiabálta a meccset. De olyan ember nem volt, aki ne élvezte volna az együtt töltött időt.

A következő nap sétáltunk egy keveset. Túrának csak azért nem nevezzük ezt, mert nem szakadtak le teljesen a lábaink. Már egy jó ideje sétáltunk, amikor elkezdett zuhogni az eső. Ez valószínűleg egy jel volt arra, hogy tíz percnél tovább tartó gyaloglást többé ne tervezzünk. Persze mindenkin nyári ruha volt, és iszonyatosan eláztunk. Egy malomhoz mentünk, ahol ebédre vártak minket. Mire az evésre került a sor, mindenki szörnyen éhes volt, nem győztük tömni magunkba a friss kenyeret. A nap hátralevő részében lehetett pihenni a szálláson vagy strandra menni.

Erre az osztálykirándulásra valószínűleg mindig is emlékezni fogunk. Annyi minden történt, rengeteget nevettünk és úgy általában jól éreztük magunkat. Nem mellesleg megmutatkozott, hogy mennyire összetartó az osztály, ha szükség van rá.

A pihenős kirándulások közkívánatra tradícióvá váltak. Nyáron három napot töltöttünk a Balatonnál. Szinte semmit sem csináltunk, de azt nagyon élveztük. Minden nap strandoltunk, kártyáztunk, beszélgettünk és este csillagokat néztünk. Mindenki, aki ott volt, megtanult mocsarazni és több órán keresztül azt játszottuk. Ennél többre nem is vágytunk.

A tanév minden szempontból nagyon jó volt. Mesélhetnék még oldalakon keresztül arról, hogy mi minden történt velünk. Reméljük a következő tanév is ennyire jó lesz, az pedig biztos, hogy mindent elkövetünk, hogy a legtöbbet hozzuk ki belőle.

Nagy Katica

10. b

Osztályfőnök: Domokos Katalin és Kiss Csilla

1. Bakos Anna	18. Kovács Csenge
2. Barabás Bíborka	19. Köböl Karina
3. Baranyai Emese	20. Kun Bernát
4. Burián Bálint	21. Lázár Péter
5. Csép András	22. Maruszki Milán
6. Cserhalmi Júlia	23. Nagy Roland
7. Edényi Dorottya	24. Puska Richárd
8. Egry Dániel	25. Simon Mihály
9. Epres Laura	26. Solti Anna
10. Hegedűs Márton	27. Sőregi-Niksz Alfréd
11. Hetényi Gergely	28. Szabó Eszter
12. Ilinyi Blanka	29. Szabó Kata Zsófia
13. Illés Anna	30. Tornai Dorottya
14. John Tamás	31. Tóth Csinszka
15. Károlyi Angéla	32. Wootsch Benedek
16. Koronczi Johanna	33. Zarka Áron
17. Kórosi Zoltán	

A LEGJOBB TANULÓK:

TORNAI DOROTTYA 5,00

WOOTSCH BENEDEK 5,00

JOHN TAMÁS 4,87

SZABÓ ESZTER 4,80

SZABÓ KATA 4,80

ZARKA ÁRON 4,80

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

augusztus	beszélgetés a Normafánál és rétesezés
október	kétnapos osztálykirándulás (Borsosberény)
december	Mikulás ünnepség
december	közösségi vásár
december	osztálykarácsony
január	korcsolyázás
április	kétnapos osztálykirándulás (Dunabogdány)
június	négynapos osztálykirándulás (Bécs)
június	mozi és palacsintázás Domokos tanárnőnél
színház:	Don Quijote, Vakság, Caligula helytartója, A nép ellensége, EztRád, Bakfitty, Emigránsok, mozi: Tiszta szívvel

Osztálybeszámoló

A 10. b osztály rögs élete a Normafa hágóin vette kezdetét. A nyári eseményekről szóló víg csevejt osztályfőnökeink egy jó és egy rossz hírrel szakították meg. Ismét búcsút vettünk egy osztálytársunktól, mégpedig Murin Danitól, aki matek- és fizikatudásával mindig kitűnt a padból. Misi vette át a helyét, aki gyorsan beilleszkedett, és az osztály meghatározó tagjává vált reggeli késéseivel, lyukas pólóival és biciklialkatrészeivel. Valljuk be, nem ő a legélesebb kés a fiókban.

Ám nem Simon Mihály volt az egyetlen újonc nálunk ebben az évben. Nyíregyházáról érkezett hozzánk Dorci (Tornai Dorottya), aki tanulmányi eredményeivel is és röplabda tehetségével is gazdagította csapatunkat. Később így emlékezett vissza a megérkezésére: „A kezdeti idegeskedés ellenére nagyon jól alakult az első találkozás. Mindenki érdeklődő és nyitott volt.”

Így indult hát a negyedik évünk.

Az őszi osztálykirándulásunk színhelye ismét Borsosberény volt, hiszen éghajlata, programlehetőségei miatt messze megelőzte a többi falut és várost. A szokásos 8-10 órás túra után a vad szélben még maradt időnk a vacsora előkészítésére, egy kis gitározásra és masszázsvonatra. Másnap megmérettettük magunkat egy töri évszámokkal zajló számháborúban, ez azonban inkább csalódást okozott Kiss Csilla tanárnőnek. A ClassTrip című videóban kiderül melyik volt a három Borsosberény közül a legjobb és mi tetszett osztályunk tagjainak a leginkább ebben a két napban.

Ősszel, télen, tavasszal, egész évben színházba jártunk. Nem maradtak el a szokásos Scherer Péter darabok, azonban ezúttal lehetőségünk nyílt az EztRád című darab exkluzív főpróbáját is megnézni. Sőt! Egy alkalommal a mi osztályunkon tesztelte az együttes egy új, készülő darabját, amelynek az volt a címe, hogy „Soha senkinek”, és amelyet egyik hétfőn a nagytanáriban nézhettünk s beszélhettünk meg. A tél beköszöntével sor került a karácsonyi vásár megrendezésére, amellyel az Igazgyöngy Alapítványt segítettük, és sikerült több, mint 200 000 Ft értékben árusítani a termékeiket. Mikulás alkalmából rövid előadással, édességekkel és mézeskalács díszítéssel készültünk a tantestület gyerekeinek rendezett ünnepségen.

Ahogy múlt az idő, osztályunk újabb két tagjától kellett megválnunk. Bálinttól decemberben búcsúztunk el, Zoli és Milán ügye pedig egész télen át ott lebegett a levegőben. Januárban Zoli az egyik előírt követelménynek eleget téve korcsolyázást szervezett az osztálynak. Ez azonban nem volt elég a maradáshoz. Nem sokkal később így tőle is búcsút vettünk. Szabó Eszter: „A korcsolyázás mindenki számára jó élményként maradt meg, és Zoli mindent megtett, hogy maradhasson.”

Mint mindig, idén márciusban is részt vettünk a tavaszi diákszínjátász fesztiválon, amelyen Benedek által rendezett Nagy Romulus című darabunkkal arany fokozatot és fődíjat nyertünk, valamint Áron megkapta a legjobb férfi szereplőnek járó díjat. Az egyik péntek délután Milán, vállalásának eleget téve, filmnézést szervezett az osztálynak a teremben, majd pedig a következő osztályfőnöki órán a film rendezőjével, Szabó Simonnal vehettünk részt egy érdekes beszélgetésen. Maruszkai Milán: „Még mindig itt vagyok!”

Áprilisban Dunabogdányba utaztunk, ahol „kellemes” szomszédságban töltöttünk el két napot. Bejártuk a falut, fotókat készítettünk és rengeteget rögzítettünk. A legjobb játékosnak Jojó bizonyult, Karina szervája pedig örökké emlékezetes maradt. Sajnálatos módon azonban egy focilabdával kevesebben tértünk haza. A tanévet lezáró kirándulásunk színhelye ezúttal Bécs lett. Az osztály körbejárta a várost és a legtöbb nevezetességről fotót is készítettünk. Esténként kártyáztunk és játszottunk, kisebb-nagyobb sikerrel, ugyanis a pókerbajnokságon két osztályfőnökünk mindenkit megvert. Meglátogattunk egy interaktív zenés múzeumot, ahol mindenki kipróbálta a karmesterkedést, úszkáltunk fekete labdás medencében, és végignéztük az osztrák-magyar meccset is, bár ez kissé életveszélyes volt a bécsi tömegben.

A tanév azonban újabb szomorú hírral ért véget. Egry Danitól egy évre meg kellett válnunk, hogy pályafutását Angliában folytathassa. A hírt mindenki sokkolva fogadta és a szokásosnál kevésbé vidám hangulatban zártuk le a negyedik évünket. Nagyon kedves gesztus volt Dani részéről, hogy egy, az osztályról készített filmösszeállítással búcsúzott tőlünk (Egrydanny – That Certain Class).

Edényi Dorottya

10. c

Osztályfőnök: Faragó Norbert

1. Ágoston Dorottya	19. Mangoff Nóra
2. Budavári Richárd	20. Peremiczki Dorottya
3. Csapó Gréta	21. Pintér Kinga
4. Csitkovics Péter	22. Pistyán Ági
5. Dobos Gergely	23. Ruzsbánszki Sára
6. Donkó Zsombor	24. Sahin-Tóth Sarolta
7. Erdős Gréta	25. Sárosi András
8. Garai Petra	26. Schuch Barnabás
9. Gecse Soma	27. Stephenson Dániel
10. Gombár Zsófia	28. Szabó Liliána
11. Gulyás László	29. Szabó Milán
12. Hosszú Karina	30. Szauder Anna
13. Imre Zoltán	31. Tóth Gergely
14. Király Csenge	32. Ujváry Flóra
15. Kiss Laura Fanni	33. Uzoni Dávid
16. Koncz Álmos	34. Varga Eszter
17. Kovács Benedek	35. Velinsky Janka
18. Kovács Tamás	

A LEGJOBB TANULÓK:

GOMBÁR ZSÓFIA 5,00
VARGA ESZTER 5,00
CSAPÓ GRÉTA 4,93
KISS LAURA 4,93
PEREMICZKI DOROTTYA 4,93
VELINSKY JANKA 4,93

11. a*Osztályfőnök: Piláth Károly*

1. Aradi Sára	18. Kméczik Regina
2. Bagossy Júlia	19. Kovács Regina
3. Bakos Lilla	20. Leiner Soma
4. Balázs Sámuel	21. Nagy Krisztina
5. Bálint Klaudia	22. Papp András
6. Berghammar Dávid	23. Rác Adrienn
7. Borsós Hanna	24. Rátki Annamária
8. Bozsik Szabolcs	25. Rozsáli Márton
9. Bölcskei Andor	26. Simola Rita
10. Bruckner Máté	27. Simon Dániel
11. Donkó Dániel	28. Sonnevend Eszter
12. Farkas Dóra	29. Szabó Sebestyén
13. Fürst Máté	30. Szelényi Márton
14. Gombás Dániel	31. Szórádi Balázs
15. Ispánki Marcell	32. Tóth Boglárka
16. Kancsár Diána	33. Tóth Zsófia
17. Karancsi Eszter	34. Varga Nóra

A LEGJOBB TANULÓK:

ARADI SÁRA 5,00
RÁCZ ADRIENN 5,00
SIMOLA RITA SÁRA 5,00
BÁLINT KLAUDIA 4,90
BORSÓS HANNA 4,90
SZELÉNYI MÁRTON 4,90
VARGA NÓRA 4,90

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

december 18.	osztálykarácsony
január 22–23.	osztálykirándulás (Csákányospusztá)
június 11–16.	osztálykirándulás (Erdély)

Célegyenesben

Az utolsó stresszmentes évként gondoltunk az ötödik trefortos idényünkre, legalábbis szeptember elsején. Mint eddig minden évben, ezúttal is volt az előző évekhez képest valami teljesen új dolog, jelen esetben a fakultációs órák megjelenése. A vélemények megoszlottak a faktválasztás mikéntjéről és fontosságáról, hiszen volt, aki szimplán érdeklődése szerint vette fel őket, és volt, aki jövődöbeli továbbtanulására, munkájára gondolva. Szerencsére legtöbbünknel ez a két gondolat illett egymáshoz. Osztálytársaimat megkérdezve vegyes képet kaptam arról, hogy vélekednek most arról, mennyire volt nehéz a tavalyi év, de ami biztos, hogy ahogy eddig minden évben, most is érezhető volt egy váltás, egyre többször hangzott el az érettségi, illetve az „érettségizni fogsz” kifejezés, ami már önmagában sem nevezhető stresszmentesnek. Szerencsére legtöbbünk nem kémián és bioszon hallotta ezeket.

És hogy miért tartom mégis a legjobb évnek a tavalyit? Mert kitörölhetetlen emlékek születtek, sokkal-sokkal több, mint az elmúlt években. Ennek okát talán abban érdemes keresni, hogy most már egyáltalán nem úgy kell az osztályunkra gondolni, mint 34 külön emberre, vagy 6-7 kisebb csoportra, hiszen korábban sosem látott mértékben alkotunk egy csapatot, ahol mindenki szívesen beszél a másikkal, mindenki részese a programoknak, buliknak, persze ha van rá igénye. Korábban sem állíthattuk, hogy ne lenne jó osztályközösségünk, de nem egy szintet léptünk feljebb tavaly, ez biztos. Sokat fejlődünk emberileg, és ez közelebb hozott minket egymás-

hoz. Ebben óriási szerepe volt az erdélyi túrának, vagy talán ott csúcsozott ki, nem tudom melyik a helyesebb kifejezés. Egyöntetű vélemény az osztályon belül, hogy minden szempontból ez volt az eddigi legjobb kirándulásunk.

Voltunk pár lélegzetelállító helyen, ami számomra leginkább megmaradt, mint látvány, az a Gyilkos-tó, ami az öt körülölelő Keleti-Kárpátoknak köszönhetően 983 méteres magasságban található. Végigsétálni a Békás-szoroson, majd a tó partján ebédelni, az egészet pedig egy óriási kürtöskaláccsal lezárni azt gondolom, felejthetetlen élmény volt mindannyiunk számára.

Két éjszakát töltöttünk Szovátnán, majd szintén kettőt Székelyszentléleken, mindkét hely más és más okból volt igazán jó. Amit biztosan soha nem fogok elfelejteni, az a június 14-i Magyarország-Ausztria EB meccs, amit természetesen nagyon meg akartunk nézni. Mivel a román tévék nem közvetítették, ezért számítógép segítségével követtük, és nemcsak a meccs, hanem az, hogy a helybeliek is velünk izgultak, tette igazán elképesztővé az élményt. Eufórikus hangulat uralkodott el mindenkin, főleg a győzelmet látván, csak azt sajnálom, hogy nem készültek videók rólunk, ahogy negyven ember egy laptop előtt ülve üvölt, vagy már azt se, mert nincs hangja. Boldog vagyok, hogy részese lehettem az osztálytársaimmal, az erdélyi magyarokkal, illetve tanáraimmal.

Leiner Soma

11. b

Osztályfőnök: Kovács Géza

1. Aradi Júlia	18. Moró Júlia
2. Birghoffer Tamara	19. Mosoni Anna
3. Bognár Márk	20. Nagy Emese
4. Bordás Attila	21. Nagy Viktória
5. Dallos Martin	22. Nagypál Petra
6. Donáth Botond	23. Nguyen Hoang Hai
7. Fülöp Máté	24. Pásztor Rebeka
8. Gaskó Simon	25. Rácz Julianna
9. Horváth András	26. Rieder Anna Róza
10. Jávor Ádám	27. Stéger Sámuel
11. Karancsi Zsófia	28. Szabados Gergely
12. Kereszturi Dóra	29. Szabó Kitty
13. Kubik Csenge	30. Szántó Marcell
14. Lini Ákos	31. Szlovák Balázs
15. Lovász Berta	32. Tóth Orsolya
16. Magyar Laura	33. Tőke Barnabás
17. Mészáros Blanka	34. Zarándy Lilla

A LEGJOBB TANULÓK:

BIRGHOFFER TAMARA 5,00

MOSONI ANNA 5,00

RIEDER ANNA RÓZA 5,00

MAGYAR LAURA 4,91

NAGYPÁL PETRA 4,90

NAGY EMESE 4,80

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

május	születésnapj összejövetel (Vonyarcvashegy)
június	osztálykirándulás (Erdély, öt nap)

Pillanatok Erdélyországból (részletek)

Blaha

A Corvin előtti parkoló, hajnali hat óra. Ilyentájt több dolgot is találni errefelé: a reggeli napfény sugarait, amint lágyan simogatják a kopott aszfalttengert; a metró felé igyekvők egész hadát; utcaseprőket, akik szorgosan sepregetnek FKF-es egyenruhájukban; sőt, ha igazán szerencsések vagyunk, akár még egy kisebb tömegverekedésbe is belefuthatunk: a kissé bizonytalan járású részeket elnézve durva lehetett az előző este. Engem azonban csak a járda mentén parkoló két busz érdekel, sőt, azok közül is csak az egyik: az, amelyiken az osztályom ül, álmosan, bekávézva, az elmúlt év során védjegyükké vált viseletben: macinaciban. És kezdődhet a kaland.

Jenő

Az idegenvezetőnk, aki a mai napig szállóige. „Kedves ifjúság...” – kezdi, és bemutatkozik. Hm, hogy is fogalmazzam ezt meg? Egy ismeretségtől az ember tulajdonképpen két dolgot várhat: egy jó barátságot vagy egy jó történetet. Így utólag azt mondanám, idővel mindenki levonta a maga tanulságait, és eldöntötte, hogy mit kapott ettől az öt közösen eltöltött naptól. Egy dolog viszont már akkor bizonyosnak látszott: emlékezetes utazásnak nézünk elébe.

Zsolt

A sofőrünk, akit a „badass” kifejezés jellemez legjobban. Halálosan laza, látszik, hogy élvezzi velünk az utat, megkérdezi, hogy milyen filmet és zenét szeretnénk.

Fésülködés

Na jó, bevallom: pisilés, de a szemérmesség jegyében ezt többé nem mondjuk ki. Első megállónk Pest határa: egy benzinkút, nem túl érdekes. Azért még ott is akad valami szórakoztató, Zsófi és Lilla integet, én pedig követem őket, és felülünk a játszótérre a kézi tekerős körhintára: szédülés, nevetés, összekócolt hajak, és egy kis hányinger a tényleges indulásra.

Autópálya

És már elő is került minden, ami elengedhetetlen kelléke egy ilyen kirándulásnak: Pilóta keksz, győri édes, sajtos pogi. Kinek meg tonhalkonzerv. (Füli. Azt hiszem, ez épp elég magyarázat.)

Nagyvárad

Elgémberedett tagokkal kászálódunk le a buszról, és viszonylag lelkesen, hogy végre láthatunk valamit, megindulunk a székesegyház felé: aztán fordulunk is vissza.

Odabent szertartás zajlik, így nem tudjuk megnézni a templom belsejét. Valahogy azonban muszáj elütnünk az időt, mert az egész menetrendünk ki van számolva, így történik, hogy Nagyváradból néhány lepukkant bódét és egy vasútállomást látunk, ahol a Kárpát-medence legnagyobb gőzmozdonya kapott helyet, illetve egy különösen leharcolt állapotban lévő nyilvános, hogy kell ezt mondani? fésülködő termet? fodrász szalont?... de itt kifűjt, így hát negyven percnyi eprészés után megyünk is tovább.

Gőzmozdony

Aminek látványa nosztalgikus érzelmeket vált ki belőlem. „Jaj, úgy néznék egy kis Thomas, a gőzmozdonyt...” – pislogok szomorúan, hisz vágyam nem egykönnyen beteljesíthető. Ekkor azonban Martin, aki elcsípi a megjegyzésem, egyszer csak előrehajol a mögöttem lévő ülésről, és a kezembe nyomja a telefonját. Értetlenül bámulom a készüléket. „Válassz egy részt, le van töltve három évad” – magyarázza, és egy perc múlva már együtt nézzük, ahogy Gordon megsértődik. Érett tizenegyedikesek.

Királyhágó

Pihenő, gyönyörű táj, friss levegő, aranyos kutya a kilátó padja alatt. (és belógtunk fésülködni az étterembe.) Pár percre szóló, ám szenvedélyes találkozás az a-sokkal: volt már az péntek is, hogy utoljára láttuk egymást...

Kalotaszentkirály

Cigánypaloták. Egy nagyon hangulatos református erődtemplom, odabent csend, béke, susogó vásznak, berakásos mennyezet virágmintával. „Pompás magyarok, templomból jövet/Mentek át a Kalota folyón”. Igazán stílusos úgy emlékezni Adyra, hogy közben épp az orrunk előtt vonul egy lakodalmas menet.

Népviselet

„Tiara!” – kiáltja valaki teljesen komolyan, mikor egy korunkbeli lány fején kell a gyöngysorral díszített fejdísz megnevezni. Azért akad, akinek leesik, hogy egy pártát látunk... Később, a bemutató végeztével fel is próbáljuk a ruhadarabokat: tényleg van súlyuk. A végén még köményes teával (felnőtteknek szilvapálinka jut) és rágcálnivalóval is megvendégelnek bennünket.

Vendégszeretet

Az első éjszakát egy Kolozsvár melletti kis faluban töltjük. A települést 60-40%-ban magyarok és románok lakják, akik (a helyiek szavaival élve) békében élnek együtt. Szétosztanak bennünket, ugyanis aznap kis csoportokban magánházaknál szállunk meg. A házi nénik eszméletlenül kedvesek, és annyi kaját tömnek belénk, hogy alig győzzük (emellett bármit megfőznének nekünk vegántól a kolbászig). Aztán már le

is megy a nap. Az alkonyatban egyre több macinacis alak bukkan fel a focipálya körül. Hozzuk a hmcs-stílust, sokasodnak a kapucnis fejek. Mikor beesteledik, ha már ilyen szépen összegyűltünk, ellátogatunk a helyi kulturális élet központjába, ahol ismét száz százalékig megtapasztaljuk az említett vendégszeretetet.

Bicikli

Jenő, akiről kiderül, hogy a női bajok, a sikamlós székely humor és a kerékpározással kapcsolatos viccek nagy szakértője (10 huncut vicckalendárium büszke szerzője), szlalom biciklizésből tart nekünk bemutatót. (Sok volt a gyümölcslé.)

Kolozsvár

Másnap reggel. Szürke ég, szürke szobrok, rozzant, de csodaszép épületek és a címeres templom. A fakezű szobrok úgy integetnek, mint a szépségkirálynők, összezárt ujjak, felemelt kar.

Tordai-hasadék

Feltűnik a ködben, egyszer csak kirajzolódik a távolban, pont, mint a mesében: a két meredek sziklafal olyan, mint egy látomás. Egyre közeledünk, és a látvány hatására hirtelen mindenki elnémul a buszban: elképedve csodáljuk a legendás szurdokot. Elbűvölten szédelgünk le a buszról, majd túra következik a hasadéokban. Mikor két óra múlva ott hagyjuk, még mindig a varázsa alatt állunk.

Hosszú utak

Banánchips maradványok. Félig nyitott könyv. Félig nyitott száj. Sokszor órákon át buszozunk, odakint ugyanaz a borongós táj, esőcseppek pettyezik a szélvédőt: ki alszik, ki lehunytt szemmel zenét hallgat, más a fészülködésről kerget ábrándokat, esetleg hányingere van, de mi csak rójuk az országutakat, egyik kilométert a másik után. Osztályfőnökünk az első ülésről szeretetteljes pillantásokat vet felénk; tudom, jó kedve van: mosolyog a bajsza alatt. Egy idő után persze feléled a pilledt banda: rikiki, speed, kentkupé, és póker maraton zajlik, majd egészen felélénkülünk, mikor beindul a „Ki vagyok?” - játék az egyikünk telefonjáról. Egymás szavába vágva kiabálunk, hogy ki is pontosan az a Trónok harca karakter.

Kóbor kutyák

Kóbor kutyák mindenütt, egész Erdélyben. Egy különösen loncsos szívesen barátságot kötne velünk, nedves orrát folyvást az esőkabátunknak nyomva próbálja felhívni magára a figyelmet. Vágyakozó szemeiben a szeretethiány csillan... a bundáján meg rengeteg bolha. „Ne, tesó, ne!” – menekül Lilla, de már késő, szemet vetett rá az eb. Végül megunja új barátait, és fejével búcsút intve felénk visszatér hányattatott sorsú kutyatársaihoz.

Gondúzó

Ez a felirat díszíti Torockó főutcáját. És valahogy tényleg gondúzó a szép homlokzatú fehér házikók mögött magasodó zöld hegyorom, van valami abban, ahogy a felhők belecsípnék a tetejébe, ahogy fű vadul zöldell a szürkés-kék ég alatt, ahogy legel a birkanyáj. Egy világvégi kuckóért nem is kell Izlandig menni. Valamiért azt érzem, itt az emberek is olyanok, mint a hegyek: zord arcok mögött megbúvó meleg tekintetek, sziklaszilárdan állnak a helyükön: egy csöppnyi nyugalom. Lakókocsiból presszókávét és lángost árulnak. A kis csoportban álldogáló főként néniktől házi szörpöt, mézet, áfonyapálinkát lehet venni.

Segesvár

Esőcseppek, Drakula, hangulatos séta a macskaköves utcákon. Petőfi körtefája.

Farkaslaka

Három napig az otthonunk. Ellátogatunk Tamási Áron szülőházához, ahol az író unokaöccse, egy idős bácsi mesél nagybátyja életéről (és még a kiskutyáit is megismogathatjuk).

Szénapadlás

A bácsi felesége megengedi, hogy felmásszunk a szénapadlására. Egy rozoga létrán vezet felfelé az út: de aki túljut ezen az akadályon, életre szóló élményben részesül: odafent nagy gubanc, szénaillat, a deszkák közötti réseken beszivárgó napsugarak fénye megtörik a levegőben repkedő porszemeken. Idill, melyet a mindennapokból nem ismerhetünk.

Kürtőskalács

A lángos mellett a legnépszerűbb (és szinte az egyetlen) ebédre fogyasztható „gyorskaja”. Isteni finom, de nem csoda, ha a kirándulás végére úgy érezzük: idén nyárra elég volt. A következő állomás előtt még pont van idő bedobni egyet a farkaslaki templom melletti parkolóban. A parkoló körül bódék: az árusok mindenütt ugyanazokat a fajtákat árulják egész Erdélyben. A kisbolt viszont extrább dologgal állt elő: a népszerű műanyag üveg azóta is a szüvenírek sztárja.

Bánya

Vagy inkább földalatti vidámpark: kalandpark, büfé, játszótér, filmvetítés, pingpong – kipróbáljuk, amit csak győzünk. Még kis kápolna is van: a fakeszt előtt pózoló két osztálytársam képét legszívesebben rányomnám egy albumborítóra.

Korond

Tálak, köcsögök, egyenesen a fazekasműhelyből: megállunk egy kicsit száját tátani, vásárolni.

Pisztráng

Szováta csodaszép főutcáján jövünk el, üdülőházak között, aztán körbesétáljuk a Medve-tavat. Jenő ajánlására megkóstolunk valami sós füvet, aztán eszünk pisztrángot is. Ebéd után spontán futóverseny bontakozik ki a szakadó esőben. Ázottan, de mosolyogva térünk vissza.

Esték

Hatalmas evés-ivás megy, a tanár úr minden este tósztot mond, amit rendszerint vidám helyeslés követ. Gyakoroljuk a helyi gyümölcslevek élvezetét, és csúsznak a káposztás ételek. Aztán sor kerül minden másra, többek közt egy giga nagy Solo-Uno partira. Nagy beszélgetések odakint, az eresz alatt összezsúfolódva, meg persze zene, tánc,,, „Ez itt egy tik!”, fodrászat, vegánpiknik, kémiai kísérletek... és hogy hogyan változott valaki éjjélre román Batmanné? Legyen az a mi titkunk.

Krisztus-szobor

De nem ám a riói, hanem az erdélyi. A Jézus szíve kilátó ott őrködik felettünk, akár-hányszor elhajtunk egy új falu felé.

Havasok

A hegyek közt kanyargunk, és még az alvókat is felébresztjük, hogy le ne maradjanak a lélegzetelállító látványról: a felhőkről, a magasságról, a fenyvesekről a hegy tetején.

Csíksomlyó

A híres kegytemplom belsejében aranyozott szobrocskák csillannak.

Kálvária domb

Újabb olyan hely, aminek van valami különös varázsa. Fölmenni még csak-csak megy, megkapaszkodva a gyökerekben, de lefelé... a hülye járások minisztériuma ihlette összes mozgásformát alkalmazzuk.

Füvek

Jenő szereti bő lére eresztetni a mondandóját, amiből olykor nehéz kihámozni az érdemi információt, de azt el kell ismerünk, valóban számos olyan érdekesség tudója, ami nincs leírva egy átlagos útikönyvben. A növényekhez is nagyon ért: bármit lát, letépi. Aztán megmondja a nevét. Igyekszünk villogni a fajismerettel, de hát... Le-köröz bennünket.

Székeljudvarhely

Itt már tényleg szinte csak magyar szót hallunk. A Hősök parkjáért meg végső soron érdemes volt eljönni: mikor máskor szelfizhet az ember Csaba királyfival?!

Egy lej

A fészülködés mindenütt egy lej, ezért a „Van egy lejed?” a leggyakoribb mondat (és amikor egyszer 3 lejet is elkérnek érte, kész rablásnak fogjuk fel).

Székelkapuk

Mindegyiken más felirat, más faragás, de a lényeg egy: szívesen fogadják a vándort. Orbán Balázs sírja felé sétálva rengeteget látunk, valamint értelmet nyer a „bámul, mint borjú az újkapura” szólás.

Mohos-láp

Ha Erdély ékszerdoboz, ez a láp az egyik legszebb kincse. Cserjék harmonikus egymásutánja, az apró kis tavakban visszatükröződik az ég. Még békákat is ki lehet fogni a pocsolyából.

Mr X

Mindenhol ezt játsszuk, sétálás közben, rövid pihenőkön, várakozások során, órákon át. De még így is durva a felismerés: Mr S., a harminc körüli dolgozó férfi, aki szereti a vizet tulajdonképpen Spongyabob.

Medvebocsk

Két kis medvebocs. Még hozzá annyira közel, hogy akár meg is simogathatnánk őket: még csak egy-két évesek lehetnek, az anyjuk nélkül kóborolnak; nem félnek tőlünk, sőt, egészen közel merészkednek hozzánk... Játsszanak egymással, egy-egy jó falat kürtőskalács reményében átverekszik magukat egy fakerítésen, sőt, még a buszba is felmásznának hozzánk, ha Zsolt nem elég éber és nem csukja be pont az orruk előtt az ajtót.

Szent-Anna tó

Gyönyörű, fenyvesekkel ölelt víztükör. Tengünk-lengünk a stégen. A hideg víz egyeseiket nemhogy nem taszít, hanem külön csábít: de persze pont ezek a bátrak felejtettek el törülközőt és fürdőruhát hozni – szerencse, hogy a mi fiaink vannak olyan vagányak, hogy alsógyatában is be mernek ugrani. Fejesek, hasasok, ami sikerül. Mosolygó fejek, csöpögő hajak. Ami pedig a törülközőket illeti... ugyan, megszoktuk már, hogy amink van, azt bedobjuk a közösbe.

Lánykérés

Mikor összecuccolunk és elindulunk a buszhoz, hirtelen minden tekintet egy helyre szegeződik. A pár, akik eddig csöndesen álldogáltak mellettünk a tóparton, most vadul ölelik egymást. A nő arca a férfi pulóverében. A férfi mellett a padon üres gyűrűs doboz. Megtapsoljuk őket, ők pedig mosolyogva – könnyek között visszaintegetnek. Ezzel a látvánnyal búcsúzunk.

Büdös-barlang

Amit tudni kell róla: nem ajánlott. Nem ajánlott, ha: az ember női bajokkal küszködik, nem bírja jól a szíve, ha megemelkedik a pulzusa, netán fiúból van és lenge nadrágban egyszerre, vagy ha csak simán utálja a bűdöset. Tapintattal vegyes kíváncsisággal faggatjuk egymást, ki miért nem megy be. Mindenesetre a rövid erdei túrát a barlang bejáratáig élvezzük.

Foci EB

„...és vissza lehet tenni Kleinheislernek, és újra Szalainak, és ott a gólhelyzet... és a gól! És a góól! Szalai! Vezet Magyarországot!” Örjöngés és hahota, összekoccanó poharak, felpattanó éljenzők, tippmix és Trollfoci. Mosolyogva állunk fel az asztaltól.

Táncmulatság

Az esti program: táncház. A helyi párosnak egy jókedvű zenekar adja a talpalávalót: a bemutató végeztével pedig mi magunk is táncra perdülünk. Gondolkodás és kivétel nélkül felpattanunk, beállunk a körbe, tanuljuk a lépéseket: önfeledten mulatunk a pergő zenére. Anno egy évet töltöttünk Littner tanárnő kezei alatt: remélem, örül, mikor látja: mindenki élvezi a táncot.

Benzinkút

Tömlős krémsajt és zsemle. Lemosható tetkó 25 baniért. Már nem sok van hátra, és hazaérünk. „De hiszen nem is énekeltünk!” – jut eszébe Littner tanárnőnek. „Tényleg” – válaszoljuk elképedve. Hogy történhetett? „De jó volt, nem?” – kérdezi bágyadt mosollyal, oldalán a tanár úrral, aki fejben már a jövő évi Prágát tervezgeti. „Igen, nagyon jó” — feleljük őszintén.

Blaha

A Corvin előtti parkoló, este hat óra. Ilyentájt több dolgot is találni errefelé: a lemenő napfény sugarait, amint lágyan simogatják a kopott aszfalttengert; a metróból hazafelé igyekvők egész hadát, részegeket, akik melegítenek aznap estére. Engem azonban csak a járda mentén parkoló két busz érdekel, sőt, azok közül is csak az egyik: az, amiről az osztályom kászálódik le osztályfőnököstül, álmosan, élményekkel tele, az elmúlt év során védjegyünké vált viseletben: macinaciban.

Rieder Anna Róza

11. c*Osztályfőnök: Kutrovács László*

1. Barborják Péter	19. Misius Tamás
2. Baumann Anna	20. Nagy Lili Anna
3. Cervenak Márton	21. Németh Katalin
4. Cynolter Márton	22. Nguyen Nam Son
5. Csatlós Zselyke	23. Papp Noémi
6. Csépany Patrícia	24. Póta Krisztián
7. Farkas Kelemen	25. Rácz Emese
8. Farkas Nóra	26. Ringhoffer Márton
9. Fekete Borbála	27. Solymos Petra
10. Fendle Minka	28. Soós Lilla
11. Frizzi Blanka	29. Szondi Ádám
12. Gaál Edina	30. Szulovszky Péter
13. Kádár Anna	31. Tompa Gábor
14. Kalapos Péter Pál	32. Vass Antónia
15. Kis-Tóth Zsombor	33. Zarka Júlia
16. Koncz Lili	34. Zelnik Paloma Petra
17. Kristóf Benjamin	35. Zólyomi Sára Borbála
18. Lengyel Dániel	

A LEGJOBB TANULÓK:

CSATLÓS ZSELYKE 5,00

FARKAS NÓRA 5,00

KONCZ LILI 5,00

SOLYDOS PETRA 5,00

SOÓS LILLA 5,00

ZELNIK PALOMA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

szeptember 4–6.	osztálykirándulás (Zamárdi)
április 30.	gitározás, éneklés
május 25.	piknik (Margitsziget)
június 10–16.	osztálykirándulás (Erdély)
június 18.	EB-meccs nézés
augusztus 17.	piknik és gitározás (Róka-hegy)

A tizenegyedik év

A tizenegyedik évet talán a hetedikhez tudnám legjobban hasonlítani, hiszen ez az év is az újdonság erejével hatott. Ezt az újdonságot persze nem maga az iskola jelentette, hanem az új kihívások és feladatok, amelyekkel ebben az évben meg kellett küzdeni. Itt elsősorban a fakultációkra gondolok. Mind várakozva ültünk az első órákon, hogy vajon milyen is lesz ez, biztos, hogy tavaly jól választottunk? Így visszagondolva azt mondhatom, igen. Előbb-utóbb az a gondolat is mindenkit elért, hogy bizony tanulni kéne – legalábbis ebben reménykedünk.

Ha azt mondanám könnyű volt, hazudnék, de mindenki belerázódott és felvette a ritmust. Mindezen nehézségek ellenére persze programokból most sem volt hiány. Szerencsére mindig akkor sikerült beiktatni egy kis kikapcsolódást, elszakadást a mindennapoktól, amikor a legnagyobb szükség volt rá.

Az évet, mondhatnám, a megszokott táborral kezdtük, Zamárdiban, ez szeptember első hetében kicsit még visszarepített a nyárba. Kedvenc időtöltéseinket itt sem hagytuk ki, úsztunk a Balatonban, röplabdáztunk, este különböző játékok, filmek és esti mesék után mentünk aludni. Még utoljára feltöltődtünk az évre.

A karácsonyi Ki mit tud? idén sem maradt el, igaz utoljára készültünk produkcióval. Mint eddig minden éven, most is nagyon jól sikerült, szórakoztató és szép előadásokat is láttunk, de olyan is volt, amelyen mindannyian sírva nevtünk.

Rendkívül gyorsan repült az idő, a következő programunk április 30-ára esett, amikor már szép napos idő volt. Néhányan kiültünk Vikivel és az osztályfőnökünkkel beszélgetni és énekelni az Amfiteátrumba. Ádi és Viki gitározott, mi többiek énekeltük kedvenc dalainkat a táborokból és néhány újat is. Egy idő után azonban kisebb koncert kezdődött mellettünk, amit egy darabig próbáltunk túlénekelni, de fel kellett adni a helyünket. Persze úgy könnyű, ha van hova menni, ofönk lakásában folytattuk az éneklést, majd néhány társasjáték is előkerült.

Május 25-én végre kivettük egyik papírgyűjtésen nyert szabadnapunk, így szerda reggel az iskola helyett a Margitszigeten találkoztunk, pokrócokkal és finomságokkal felszerelve. A piknikezés mellett rögzítettünk, valamint a Ringi által kitalált játékot is eljátszottuk. Ennek az volt a lényege, hogy beosztottak minket párokba – lehetőleg olyanokkal, akivel nem szoktunk sokat lenni –, és elküldtek egy órára beszélgetni. Sokan nem is értek vissza egy óra múlva, fel sem tűnt, hogy elszaladt az idő.

Majd végre eljött a várva várt év végi kirándulás, Erdély. Erről is rengeteget lehetne írni – amit kedves osztálytársam meg is tett – számtalan élménnyel tértünk haza, mint a gyermekotthon, a gyönyörű táj, az ételek, erdélyi magyarok... és rekord mennyiségű tevékenység feltalálása, amivel a buszban el lehet ütni az időt.

Június 18-án az erdélyi focimeccs emlékére néhányan ismét együtt néztük a magyar csapat játékát, igen jó hangulatban, bár az erdélyihez nem mérhető, amikor mind együtt izgultunk, örültünk vagy hördültünk fel. Persze a nyár sem telhetett el találkozó nélkül. Augusztus 17-én a Róka-hegyre kirándultunk, piknikeztünk, a gitározás és éneklés most sem maradt el.

Nagyon gyorsan eltelt ez az év is, bár közben nem gondoltuk rá, annyi volt a tenivaló, végzősök lettünk, elballagott az utolsó tizenkettedik is, aki fölöttünk járt. Egy évünk maradt hátra. Ez a mondat egyszerre keserű és boldog, hiszen még nem akarunk kiszakadni ebből a biztonságot nyújtó életből. De még nem is kell, egy évünk még van azon gondolkodni mi kezdődik utána.

Zelnik Paloma

12. a*Osztályfőnök: Farkas Ferenc*

1. Bánfi Bence Balázs	16. Simonyi-Lengyel Mira
2. Csomós Ildikó	17. Szabadkai Petra
3. Fábián Balázs Tamás	18. Szabó Flóra Emese
4. Fabók Adrienn	19. Szabó Karina Kinga
5. Fodor Krisztina	20. Szabó Krisztina Rita
6. Gerszi Anna	21. Szabó Máté Áron
7. Hajmási Vencel	22. Szlabey Luca
8. Kájel Kata	23. Szulovszky Mária
9. Kiss Fruzsina	24. Tímári Blanka
10. Koltay Flóra Barbara	25. Tremmel Dávid
11. Mógor Zoltán	26. Váradi Eszter Ágnes
12. Molnár Petra	27. Varga Brigitta
13. Nagy Eszter	28. Velinsky Dóra
14. Piedl Máté Martin	29. Zahorán Marcell
15. Pieskó Márk	30. Zarka Bence

A LEGJOBB TANULÓK:

HAJMÁSI VENCEL 5,00

MOLNÁR PETRA 5,00

PIEDL MÁTÉ 5,00

TÍMÁRI BLANKA 5,00

KOLTAY FLÓRA 4,90

FABÓK ADRIENN 4,89

SZABÓ FLÓRA 4,89

12. b

Osztályfőnök: Pentz Anna Mária

1. Antal Zsolt	17. Kuslits Kata Rebeka
2. Barna Evelin	18. Lendvai Flóra
3. Bogáti Boróka	19. Lindner Lídia
4. Csúri Soma	20. Mohácsi Erzsébet
5. Dési Anna Ráhel	21. Müller Karolina
6. Dugasz Ádám Miklós	22. Nagy Kristóf Máté
7. Erdélyi-Szabó Dávid	23. Strommer Anna
8. Galgóczy Tamás	24. Szabó Dorottya
9. Grebicsaj Gergely	25. Szabó Vanda Virág
10. Greczula Levente	26. Szánthó Alexandra Tímea
11. Harai Adél	27. Szász Csenge
12. Husi Anett	28. Tarczali Dorina
13. Jánvári Zsófia Kamilla	29. Tölgyesi Anna
14. Király Zalán	30. Tugwell Dániel Márk
15. Kiss Viktória Marianna	31. Uzonyi Ádám
16. Kovács Dorka Kamilla	

A LEGJOBB TANULÓK:

BARNA EVELIN 5,00
HARAI ADÉL 5,00
HUSI ANETT 5,00
KOVÁCS DORKA 5,00
STROMMER ANNA 5,00
SZÁNHTÓ ALEXANDRA 5,00
SZÁSZ CSENGE 5,00

12. c*Osztályfőnök: Sztrókey András*

1. Angeli Andrea	17. Molnár Apollónia
2. Bardács Zsombor	18. Mozsolics Kálmán
3. Beke Gabriella	19. Muhari Gabriella
4. Czich Ákos	20. Németh Bálint
5. Erhardt Mária Emese	21. Novák Csilla
6. Földesi Lili	22. Papp Ádám Gergely
7. Gyuró Fanni	23. Rácz Imre
8. Harai Flóra	24. Reményi Gergely Márk
9. Havadtői Fanni Emese	25. Szabad Lilla
10. Hofmeister Anna	26. Szabó Dániel
11. Jakab Réka Franciska	27. Szauner Máté
12. Krémer Márk	28. Ta Zsanett
13. Lovász Borbála	29. Tósoki Dávid Koppány
14. Lukács Orsolya Anna	30. Tóth Viktória Flávia
15. Majoros Cserne Gabriella	31. Vu Kim Phuong Linh
16. Máriáss Lenke	

A LEGJOBB TANULÓK:

GYURÓ FANNI 5,00
LOVÁSZ BORBÁLA 5,00
MÁRIÁSS LENKE 5,00
MUHARI GABRIELLA 5,00
NOVÁK CSILLA 5,00

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

A diákönkormányzatról

A diákönkormányzati képviselők Ágoston Dorottya, Banga András, Borhegyi Gergely, Czentár Enikő, Csitkovics Péter, Dobi Emőke, Farkas Nóra, Fülöp Máté, Gyurcsányi Réka, Hruby Lili, Ilinyi Blanka, Jakab Márton, Kájel Kata, Kancsár Diána, Korda Bonifác, Korda Sára, Kutty Rozi, Nagy Katica, Nagy Levente, Nagypál Petra, Pallós Dávid, Papp Sára, Pelenczei Bálint, Rothärmel Réka, Ruff Eszter, Sahin-Tóth Sarolta, Szabadkai Petra, Szabó Vanda, Telegdy Eszter Dorottya, Tingyela Dorottya, Tóth Máté, Tóth Zsófia, Vitéz Benedek voltak, a diákönkormányzatot Zarka Áron vezette Boronkai-Horváth Zsófia és Weiszbürg Zsuzsanna tanárnők segítségével.

A diákönkormányzat idén is sok programlehetőséget biztosított a tanulók számára, mint például a kirajzás, az ART, a művészeti nap és a fotópályázat. A havi rendszerességgel megtartott gyűlések és a dőktábor nagyban hozzájárult, hogy a dők egész évben gördülékenyen működött. A maratoni gyűlés és csapatépítés volt talán a legjobb és egyben a leghasznosabb program a tagok számára. Elindult az iskolapulcsi projekt, melyre pályázatot hirdettünk. A tanulók ötleteket küldhettek be, milyen mintát képzelnének el a pulóverre, majd a zsűri által kiválasztottak közül a diákok szavazhatnak az újjáéledt facebook oldalunkon.

A kirajzás volt az első komolyabb esemény. Már javában zajlott a tanév, amikor a Trefort diákjai és tanárai egy hétfőn nem az iskolába, hanem a Hármashatár-hegyre indultak. Ezen az októberi napon az osztályok megmérkőzhettek röplabdában, kötélhúzásban, és természetesen métában, ami általában a legnagyobb csatákat jelenti a résztvevőknek. A sportokon kívül más feladatokkal is lehetett pontokat szerezni az osztályoknak, mint például tanárok felismerésével gyerekkori képeken vagy ügyességi feladatok elvégzésével, illetve egy gyors kvíz kitöltésével. A kirajzást azért tartom az egyik legkülönlegesebb programnak, mert ezen a diákok és tanárok egyaránt részt vesznek. Szerintem ez egy remek alkalom arra, hogy közelebb hozzuk egymáshoz egy ilyen nagy közösség tagjait.

Az artos diákcsere következett, ennek keretében a résztvevők egy-egy tanítási napot tölthettek az Apácaiban és a Radnótiban, így lehetőségük volt betekinteni az iskolák mindennapjaiba. A tanítás utáni szórakoztató programok során új barátságok születhettek. A Trefortban állomásokon kellett végigmenni a három fős csapatoknak, mindenhol más-más feladatot teljesítve. Az osztályteremből átalakított szabaduló szoba és az élő honfoglaló tette igazán emlékezetessé mindenki számára a napot. A délutánok mindegyik iskolában vidáman teltek, tele csapatépítő jellegű tevékenységekkel. Iskolánk tanárai együttműködően fogadták a diákokat, és a trefortosok is vendégszeretettel részesültek.

A nyári szünet kitörése előtt sem pihenhattünk dökösként. Június 10-én érdeklődő szülők és hozzátartozók, tanárok és diákok lepték el a folyosókat az általunk szervezett művészeti napon. Először került megrendezésre a program, de a nagy sikernek örvendve hagyománnyá válik. Ezen a nyár eleji délutánon a nézők hallhatták a vállalkozó kedvű diákok szavalásait és zenei produkcióit a Kodály teremben, láthatták a 7-9. évfolyam néptánc előadásait az udvaron, és a kórus szereplését is. Azoknak, akik a néptáncban is felléptek, és a kórusnak is tagjai voltak, nagyon eseménydúsan telt a nap. Egyik próba váltotta a másikat, az eredmény mégis azt igazolta, hogy megérte, mert mind a Littner tanárnő által betanított néptáncok, mind a Weiszbürg tanárnő és Mészáros tanár úr vezényelte kórusfellépés igényes produkciók voltak. A látogatók ezen kívül megtekinthették a fotópályázatra készült képeket a lépcsőfordulóban, sőt, még szavazhattak is a nekik legjobban tetszőre, az évfázón ugyanis nem csak a zsűri, hanem közönség által legjobbnak választott fényképeket is díjazták. A művészeti napban az volt talán a legjobb, hogy néhány óra alatt végig lehetett járni az iskolát látványos előadásokat nézve anélkül, hogy a látogató bármiről is lemaradt volna.

A fotópályázat témája ez volt: Budapest érdekes szemszögből. Két kategóriában lehetett nevezni: telefonnal készült képek, fényképezőképpel készült képek. Harmincnál többen neveztek. A fotópályázat díjazottjai: kompozíció-cím-harmónia díj: Vásárhelyi Ronja (7. b), remek kompozíciók: Sipos Noémi (9. a), minden stimmel díj: Pócz Gergely (10. a), legjobb szociofotók: Vershitz Flóra (7. a). Egy-egy kiemelkedő fotó alkotója, és címe: Pallós Dávid (9. c): Feje tetején, Faragó Lili (7. b): Árnyalat, Tory Eszter (9. a): Pára a Széllén. Közönségszavazás díj: Riba Gergely (8. c): Felhőlőtt.

Ruff Eszter, Zilahy Anna (9. c)

A felvételi

Október végén – a központi előírásoknak eleget téve – közzétettük honlapunkon a 2016/2017-es tanévre vonatkozó felvételi tudnivalókat.

A november 20-án, péntek délután tartott szülői tájékoztatót – az igazgató úr betegsége miatt – Schróth Ágnes és Pál Gergely igazgatóhelyettesek, Szabó Éva tanárnő, a német munkaközösség vezetője és Keisz Ágoston tanár úr, a magyar munkaközösség vezetője tartották. A tájékoztatóra ezúttal is színültig megtelt a második emeleti tornaterem szülőkkel (kb. 280 fő), velük mintegy 230 hatodikos diák érkezett iskolánkba.

Programunk hagyományosan két vonulatra épült: a szülőket az igazgatóság és a tanárok az iskoláról és az aktuális felvételi eljárásról tájékoztatták, míg a hatodikosok hét különböző helyszínen ismerkedhettek a Treforttal. Diákjaink által előkészített látványos természettudományos laborkísérletek, művészeti műhely, honlap- és épületkvíz, valamint többféle játék várt rájuk. A 30-35 fős gyerekcsoportok kísérésé-

ben, valamint a ruhatárak működtetésében 9-10. évfolyamos diákjaink segédkeztek. A szülőknek szóló tájékoztató előtt diákjaink által az iskolai életről készített filmek várták a gyülekező szülőket, valamint – a tavalyi újítás sikerén látva – idén is meghívtuk két, az elmúlt tanév végén végzett diákunkat, Ryan Annát és Palotás Márkot, akik a saját perspektívájukból mutatták be trefortos diákéveiket. Ezen kívül most is kiosztottunk a szülőknek egy kis brosúrát „Egy évem a Trefortban” címmel, melyben nyolcadikos diákjaink Treforttal kapcsolatos, hetedik osztályban szerzett élményeiket, tapasztalataikat írták le.

A felvételin a pontszámítás most sem változott: magyar nyelv és matematika írásbeli: 50-50 pont, szóbeli felvételi beszélgetés: 36 pont, általános iskolából hozott eredmények: 10 pont. Így összesen most is 146 pontot lehetett elérni.

A magyar nyelv és matematika központi írásbeli felvételi vizsgára január 16-án, szombaton délelőtt került sor. Iskolánkban (a január 21-i pótnapot is beleértve) a korábbi éveknél is több, 240 diák írta meg dolgozatát. Hetedikes diákjaink ezúttal is talpraesetten és bátran segítettek a felvételizők és szüleik kalauzolásában, valamint a felvételi menetével kapcsolatos további tudnivalókat tartalmazó írásos tájékoztató kiadványunk kiosztásában. Január 22-én, pénteken este a kijavított írásbeli dolgozatok eredményeit (kódszámmal ellátva) feltettük az iskola honlapjára, január 25-én és 26-án (hétfőn és kedden) pedig – a jogszabályok által előírt módon – lehetőséget biztosítottunk a szülőknek és a felvételizőknek, hogy a kijavított és kiértékelt feladatlapokat megtekintsék. Ezzel a jogával a többség most is élt. A február 12-i, pénteki határidőig – újabb rekordot felállítva – 694 diák jelentkezett a Trefortba. Annak az 54 tanulónak, aki az írásbelin elért eredménye és hozott pontszáma alapján a rangsorunk legelején állt, megajánlottuk a felvételt, így nekik nem kellett a szóbelin részt venniük (részükre jóváírtuk az ott megszerezhető, maximális 36 pontot). A rangsorban utánuk következő mintegy 210 tanulót tudtuk behívni a szóbeli meghallgatásokra. Február 19-én, pénteken délután a szóbelire történő behívás ponthatárát átlépő hatodikos diákokat vártuk előzetes regisztráció után a jól bejáratott „Fedezd föl a Trefortot!” programunkra. A foglalkozásokra 16 és 18 óra között került sor az iskola tantermeiben. A 10-20 fős diákcsoportoknak szóló programokat a munkaközösségek szervezték. Amíg a 135 hatodikos két időszámban – egyebek mellett – rendhagyó történelemórán, idegen nyelvi és matematika foglalkozáson, csoportos éneklésen volt, addig a velük érkezett szülőknek a Kodály teremben pódiumbeszélgetést szerveztünk. Ezen az iskola tanárai mutatták be a Trefort tantárgyi kínálatát, iskolai és azon kívüli programjait, az osztályok életét, illetőleg válaszoltak a szülők által feltett kérdésekre.

A szóbeli felvételt a korábbi évek gyakorlatától eltérően nem szombaton tartottuk, hanem február 22. és 26. között, hétfőtől péntekig délutánonként, három-három, két-két főből álló tanári bizottsággal. A behívott diákoknak rövid bemutatkozás után egy szöveg és egy kép alapján kellett egy-egy történetet elmesélni vagy befejezni, illetve a szövegből egy rövid részt hangosan felolvasni. A szóbeli vizsga során

most is a következőket figyeltük: szókincs és kifejező készség, fantázia, asszociációs készség, kreativitás, kapcsolatteremtés, együttműködés, szabálykövetés, alkalmazkodó készség. Március 7-én feltettük a honlapra az összpontszámokat tartalmazó felvételi jegyzéket, ennek ismeretében a szülők a jelentkezési lapon általuk megjelölt iskolák közötti rangsort március 17-ig módosíthatták. Április elején elküldtük a győri Felvételi Központba azt a listát, amelyen a hozzánk felvételiző tanulók szerepeltek az elért eredményeik szerinti sorrendben. Két héttel később visszakaptuk Győrtől azt a névlistát, mely azok neveit tartalmazta, akik hozzánk járhatnak majd a 2016/2017-es tanévtől. Április végén a felvételi eredményéről levélben értesítettük a felvételt nyert diákokat és szüleiket, majd május végén (az addig lezajlott angol és német nyelvi szintfelmérők után) a felvett diákokat három osztályba soroltuk. Június 16-án az igazgató úr és a három hetedikes osztályfőnök évfolyam-, majd osztályszintű szülői értekezletet tartott. A három új osztályunk beiratkozására június 24-én, pénteken került sor.

Pál Gergely

A 2016/2017-es tanévre a következő tanulók nyertek felvételt a három hetedik osztályba:

Ádám Domonkos, Ágoston Anna Rita, Andok Júlia Fanni, Antal Ákos, Banyó Liza Anna, Barborják Petra, Bartyuk Lili, Berecz László, Borhegyi Gergely, Böröndi Attila Dániel, Bujdosó Gergő, Czene-Polgár Donát, Czentrár Flóra Emma, Csegzi Lóránd Márton, Csoknyai Soma, Farkas Boglárka, Farkas Hajnalka, Farkas Péter Károly, Farnyik Zsófia, Fazekas Fruzsina, Fehér Botond Ágoston, Fehér Luca, Gácsi Gergely, Golács Zita Réka, Hegedüs Mirjam Teréz, Horváth Luca Flóra, Horváth-Pajor Vilmos, Hoványi Anna Dóra, Ittész Hanna, Jackli Dorottya, Jakovác Réka, Kálmán Kristóf, Kardos Balázs, Kása Borbála Blanka, Koczka Vince András, Komonyi Ágnes, Kovács Domonkos, Kovács Veronika, Kőrös Kristóf, Kucsera Fanni, Kucsera Patrik, Kulimák Panna, Láng Tamás Róbert, László-Kiss Márton, Lelkes Katalin, Lengyel Szonja Luca, Lévai Zsófia Csenge, Lichter Bertalan Ede, Lipcsey Magyar Márton Pál, Lutor Dóra, Magapatona Márk, Magyar Júlia, Mayer Csilla Zsuzsanna, Mészáros Réka, Mihalek Eszter, Mihályi Sára, Molnár Dávid, Müllner Berta, Nagy Alexandra, Nemes Nóra, Olasz Milán, Ónozó Lilla, Ostrenkovic Zsófi, Ökrös Tamás Atrúr, Palkó Petra, Plesoczki Márton Mihály, Polgár Anna, Reményi Péter, Rossi Levente, Ryan Noémi, Semjén Adriána Mária, Sopuch Míra, Sörfőző Réka, Szabó Sámuel, Szabó Tas, Szalmás Áron, Szepessy Lili, Szitkey Dorottya, Szlotta Zsófia Szonja, Szücsi Nándor, Takács Kamilla, Timár Vilma, Tisza Balázs Gábor, Tory Anna, Tóth Borbála, Tussinger Ábel Domonkos, Varga Fanni, Varga Luca Gyöngyi, Várnagy Blanka, Vasaji Anna, Veres Lilla, Vész Gergely Bálint, Vitéz Emma, Vörös Tímea, Wijnands Margit Suzane, Zelei Mátyás

A NETFIT felmérés

A 2015/2016-os tanévben – mint minden oktatási intézményben Magyarországon – a mi iskolánkban is másodszorra végeztük el a NETFIT névre keresztelt felmérésrendszert. Eddigi tapasztalataink alapján több szempontot is figyelembe véve „felmásnak” látjuk a felmérés rendszerét.

„A Magyar Diáksport Szövetség 2013. május 24-én útnak indította „A testnevelés új stratégiájának és a fizikai állapot új mérési rendszerének kialakítása és az önkéntes részvétel ösztönzése a komplex iskolai testmozgásprogramok szervezésében” – T.E.S.I. – elnevezésű kiemelt projektjét. A projekt egyik kutatás-fejlesztési feladata az volt, hogy létrehozza a magyar iskolarendszerben egységesen működtethető, egészségközpontú fitsségmérési-értékelési rendszert. Az új fizikai fitsségmérési rendszer a NETFIT, vagyis a Nemzeti Egységes Tanulói Fitsségi Teszt elnevezést kapta. A NETFIT négy fitsségi profilban kilenc mérés segítségével jellemzi a tanulók állóképességét, erejét, hajlékonyságát és testösszetételét. A mérések eredményei tesztől függően két illetve három zónába kerülhetnek. Egészségzónába, fejlesztési zónába, fokozott fejlesztési zónába. A NETFIT szoftveres alkalmazása olyan személyre szabott értékelési lehetőséget kínál minden tanuló számára, amely vizuálisan is szemlélteti a fitsségi állapotot, valamint konkrét ajánlásokat fogalmaz meg a fejlesztés érdekében.” (idézet a www.mdsz.hu honlapról).

Mindenképpen hasznos, ha létezik egy olyan egységes felmérési rendszer, amely a lehető legobjektívebb módon igyekszik jellemezni egy diák kondicionális képességeit, testfelépítését, ad absurdum a hasonló korú diákok átlag egészségi, fitsségi állapotától történő különbözőségeit. A kapott adatok valós tartalma azonban szerintünk csak akkor nyer valódi értelmet, ha azt elsősorban a diák saját képességtartományában, genetikai meghatározottságában, környezeti hatásaiban vizsgáljuk. Természetesen az évről évre történő felmérés igen hasznos abból a szempontból, hogy átfogó képet kapjunk arról, hogy vélelmezhetően milyen fejlődésen, fejlesztésen ment át a tanuló. Azonban itt is sokszor megjelenik az oktatásban sokszor felbukkanó motivációs probléma, vagyis az a kérdés, hogy biztos-e, hogy a diák a lehető legjobb teljesítményt nyújtotta, akarta vagy tudta nyújtani a felmérés során.

A feladatszerkezetben is látunk érdekességeket. Az ingafutást kifejezetten jónak ítéljük meg, és hasonlóan vélekedünk például a helyből távolugrás, ütemezett fekvőtámasz tesztéről is, mert mindegyik egyszerű, tárgyilagos, jól követhető és jól mérhető, mert a teszt ellenőrzése során jól kontrollálható a végrehajtás szabályossága. Az előző elvek mentén határterületnek érezzük a kézi szorítóerő mérését, illetve az ütemezett hasizom tesztet, és kifejezetten értékelhetetlennek, rossznak a törzsemlés és a hajlékonysági tesztet. Az utóbbi kettőnél annyira nehéz tartani az objektív végrehajtási előírásokat, hogy a kapott eredmények szerintünk nem alkalmasak az összehasonlításra, szinte még a diák előző évi eredményeire vetítve sem. A testössz-

szetétel és tápláltsági profil tulajdonképpen a testadatok egyszerű megmérése, amit igazából az iskolaorvosi vizsgálatoknál is el lehetne, el kellene végezni.

A NETFIT céljához igazodva – a tesztfeladatok, illetve a kapott adatok átgondolása mellett – a rendszernek fontos lenne tartalmaznia akár egy „gyógytestnevelés” alapú alapos ortopédiai vizsgálatot, akár az étkezéssel, életmóddal kapcsolatos hiteles, részletes felméréseket vagy egyéb olyan tényezők (pl. iskolán kívüli sporttevékenységek) egyszerű vizsgálatát, amelyek komoly befolyással vannak a kapott adatokra, illetve az azokból következtetett fejlődési tervekre.

Mindezek mellett elmondhatjuk, hogy iskolánkban komolyan vesszük a NETFIT felmérést. Testnevelő tanáraink igyekeznek a paraméterek alapján pontosan elvégeztetni mindenkivel a tesztet, megpróbálják motiválni a tanulókat abban, hogy ez a teszt nem haszontalan, és úgy látjuk, hogy diákjaink döntő többsége ebben a szellemben hajtja végre a feladatokat.

Ferencz Gábor

A Trefort és a homloklebeny

Katona István biológus, agykutató 1992-ben érettségizett iskolánkban. Osztályfőnökei dr. Lénárd Gábor és Márton János voltak. Jelenleg az MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetében és a Lendület Molekuláris Neurobiológiai Kutatócsoportjában dolgozik. Felfedezte, hogy a marihuána hatását közvetítő receptorfehérjék az idegvégződéseken találhatóak, ez az eredménye az elmúlt húsz év legtöbbet hivatkozott hazai laboratóriumban készült tudományos eredménye lett. Később részletesen feltárta az endokannabinoid jelpálya molekuláris szerveződését. Kulcsfontosságú szerepet töltött be a szuper-rezolúciós mikroszkópia hazai bevezetésében. Életművét 55 tudományos közlemény és számos országban összesen 66 tudományos előadás képezi. 2007-ben MTA Talentum Díjjal tüntették ki, az endokannabinoid rendszer szerveződésének feltárásában elért eredményeiért pedig elnyerte a Nemzetközi Orvosi Kannabinoidkutató Társaság Díját 2009-ben. Az MTA Doktora címet 2010-ben szerezte meg, 2013-ban megválasztották az Európai Tudományos Akadémia tagjává. Katona István 2016 januárjában így emlékezett vissza a Trefortban eltöltött évekre.

Agyunkban a látókéreg idegsejtjei kétéves korunkig megtanulják pontosan kódolni, hogyan is néz ki a világ. Ebben az úgynevezett kritikus periódusban egy életre rögzülnek azok az idegsejtek közötti kapcsolatok, amelyek segítenek felismerni a színeket, formákat és a mozgás irányát. Majd ahogy az egyre bonyolultabb életfeladatainkat tanuljuk, azzal párhuzamosan a kódolásukért felelős 900-féle agyterületünkön az idegsejthálózatok szintén precíz sorrendben formálódnak kamaszkorunk végéig.

A rendszerváltás és gimnáziumi éveink népszerű rockszár-költője Pajor Tamás kijelölte az agykutatói feladatot: „Hogy honnan Ember és meddig állat? Azt a jó ég tudja nálad”. Azóta már tudjuk, hogy nagyrészt a homloklebeny különösen fejlett idegsejthálózatai felelősek azokért a képességekért, amelyek kiemelnek minket az állatvilágból. A homloklebeny tartja féken az ösztönös állati hajlamainkat kódoló ősi agyterületeinket és fejlődésének kritikus periódusa a kamaszkor, a gimnáziumi évek. Ezért nagyrészt ebben az életkorban formálódik véglegesen a morális viselkedés kódolása, ilyenkor tanuljuk meg öntudatlanul a játékelméleti gondolkodást, hogy a több befektetett munkáért nagyobb életjutalom várható, hogy általában megéri hosszú távon előnyös viselkedést folytatni a rövid távú haszonnal szemben. Ebben a kritikus periódusban dől el az is, hogy egy életre szenvedélybetegek leszünk, ha a belső jutalmazó rendszerünket mesterségesen átformáló kémiai szerekkel bombázzuk kamaszkori fejlődő idegsejthálózatainkat, aminek következményeként a természetes jutalomforrások többé már nem lesznek elegendők a mentális egyensúlyunk fenntartására.

A homo sapiens nem különleges fizikai tulajdonságai, hanem kiemelkedően összetett közösségi viselkedése miatt lett a legsikeresebb állatfaj. Ezért a homloklebeny és a kamaszkor kritikus periódusának egyaránt rendkívül fontos, hogy a gimnáziumi éveink alatt olyan közösség részesei legyünk, ahol pozitív irányba formálódik személyiségfejlődésünk. Ehhez olyan példaképek kellene körülöttünk, akik perspektívát mutatnak. Egy egyéniségét keresgélő fiatalnak megtanítták, hogy a fókuszált munka és befektetett energia "flow-élménnyel" jár, összehangolható a játékosággal és színességgel. A korlátait feszegető fiatal pedig finoman áthangolja, hogy öntudatlanul is érezze, hogy a szabályok betartása rövid távon nem gátolja jelentős mértékben az egyéni szabadság és különlegesség megélését, viszont hosszú távon megéri, mert olyan fegyverzettséggel ruház fel, amely egy életen át hasznunkra válik, hogy a közösségeinken belül sikeresek legyünk.

Én végül a Treforttól a homloklebenyemet kaptam.

A Trefortban szinte mindenki példakép volt valamiben, utólag nézve ez volt különleges ebben a gimnáziumban. Elképesztően nagy tudású, világítótoronyszerű tanáregyéniségek és rendkívül tehetséges tanárjelöltek sokasága, akik a biológia tagozaton elsősorban nem biológiát tanítottak, mondván azt amúgy is megtanuljuk magunktól, hanem nyelveket, kultúrát, logikát, etikát, szereplést, kohéziót a fogalmazásban, mozgáskoordinációt, csapatmunkát és kitartást. Ez a nem-tankönyvi tudás alapvető szerepet játszott a nemzetközi visszhangot kapott eredményeimben, a hazai és külföldi munkáim és kapcsolatrendszerem sikereiben. Minden előadásom előtt, valamint tanulmányaim és pályázataim fogalmazása közben visszhangoznak a különleges, akkoriban még sokszor feleslegesnek gondolt tézismondatok. Ezek a tanáregyéniségek egyben mintát adtak ahhoz is, hogy milyen alapelvek szerint segítsen hazai és külföldi tanítványaim szakmai munkáját és kutatói fejlődését, akik közül a legkiválóbbak közül sokan szintén régi trefortosok. Peldaképek voltak és maradtak az osztálytársaim és a barátaim a többi évfolyamról is. Víttek magukkal erdőbe, színházba, Zeneakadémiára és underground koncertre, külföldre kiállítást nézni, kosarazni és focizni, bulizni és néha még udvarolni is. Kezembe adtak szemléletformáló tudományos könyveket és megajándékoztak olyan szépirodalmakkal, amelyek máig a legnagyobb kedvenceim. Külföldi professzor ismerőseim elképednek, amikor elmesélem, hogy ugyanabból a gimnáziumi osztályból tizenegyen szerepelünk az Amerikai Orvostudományi Könyvtárban saját eredeti tudományos felfedezéssel, ez számukra unikális. Sokan pedig kiváló és sikeres közgazdászok, jogászok, tanárok, fizikusok, pszichológusok vagy éppen művészek lettek. Sokuk huszonhárom év után is alapvető része a kapcsolati hálónak, néhányukkal ma is közösen dolgozunk tudományos projekteken. És szinte mindenki Magyarországon maradt.

Én végül a Treforttól a kiváló embereket kaptam. Néhányan fizikailag is, sokan emléknymok formájában a szinapszisaimban, de egy életen át elkísérnek. Köszönöm nekik.

Az EAThink 2015 projekt a 9. c-ben

Az előző évkönyvben tett ígéretünkhöz híven idén is beszámolunk az Európai Unió által finanszírozott EAThink2015 projektben végzett munkánkról.

Amikor 2015 májusában megnyertük az Anthropolis Egyesület által kiírt fotópályázatot és ezzel megkaptuk a szeptemberi milánói utazás lehetőségét, már tudtuk, hogy egy három éves folyamatnak még csak az elején tartunk, az érdemi munka csak ezután következik. Hiszen nem elég, hogy lelkes diákokkal elkészítettünk egy fotóesszét, amely megjeleníti értelmes gondolataikat és elkötelezett hozzáállásukat a fenntartható élelmezés problémaköréhez. Az igazi kihívás az, hogy a belváros közepén, talpalatnyi zöldterülettel sem rendelkező iskolaként hogyan tudjuk a gyakorlatban megvalósítani azt, ami a projekt lényege: Fogyassz lokálisan, gondolkozz globálisan! Örökös ökoiskolaként kötelességünk is ilyen nagy horderejű, a napi életünket és a jövőnket óriási mértékben befolyásoló témákkal foglalkoznunk, tantárgyakon átívelve, számos kompetenciaterületet érintve, a diákokon keresztül a szülőknek is a hétköznapi életben könnyen használható ismereteket átadva.

A milánói EXPO-n tett látogatásunkról egy külön írásban számolunk be. Az utazás után egy hónappal, október 2-án a Millenárison az Európa Pontban mutatuk be a kirándulásunkról készült videó összeállításunkat és meséltünk tapasztalatainkról az érdeklődőknek.

A projektben európai, valamint afrikai tanárok és diákok vesznek részt a következő országokból: Ausztria, Ciprus, Franciaország, Horvátország, Lengyelország, Magyarország, Málta, Olaszország, Portugália, Románia, Spanyolország, Szlovénia, illetve Burkona Faso, Szenegál. Magyarországról több fővárosi és vidéki iskola bekapcsolódott a munkába, amit az Anthropolis Egyesület fog össze. A tanév során több hétvégén tartottak nekünk képzéseket és összejöveteleket, ahol a téma iránt elkötelezett kollegákkal oszthattuk meg tapasztalatainkat, ötleteinket. Ennek egyik legérdekesebb állomása az Iskolakertekért Alapítvánnyal közösen megszervezett fórum volt, ahol bepillantást nyerhettünk egy újpesti általános iskola működő kertjébe és számos gyakorlati tanáccsal, ötlettel gazdagodhattunk. Itt kaptunk ihletet ahhoz, hogy az iskola „obszervatóriumi teraszán” ún. dobozkertet létesítsünk néhány növényládával, ill. hogy a 9. c tantermében ún. palackkertet hozzunk létre.

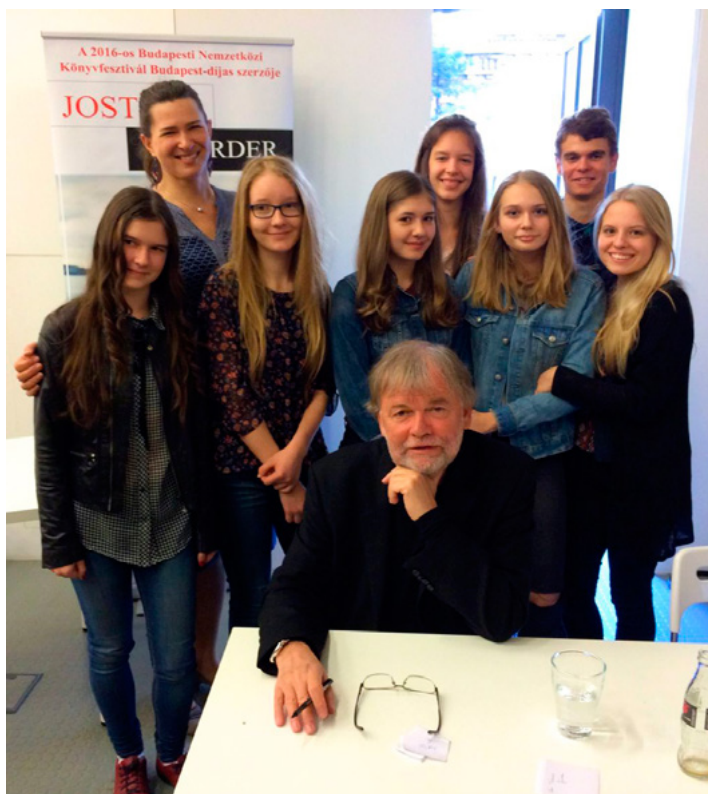
A lelkesedés egyelőre nagyobb volt, mint amit a terveinkből meg tudtunk valósítani, de így is fel tudunk mutatni néhány szép eredményt. Az egész tanév során igyekeztünk olyan programokat szervezni, amelyekben valamennyire meg tud jelenni a tudatos fogyasztásra, egészséges táplálkozás fontosságára, az erőforrásaink szelíd felhasználására történő figyelemfelhívás. Ízelítőül néhány példa:

Az osztályban tanító tanárok karácsonyi ajándékuk mellé saját sütésű és díszítésű mézeskalácsot kaptak.

A februári osztálykirándulás során az Agostyáni Ökofaluban megismerhettünk hagyományos, energiatakarékos gazdálkodási módszereket, valamint ősi, magas fehérjetartalmú alakor búzából saját kezűleg gyúrtunk és sütöttünk kenyeret, amit aztán el is fogyasztottunk.

Áprilisban kivételes lehetőségünk adódott, amikor Jostein Gaarder norvég íróval (l. a képen) – aki a könyvhét díszvendége volt – személyesen találkozhattunk és angol nyelven beszélgethettünk legújabb, globális környezeti problémákat tárgyaló könyvéről.

Ezzel párhuzamosan a tavasz folyamán hosszas tervezés és egyeztetés után (pl. biztonsági és statikai megfontolások) a diákok aktív közreműködésével elkészült három növényláda, amelyeket el is helyeztünk a teraszon. A tanév végi elfoglalt időszakban azonban sajnos kevés figyelmünk és időnk jutott a növények időben történő kiültetésére, ezért csak egyetlen karalábé (és jó néhány gyomnövény) élte túl a nyár időjárási viszontagságait. Ezt is tapasztalatként könyveljük el, amit a következő

ültetési tervünkbe mindenképp beépítünk, hogy jövőre lehetőleg már szüretelni is tudjunk, és kertészkedési sikerélményhez juthassunk.

Osztályfőnöki órák keretében használt ásványvizes palackokból elkészültek a palackkertek, de a beültetéssel még várunk kell addig, amíg meg tudjuk oldani a felfüggesztésüket. Amint ez megvalósul, érdekes növénytársítások és remélhetőleg ízletes fűszerek teszik majd még színesebbé az osztály – és az érdeklődők – életét.

A nomád táborban ugyan nem mi termeltük az elfogyasztott élelmiszereket, de megtapasztalhattuk, hogy hogyan lehet a természettel, a természetben úgy együtt élni, hogy a lehető legkevesebbet vegyük el tőle. Megtanultuk, hogyan lehet egy patk és fák ölelte, derékig érő gazzal borított tisztáson pár óra alatt tábort állítani, az ősi típusú tűzhelyeken főzni, meleg folyóvíz nélkül mosogatni, tisztálkodni, az időjárás változékonysága ellenére a szabad ég alatti életet élvezni.

A tanév utolsó előtti tanítási napján egy projektnap keretében a víz jelentőségével foglalkoztunk. Megtudtuk, hogy ugyan bolygónk felszínének 71%-át víz borítja, mégis, megdöbbentő módon, a földön található összes vízmennyiségnek pusztán 0,003%-a tiszta, elérhető, emberi fogyasztásra alkalmas ivóvíz. Megismerkedtünk a virtuális víz fogalmával, ill. hogy miért „ciki” palackozott vizet fogyasztani még egy olyan, vízkészletekben nagyon gazdag országban is, mint Magyarország. Beszélgettünk a víz ésszerű hasznosításának és újrahasznosításának lehetőségeiről és egyéb olyan hétköznapi megoldásokról, amelyek a vízre nem, mint kiapadhatatlan forrásra, hanem megbecsülendő és megóvandó természeti kincsre tekintenek.

A sűrű tavaszi időszak során néhány alkalommal az Anthropolis Egyesület képviselőivel egy tervezett utazó kiállítás tartalmi elemeiről és grafikai megjelenítéséről is egyeztettünk, ötleteltünk. A következő tanév során várható, hogy a kiállítás a Trefortban is meg fog jelenni és így az iskola nyilvánossága számára is elérhetőbbé és érthetőbbé válik mindaz a tartalom, amivel mi már másfél éve folyamatosan foglalkozunk.

Kitekintve a jövőre: a 2016/17-es tanév feladatai közé tartozik a tetőkert és a palackkertek beültetése, gondozása, megfigyelése, a tapasztalatok leszűrése, és remélhetőleg a leszüretelt termések közös elfogyasztása. Ezen kívül a vándorkiállítás elkészítésében, elhelyezésében és a tudásmegosztásban is lesz még szerepünk. Bízunk benne, hogy sikerül mindezt megvalósítani és a következő tanévben minderről fotókkal dokumentálva is beszámolhatunk.

A projektben a következő tanárok vettek részt: Bugán Ilona, Gedeon Gábor, Kovács Gabriella és jómagam.

Nikolics Noémi

Francia diákszínjászó

Ouvrez vos chakras!

A francia színjászó csapata idén öt főből, két jelenlegi és három volt trefortos diákból állt, akik a régi szép emlékek hatására tértek vissza az iskola falai közé. A korábbi évekhez hűen Poros tanár úr volt a fő koordinátor, munkáját a franciások körében jól ismert Laurent Jailly segítette. Laurent francia anyanyelvi lektorként egy évre érkezett az iskolába.

Az első félév során helyzetgyakorlatokkal és bizalomjátékokkal szoktattuk össze a csapatot és készültünk az aktív színpadi jelenlétre. A darab kiválasztására decemberben került sor, amikor is Laurent előállt

egy kész szöveggel, amelyet személyre szabottan nekünk írt. A három felvonás során egy brazil szappanoperára hajazó családi dráma bontakozott ki felfokozott érzelmekkel, alkohollal és sztriptízzel megspékelve. A darab még Poros tanár úr számára is tartogatott egy kis cameo-t, volt pécsi kollégái legnagyobb örömére. Márciusra a közösen eltöltött péntek délutánok és néhány egész napos, pizzázós próba eredményeképp úgyahogy összeállt a darab. Az előadás főpróbáját a március 16-i trefortos Frankofónia

napján tartottuk, ehhez képest még a vonaton, Pécs felé robogva is képesek voltunk újdonságokat felfedezni a modern, szlengben gazdag szövegben. Így ismerkedtünk meg a kortárs frankofón kultúra néhány különösen „fontos” elemével (Lolo Ferrari.)

A négy napos pécsi Nemzetközi Frankofón Diákszínjászó Fesztivál az eddigiekhez hasonlóan fantasztikus élmény volt. Rengeteg csoport képviseltette magát az ország minden tájáról; külföldről pedig románok, kanadaiak, egyiptomiak és csehek érkeztek. A nappalok zömét egy hangulatosan besötétített színházteremben töltöttük, ahol először megtekintettük egymás produkcióit, majd egy-egy kötetlen beszélgetés keretében közösen értékeltük őket a table ronde során. A programok a bemutatók végeztével sem értek véget, a hűvös esték forró gulyás feletti ismerkedéssel és rengeteg játékkal teltek. Mi a harmadik napon léptünk fel, és bár változatos fogadtatásban részesültünk, mégis jókedvűen és sikerélményekkel tértünk haza, hiszen nagyon élveztük mind a készülést, mind a négy napos, előadással egybekötött bulizást Pécsen.

A közös évet egy margitszigeti piknikkel zártuk. Jövőre újra ugyanitt és ouvrez vos chakras!

Rátki Annamária (11. a), Rieder Anna Róza (11. b)

GyalogTrefort

A túramozgalom nyolcadik évében Ferencz Gábor tanár úr vezetésével hat túra volt.

RÉSZLETES PROGRAM

időpont	helyszín	táv (km)	idő (óra)	lépés (darab)	kalória (kcal)	létszám (fő)
2015. szept. 26.	Börzsöny	12	3,75	15925	1570	10
2015. okt. 27.	Pilis	20	6	25450	2050	12
2015. dec.19.	Budai-hg	15	5,75	22050	2080	17
2016. jan. 30.	Pilis	23	6,9	30870	2618	13
2016. márc. 19.	Pilis, Budai-hg	24	8,9	31330	3260	15
2016. máj. 8.	Pilis	22	7,5	30500	2900	8
összesen		116	38,8	156125	14478	

A TANÉV SORÁN A TÚRÁZÓK ÁLTAL MEGTETT KILOMÉTEREK SZÁMA

Szabó Norton	104	Várkonyi Dóra	47	Mógor Fruzsina	23
Irmalós Bence	101	Gyertyánfy András	39	Penc Patrik	22
Nagy Levente	101	Kertész Virág	39	Ács Norbert	20
Ferencz Gábor	94	Szabó György	39	Mogyorósy Anna	20
Novák Csilla	84	Zanathy-Pintér Anna	39	Ujházy Márton	15
Makra Zita	82	Vitéz Emma	35	Borbíró Ádám	12
Vitéz Bence	82	Mályinkó Lóránt	34	Győri-Molnár Bence	12
Láng Péter	77	Csabai Lili	27	Eiben Ingeborg	10
Tobisch Márta	69	Tóth Bence	27	Patárfalvy Domonkos	10
Mészáros Péter	65	Gedeon Gábor	24		
Filotás Dénes	59	Kalapos András	23		

MEGSZERZETT JELZÉSEK

Zöld GyalogTrefort jelzés (300 km)
Zanathy-Pintér Anna (2015. dec. 19.)

Sárga GyalogTrefort jelzés (100 km)
Szabó Norton (2016. jan. 30.)

Gyógytestnevelés

„Jó tesi a gyógytesi”

Testnevelő közösségünk minden tagja preventív szemléletű testnevelés foglalkozásokat tart, a személyiségfejlesztés, a kötelező anyag oktatása mellett nagy hangsúlyt fektetünk a helyes testtartás kialakítására és megtartására is. Hisszük és valljuk, hogy az örömmel végzett testmozgás pozitív hatással van a testre és a lélekre egyaránt. „Mindent szabad, ami nem tilos”.

A kétezres évek kezdetéig elegendő volt, hogy a mozgásukban korlátozott, illetve az enyhébb végtagi- vagy gerinc-deformitással rendelkező gyerekek a könnyített testnevelés keretében kapták meg az adottságuknak megfelelő terhelést, tanulták a mozgásformákat. Itt osztálytársaikkal együtt vettek részt a testnevelés órán, de nem végezték a számukra ellenjavallt gyakorlatokat. Talán az erre a korosztályra is jellemző általános mozgásszegény életmódnak is következménye, hogy az újonnan érkező trefortosok között egyre többen voltak olyan gyerekek, akiknek célirányos fejlesztésre, speciális foglalkozásra volt szükségük. Hiába kaptak javaslatot gyógytestnevelésre, az időbeli és térbeli távolság miatt nem vették igénybe a központi szolgáltatást. Ezt tapasztalva érlelődött meg bennünk a gondolat, hogy helyben, saját tanulóink számára biztosítsuk ezt a lehetőséget. Mivel kosárlabda edzői képesítése rajtam kívül több kollégámnak is van, az ebből adódó feladatokat el tudják látni nélkülem is, ezért magamra vállaltam ennek megvalósítását. A Semmelweis Egyetem TSK kiegészítő gyógytestnevelő tanár szakon megszereztem a szükséges képesítést, majd elindítottam a csoportokat. Nagy igény volt rá, már az első évben maximális telítettséggel működtek a csoportok, több, mint negyven tanuló vett részt a foglalkozásokon. Ez a népszerűség azóta sem csökkent, a jó hangulatú órákon sikerélményhez jutnak a résztvevők. A Trefortban gyógytesire járni nem negatív megkülönböztetést jelent, hanem egészségtudatos gyerekek közösségébe tartozni. Mára a testnevelők fele, négy fő rendelkezik gyógytestnevelő tanár végzettséggel.

Kezdetől egyes csoportokban folyt a munka, együtt vesznek részt az órán a lányok és a fiúk, a belgyógyászati vagy a mozgatórendszeri rendellenesség miatt beutaltak, a hetedikesek a végzősökkel. Soha nem volt ebből probléma, sőt nem csak elfogadó, de szerető, egymást az élet egyéb területein is segítő közösség a miénk. A nyári tábori képek hangulata is tükrözi ezt.

Szakorvos véleménye és javaslata alapján az iskolaorvos sorolja testnevelés kategóriákba a gyerekeket. A leletekről másolatot kapok én is és ennek alapján állítom össze a szükséges, és kerülöm a tiltott gyakorlatokat. Rendszeresen osztok meg facebook csoportunk oldalán videókat, házi feladatként végezhető gyakorlatsorokat.

Vannak, akik a délelőtti testnevelés órákon is részt vesznek, emellett délután a személyre szabott feladatokkal végezzük a szükséges korrekciót. A gyógytest-

nevelésben részesülő tanulók testnevelés óráinak száma nem lehet kevesebb, mint osztálytársaiké. Akiknek egészségi állapotuk miatt csak a gyógytestnevelés engedélyezett, ők – tanáruk felügyelete mellett – önállóan végzik a korrekciós vagy tartásjavító feladatsorokat a testnevelés órákon. Senkit sem kötelezünk plusz terhelésre, de tanulóink elfogadták, hogy minél többször tornáznak, annál hamarabb érezhetik a változást, a várt javulást

Évente szakorvosi ellenőrzésen vesznek részt a gyógytestnevelésre járók, és abban az esetben, ha állapotukban nagymértékű a javulás, vagy megszűnt a panasz, visszatérhetnek saját csoportjukba. Ezért is javasoljuk már korábban is számukra, hogy vegyenek részt a délelőtti órákon is, mert akkor sokkal könnyebb a visszaállás. Folyamatosan tartom a kapcsolatot az iskolaorvossal és asszisztensével, kölcsönösen segítjük egymás munkáját. A szülők nagy része érdeklődést mutat gyógytestnevelésből gyermeke állapota és előmenetele iránt. Személyesen, levélben és telefonon is tájékoztatjuk egymást, élő kapcsolatban vagyok többségükkel. Amennyiben szükséges – akár kedvező, akár kedvezőtlen az állapotváltozás –, személyes beszélgetésben keressük a gyermek számára a lehető legjobb megoldást.

Kálmán Éva

Iskolai közösségi szolgálat

Ebben a tanévben fejezték be középiskolai tanulmányaikat azok a diákok, akik a közösségi szolgálat ötven órájának teljesítésével kezdhették meg az érettségi vizsgát. Iskolánkban minden diák sikeresen és sok-sok élménnyel, tapasztalattal gazdagodva végezte el a közösségi szolgálatot, számos diák jóval több, mint ötven órát teljesített. Az alsóbb évfolyamú diákok is aktívan kapcsolódtak be a tevékenységekbe és sokféle segítő munkát végeztek. A trefortos diákok ebben a tanévben is lelkesen segítettek sokféle szervezet munkáját, illetve iskolai szervezésű programok, rendezvények, táborozás szervezésében és megvalósításában is kitűnően közreműködtek. Most is szerveztünk közösségi vásárt, ennek bevételéből rászorulókat támogattunk.

Nagyon fontos és ösztönző, ha a diákok egymás élményeiből, tapasztalataiból kapnak ötleteket, kedvet a közösségi szolgálathoz. Borsós Hanna a Bagázs Közhasznú Egyesülettel tevékenykedik, munkája mindenki számára példaértékű lehet.

Bogdán Krisztina

Tizedikbe jártam, amikor bevezették az ötven óra kötelezően teljesítendő közösségi szolgálatot. Furcsa volt és új, soknak is tűnt... Elég hamar kitaláltuk, hogy az lenne a legegyszerűbb, ha minél gyorsabban megszereznék a kellő óraszámot és elfelejténénk az egészet.

Én sem gondoltam ezt máshogyan, kipróbáltam több helyet és munkát, gyarapodott is az óráim száma. Néhány hónappal később viszont rájöttem, hogy sokkal jobb lenne ezt úgy csinálni, hogy élvezem és haszna is van. Ekkoriban találtam meg a BAGázs Közhasznú Egyesület felhívását, középiskolásokat kerestek évek óta működő programjukba, az IKSZ-be. Ennek keretében Bag nagyközség (Pestről kb. 40 km, busszal egy óra) cigánytelepén élő gyerekeknek tartanak, tartunk készségfejlesztő, kreatív foglalkozásokat kis csoportokban. Jómagam 6-8. osztályos lányokkal foglalkozom már lassan több, mint két éve. A motivációm természetesen rengeteget változott a kezdetekhez képest, hiszen összegyűlt az ötven órám (sokszorosán), közben pedig nagyon megszerettem a gyerekeket, Bagot és az egész programot. Az életem részévé vált, hogy ott töltök heti két órát. Hihetetlen jó és különleges érzés látni az eredményeket, melyeket elértünk, elérünk együtt. Idén januárban a csoportomból ketten is megírták a középiskolai felvételit, és ma már Pesten élnek és tanulnak. Nagyon örülök, hogy bekapcsolódtam a BAGázs munkájába, rengeteg tapasztalattal gazdagodtam.

Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy próbáljon ki egyszer egy ilyen vagy ehhez hasonló programot, mert életre szóló élményeket szerezhet, barátságokat köthet, tanulhat, közben pedig élvezni fogja, amit csinál és hétről hétre látható eredménye lesz a munkájának. Meglepően hamar el fogja felejtani számolni a megszerzett óráit, ha egyszer ráérez, hogy ez többről szól. Böven többet ér, mint ötven óra.

Borsós Hanna (11. a)

Látássérült tanárjelölt a Trefortban

Tisztán emlékszem arra, amikor jó pár évvel ezelőtt Szabó Éva némettanár kolleganőm vezetőtanárként egy látássérült hallgatóval dolgozott, aki ráadásul egy vakvezető kutyával közlekedett az épületben. Ez még az épület akadálymentesítés előtti időszakában volt. A tökéletesen trenírozott kutya még az órákra is elkíserte gazdáját, ezért az iskola megszokott hétköznapi életében komoly figyelem irányult a jelenlétükre. Felnéztem Szabó Évára, hogy vállalta ezt a nemes feladatot, akkor még nem sejtettem, hogy egyszer hasonló lehetőséget kínál majd az élet.

Amikor 2016 januárjában a szokásos módon megkaptuk az egyetemről a hallgatók listáját, Schróth Ágnes tanárnőtől érkezett egy szokatlan kiegészítés: az egyik tanárjelölt látássérült, melyikünk vállalná a vele való munkát? Ahogy elkezdtem gondolkodni a kérdésről, a felmerülő kihívásokkal, esetleges nehézségekkel párhuzamosan azonnal körvonalazódott az is, hogy mennyi előnye lehet ennek a vállalásnak elsősorban a diákok számára. Hamarosan meg is született bennem a döntés: szívesen fogadom a hallgatót, amennyiben kapok az egyetemről segítséget a vele való munkához. Szerencsére megtudtam, hogy az egyetemen működik egy ún. Fogyatékosügyi Központ, amelynek munkatársai folyamatos, személyes segítséget nyújtanak a hallgatóknak és az oktatóknak is, erre az intézményre támaszkodhattam én is.

A Daniló Zoltánnal történt első személyes találkozás során meggyőződhettem róla, hogy nagy hivatástudattal és lelkesedéssel rendelkező hallgatóról van szó, akinek feltett szándéka, hogy angol és magyar nyelvet tanítson, ez utóbbit külföldieknek. Természetesen sorjázta a technikai kérdések, hogy pl. hogyan fogjuk megoldani a kapcsolattartást, a tankönyv anyaga hogyan válik majd számára „láthatóvá”, hogyan fogja követni az órákon az idő múlását, hogyan fogja tudni, hogy ki jelentkezik, hogyan fogja megvalósítani a számonkérést, hogyan fogja az IKT-eszközöket használni, a csoportmunkát megoldani stb. Abban maradtunk, hogy a hospitálási időszak során ki fogjuk találni mindenre a megoldást.

Hátra volt még egy nagy feladat: hogyan találjam az osztályomnak, hogy egy vak tanárjelölt fog náluk gyakorolni? Hetedikről kezdve az elfogadásra, a mások iránti tiszteletre neveltük őket mindannyian, ráadásul az iskolai közösségi szolgálatra való felkészülés keretében a „segítés” témakörében drámafoglalkozásokon is részt vettek összesen. De vajon egy ilyen „éles” helyzetben hogyan fognak reagálni? Utólag kicsit szégyellem is magam, amiért egyáltalán kételyek merültek fel bennem a toleranciájukkal kapcsolatban. Amikor a februári osztálykirándulásunk végén kisse félszegen, egy nagy levegővétellel előhozakodtam a témával, hogy egy nagyon különleges tanárjelölttel fogunk dolgozni, aki nem lát, a legnagyobb megkönnyebbülésemre a következő reakciók jöttek: „Angolul tud?” (ami néhány korábbi rossz tapasztalatot enged sejtetni...), ill. „Ja, csak ennyi? Hát persze, semmi gond!” Abban a pillanatban legszívesebben az egész osztályt megöleltem volna, olyan hálás voltam a hozzáállásukért!

A hospitálási időszak megkezdése előtt mindannyian fontosnak tartottuk, hogy a diákoknak lehetősége legyen megismerkedni Zoltánnal, és kötetlen formában, magyarázattal feltenni neki a kérdéseiket a fogyatéksamával kapcsolatban. Erre az alkalomra is (és még jó párszor) elkíserte őt Grósz Judit győgypedagógus, akivel azonnal nagyon jól működő munkakapcsolatot alakítottunk ki, és akivel nem csak az angoltanítással, hanem az élet hétköznapi ügyeivel kapcsolatban is Zoltán segítségére lehettünk.

A két csoportban érdekes módon teljesen különböző dolgok érdekelték a gyerekeket: attól kezdve, hogy hogyan tudja a tömegközlekedést használni, odáig, hogy szokott-e álmodni, hogyan internetezik vagy hogyan tud a boltban fizetni. Megtudtuk, hogy a modern technikai eszközök segítségével a képernyőről szinte bármilyen információ elérhetővé válik a vakok számára is, így a szövegszerkesztés, emaillezés, chatelés sem probléma már számukra. Zoltán „beszélő” karórája megoldja az idő követésének kérdését is. A bankjegyeken és érméken található apró jelek számunkra semmit sem jelentenek, hiszen mi a színük és a ráírt érték alapján tájékozódunk, a látássérültek viszont a sokkal kifinomultabb tapintásukkal „látják”, hogy melyikkel kell fizetniük. Megtanultuk azt is, hogy egy látássérültet hogyan lehet jól segíteni a közlekedésben: hagyni kell, hogy ő karoljon belénk vagy a könyökünket fogja, így tudjuk a legbiztonságosabban vezetni, érzékelni fogja, amikor lassítunk, lépcsőhöz érünk stb. Fontos volt, hogy Zoltán felhívta a diákok figyelmét néhány kifejezeten a látássérültekre jellemző jelenségre is (blindizmus), pl. a gyenge mimika vagy gesztikuláció, ill. apróbb akaratlan mozdulatok. Így már ezek sem tőntek idegennek számunkra. Elmondta azt is, hogy a vakok is használják a „nézni, látni” igét a hétköznapi életben, hiszen nem csak a szemünkkel láthatunk...

A jó hangulatú beszélgetések során kiderült, hogy Zoltán születésétől kezdve vak, a Vakok Általános Iskolájába járt, de a középiskolai tanulmányait már egy általános gimnáziumban végezte, onnan került az ELTE Bölcsészkarára. Nagy meglepetés ért minket, amikor elmondta, hogy a legnépszerűbb diplomás végzettséget igénylő szakmák a vakok körében a következők: informatikus, jogász és nyelvtanár! Valahogy ezekre senki sem számított.

Nagyon tanulságos volt a hospitálási időszak, hiszen Zoltán sokszor más dolgokat vett észre a megfigyelt tanórákon, mint egy ép jelölt. Sokkal jobban feltűntek neki a hangok, a hangulatváltozások, a kiejtéssel, intonációval kapcsolatos tennivalók. Rendkívül kifinomult érzékelésével olyan dolgokat is „meglátott”, amik még nekem sem tőntek fel. És lenyűgözött a memóriája: az óra elején történetekre éppoly élénken és részletesen tudott emlékezni, mint az utolsó percekre.

Eiben Ingeborg kolleganőm ötlete alapján felvettem a kapcsolatot egy szintén látássérült, tapasztalt angoltanárnővel, akinek a tanácsai sokat segítettek abban, hogy Zoltán milyen szempontok alapján készüljön majd az óráira, milyen tipikus hibákba futhat bele esetleg nemlátóként.

A tanítási gyakorlatot Zoltán az osztályom két csoportjában párhuzamosan végezte, így az egész osztály tapasztalatot szerezhette a vele való munkáról. A szünetekben mindig számíthattunk egy-egy lelkes diákra, aki szívesen elkíserte őt pl. a büfébe, így megtanulhatták azt is, hogy attól, hogy nem lát, még beszélni tud, tehát nem kell helyette kérni a kedvenc gyümölcspoharát a pultnál...

A tanítási folyamat során kidolgoztunk néhány megoldást a felmerülő problémákra. Pl. jelentkezés helyett a diákok kopogtak a padon, hogy őket szólítsa fel a tanár úr. A beadandó fogalmazást emailben kellett elküldeni, amit ő javítva, a hibákat jelezve küldött vissza a gyerekeknek. A nyelvhelyesség, a szóbeli megnyilvánulás és számonkérés a szokásosnál nagyobb szerepet kapott. A tanárjelölt kihasználta a közösségi tanulásban rejlő lehetőségeket is, amikor a felmerült hibákat mindig a tanulókkal javíttatta ki. A technikai eszközök (CD-lejátszó, interaktív tábla) kezelésében aktívan részt vettek a diákok az órák során. Annak ellenére, hogy a tanórák során végig ugyanazon a helyen ült, tantermi jelenléte határozott volt, sosem éltek vissza a diákok a helyzettel. Az interaktív, csoportos, tantermi mozgással járó feladatok pontos kivitelezéséhez elengedhetetlen volt az instrukciók nagyon precíz megtervezése és elmagyarázása. Szerencsére Zoltán angolnyelv tudása nagyon magas szintű és igényes, ezért mindvégig példaként szolgált a diákoknak.

Zoltán lelkes és nyitott személyiségre jellemző, hogy egy angol ismerőst – akit egyébként online formában magyar nyelvre tanít –, aki épp akkor látogatott néhány napra Magyarországra, meghívta egy-egy óránkra, s ezáltal felejtethetetlen kulturális élményben lehetett részünk, amint az idősebb hölgy kalandos életének érdekes részleteiről mesélt.

A tananyaghoz (lucky stories, third conditional) érdekes kiegészítő anyagokat is talált és változatos módszerekkel dolgozta fel őket, amiből a diákok rengeteget tanultak. Biztos vagyok benne, hogy még a sokadik érettségi találkozón is emlegetni fogják a 16. századi Anglia állítólagos hétköznapi szokásait, ami kiváló alapot szolgáltatott a múlt idejű feltételes mód megtanulásához és egyúttal – az internetes hoaxok kapcsán – a tudatos internethasználatra való figyelemfelhíváshoz is.

Visszatekintve a Daniló Zoltánnal való munkára, összességében azt mondhatom, hogy ezzel a vállalással mindenki csak nyert, szakmai és személyes szempontból egyaránt. Ő egy nagyon elfogadó és biztonságos közeget, ahol elkezdhetette kibontogatni a szárnyait angoltanárként. Mi nyertünk egy életre szóló élményt és tapasztalatot arról, hogy sérültként, fogyatékosként is lehet teljes életet élni, bizonyos tekintetben még teljesebbet is, mint amit el tudunk képzelni. Önismereti fejlődést is jelentett ez az időszak, hiszen mindannyian szembesültünk azzal, hogy vajon milyen lehet látássérültként érzékelni a világot és boldogulni benne, ill. mi hogyan tudunk egy látássérülthöz viszonyulni. Elgondolkodhattunk azon, hogy vajon mi is tudnánk-e olyan önfeledten rácsodálkozni az élet apró örömeire, mint ahogy Zoltántól láthatuk?

Rádásul búcsúajándékként mindannyian, akik napi kapcsolatban voltunk vele, kaptunk Zoltántól egy-egy kis kártyát, amelyen a nevünk szerepel Braille-írással, vajon hányan büszkélkedhetnek ilyennel? Ez ugyan „csak” egy apró tárgyi ajándék, azonban amire mindig emlékeztethet bennünket, az összehasonlíthatatlanul értékeesebb: valóban igaz, hogy „Jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.” (Saint-Exupéry).

Köszönjük!

Nikolics Noémi

Tanítási gyakorlat látássérült egyetemi hallgatóként

Tanári mesterszakos hallgató vagyok az ELTE-n, angol rövid tanítási gyakorlatomat a Trefort Ágoston Gyakorlóiskolában végeztem el. Őszintén bevallom, voltak aggodalmaim, hogy a látás teljes hiánya és abszolút kezdő mivoltom a pályán mit fog eredményezni, de emellett mégis csak boldog voltam, hogy végre egy kis térhez jutok, kipróbálhatom magamat.

Jól telt az első napom is, minden nap hozott valami jót, és új ismereteket. Úgy érzem, hogy a gyakorlat ideje alatt sokkal többet, hasznosabb dolgokat tanultam, mint az egyetemi pedagógiai órákon. A gyerekek jól motiválhatók voltak, valószínűleg része van ebben az ismerkedésre szánt első napnak is. Pl. megbeszélhettük azt is, hogy az én órámon felszólalni kívánó nem kézfelnyújtással, hanem kopogással jelentkezik. Vezetőtanárom és diákjaim segítségével megismerhettem az interaktív tábla használatát is. Nagyon örülök, hogy nem zavartak az olyan helyzetek sem, amikor csoport-, vagy páros munkára került sor, és ilyenkor a gyerekek más-más helyeken ültek.

Nem hagyhatom szó nélkül az angoltanári közösség befogadó, elfogadó segítő kedvességét sem: egyáltalán nem éreztették velem gyakorlatlan kezdő mivoltomat. Hálás vagyok vezetőtanáromnak a hozzám való viszonyulásáért, észrevételeiért, tanácsaiért. Köszönöm azt is, hogy lehetőséget adott a soron következő óra menetének Skype-on való megbeszélésére is.

Köszönettel tartozom az ELTE Fogyatékosügyi Központjának is, nevezetesen Grósz Juditnak, aki nagy türelemmel és hozzáértéssel ismertette meg velem az útvonalat, valamint a gimnáziumon belüli közlekedést. Még néhány órára is bejött, segített, bátorított az észrevételeivel.

Nagyon jó érzéssel tölt el, hogy a megfélelésre törekvő igyekezetem nem volt sikertelen, és a tanításban eltöltött napok szép élményeket hoztak. Mindenkinnek, aki ehhez hozzásegített kívánok további sikeres munkát, jó egészséget, magamnak pedig, hogy ha már ténylegesen a pályára kerülök, legalább ennyire megfeleljek, és legalább olyan értelmi és erkölcsi színvonalú osztályom legyen, mint a Trefortban volt.

Daniló Zoltán

Angolórák egy vak kistanárral

2016 tavaszán az angolórák keretében volt alkalmunk egy vak kistanárral dolgozni. Először tartottam attól, hogy hogyan fog ez az egész működni. Azonban az első pár óra után rájöttem, hogy egyáltalán nem is annyira frusztráló, mint gondoltam.

Persze kicsit szokni kellett a dolgot. Többek között azért is, mert sok mindent nehezebben tudott megoldani a látássérültsége miatt. Viszont Daniló tanár úr nagyon találékony volt, például jelentkezés helyett kétszer kellett kopognunk a padon, így tudott felszólítani minket. Néha gondjai akadtak a nevekkal, ezért előfordult, hogy csak azok jutottak szóhoz az órán, akiknek a nevére emlékezett a tanár úr. Többször volt olyan is, hogy kisebb szünet állt be a tanóra alatt. Ez alapjában véve nem volt rossz, csak ilyenkor kissé tanácstalanok voltunk, és nem tudtuk, hogy mit csináljunk. De aztán amikor a tanár úrnak eszébe jutott az óravázlat következő lépése, már minden rendben ment tovább.

Viszont több dolog is nagyon jó volt abban a két hétben, amíg Daniló Zoltán tanár úr tanított minket. Nagyon érdekes, jó hangulatú órákat tartott, és nagyobb szerepet kapott a helyes kiejtés gyakorlása, mint a korábbi tanárainknál. Óriási a tanár úr nyelvtudása, élveztünk minden egyes angol órát. Sok volt a csoportmunka, amire először azt hittem, nehezebben fog működni, de végül ebben is kellemesen csalódtam. Eleinte nagyobb szüksége volt Nikolics tanárnő útmutatására, de a gyakorlat végére rengeteget fejlődött.

Egyszer (mint kiderült, pont a tanárjelölt bemutatóóráján) különösen vicces hangulat kerekedett. A megfigyelő tanárok közt ott volt a történetünk, Pál Gergely tanár úr, plusz még néhány kolléga, és éppen a 16. századi angliai szokásokról volt szó. Daniló tanár úr megkérdezett minket, hogy mit tudunk arról, hogy milyen is volt az élet akkoriban. A kérdés többek között a fürdési és egyéb szokásokra vonatkozott. Mi pedig eléggé kínos helyzetbe kerültünk, mert egy pillanatra úgy tűnt, hogy mindenki elfelejtett mindent erről a témáról. Mindezt Pál tanár úr figyelő tekintete mellett, ami igazán „nagyszerű” volt. Főleg, amikor Daniló tanár úr megkérdezte, hogy mi ez a szokatlan passzivitás, mire elmondtuk neki, hogy az ezeket megtanító tanárunk éppen hátul ül. És figyel minket. Azt, ahogyan próbálunk valami értelmeset kinyögni.

Ezek után kistanárunk annyit mondott, hogy „Oops, sorry!”. Ez volt az utolsó csepp a pohárban, és kitört belőlünk a nevetés. Majd a tanárokból is, és vagy három percig nem csináltunk mást, csak röhögtünk. Biztos, hogy ezt sosem fogom elfelejteni.

Negyedik éve járunk a Trefortba, ezalatt már jó pár kistanárunk volt. Összességében azt tudom, tudja az egész osztályunk elmondani, hogy Daniló tanár úr a kistanárok között akkor is dobogós helyezést kap, ha minden tantárgyat számba vesszünk, nem csak az angolt. Örülünk, hogy tanított minket néhány órán keresztül és a segítségével megtapasztalhattuk, hogy a fogyatékkal élők is teljes értékű életre képesek. Köszönjük szépen, és további sok sikert kívánunk neki!

Del Medico Anna (9. c)

Mi derül ki a felvételi elemzéséből?

A 2015/2016. tanévben megkezdjük az elmúlt 15 év iskolai életre vonatkozó adatainak összegyűjtését és rendszerezését. Négy adatcsoportot kezdünk vizsgálni: az országos kompetenciamérés jelentéseit, a hatodikosok felvételi vizsgájának adatait, az osztályatlásokat és az érettségi eredményeit. Az adatok jellegéből következően főként arra voltunk kíváncsiak, hogy a vizsgált időszakban hogyan változtak a tanulmányi eredmények az iskolában, megfigyelhető-e valamilyen változás a hozzánk bekerülő osztályok összetételét, teljesítményét illetően. A legvilágosabb következtetéseket eddig a hatodikosok felvételi-jének adataiból lehetett levonni, a többi adatcsoport megbízható értékeléséhez még további adatgyűjtésre és elemzésre van szükség.

Az alábbiakban Keisz Ágoston tanár úr felvételi adatokra vonatkozó elemzését közöljük, amelyből világossá válik, hogy az iskolánk iránti megnövekedett érdeklődéssel együtt járt az is, hogy a hozzánk végül bekerült tanulók mind korábbi iskolai életüket, mind felvételi teljesítményüket illetően adatokkal igazolhatóan jóval magasabb teljesítményt nyújtanak, mint hat-nyolc évvel ezelőtt.

Növekvő érdeklődés, tehetségesebb diákok?

Minden adat arra mutat, hogy az elmúlt években jelentősen megnövekedett az érdeklődés iskolánk iránt. Jóval többen jönnek el a novemberben szervezett igazgatói tájékoztatóra, s a korábbiaknál többen adják be hozzánk jelentkezési lapjukat: a vizsgált időszak első évében, 2004-ben 385 hatodikos tanuló jelentkezett a Trefortba, 2016-ben viszont 690. 2016-ban még az írásbeli felvételi utáni észrevételek száma is jócskán megnövekedett, ami a verseny élesedését jelezte.

A növekedés okára nincs egyértelmű magyarázatunk. Az bizonyosnak tűnik, hogy a közoktatás egészében lezajló folyamatok éppúgy szerepet játszottak benne, mint az iskola belső átalakulása. Feltűnő, hogy a jelentkezők számában 2011-2013 után volt igazán jelentős ugrás, ami egybeesett a közoktatás egészében zajló jelentős átalakulással, a központosított oktatáspolitikai térnyerésével. A Trefort fenntartója az ELTE, s világosan érezzük, hogy a szülők számára nagy jelentősége van annak, hogy más fenntartónk van, mint a közoktatási intézmények döntő többségének. Az is okkal feltételezhető, hogy a tantestület belső átalakulása, az iskola fejlődése, jelentősen javuló eredményei kedvezően alakították külső megítélésünket.

A tantestületben sokakban fogalmazódott meg az az érzés az elmúlt években, hogy iskolánk élete rendezettebb, nyugodtabb lett, a tanár-diák együttműködést összességében kevesebb probléma terheli, mint a 2010 előtti években, s az eredményeink, listákon elfoglalt helyezéseink is sokat javultak. Okkal merülhet fel tehát a kérdés, hogy az elvégzett munka mellett milyen további tényezők befolyásolták

ezeket a pozitív folyamatokat. Kereshetjük-e a magyarázatot a felvételi eljárásban, vagyis feltételezhetjük-e azt, hogy a megnövekedett érdeklődésből adódóan jobban tudunk válogatni, tehetségesebb diákok kerülnek be hozzánk, vagy valahol máshol kell megtalálnunk a magyarázatot?

A felvételi adatainak értelmezési nehézségei

A tanulói összetétel elemzésében a leginkább a felvételi eljárás során létrejövő információk segíthetnek. A felvételi során különböző jellegű adatok keletkeznek: 50 pont szerezhető magyarból, 50 pont matematikából, az 5. osztály végi és a 6. osztály félévi eredményekből pedig 10 pont hozható oly módon, hogy minden egyes osztályzat, amivel eltérnek a jeleستől a megadott tantárgyakból, 0,5 pont levonást eredményez. Ha tehát például valaki 9 pontot hoz, az azt jelenti, hogy az 5. osztály végén vagy a 6. osztály félévében volt két négyese vagy egy hármasa. Ezen kívül 36 pontot kaphat a diák a szóbeli beszélgetésen. Mindösszesen tehát 146 pont szerezhető a felvételin.

Az adatok közül a szóbeli elemzésével ezúttal nem foglalkozom, hiszen ezek az adatok tekinthetők a legkevésbé standardizáltak; a szóbeli eredményei nem mutatnak korrelációt sem a felvételi egyéb részeivel, sem pedig a később tanulmányi eredményekkel. Szerepük ugyanakkor mégis nagyon lényeges, hiszen az iskola tanárai és a leendő diákok, illetve szüleik ekkor találkozhatnak először egymással. A szóbeli beszélgetés ezért nem is a felvételi pontok, hanem egymás kölcsönös megismerése miatt válik fontossá, amire a felvételi eljárás korábbi szakaszaiban csak korlátozottan van lehetőség.

A felvételi adatok elemzése során kizárólag a Trefortba végül bekerült tanulók eredményeit vizsgáltam, vagyis az induló hetedik osztályok adatait tanulmányoztam. A magyar és a matematika felvételi feladatsort az Oktatási Hivatal bizottsága állítja össze, vagyis egyazon évben valamennyi hatosztályos gimnáziumba felvételiző tanuló ugyanazokat a feladatokat oldja meg. A felvételi dolgozatokat egységes javítókulccsal javítják minden iskolában, így az egyazon évben keletkező adatok összehasonlíthatók, rangsorolhatók még akkor is, ha a vizsgázók különböző iskolákban írták a felvételit. A tanulók jellemzően nagyon motiváltak a felvételi alkalmával, ezért feltételezhető, hogy a felvételi tükrözi képességeiket.

Az írásbeli vizsga két feladatsorának adatai csupán az egyes évfolyamokon belüli eredményeket teszik közvetlenül összehasonlíthatóvá. A kompetenciamérésektől eltérően ezek a feladatsorok ugyanis nem standardizáltak, mivel céljuk az adott évfolyamon belüli rangsorolás, nem pedig longitudinális adatsorok föllállítása. Ebből következik az, hogy a feladatsorok nehézsége évről évre igencsak változhat, ezért az egyes felvételi pontszámok sokszor egészen mást jelenthetnek, mást érhetnek az egymást követő években. Az országos átlagokat 2006-tól ismerjük az Oktatási Hivatal összegzéséből.

A felvételi eredmények elemzésében mindez nagy problémát jelent, hiszen az adatok közvetlenül nem hasonlíthatók össze. A felvételi nehézségének különbsége olykor szélsőséges méreteket is ölthet, miként az történt a 2009. évi és a 2010. évi feladatsor esetében. 2009-ben az országos átlag 72,4 pont volt, ezen belül a magyar átlaga a valaha mért legmagasabb: 41,3 pont. Ez a feladatsor valójában nem is igen tett különbséget a tanulók között. A következő évben a hatosztályos felvételi országos átlaga 18 pontot zuhanva 54,3 pontra esett vissza, matematikából az átlag 10 pontot esve 20,1-re, a valaha mért legalacsonyabb pontszámra csökkent. Ez utóbbi valószínűleg éppúgy nem mért, statisztikai értelemben nem szórt, mint a 2009-ben 41,3 átlagpontot teljesítő magyar.

Az utóbbi három évben ez a folyamat megállni látszik: 2014-ben az országos átlag 54,8, 2015-ben 54,9, 2016-ban pedig 54,1 pont volt, vagyis a feladatsorok az egymást követő években nagyon hasonló átlagot hoztak, vagyis hasonló nehézségűek voltak. Ehhez járult az is, hogy 2014-től kezdődően a javítási útmutatók is részletesebbek, pontosabbak lettek, vagyis az írásbeli felvételi sokkal jobban betölti egységes szűrő funkcióját.

A Trefortban a felvételi adatok 2004-től kezdődően állnak rendelkezésünkre. Az adatok elemzése során az adott tanév évkönyvét vettem alapul az induló hetedik osztály összetételének meghatározásakor, a felvételi adatokat pedig Pál Gergely jelenlegi és Mohay Péter korábbi igazgatóhelyettes bocsátotta rendelkezésemre. Az elemzés során közös szempontok alapján megszerkesztett táblázatokba rendeztem az egyes évfolyamok adatait. Az egységes elvek alapján elrendezett adatok további elemzésre is alkalmas adatbázisként is funkcionálnak.

Az adatok felkutatása és összegyűjtése során lényegében minden fontos adat előkerült. Kivételt képez ez alól a 2011-ben induló évfolyam, amelyből 11 tanuló adatai hiányoznak. 2008-ból is erősen hiányosak az adatok: a fölvelt 102 tanulóból csupán 65 tanuló esetében teljes az adatsor (írásbeli, hozott pontok, szóbeli), a maradék 27 tanuló esetében csak az írásbeli eredménye ismert, s ebből is van 15 diák, akinek csupán az írásbeli összpontszáma ismert, a magyar és a matematika felvételi eredménye nem. Ebből az évből ezért csak az írásbeli összpontszáma tekinthető használható adatnak, miként 2006-ból is csak az írásbeli összpontszáma ismert, a magyar és a matematika bontása nem. Szinte minden évfolyamon előfordult, hogy volt olyan tanuló, akiről nem találtam adatot, ám ez évfolyamonként általában csak néhány tanulót érint, így nem befolyásolja érdemben az átlagokat.

Évről évre nehezebb bekerülni a Trefortba

Miként láthattuk, rendkívül óvatosan kell bánnunk a felvételi pontszámaival, az egymás utáni évek pontszámai közvetlenül nem hasonlíthatók össze. Ha mégis össze-hasonlító elemzést akarunk végezni, a kiindulópont csak az lehet, ha egymás mellé

állítjuk az adott évben hozzánk bekerülő tanulók átlagpontszámait és az országos átlagot. Ebből megállapíthatjuk azt, hogy melyik évben hány ponttal értek el jobb eredményt a Trefortba bekerülő tanulók, mint az országos átlag. Ha pedig egymás után helyezük az adatokat, az is megállapítható, hogy vajon ez a különbség növekedett, csökkent vagy állandó volt.

Ha a Trefortba bekerülő tanulók teljesítménye és az országos átlag közötti különbség két egymást követő évben érezhetően növekedett, akkor kijelenthető, hogy a második évben – legalábbis a mérőeszköz által mért szempontból – jobban sikerült a válogatás, a felvételi szűrője erősebb volt, vagyis a hozzánk bekerülő tanulók összességében az országos rangsorban előrébb vannak, mint a korábbi évben.

Évfolyam	Jelentkezők száma	Az írásbeli felvételi országos átlaga	Az írásbeli felvételi átlaga a Trefortban	Különbség	A magyar írásbeli országos átlaga	A magyar írásbeli átlaga a Trefortban	Különbség	A matematika írásbeli országos átlaga	A matematika írásbeli átlaga a Trefortban	Különbség	Hozott pont
2016-2022	690	54,1	72,73	18,63	31,80	40,96	9,16	22,30	31,77	9,47	9,45
2015-2021	640	54,9	72,41	17,51	31,60	39,63	8,03	23,30	32,78	9,48	9,29
2014-2020	619	54,8	72,08	17,28	28,90	38,25	9,35	25,90	33,83	7,93	9,15
2013-2019	578	60,4	75,85	15,45	37,20	42,94	5,74	23,20	32,91	9,71	9,38
2012-2018	460	65,6	79,28	13,68	38,80	42,93	4,13	26,80	36,35	9,55	8,93
2011-2017	471	62,5	76,07	13,57	35,30	40,34	5,04	27,20	35,73	8,53	9,07
2010-2016	438	54,3	65,74	11,44	34,20	38,97	4,77	20,10	26,77	6,67	8,94
2009-2015	430	72,4	82,25	9,85	41,30	44,12	2,82	31,30	38,13	6,83	7,91
2008-2014	440	68,3	81,40	13,09	36,10	N/A		32,20	N/A		
2007-2013	435	66,2	76,70	10,50	38,00	41,55	3,55	28,20	35,15	6,95	7,39
2006-2012	398	63	74,48	11,48	33,20	N/A		29,80	N/A		7,62
2005-2011	435		69,89			40,08			29,82		7,94
2004-2010	385		65,22			37,12			28,61		7,42

A táblázat adatai világosan mutatják, hogy 2010 és 2016 között egyértelműen növekedett a különbség az országos átlag és a Trefortba bekerülő tanulók teljesítménye között. 2010-ben átlagosan 11,44 ponttal teljesítettek jobban az országos átlagnál, míg 2016-ban a különbség 18,63 pontra nőtt. Elmondható tehát, hogy 2016-ban lényegesen jobb teljesítményre volt szükség ahhoz, hogy egy tanuló iskolánkban folytathassa tanulmányait.

Jól látszik az is, hogy az országos átlaghoz viszonyított teljesítménynövekedés arányaiban követte a jelentkezők számának növekedését. 2011-ben és 2012-ben 13-14 pont között volt a többlet, és mindkét évben 460-470 fő jelentkezett, ami érzékelhető növekedés a 2007 és 2010 közötti évekhez képest. A növekedéstől vélhetően nem függetlenül a Trefortba kerüléshez szükséges többletjeljesítmény is majdnem két ponttal növekedett 2010-hez képest 2011-ben és 2012-ben. 2013-ban aztán újabb növekedés következett be a jelentkezők számában, ezúttal 25%-kal nőtt a jelentkezők száma, amivel vélhetően összefüggésben az országos átlaghoz viszonyított többletjeljesítmény majdnem újabb két ponttal 15,45 pontra nőtt.

A hozzánk felvételizők száma 2014-ben és 2015-ben jóval 600 fölé emelkedett, ami tovább nyitotta az ollót az országos átlag és a Trefortba fölvert tanulók teljesítménye között, a különbség már 17,51 pont volt 2015-ben. Mindennek alapján kijelenthető, hogy a megnövekedett számú jelentkező között igen sok a jó teljesítményt mutató tanuló, hiszen évről-évre jobb teljesítményre van szükség ahhoz, hogy egy diák a Trefortban kezdhesse meg tanulmányait.

A hozott pontok vizsgálata hasonló változást sejtet, amit az alábbi táblázatban tanulmányozhatunk.

	Évf.	A	B	C
2016–2022	9,45	9,52	9,41	9,44
2015–2021	9,29	9,31	8,98	9,56
2014–2020	9,15	8,84	9,09	9,53
2013–2019	9,38	9,34	9,24	9,53
2012–2018	8,93	8,91	8,97	8,92
2011–2017	9,07	8,98	9,17	9,07
2010–2016	8,94	8,92	8,87	9,03
2009–2015	7,91	7,69	7,55	8,52
2008–2014	N/A			
2007–2013	7,39	6,43	7,62	8,13
2006–2012	7,62	8,07	7,73	7,23
2005–2011	7,94	7,86	7,87	8,08
2004–2010	7,42	7,78	7,42	7,07

Ha megnézzük a 2007 előtti osztályok hozott pontszámait, három olyan osztályt találunk, amelynek hozottpont-átlaga meghaladta a nyolcat, az évfolyamok átlaga pedig jellemzően 8 alatt maradt. 2011 után viszont egy kivétellel (nekik is 8,93) mindegyik évfolyam átlaga 9,00 fölé kerül, s csak néhány osztály esetében süllyed ez a szám némileg 9,00 alá. Kiemelkedő hozottpont-átlagok is vannak: a 2013-ban, 2014-ben és 2015-ben induló c osztályok egyaránt 9,5 fölötti átlaggal büszkélkedhetnek, vagyis a tanulók átlagosan kevesebb, mint egy jelestől eltérő osztályzattal rendelkeztek 5. év végi és 6. félévi bizonyítványukban. Hatalmas a különbség a leggyengébb és a legjobb hozottpont-átlag között: a 2013-ban végzett „a” osztály átlaga 6,43 volt, míg a 2021-ben érettségiző c osztály 9,56 pontot hozott, vagyis átlagosan hat tantárgyból van egy jegynyi különbség a két osztály tanulói között. A 2016-ban elinduló 7. évfolyam esetében minden eddignél magasabb a hozott pontok átlaga (9,45).

Mindez világosan jelzi azt, hogy a szó hagyományos értelmében vett „jó tanulók” inkább választanak bennünket a 2010 óta eltelt időkből, mint 2008 előtt. Ezek a tanulók az előéletükről ismert adatok (hozott pontok) alapján feltehetően szorgalmasabbak, tehetségesebbek, vagy legalábbis ügyesebbek azon szempontból, amit az általános iskolában osztályoznak.

Szembetűnő változás az is, hogy az utóbbi években jóval magasabb lett a hetedik osztályok év végi átlaga is. A már előbb említett három magas hozott pontot „gyűjtő” osztály hetedik év végi átlagai látványos példái ennek a folyamatnak: a 2019-ben érettségiző c osztály átlaga hetedik végén 4,8 volt, a 2020-ban érettségiző c osztályé 4,61, míg a 2021-ben végző c osztály hetedik félévi átlaga minden eddiginél magasabb, 4,85. Természetesen az is lehetséges, hogy magunk számára is észrevétlenül enyhült az osztályozás az iskolában. A már említett legalacsonyabb hozott pontú 2013-ban végzett a osztály volt az egyetlen az elmúlt 15 évben, amely hetedikben és nyolcadikban 4,00 alatti eredményt ért el.

Megfigyelhető tehát, hogy a sok hozott ponttal rendelkező osztályok egyúttal a legjobb osztályátlagokat is produkálják. Felvételi rendszerünkben szándékosan alacsonyan tartjuk a hozott pontok arányát, hiszen azt feltételezzük, hogy az általános iskolai osztályzás túl sok, számunkra nem látható tényezőtől függ. Az adatok vizsgálata azonban azt sugallja, hogy a Trefortban elért eredmények és a hozott pontok között érezhető összefüggés van. Egyszerűbben szólva: jobban hasonlítunk értékelési-mérési módszereinkben az általános iskolához, mint gondoljuk.

Összességében elmondható tehát, hogy a hozzánk jelentkező tanulók száma nem azért nőtt meg, mert sok olyan diák is próbálkozik, akinek gyenge teljesítménye miatt eleve nincs esélye. Az adatok éppen az ellenkezőjét mutatják: a megnövekedett számú jelentkező között arányaiban a korábbiakhoz hasonló a tehetséges tanulók

jelenléte, ami számszerűen jóval több irántunk érdeklődő tehetséges és szorgalmas tanulót jelent. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy 2016-ban a szóbelire behívott több mint 200 tanuló között összességében bizonyosan több kiemelkedő képességű és szorgalmú diák akadt, mint 2010-ben.

A megnövekedett érdeklődés tehát olyan diákokat vonz hozzánk, akik valóban képesek kiemelkedő eredményeket elérni, egyúttal jóval kevesebb a fölvelt diákok között a gyengébb képességű vagy feltűnően motiválatlan diák. Ez nem mindig jelenti azt, hogy tehetséges diákjainkkal maradéktalanul könnyű az élet, hiszen a tehetséges emberek, különösen ilyen jelentős koncentrációt igénylő feladatoknál, speciális pedagógiai feladatokat állítanak eléünk, s ez nem csupán a tehetséggondozást jelenti. A lehetőség adott tehát előttünk: évről évre kedvezőbb körülmények között válogatunk a felvételin, az iskola összességében fölfelé tartó spirálba került. Innentől fogva már a Trefort tanáraié a felelősség, hogy okosan éljünk a lehetőséggel.

Keisz Ágoston

Très Fort – énekelünk is

Ebben az évben nagy változás volt a kórus életében, hogy a sok hetedik óra miatt csak nyolcadik órában tudtuk megtartani a próbákat. Nagyon féltünk, hogy a késői kezdés majd elrettenti a kóristákat, illetve, hogy heti egy óra kevés lesz ahhoz, hogy komoly munkába fogjunk.

Félelmünk alaptalan volt, mert nagyon sok régi és új taggal kezdtük az évet. A hetedikesek szép számban és nagy lelkesedéssel jöttek. Ez talán annak is köszönhető volt, hogy az évet rögtön egy flashmob-bal kezdtük: minden hetedikese osztályba bementünk kicsit énekelni a szünetekben.

Továbbra is keveselltük a heti egy órát, bár olyankor, hétfőn délutánonként pont elégnek tűnt elnézve a sok fáradt trefortost, akik utolsó energiáikat csodás hangok megszólaltatására fordították. Hogy többet lehessünk együtt, megalapítottuk a „mini-kórustábor” intézményét, ennek keretében bennmaradtunk péntek délutánonként néhány órát: énekeltünk, játszottunk és rengeteget ettünk. Ezekre az alkalmakra olyanok is el tudtak jönni, akik egyéb délutáni elfoglaltságaik miatt hétfőnként nem tudtak járni.

Első igazi fellépésünk az ELTE dolgozók nyugdíjas összejövetelén volt. Itt a jó hangulatú éneklés után, *jó hangulatban fogyasztottuk el, amit a szépen megterített asztalra eléünk tettek.* Ez méltó jutalma volt a kórusnak, miután megnéztük a délután többi produkcióját is. Ezen a napon vissza is mentünk a suliba, mert a hétvégén volt az első igazi kórustábor. Idén is voltak kis előadások és sok-sok játék az öregdiákok jóvoltából. *Nem hagytuk ki a szokásos pizza-vacsorát sem.* Az esti tábortűz után bent aludtunk a Kodály-teremben. (Biztosan felmerül a kérdés sok emberben: milyen tábortűz? A suliban? Bent? Aki nem hiszi, járjon utána!)

Télen eléggé besűrűsödött a program: ismét volt egy mini-kórustábor, illetve fel léptünk az öregdiák találkozón is, majd a várva várt adventi koncerten énekeltük el karácsonyi és kevésbé karácsonyi műsorunkat. *Itt is biztos volt valami ennivaló...*

Az újévet is egy mini-kórustáborral kezdtük, ahol ismét nagyon sokat ettünk. Újévi fogadalom: idén még többet járok énekkarra! Az április mini-kórustábor újdonságot hozott magával: *tejbegrízt*.

Az évet lezáró fellépésünk pedig a művészeti napon zajlott az udvaron. Idén talán kisebb káosz közepette tudtunk fellépni, sok-sok lelkes szülőnek énekeltünk. *Még büfé is volt, úgyhogy senki sem lehetett éhes*. Egy szomorúság volt csak: Csilla (hivatatosan) ekkor énekelt velünk utoljára. Fontos megemlíteni, hogy nem sok ember van a világon, aki szívesen elénekel egy szót úgy, hogy a szólista nevét egyszerre tudja meg a közönséggel. Csilla így búcsúzott, persze nem örökre!

Találós kérdés: mit a legjellemzőbb elfoglaltsága egy trés fontos kórustagnak? A válasz a dőlt betűvel szedett sorokból fejthető meg.

A fontosabb programjaink a következők voltak:

szeptember 12.	flashmob az iskolában
szeptember 25.	minikórustábor
október 16.	fellépés az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Karán
október 16–17.	kórustábor az iskolában
december 4.	minikórustábor
december 5.	adventi koncert az ELTE Aulában
január 22.	minikórustábor
április 8.	minikórustábor
június 10.	fellépés a művészeti napon

Weiszburg Zsuzsanna

MŰVEK

Advocatus Diaboli

avagy: ki látta őt utoljára?

Majoros Boglárka (9. b) novellájával – melyből részleteket közlünk itt – a Tompa-pályázaton arany fokozatot nyert.

A Pokol előcsarnoka: közönyösök

– Luc? Luc! Van itt bárki olyan, aki ismeri Lucas Hamiltont?!

Luc vécévíztől csöpögő jegyzetfüzetét a magasban lengetve törtem utat magamnak a folyosón tolongó tömegben. Senki nem felelt.

Vagy két másodpercenként tapostak a lábamra, löktek meg, vagy böktek oldalba könyökkel, de jelen esetben az egyetlen dolog, ami a szemem előtt lebegett, az az volt, hogy vissza kell adnom Lucasnak a füzetet.

Hogy mégis hogyan veszítette el? Be kell vallanom, halványlila dunsztom sem volt. Annyit azonban mégis tudtam, hogy a lányvécé egyik nem túl tiszta fajanszából halásztam ki az imént, nem törődve azzal, hogy valaki esetleg idiótának talál nézni... Komolyan, legközelebb a fejét fogja elhagyni, gondoltam szarkasztikusan. Egyáltalán, hogy került oda...? Ő maga csak nem vihette be. Vagy csak elhagyta...

Nem, azt nem hiszem. Bár Luc nem mindig figyel rendesen a cuccaira, ez mégis csak igen furcsa – még sosem hagyott el semmit.

I. kör, a Pokol tornáca: keresztleletlenek

Egy algebraóra elteltével még mindig nem találtam meg a fiút.

Szinte már az egész épületet átkutattam érte, fűt-fát tűvé tettem, hogy ráleljek, és végre megszabadulhassak a füzetétől. Már azt mertem feltételezni, hogy a máskor mindig meglepően pontos intuícióim most cserbenhagynak, és képtelenné tesznek Luc körülbelüli helyének meghatározására, viszont ekkor hirtelen a másodperc tört-része alatt ugrott be egy kép.

A szinte kihalt alagsor felé vettem az irányt. Leérve orromat megcsapta az áporodott matracok és a már régóta dobozokban porosodó talált tárgyak poshadt szaga. Nem mondom, erősen csavarta.

A plafon minden egyes szegletében kaszáspókok tevékenykedtek, és ez még nem is keltette fel annyira a figyelmem... Az viszont, amikor egyikük lassanként leereszkedett szemem magasságába, és nem mozdult, annál inkább.

A kis kaszás nem hagyott tovább menni.

(...)

III. kör: tivornyázók, torkosok

A fejemet rázva vágtam keresztül az iskola kertjén.

Lemaradtam az irodalomóráról, viszont még volt a szünettel együtt fél órák hátra addig, amíg elkezdődik a kórus.

– Clove!

Valaki artikulatlanul kiáltotta vezetéknemem. Hirtelen jobbra kaptam a fejem, és az egyik szomorúfűz alatt megpillantottam a művészsak füveseit. Végül is... még van időm.

IV. kör: fösvények és uzsorások

Kótyagos, homályos elmével léptem át a zeneterem küszöbét. Szent ég, ennyire még sosem szívtam be, főleg nem ilyen rövid idő alatt... a szemcseppet is elfelejtettem.

A tanár felállított minket a szólamok szerint (nekem a szopránban volt a helyem), és elkezdtük a kedvenc dalomat – ebben szólóztam. Egyszerűen csodálatos volt a hangzás... a basszus, a tenor, az alt, a mezzo, és a szoprán, ahogy együtt, egy ütemre rezgett. Egész testemben végigrezonált, megremegtette a szívemet.

Ám hirtelen abbamaradt.

– Clove...? Minden rendben? – ráncolta a szemét az énektanár.

– Hogyan? – húztam össze a szemem.

– Csak nem kezdte el, és azt gondoltam, talán nincsen jól...

– De... jól vagyok – feleltem.

A többiek hallgattak; kivéve egyvalakit.

A mellettem lévő szőke lány felsikkantott.

– Ha Clove ennyire ügyetlen, hadd kapjam meg én a szólót, amit mindig is szerettem volna! Kérem, Mr. Brown!

V. kör: haragosak

Nem járok többé kórusra. A szőszke csak kiharcolta, hogy ő énekelhesse a szólómat, az én szólómat, amire már annyit készültem... Mr. Brown igazságtalanul járt el velem szemben! Ez a nap kész csődtömeg... Nem találom Lucast, még mindig be vagyok állva, ezáltal minden problémám felnagyítódik, sőt, ha ez még nem volna elég, a kórusból is kiléptem. Eggyel több lyukasóra a héten...

(...)

VIII. kör: csalók, akikben nem bíznak

Végre vége volt a napnak.

Amikor már azt hittem, nem lehet rosszabb, hazafelé menet a metróban megállított egy cigányasszony. Fején turbánt viselt, ezernyi hamis ékkő lógott nyakában, fülében, kezén. Teste mindenféle színes hacukákba csavarta, hogy valóság hűbb legyen a kiszerelés...

– Kisasszony, hadd jósoljak magácskának, higgye el, nem bánná meg! – vigorgott rám mézesházosan.

– Köszönöm, de azt hiszem...

És akkor már meg is fogta a kezem, s tenyeremmel fölfelé a szeme elé tartotta.

– Óh, magának igen hosszú élete lesz... az igaz szerelmet is megtalálja... végig egészséges marad...

– Igazán kedves, de nincs szükségem a jóslatára – mondtam.

– Mi az, hogy nincs rá szüksége?! – félrelökte a kezem, és dühösen meredt rám. – Inkább meg kellene köszönnie, hogy elárultam a jövőjét! – rivallt rám újra. Riadtan hátráltam pár lépést, a következő pillanatban pedig futásnak eredtem. – Megátkozom! A közeljövőben meg fog halni valaki, aki igen közel áll magához! Döntésem végleges!

IX. kör: csalók, akikben bíznak

Itthon.

Becsaptam magam mögött az ajtót, és egyből felszaladtam az emeletre.

– Kislányom! – kiáltott fel apa színtelen hanggal. Nem feleltem. – *Rachel Clove!*

Azonnal gyere le! Nem lesz jó vége, ha nekem kell utánad másznom!

Nem akarom...

– Jól van, te akartad!

Ne, kérlek ne...

– Már majdnem felértem!

Apa léptei visszhangot vertek az üres lépcsőfordulóban.

– Hogy merészelted elfelejteni a mosogatógép kipakolását?!

Tenyere az arcomon csattant.

Se kép, se hang.

Csak fáj.

Fáj, és egyre jobban fáj.

Lucifer

Zokogva könyököltem ki az ablakon. Könnyeim patakokban folytak le az arcomon, végigbarázdálták egész bőrömet. Az eső csöndesen potyogott, s a szememből gyönyöző sós cseppek az égi vízeséssel együtt hulltak le.

Luc jegyzetfüzetét végül nem sikerült visszaadnom, még mindig a táskámban pihent.

Váratlan dolog történt.

Egy éjfékete, pelyhes madártoll szállingózott alá orrom előtt.

És akkor ott volt ő. Nézett engem, én őt, s csak bámultunk egymásra szakadatlan, epedve. Mellkasomban fájó volt a keserédes, marcangoló kín, mely belülről rágott, majd emésztett fel apránként, hogy meg nem érinthetem. Izzó, vörös tekintetében felcsillant a remény, hogy egyszer újra ölelhet, és elnyűtt pillantása körül aranyos szarkalábakba szaladt a bőr.

Karjait kitárva, testét elnyújtva zuhant a mélybe, a sötétségbe. Szám kiáltásra kerekedett, ordítani akartam, de egy hang sem jött. Csak miután eltűnt kutató szemeim elől, bugyogott fel belőlem egy alig hallható kis nyekkenés, ami a következő pillanatban fájdalmasan csengő nyüsztésbe csapott át.

Eszembe jutottak Abarai hadnagy szavai. *Ha nem érhetlek el, emésszen hát a láng, hogy ne lássam többé a csillagokat, hogy az üvöltés ne szaggassa tovább a torkomat.*

Epilógus

– Az öreg cigányasszony jóslata bevégeztetett – sóhajtott fáradtan az öltönyös férfi, majd összezsapta maga előtt a könyvet, és felvette a kalapját. Lucifer a homlokát ráncolva masszírozta orrnyergét, aztán az ügyvédre nézett, és biccentett.

– Köszönöm, Bertold. Ezzel egyetemben nehezebbé tettünk egy életet.

– Hogy érti, Uram?

– A lány elvesztett engem – vigyorodott el a Luc, majd fekete szárnyait széttárva besétált a Pokol kapuján.

Az ember mesterséges evolúciója

Részlet Nemes Tamás (10. a) esszéjéből, melyet a Novofer Alapítvány „Jövőképem” c. pályázatára nyújtott be. A tizenhárom oldalas dolgozat elején levő összefoglalót és a harmadik harmadát adjuk itt közre az internetes hivatkozások nélkül.

Összefoglaló

A következő esszében az orvostudomány mai állását fogom megvizsgálni a prototika, a bionika és a nanotechnológia területein, majd abból következtetve próbálom megjósolni a közeli és távoli jövőt ugyanezen témákban.

Rövid történelmi áttekintés után ismertetem a protézisek és a kiborg kapcsolatát a tudományosfantasztikummal és a filmkultúrával. Bemutatok olyak embereket, akik már napjainkban is a hétköznapi ember számra futurisztikus protézisekkel élnek: színeket hanggá alakító vagy épp a szemüregbe épített kamerát használnak, esetleg különleges láb- és kézprotézissel élnek.

A gyakran csak fikciókban látott exoszkeletonok megjelenését a mai tudományos életben három példával fogom ismertetni. Ezeknek felépítése, célja és problémái is elég különbözőek ahhoz, hogy stabil kiindulópontot jelentsenek egy jövőkutató jósolata számára.

A pár éve még lehetetlennek tűnő nanotechnológia visszamaradottságának leírom egy fontos okát, majd felbukkanását és látványos fejlődését a giroszkóp példájával vezetem fel és kitérek olyan, szinte lehetetlennek tűnő kísérletekre, amelyek megrengethetik az orvostudományt. Mivel a nanotechnológia még mindig egy gyerekcipőben járó tudományág, ezért megpróbálok következtetésekkel, találgatásokkal megkeresni olyan orvosi területeket, amelyeket az alapjaiban megváltoztathat vagy akár létre is hozhat.

Csak a múlt és a jelen vizsgálatával tudok következtetni a közeli és távoli jövő elképzelhető gyógymódjaira, tudományos felfedezéseire, és az azokra a jövőben keletkező feltételezhető társadalmi igényekre és általuk kiváltott hatásokra.

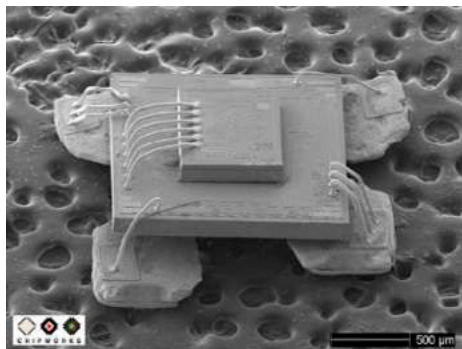
Nanotechnológia

Az ma már jól látható, hogy az orvosi nanotechnológia a benne rejlő lehetőségekhez képest még gyerekcipőben jár. Ez elsősorban nem a technológiai fejletlenségnek, vagy a kutatások elhanyagolásának, hanem nagyrészt egy embernek „köszönhető”. A New Jersey-i Bell Laboratories fiatal tudósa, Jan Hendrik Schön 1998 és 2001 között számos neves tudományos szaklapban szerepelt a nanotechnológia területén elért sikerei

miatt. Több, mint 90 cikke jelent meg, sok közülük a Nature és a Science hasábjain. Kísérleteinek témái leggyakrabban a molekuláris szintű elektromos fél- és szupravezetők voltak. Ezek a felfedezések megváltoztathatták volna a számítástechnika és a természettudományok jövőjét. Néhány józanabb tudósból álló vizsgálóbizottság azonban többször is felfedezett hibákat, képtelenségeket és ismétlődéseket a kutatómunkájában, és bár a sok kifogás mögé bújt Schön továbbra is védte álláspontját, a legtöbb kísérlete hamisítványnak bizonyult. Munkahelyéről kirúgták, doktori címét pedig visszavonták. Félvezető kutatási eredményei miatt sok tudós hagyta félbe saját kutatómunkáját, hogy az ő módszerei alapján folytassa tevékenységét. Ezzel hosszútávon is felbecsülhetetlen károkat okozott, mert nemcsak késleltette a valós tudományos felfedezéseket, de sok ember – tudósok és laikusok egyaránt – a nanotechnológiába, de még a tudományba vetett hitét is megingatta. Az ő csalása hasonló méretű károkat okozott, mint a Wakefield által meghamisított kutatás, mely a kilencvenes évek végén az MMR-oltás és az autizmus között igyekezett kapcsolatot találni. Ennek eredménye az a máig tartó téveszméken alapuló oltásellenes tömeghisztéria, amit az orvostudomány továbbra sem képes ellensúlyozni, ami csak egyre jobban növeli a járványveszélyt. Sajnos mindkét eset gyakran szerepel a tudományellenes retorikában.

Jan Hendrik Schön (16)

Egy mai giroszkóp képe pásztázó elektronmikroszkóppal (17)

A húsz éve már közeli jövőnek gondolt újfajta gyógyítás így megmaradt fikciónak, többek között az emberben is használható gépesített gyógyszerekre nem volt kereslet – elsősorban az idegenkedés és a magas költségek miatt –, sem pedig megvalósítási lehetőség. A nanotechnológia azonban itt van, sőt, egyre több területen lép be az iparba. Fejlődésére a legjobb példa a giroszkóp. Kevesebb, mint tíz évvel ezelőtt egy kiválóan működő darab ölnyi méretű volt és több, mint 5000 \$-ba került. Ma már egy ugyanilyen minőségű

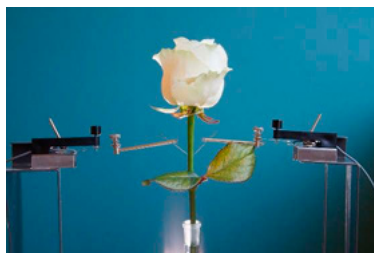
darab akkora, mint egy gombostű hegye, ára pedig kevesebb, mint 0,50 \$. De hogyan csökkenhetett le a méret mellett az ára is egy ilyen kifinomult tudományos eszköznek? A válasz korunk leggyorsabban fejlődő iparágában, a számítástechnikában keresendő.

A mobiltelefonokat leváltó okostelefonok rengeteg új kiegészítővel rendelkeznek, amelyek korábban csak különálló eszközökben léteztek, melyek közül talán

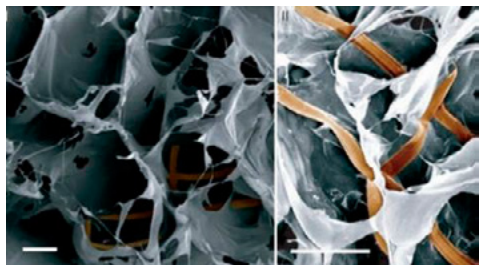
a legfontosabb a GPS (Global Positioning System, azaz Globális Helymeghatározó Rendszer) beépítése. Mivel a telefonoknak egy adott méret alatt kellett maradniuk, majd később összemenniük, a giroszkópra is kisebb méretben volt szükség, ahogyan a kamerára vagy az akkumulátorra. A tömeggyártás megindulásával ezek az eszközök már fontos ipari alapanyagnak számítottak, ezért az áruk hatalmasat zuhant, ami hozzáférhetővé tette azokat más cégek számára.

A giroszkóp miniaturizálódása jól mutatja, hogy mekkora fejlődés előtt áll a nanotechnológia. Mivel a költségek jelentősen csökkentek, ez robbanásszerű felfedezésekhez fog vezetni akár már a közeljövőben is. A jelenlegi kutatási eredmények meglehetősen biztatóak.

A svéd Linköping Egyetem kutatói fontos eredményre jutottak. Egy hétköznapi rózsát a PEDOT-S:H nevű polimer oldatába mártották, miután pedig a növény az oldatot felszívta, a virágot nanocellulózzal és egy polimer-variánssal fecskendezték be. Így a fotoszintézis segítségével nemcsak életben tartották, de emellett energia termelésére is fel tudták használni. Mivel a róza semmilyen mértékben nem károsult, ez megnyitotta az utat egy tisztább, gazdaságosabb, de legfőképpen környezetbarátabb ener-

A kísérleti növény (18)

A szövet mikroszkópikus felvétele (19)

giatermelő módszer felé.

A Harvard egyetemen Charles Lieber és társai szívizomszövetet nanodrótokkal szőtték át és szilíciumból készült érzékelőkkel kapcsolták össze. A kutatás fő célja az volt, hogy a szövet képes legyen megtapadni, beépülni és fejlődni egy természetes gázdatestben a mesterséges kiegészítők jelenléte ellenére. Az általuk létrehozott

„kiborg-hús” úgy működött és reagált külső ingerekre, mint egy természetes szövet. A felfedezés a jövőben a szervprotézisek és emberibb robotok fejlesztésekor segítségére lehet az orvostudománynak.

Ha a receptorok később képesek lennének a jeleket nemcsak felfogni, de továbbküldeni is, az forradalmasítaná az orvostudományt. A szívbetegségek tüneteit vagy a rákos sejteket ilyen érzékelők segítségével korán fel lehetne fedezni, megakadályozva a későbbi komplikációkat. Nem lenne szükség élő tesztalanyokra gyógyszerek kipróbálásakor, csak a vizsgált szerv reprodukált mását kellene felhasználni. Ha pedig képesek leszünk ennek segítségével befolyásolni az emberi szervezetet, megelőzhetjük a betegségek, rendellenességek kialakulását vagy akár magának az öregedésnek a megjelenését is.

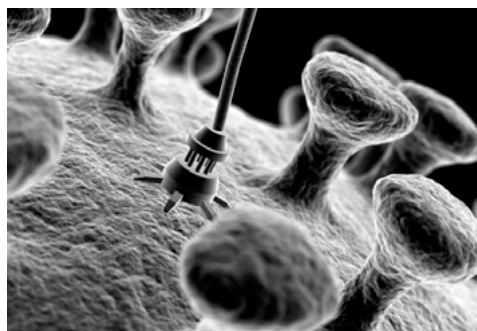
Összegzés – Mit várhatunk a jövőtől?

Ha az embert el akarjuk indítani a tökéletesítés útján, figyelembe kell vennünk testünk fizikai és pszichés határait. Az ember csak egy bizonyos pontig bírja megfeszíteni az izmait, csontjai könnyen eltörhetnek, teste kifogyhat a tápanyagokból. Ha túl nagy pszichikai nyomás vagy sérülés éri, abba elméje könnyen beleroppanhat. Nagyon óvatosan kell ezért megváltoztatnunk bármit a testben, hogy elkerüljük a kisebb-nagyobb meghibásodásokat.

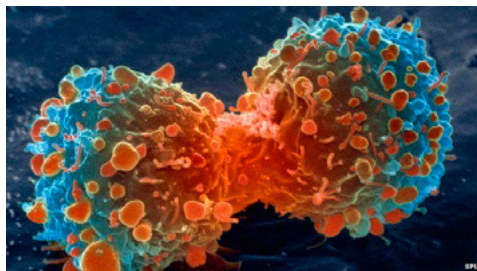
Ha a nanotechnológia képes lesz a mostani ütemben továbbfejlődni, az orvostudománynak lehetősége lesz olyan sejtméretű robotokat létrehozni, amelyek nemcsak érzékelni – mint a kiborg-hús esetében reméljük – hanem megfékezni, sőt, elpusztítani is képesek lesznek a kórokozókat, káros anyagokat és rosszindulatú sejteket. Ezek, ha egy közös adatbázisra lennének csatlakoztatva, önmagukat fejlesztve leküzdhetnék az eddig ismeretlen, vagy mutálódott vírusokat, betegségeket, mert ha egy ember találkozna velük, a benne lévő nanogépek azonnal feltöltenék a már említett adatbázisba, így téve szinte bármire immunissá az embert.

El kellene fogadnunk akkor viszont azt, hogy a nanorobotok nélkül az ember tisztavirág életű lesz, mivel nem lesz lehetősége az immunrendszerének semmilyen betegséget meg tapasztalni. Ha ez bekövetkezik, az ember és a nanotechnológia sorsa örökre össze lesz kötve.

Ebből kiindulva a nanotechnológia forradalmasíthatná a rákkutatást is. A kóros sejtburjánzásokat könnyen ki tudná mutatni egy olyan nanorobot, amely több millió társával együtt élne az emberi testben, eljutva annak minden pontjára. Ha pedig azonnal fel lehetne fedezni a rák kezdeményeit, azt, akár a vírusokat és egyéb kórokozókat, el tudná pusztítani, vagy legalábbis elkülöníthetné azokat, hogy később orvosi úton könnyebben el lehessen távolítani.

Sejtek táplálása nanotechnológia segítségével (21)

Rákos sejtek osztódása (20)

könnyebben el lehessen távolítani.

A betegségek mellett a külső sérülésekre is gyógyír lehetne a jövőben, például a regenerálódást segítve, a nanotechnológia. Közvetlenül és közvetve is felgyorsíthatná a sejtek munkáját egy sebész tudását birtokló apró gépezet, amely több társával együtt hamarabb befoltozhatna bármilyen sérülést, amit a test egyébként magától próbálna gyógyítani.

gyítani. Képessé tehetnének minket akár még külsőnk megváltoztatására is. Nem lenne szükség plasztikai sebészetre, mert a sejteket manipuláló mesterséges organizmusok akár gombnyomásra is működésbe léphetnének, ezzel olyanná változtatva minket, amilyenné szeretnénk.

Egy külső adatbázishoz való kapcsolat viszont sebezhetővé tenné a rendszert és sok rosszindulatú terrorista vagy bűnöző képes lenne hozzáférni, ezáltal ellenünk fordítva a nanorobotokat, vagy kikapcsolva őket szabad prédának hagyva az embereket a legkisebb náthának is.

A nyugati társadalomban egyre gyakoribb a férfi és a női meddőség, ám a jövő erre is képes lenne megoldással szolgálni. Mikroszkopikus nanogépek képesek lehetnének befolyásolni a hormonrendszert, de még közvetlenebbül is segítséget nyújthatnának: például a hímivarsejteket egyenesen petesejthez terelhetnék vagy szállíthatnák, azt pedig a lehető legnagyobb biztonságban tartanák a megtermékenyítés és azt követő időszak alatt, ezzel kizárva olyan veszélyes problémákat, mint például a méhen kívüli terhesség. Emellett párhuzamosan a fogamzásgátlásnak is segítségére lehet. Ahogyan segíthetné, úgy gátolhatná is az ivarsejtek termelődését, leállíthatná az ovuláció folyamatát vagy átmeneti vazektómiát (a herevezeték elkötését) is előidézhetne.

Nemcsak a tudomány tudná azonban felhasználni a nanotechnológiát, hanem, sajnos, a hadviselés is. Egy jövőbeli, irányítható vírus, amely például különböző emberek DNS-ére, vagy egy külön rassz génjeire lenne beprogramozva, bármelyik háború vagy kisebb fegyveres konfliktus kimenetelét eldönthetné. Ebből pedig következne, hogy a különböző országok kormányai ilyen eszközökkel a kezükben büntetlenül gyakorolhatnák rémuralmukat, anélkül, hogy a legkisebb lázadás is kitörne.

A protéziseket már nem választja el sok attól, hogy tökéletes másolatai legyenek az emberi testrészeknek.

Mai dizájnprotézis (23)

Már nem áll messze ez a technológia attól, hogy a precíziós mozgás és a tapintás képessége egybeolvadjon. Ezután már csak a külsejét kell majd változtatni, hogy olyan legyen, mint az igazi. Műbőrrel, vagy akár igazi bőrrel való bevonásával lehet, hogy meg sem lehet majd különböztetni a valóditól, így az arra rászorulóra nem fognak akkor sem sérültként gondolni, ha uszodába megy, vagy ha rövidebb szárú ruhát hord. Valószínűbb azonban, hogy amilyen hiú az ember, ebből is egy divatkellék lesz, amit majd az aznapi öltözködésünk fog megválasztani. Talán

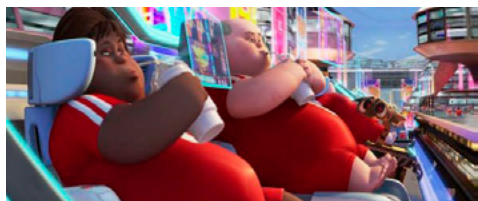
A hangszalag-parazita a *Metal Gear Solid. The Phantom Pain* című játékból (22)

minden ember majd sorban áll egy protézisdiszkontnál, hogy megvehesse a legújabb, legfrissebb modellt, hogy ezzel részese legyen a divat hullámmásának. Reménykedjünk abban, hogy annyi értelem még marad addig az emberiségben, hogy ne adja oda fél karját egy ilyen kiegészítőért.

Az exoszkeletonok fejlődése talán csak a méretben és a teherbírásban fog meglátszani. Minden bizonnyal az okostelefonok példáját követve olyan kicsire fog összezsugorodni, hogy nem alá, hanem fölé kell vennünk ruháinkat. A kétkezi munkát végző ember reggel belebújik egy ilyenbe és bármiféle munkagép segítségével fog dolgozni, anélkül, hogy megizzadna. A harcműzőn egy páncélozott exoszkeletonnal rendelkező katonát nem állítanám meg semmi, nem lenne szüksége se pihenőkre, se fedezékre. Viszont hozzájuk szokva sok ember életéből elveszne az a kevés megpróbáltatás is, mint egy lépcső megmászása, így még több civilizációs betegség büszke birtokosaivá válhatunk, talán az elhízás miatt aggódva a legkevésbé.

Egy hatalmas probléma azonban mind a hétköznapi exoszkeletonnal, mind a protézisekkel fennáll. Egy modern, mozgatható mű láb egy jobb autó árba kerül ma is. Ez viszont nem olyan fejlett és kifinomult, mint a még tervezőasztalon fekvő, jövőben kapható protézis. A külső vázak ára pedig felbecsülhetetlen, hiszen nincsen belőle a piacon jól működő darab. Ám lehet, hogy ezeknek is a telefonokhoz hasonlóan a kereslet hatására le fog esni az áruk, hogy mindenki számára elérhetővé váljanak.

A jövő orvostudományi fejlődése ugyanannyi problémát tud megoldani, mint amennyit elő fog idézni. Bár a már említett nanovírus, vagy a központosított rendszer fölötti hatalomátvitel lenne a legijesztőbb, sajnos ez lenne a leginkább emberre valló jövőkép. Azt az elmúlt néhány évezred bizonyította, képesek vagyunk bármit a saját önző, pusztító céljainkra felhasználni. A történelem pedig ismétli önmagát,

*Több száz évnyi semmittevés után az ember.
Wall-e, 2008 (25)*

addig a pontig, amíg az ember le nem mond a saját természetéről. De nem muszáj a jövőnek háborúba torkollnia. Ahogyan a túlzott antibiotikum-kezelés is legyengítette a nyugati embert, úgy a nanotechnológia vagy a civil exoszkeleton használat is többet árthat majd, mint segíthet. Az elhízás, a csontok minőségének romlása vagy a test rongálása a szépségért sem ismeretlen az ember számára. Ilyen találmányok mellett globális méretű lenne az elterjedésük, de valami rosszabb, ma még elképzelhetetlen felbukkanása sem lehetetlen.

*Katonai exoszkeleton az
Elysium című filmből (24)*

Reménykedjünk, hogy az ember végre felnyitja a szemét és felfogja, mennyit árt magának és mindennek, ami körülötte van. Hogyan létezhet egy olyan társadalom, amelyben gyakran a háború hozza az ipari fellendülést? Talán az ember a XXI. században végre belátja, hogy el kellene kezdenie civilizáltan viselkednie. A tudomány fejlődése következtében normális keretek közé fogjuk tudni szorítani a betegségeket, és találunk megoldást a népesség szabályozására. A technológia fejlődésével és az ebből következő árcsökkenés hatására a protéziseket mindenki megengedheti majd magának, akinek valóban szüksége van rá. Akik nem tudnak mozogni, az exoszkeletonok segítségével újra járni fognak, de nem a harcmezőn, hanem az utcán. Lehet, hogy nem fog minket elsöpörni az atomháború, meddővé téve a Földet, nem fog az emberiség egy központi hatalom általi rémuralom disztópiájában élni, hanem képes lesz háború nélkül, békében emberrel és természettel, nyugodtan fejlődni a tökéletesség felé.

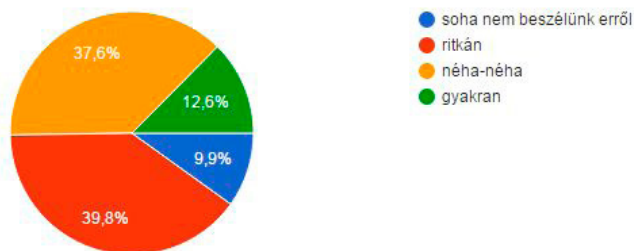
Az infokommunikáció hatásai a 21. században

Részlet Gál Laura (10. a) esszéjéből, melyet a Novofer Alapítvány „Jövőképem” c. pályázatára nyújtott be. A tíz oldalas dolgozat első fejezete az infokommunikációs eszközökről és azok fontosságáról szól, a második a függőségről, a harmadik az internettel kapcsolatos félelmekről. A negyedik, utolsó fejezet itt olvasható teljes terjedelmében.

A közösségi média veszélyei

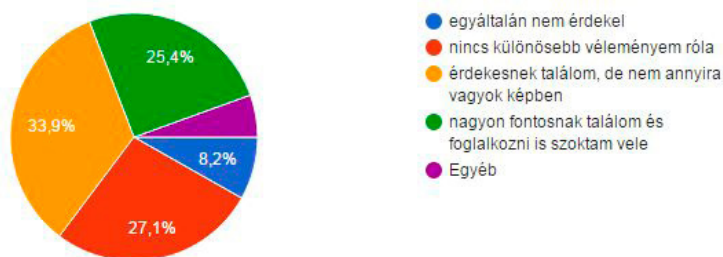
Mennyire megszokott a környezetében a közösségi média veszélyeiről való beszélgetés?

(635 válasz)

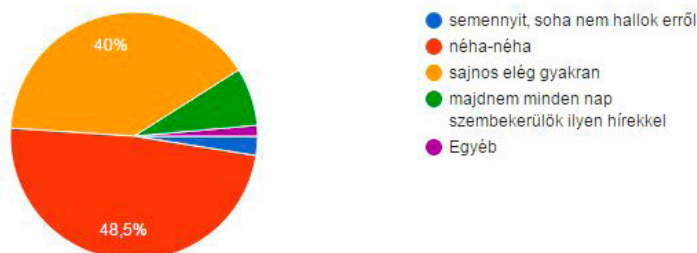
A közösségi média veszélyeiről való beszélgetés témája megoszlott a kitöltők körében. A közoktatásban tanulók közül legtöbben a 'néha-néha' kategóriát jelölték meg. A 308 közoktatásban tanuló válaszoló közül csupán 12 ember beszélget gyakran erről a témáról a környezetében. Az iskolában ez egy opcionális téma lehetne, hiszen mindenki ki van téve ezeknek a veszélyeknek. Szerencsére a legkevesebben a 'soha nem beszélünk erről' kategóriát jelölték meg. A 63 emberből 26 18 év alatti kitöltő van, a 308 közoktatásban tanuló diákból 26-an nem beszélnek erről a problémáról, ami lehet, hogy csekély számnak tűnhet, de ha jobban belegondolunk, ez azt jelenti, hogy 10-ből 1 tanuló nem tudja megbeszélni ezeket a problémákat. Erre jó megoldás lenne, ha az iskolában rendszeresen foglalkoznánk ezzel a témával. Többek között manapság rengeteg gyerek küzd olyan problémákkal, amit a virtuális világ alakított ki, és ezeket sokszor nem tudják kezelni.

Mennyire foglalkoztatja Önt ez a téma? (635 válasz)

Ahogy látszik a fenti diagramon is, az erre érkező válaszok is megoszlanak. A legtöbben az 'érdekesnek találom, de nem annyira vagyok képben' választ adták. A közoktatásban tanulók több mint harmada (112 kitöltő) ezt válaszolta. Az előző témához visszatérve, leginkább ezt a korosztályt érintheti ez a téma, így optimális megoldás lenne bevinni az iskolába. Egyfajta megelőzés is lehetne, ugyanis látnák a diákok a tettek következményét, és tanulhatnának belőle. A célja ennek a programnak a tudatosítás lenne, az ésszerű internet használat megtanulása és természetesen az, hogy az áldozatul esett fiatalok számát leredukáljuk.

Mennyit szokott hallani az internetes támadásokról? (635 válasz)

Mint ahogyan az ábrán is látható, az embereknek csak a 2,5%-a nem szokott hallani, vagyis a kitöltők 97,5%-a igen. 160 közoktatásban tanuló diák jelölte meg a 'néha néha' kategóriát, és 12 tanuló választotta a 'soha nem hallok erről' kategóriát. Összességében ez a diákoknak 56%-a, azaz több mint a fele. Az előző kördiagram megmutatta, hogy a diákok harmada érdeklődő, viszont nem tud sokat a témáról, itt ugyanaz jelenik meg. Összefüggésben van a kettő, mivel ha nem hallunk elég információt, akkor nem is tudjuk használni őket.

Pár éve kezdett el terjedni a cyberbullying. A The National Crime Prevention Council megfogalmazása szerint a szó jelentése: 'Olyan esetek, amelyek az internetet, mobiltelefonokat, illetve más eszközöket használnak arra, hogy rövid szöveges üzeneteken, illetve internetes posztokon keresztül, vagy képek segítségével, más emberek zaklatására irányulnak'. A 'cyberbullying.org' rengeteg tippet ad a biztonságos internetezéshez, vagy a biztonságos telefonozáshoz. Először is ajánlják, hogy hamar kezdjük el kiépíteni a pozitív profilunkat, hiszen mire egyetemre, munkára kell jelentkeznünk, addigra már nem kell aggódnunk a nem kívánatos fotók, bejegyzések miatt. Emellett fontosak az adatvédelmi beállítások is. Az oldalon sok hasznos tanács található, amelyekről mindenképp érdemes lenne tudomást szerezni a fiataloknak.

Sajnos rengeteg fiatalkorú lesz öngyilkos az interneten ért támadások miatt. Amanda Todd 15 évesen hunyt el. Meggondolatlanságból küldött egy interneten megismert fiúnak meztelen képeket magáról. A fiú elkezdte zsarolni, hogy elküldi az iskolájában mindenkinek és el is küldte. A lány folyamatosan bántották, verték, alázták az osztálytársai. Feltöltött egy videót Youtube-ra, ahol elmeséli a történetét és segítséget kér, de ennek ellenére sem történt változás. 2012. október 10-én öngyilkos lett, és ez felkavarta az egész internetet. Facebook csoportok alakultak részvételük kifejezése érdekében, egyre többen kezdték el megosztani a lány Youtube videóját. A halála után egyre többen kezdtek el fellépni a zaklatás ellen és kampányba kezdtek.

Konklúzióként, láthatóan az emberek törekszenek a probléma megoldására. Erre az egyik példa a Facebook-on bevezetett vészgomb, mely arra szolgál, hogy ha valaki úgy gondolja, hogy ismerőse öngyilkos vagy depressziós gondolatai miatt segítség-re szorul, megnyomja a 'Reports' gombot. Ennek következtében a következő beje-

lentkezésénél egy üzenet várja az illetőt, melyben felveheti a kapcsolatot egy segítő szervezettel. Emellett van néhány olyan oldal is, ahol bizonyos keresőszavakra, például öngyilkosság, nem hoz ki semmilyen találatot, helyette egy segélyszervezet linkjét adja meg. Egyre több segítőoldal jön létre, legtöbbjük egész nap elérhető. Másik megoldás lehet, a már fentebb említett iskolán belüli megbeszélés, figyelemfelhívás, segítségnyújtás. Ennek az lenne az előnye, hogy ismerős környezetből és folyamatosan értesülnének a diákok a veszélyekről. Ha megismeri valaki a veszélyeket, akkor önmaga is korlátozhatja az interneten eltöltött időt, felismerve, hogy kevesebb idő alatt, kevesebb probléma tud történni és jelentősen csökken a függőség kialakulása is.

Összességében minden infokommunikációs eszköznek megvan a veszélye, ugyanúgy ahogyan az előnye is. Teljesen nem lehetünk biztonságban, azonban óvintézkedéseket tehetünk érte. Ahogy a kutatásomból is kiderült, hozzá vagyunk szokva a különböző infokommunikációs eszközeinkhez, napi szinten használjuk őket. Ez nem feltétlenül rossz, hiszen egy dolgozó embernek tartani kell a kapcsolatot az ügyfeleivel, és egy tanulónak sokszor szüksége van információra a tanuláshoz. A világ folyamatosan és nagyon gyorsan fejlődik, szükségszerű, hogy ezzel mindenki lépést tudjon tartani. Ebben nyújt segítséget az infokommunikáció.

Break the silence

Nádi Flóra (9. c) *(Id a képen)* a következő novellájával első helyezett lett az American International School of Budapest által kiírt angol nyelvű novellairó pályázaton a 15-16 évesek korcsoportjában. A pályázatra három országból 650 pályamű érkezett.

It's over, I can't help him now. The door closes behind him, and he places his hand on the gun. Our eyes meet – I see desperation, fear and a hint of doubt. For a moment I think he's not going to do it, but then his face loses all expression, and he's gone.

It's the Rainbow Company's so-called "revolutionary idea", the De-stresser Booth. From the outside it looks like a 90's themed telephone booth, but if you look closely, you can see a gun hanging where the receiver is supposed to be. Actually, I don't blame

the employees at Rainbow Company - they wanted to make a living on something that they could never run out of: desperate people. In the adverts you can see a sad but determined man entering the booth, "shooting" himself, and then walking out a new, happy person. I've been hanging around for some time, but I've never seen people coming out with a smile. The whole concept disgusts me: the Rainbow Gun is supposed to be an alternative for suicide, because when you pull the trigger it doesn't kill you, it just wipes out your memories. Everything you have ever felt, every memory, every childhood dream, are gone in an instant. People who come out are hollow, emotionless, but, as Rainbow Company has put it, also stress-free.

The man wanders around, touching the grass, the trees, the concrete: he's seeing the world for the first time. But on his face I can see no trace of happiness, just confusion. I don't care what the advert says. The man who had walked in is dead, replaced by this hollow clone.

I watch the De-stresser Booth, empty, tempting. It's like the devil on your shoulder, whispering into your ear:

"Do it. Set yourself free. Can you feel this? This is pain. Your thoughts are heavy. Free yourself from your burden!"

To this day, I've always managed to shrug the devil off. But so many people choose otherwise every day. At first, De-stresser Booths were very expensive. Now they come so cheap, even a homeless person can afford to use them. And when finally the last human being will be standing where I'm standing now, I doubt he will have the strength not to pull the trigger.

My phone begins to buzz in my pocket, and I take a casual look, grateful for the distraction. I got a message from a Kate Andrews, and at first I don't recognise the name. I unlock the screen and read it.

I feel like somebody turned my insides out. Kate Andrews, of course. I read it again, hoping it's some kind of sick prank, hoping I've read it wrong, but no, even after the thirteenth time, the message is the same. My best friend, Jane Andrews is gone. Now her lookalike, an empty girl wanders the streets instead of her. I feel the rage, the desire to throw a stone at this damned booth, for taking away my best friend and for doing this to so many people before me. I obviously don't, rocks wouldn't even scratch it - the security cameras would record such an act anyway. The anger is soon replaced by sorrow and confusion. She was such a cheerful person. Never stopped smiling, was always caring and talkative. How could this happen to someone like her? What would make her do this? Now I start blaming myself. There must have been signs and I missed them. Damn the De-stresser Booth. Damn whatever made her do this. Damn me, for being so blind.

As I stand there, staring into nothing, a girl approaches me.

"Sorry, are you going to use it?"

I didn't even notice, but apparently I've moved closer to the booth, and was staring at it for God knows how long.

I observe her from head to toe. She's a bit overweight and wears plain and tight clothes. Her hair is messy, and there are dark circles under her pale blue eyes. She has a strange expression on her face, one I had seen before so many times. My first instinct is to scream at her not to do it, but then I remember that one time when I did that. If anything, it only made an already bad situation worse. So I say the oddest thing:

"I'm an artist."

She's almost as surprised by my words as I am.

"Really? What kind of artist?"

"I'm a writer. What's your name?"

People don't usually make small talk next to De-stresser Booths. Actually, people tend to stay clear of these things if they have no intention of using them. We both know this, but right now I only care about one thing.

"I'm Mallory."

"Hello, Mallory. I'm looking for people like you. I write stories, you know. And you look like you have one."

Her eyes light up for a moment.

"I guess I could share it with you," she says. "It's not like I've got anything to lose."

So we sit on the bench, and surprisingly I needn't say anything; she just starts speaking, as if she'd wanted to tell this to someone for such a long time, but never had anyone to listen to her.

"I've lost my father to cancer a year ago, and my mother decided to end her life a month later. I'm living with my aunt now, who is a really nice person, but she has to work a lot. I don't see her much, except in the mornings, very briefly. I was still grieving when they began. Every morning, just five or six minutes after I've woken up, I feel my heart beating faster. And when it does that, I know that the day ahead won't be any different. I've waited so long for it to get better, but it wouldn't." She wipes her tears with her sleeve. "Sorry, I digress. I started having these morning panic attacks after I moved in with my aunt. My heart rate increased, I felt cold, my hands shook, I began to sweat. I felt trapped inside my own body, and I just couldn't escape. I would have endured this, if it had only been the mornings. But after a while it happened in every stressful situation. And now...I can barely leave the house. I tried to keep it a secret, but my friends found out. My aunt... I want to see a therapist, but she doesn't have the money...and I... I just don't want to be a burden." She can't hold it together, she just bursts out crying. I don't move for I don't know what to do.

"So...you see, this is my story. And there isn't a happy ending."

"No. There isn't."

"So you won't try to convince me not to do it?" she says with a faint smile.

"You misunderstood me, Mallory. There isn't an ending."

"What do you mean? Every story has one!"

"That's right. Once, in the distant future your story will end too. But not right now."

For a brief second, I see some hope in her eyes. It's gone quickly, but I hold onto it.

"No, it's the only way. I can't do this to my aunt."

"No, you can't. Mallory, please, answer this question honestly, for everything depends on your answer."

"I will, I promise."

"Did you have a panic attack every time you left the house recently?"

"Yes, yes, and it never stopped, it just went on and on, and I thought..."

"But are you having one right now?"

"No, I don't but..."

She looks up, surprised. In her tears, I can see the reflection of the De-stresser Booth, before she wipes them with her hands.

"I'm not having a panic attack." She says it, and she knows it's true. For the first time in many months, something has changed. She repeats it, word by word, as if she didn't believe herself. Finally, she looks at me.

"What happened?"

"You broke the silence," I say. "Now go, and talk to your friends. Talk to anyone you can find. Keep them away from these abominations. Please, do this for me, for I have lost someone precious to them."

She nods, but then looks back uncertainly.

"And what if they won't listen? What if no one cares about my story?"

"There will be a few who won't. But you will find people worth talking to. Believe me, I did today."

She smiles widely for the first time, and starts running, away from the booth, away from the Rainbow Gun, not even looking back...

Then she slows down, I wonder what's wrong. Has she changed her mind? No, please, don't...

But then she steps away, and I see a young, pale, skinny boy next to her. He is obviously here for the same reason as Mallory was. I get ready, perhaps I can help him too, but then something strange happens.

Mallory starts talking. I can't hear what she says, but I can see her mouth moving. The boy replies, giving short answers. Mallory is now gesturing, smiling, talking rapidly. Until something changes. The boy turns to her, focusing entirely on Mallory, forgetting why he came here in the first place. And as I'm sitting on the bench, watching this scene I feel a change coming. I see people standing next to De-stresser Booths, sharing each other's story, helping, reaching out. I see the spirit of Jane Andrews, wherever she is now, thanking me for not letting this destroy us completely.

For it only takes one person to break the silence.

Francia műfordítás

Philippe Delerm kortárs francia szerző – egy kritikusa szerint – a kis semmiségek nagy írója. Az alábbi novella az 1997-ben megjelent La première gorgée de bière et d'autres plaisirs minuscules című nagy sikerű kötetéből való. A műfordító verseny idei győztese Rieder Anna Róza (11. b), az ő fordítását tesszük itt közzé.

Philippe Delerm:

Apprendre une nouvelle dans la voiture

« France Inter, il est dix-sept heures, l'heure des informations, présentées par... ». Un court indicatif musical, et puis : « La nouvelle vient de tomber sur les téléspectateurs : Jacques Brel est mort. »

À cet endroit, l'autoroute descend rapidement dans une vallée sans charme particulier, quelque part entre la sortie d'Évreux et celle de Mantes. On est passé là cent fois, sans autre préoccupation que celle de doubler un poids lourd, de commencer à s'inquiéter de la monnaie pour le péage. Tout à coup, le paysage est découpé, arrêté sur image. Ça se passe en une fraction de seconde. On sait que la photo est prise. Cette côte à trois voies bien anonyme et grise qui remonte vers la vallée de la Seine prend un caractère, une singularité qu'on ne soupçonnait pas. Peut-être même le camion Antar rouge et blanc sur la file de droite restera-t-il dans l'image. C'est comme si on découvrait la réalité d'un lieu qu'on n'avait pas envie de connaître, qu'on associait seulement à un certain ennui, à une légère fatigue, une abstraction morose du trajet.

Philippe Delerm:

A kocsiban ért utol a hír

„France Inter, a pontos idő tizenhét óra, híreink következnek, bemondja...”. Rövid zenei szignál, aztán: „Most kaptuk a hírt: elhunyt Jacques Brel.”

Ezen a helyen az autópálya gyors ereszkedésnek indul egy, minden különösebb bájt nélkülöző völgybe, valahová az evreux-i és a mantes-i kijárat közé. Már százszor jártunk arra, anélkül, hogy aggodalom fogott volna el, hogyan előzzünk meg egy kamiont; vagy hogy idegeskedtünk volna az autópályadíj miatt. Hirtelen a vidék kimerevített képpé alakul. Mindez egy másodperc törtrésze alatt történik. A meglehetősen jellegtelen és szürke háromsávós út, mely visszakanyarodik a Szajna-völgybe, új arcot ölt: furcsaság, amit nem gyanítottunk. Talán még a vörös-fehér Antar teherautó is ott reked a képben, a jobb szélső sávban. Mintha egy olyan hely létezését fedeztük volna fel, melyről nem akartunk tudni, melyet csak egy bizonyos gonddal tudunk összekapcsolni, tompa fáradsággal, az útvonal rosszkedvű képzetével.

De Jacques Brel, on avait des tas d'images, des souvenirs d'adolescence liés à des chansons, ce déferlement physique de l'ovation quand il chantait Amsterdam à l'Olympia en 1964. Mais tout cela va disparaître. Le temps va passer. On entendra d'abord beaucoup de chansons de Brel, beaucoup d'hommages. Puis un peu moins, et jusqu'à presque pas. Mais chaque fois, le val d'autoroute au moment de la nouvelle reviendra. C'est absurde ou magique, mais on n'y peut rien. La vie fait son film, et le pare-brise de la voiture peut devenir un écran, l'autoradio une caméra. Des bouts de pellicule tournent dans la tête. Mais c'est le voyage qui fait ça aussi, cette fausse familiarité des paysages l'un par l'autre effacés qui un jour se cristallise. La mort de Jacques Brel est une autoroute à trois voies, avec un gros camion Antar sur la file de droite.

(Philippe Delerm: *La Première Gorgée de bière et autres plaisirs minuscules*, recueil de nouvelles, Gallimard, 1997)

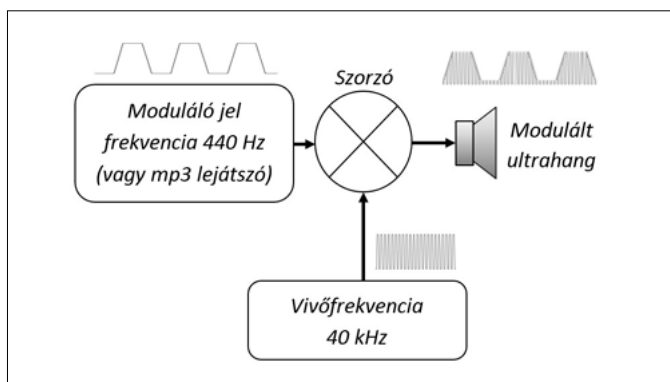
Jacques Brel-ről rengeteg kép élt bennünk; kamaszkori emlékek, melyek összeforrtak a dalaival; az ováció első ereje, miután 1964-ben az Olympia színpadán az Amsterdamt énekelte. Azonban mindez el fog tűnni. Az élet megy tovább. Először majd sok-sok Brel-dalt hallgatunk, számos megemlékezést. Aztán egy kicsivel kevesebbet, míg végül már szinte egyet sem. Mégis, minden alkalommal újra felsejlik a völgy az autópályával, a hír pillanatában. Abszurd vagy varázslatos, de semmit sem tehetünk ellene. Forog az élet filmje, és a szélvédő lehet mozivászon, az autórádió lehet kamera. Filmkockák peregnek lelki szemeim előtt. Ugyanakkor az utazás is teszi, a tájak hamis ismerőssége, ahogy elhomályosulnak, egyik a másik után, aztán egy napon az egész kikristályosodik. Jacques Brel halála egy háromsávos autópálya, egy nagy Antar teherautóval a jobb szélső sávban.

Kísérletek modulált ultrahanggal

Piláth Károly tanár úr és Vitkóczi Fanni tanárnő itt olvasható cikke a Fizikai Szemle c. folyóirat 2016. decemberi számában jelent meg.

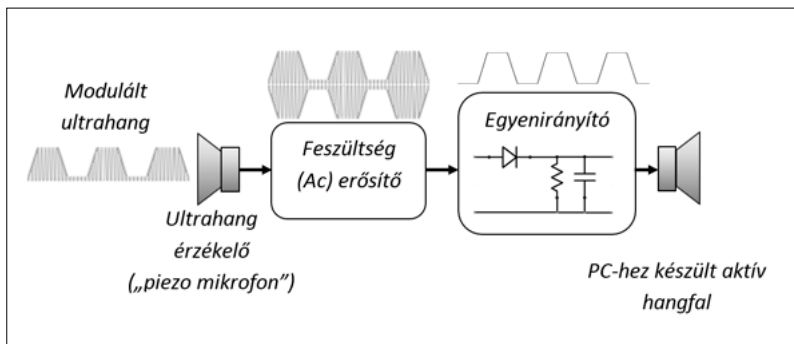
Az ultrahangok iránti érdeklődést egy, az Ifjú Fizikusok Nemzetközi Versenye (International Young Physicist' Tournament, IYPT) által közzétett versenyfelhíváshoz kapcsolódó feladat keltette fel. A feladat az optika terén széles körben alkalmazott Fresnel-lencséhez hasonló felépítésű akusztikus lencse tervezése, elkészítése, és működésének vizsgálata volt [1]. A projekt megvalósításához vezető út során felmerülő problémák és megoldásaik olyan új lehetőségeket teremtettek az olcsón kivitelezhető hullámtani kísérletek bővítéséhez, amelyek megosztásra érdemesek a lap hasábjain is.

A feladat megoldása során az érdeklődés azért fordult a modulált ultrahangok irányába, mert a hallható hangok frekvenciatartományában egy Fresnel-lencse mérete olyan nagy lett volna, hogy az kezelhetetlenné tette volna a berendezés vizsgálatát [2]. Kezelhető méretű (max. A4) lencse csak az ultrahangok frekvenciatartományában állítható elő. A rövid hullámhossz mellett szükségünk volt egy egyszerű, olcsó indikátorra is. Ehhez fejlesztettünk egy modulált ultrahangot előállító adót és egy demodulátort tartalmazó vevőt. A modulált ultrahang és detektálása egy olyan amplitúdómodulált rádió adóvevőhöz hasonlítható, amelyben a vivőhullámok szerepét az elektromágneses hullámok helyett, az amplitúdómodulált ultrahang hullámok töltik be. A berendezések elvi vázlata az 1. és 2. ábrán látható. Az adó oldalon (1. ábra) kibocsátott ultrahang (40 kHz, $\lambda=0,85$ cm) amplitúdóját moduláljuk egy, a hallható hangok tartományába eső jellel (440 Hz). A modulált ultrahangot egy piezoelektromos hangszóróval csatoljuk ki a levegőbe.

1. ábra: A modulátor (adó) elvi rajza

A vevő oldalon (2. ábra) egy ultrahangra érzékeny piezoelektromos „mikrofonnal” a vett jelet elektromos jellé alakítjuk, felerősítjük, majd demoduláljuk. E demodulált jel frekvenciája megegyezik a moduláló jel frekvenciájával. Ezt a hallható hangok frekvenciatartományába eső elektromos jelet rávezethetjük egy olcsó, PC-hez készült aktív hangfalra, vagy egy PC hangkártya bemenetére, és már detektálhatjuk (akár a fülünkkel) is a vevő által érzékelt hanghullámok intenzitását.

2. ábra: A demodulátor (vevő) elvi rajza

A 40 kHz-es vivőfrekvenciára azért esett a választás, mert ezen a frekvencián működik az Arduino-hoz kifejlesztett ultrahangos távolságmérő szenzor (3. ábra). Az ebben használt filléres adó (piezoelektromos hangszóró) és vevő (piezoelektromos mikrofon) alkatrészek így könnyen hozzáférhetőek.

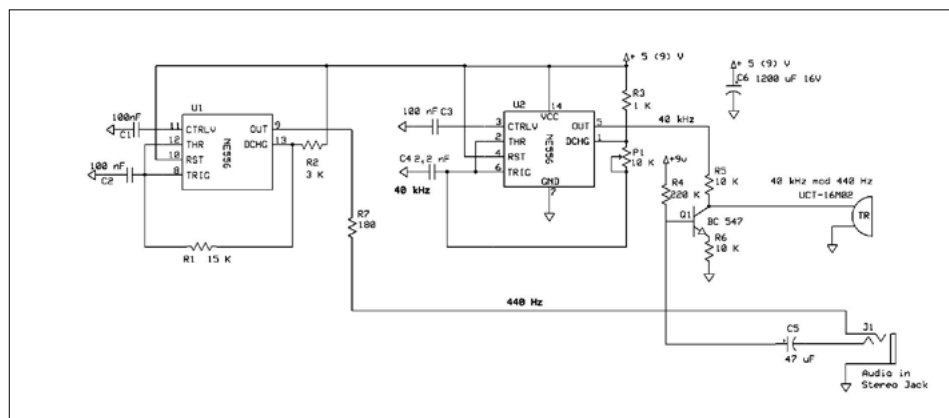

3. ábra: Ultrahangos távolságmérő szenzor

A modulált ultrahangos adó-vevő rendszer lehetővé teszi, hogy a hullámtani kísérleteinket az ultrahangok rövid 0,85 cm hullámhossztartományában végezzük el, ugyanakkor a jelek kiértékelése a hallható hangok tartományában valósulhat meg.

Így a mérések eredménye egy hangkártyával, vagy akár a fülünkre hagyatkozva is könnyedén kiértékelhető. Ha mérni is szeretnénk, akkor a hangkártyánkat oszcilloszkóppá alakító, oktatási célokra ingyenesen használható Soundcard Oscilloscope [3] programot ajánlom.

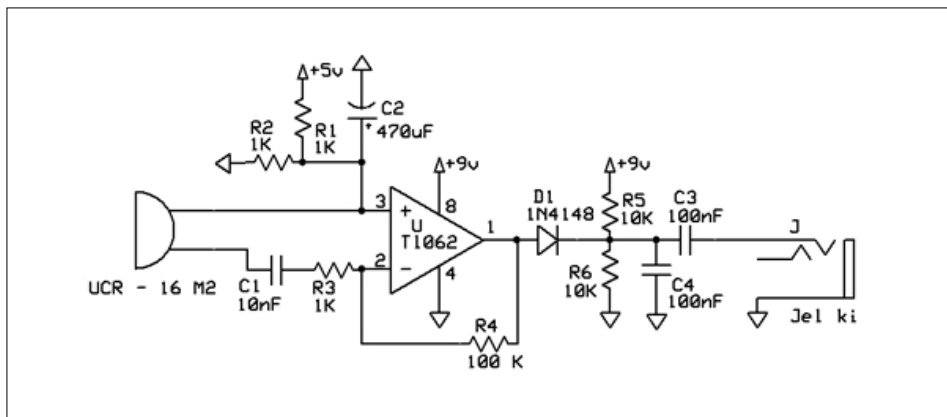
Az adóáramkör (4. ábra) kapcsolástechnikailag egy egyszerű NE 556 (2 NE 555 egy tokban) áramkörre van alapozva. Az IC első fele (U1) a kb. 440 Hz frekvenciájú négyszögjelet állítja elő a modulációhoz. Az IC másik fele (U2) állítja elő a 40 kHz frekvenciájú négyszögjelet (vivőfrekvencia). Ennek értéke a P1 potenciométerrel finoman hangolható. A modulátor szerepét a BC 547 tranzisztor tölti be. Ha nincs külső jelforrás csatlakoztatva az Audio In feliratú Jack-hez, akkor az alapértelmezett kimenet egy 440 Hz frekvenciával amplitúdómodulált 40 kHz jel. Ez megy ki a TR jelű piezo hangszóróba. Ha egy külső jelforrást (pl. mobiltelefon, MP3 lejátszó) csatlakoztatunk az Audio In-hez, akkor annak a jele modulálja a 40 kHz-re hangolt vivőfrekvenciát. Tapasztalataink szerint a zene átvitele nagyon felkelti a tanulók érdeklődését.

4. ábra: Az adó kapcsolási rajza

A 40 kHz közeli frekvencia optimális értéke a P1 potenciométerrel állítandó be, oly módon, hogy a demodulátor (vevőkészülék) kimenetén maximális amplitúdójú jelszintet állítunk be.

A demodulátor egység egy mikrofonból (R), egy százszoros erősítésű AC erősítőtől (U3), egy diódából (D1) és egy kondenzátorból (C4) áll (5. ábra). Kimenetét a számítógépbe épített hangkártya bemenetére, vagy egy aktív PC hangfal bemenetéhez lehet kapcsolni és már mérhetünk is. Mindkét áramkör tápellátása megoldható egy 9V-os telepről, vagy akár a PC-ből kicsatolt 5V feszültségről is. Ez utóbbi esetben az eszközök nem igényelnek egyedi áramforrást.

5. ábra: A demodulátor (vevő) kapcsolási rajza

Az így elkészült berendezés hullámtani szempontból úgy viselkedik, mint egy ultrahangos adó-vevő pár. Mivel a jel érzékelését a modulációval majd a demodulációval hallhatóvá tettük, így a hullámtérben mérhető interferenciahelyek már fülre is kiértekelhetők!

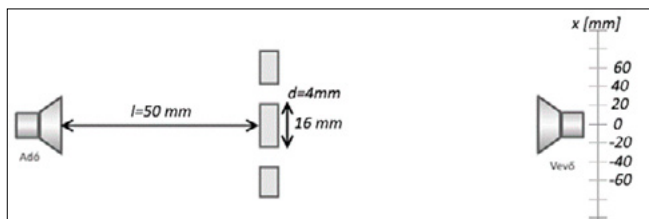
Az építéshez sokféle szenzor közül választhatunk, de a legolcsóbb, ha veszünk egy Arduinohoz (3. ábra) készült távolságmérőt (kb. 300 Ft) majd kiforrasztjuk belőle az adó vevő párost. Az áramköröket egy univerzális NYÁK lapon készítettük el, de hamarosan elkészítjük a nyomtatott áramkörös verziót is.

Néhány kísérletet mutatunk, amely könnyedén elvégezhető a megépített eszközzel.

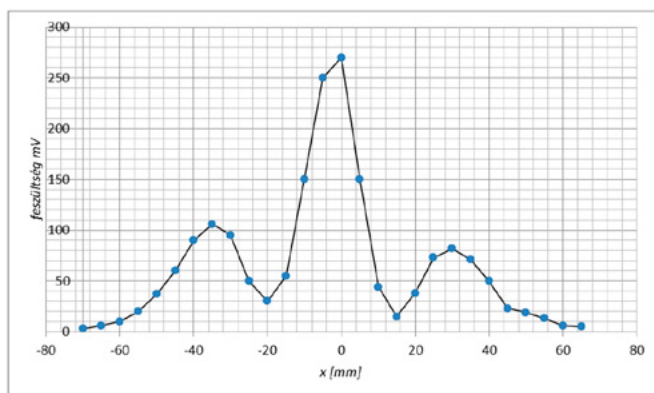
1. A Young-féle interferencia, azaz elhajlás két résen

A Young-féle kétréses interferenciakísérlet a fény hullámtermészetének egyik döntő bizonyítéka, ebben a kísérletben hanghullámokkal is bemutatatható. A kísérleti elrendezés (6. ábra) az eredetivel azonos, csupán a hullámforrásban és a rések szélességében különbözik.

Egy rögzített hullámforrástól $l=50$ mm távolságra helyezünk el egy $d=4$ mm szélességű kettős rést, a réstől pedig l távolságban egy ernyőként funkcionáló vevőegységet – praktikusán a „mikrofont” – egy egyenes (továbbiakban tengely) mentén. A mikrofont a tengelyre merőlegesen mozgatva, számítógép segítségével a fénytani kísérletekhez hasonló interferenciakép rajzolódik ki (7. ábra).

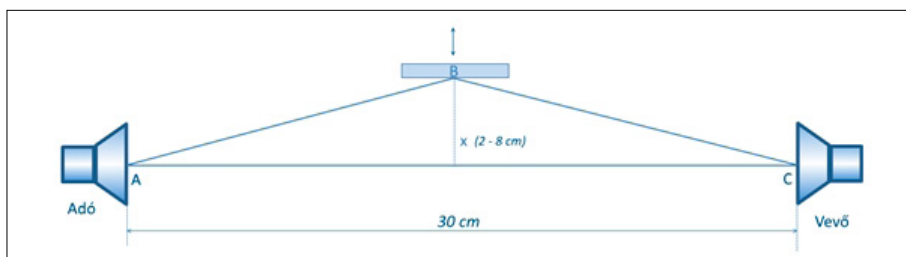
6. ábra: A kísérleti elrendezés

7. ábra: A mért „interferenciakép” [4]

2. A Lloyd-féle interferenciakísérlet

A Lloyd-féle elrendezésben, azonos forrásból érkező, de különböző utakat befutó hullámok interferenciáját vizsgálhatjuk (8. ábra). Az adóból a hullámok egy része direkt módon az AC szakaszt befutva érkezik a vevőkészülék mikrofonjához. Ha az AC felezőpontjától x távolságra (2-8 cm) elhelyezünk egy „tükör” (lehet egy névjegykártya, vagy műanyag lap), akkor a vevő mikrofonján megjelenik a tükörről visszavert, ABC szakaszt befutott hullám is. Ez azért lehetséges, mert az adó kb. 60° térszögben sugároz.

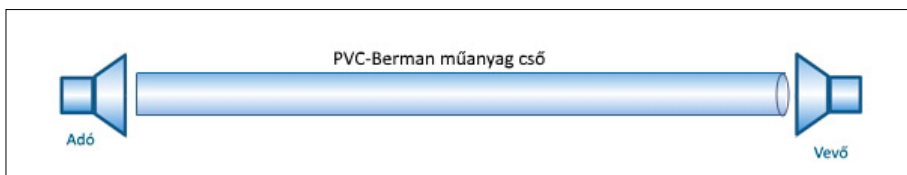

8. ábra: A Lloyd féle tükör kísérlet

Változtatva az x távolságot, a vevő kimenetén egymást követő maximumokat és minimumokat detektálhatunk. A módszer hullámhosszmérésre is kiválóan alkalmas. A kísérletben az ábrán látható beállítással mértünk, de természetesen kipróbálható számtalan egyéb konfiguráció is.

Hullámvezető cső

Meglepő eredményt szolgáltat, ha kipróbáljuk a mikrohullámú eszközökben alkalmazott csőtápvonalak, vagy hullámvezető akusztikus analógiáját (9. ábra). Az ultrahang gyakorlatilag alig érzékelhető intenzitáscsökkenés mellett halad keresztül a csövön.

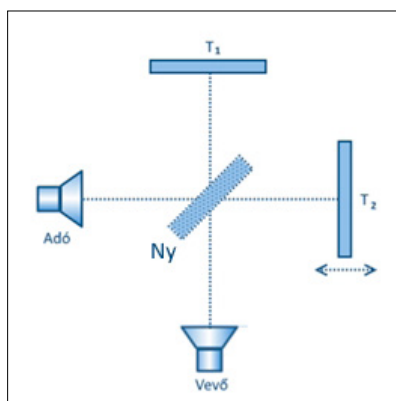

9. ábra: Csőtápvonal

3. Michelson-féle interferométer

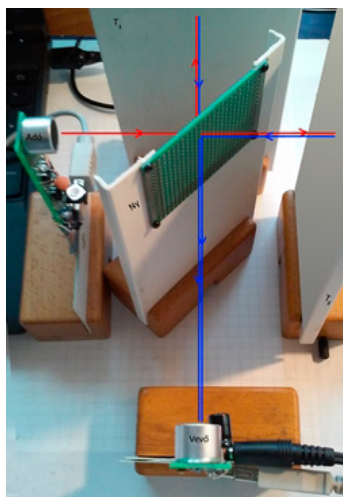
(Aktualitása jelentősen növekedett a gravitációs hullámok felfedezése óta!)

Az Michelson-féle interferométer elvi vázlatát az 10. ábrán látható. Az adóból származó ultrahang a nyalábosztóra (Ny) (sok apró – 2,5 mm átmérőjű fúróval kitágított – lyukkal ellátott univerzális NYÁK lapra) esik, amely a beeső hang kb. 50 %-át visszaveri, 50 %-át pedig átengedi. A beeső hanghullám így két nyalábra oszlik. Az egyik egy mozgatható tükörre (T_2), a másik egy rögzített T_1 tükörre esik (PVC lemezek). Mindkét tükör a nyalábosztóra (Ny) veri vissza a hangot.

10. ábra: A Michelson-féle interferométer elvi vázlatát

A rögzített tükörről (T1) visszaverődő sugárnyaláb fele a nyalábosztón (Ny) áthaladva a mikrofonra esik, akárcsak a mozgatható tükörről visszavert hullámok. Így módon az eredeti sugárnyaláb először kettéosztódik, majd az így keletkezett nyalábok egy része visszafelé egyesül egymással. Mivel a nyalábok ugyanabból a forrásból származnak, koherens hullámoknak tekinthetők. A T2 tükör mozgatásával a hullámok közötti útkülönbség ezen a hullámhosszon kényelmesen szabályozható, így az interferencia fülre is pontosan kiértékelhető. Az interferométer karjait tapasztalataim szerint kb. 6-7 cm távolságra célszerű beállítani. A kísérlet fényképe a 11. ábrán látható

11. ábra: A kísérlet fényképe

4. Fresnel-féle zónalemezek

Ezt követően megvizsgáltunk néhány lehetőséget az eredeti célként meghatározott Fresnel-féle lencse elkészítésére is. E cikkben már csak egy kiforrott, - kísérleteinkben a legmeggyőzőbben működő - példány elkészítésének módját mutatnánk be. Ami a lencse alapanyagát illeti, a lehetséges változatok közül a végső döntés egy 2 mm vastagságú sörkarton papírra esett, amely már kellően szilárd ahhoz, hogy önálló legyen, de ez a vastagság olyan, hogy még éppen befogható az iskolák többségében még fellelhető, fából készült optikai tartóelemekbe.

A Fresnel féle körgyűrűket lézergravírozással vágattuk bele a papírba. Erre a legalkalmasabb cégnek a Limes Model Kft-t [5] találtuk.

A Fresnel-féle zónalencsék tervezésének elméleti alapjait területi okokból e cikkben nem ismertetném, de az érdeklődők részletesen olvashatnak erről pl. a következő forrásokból: [6],[7],[8]

A Fresnel féle koncentrikus körök sugarának méretezéséhez az alábbi egyenletet használtuk:

$$R_n = \sqrt{n \cdot \lambda \cdot f + \frac{n^2 \cdot \lambda^2}{4}}$$

Ahol R_n az n . zóna sugara, λ az ultrahang hullámhossza, f pedig a lencse tervezett fókusztávolsága. Az így kiszámolt zónák közül minden másodikat vágattunk ki, de hagytunk összekötő elemeket is a zónák mechanikai egyben tartásához.

12. ábra: Az elkészült Fresnel-lencse mérés közben

A számított zónák sugarai 40 kHz frekvencia és 5 cm-re tervezett fókusztávolság esetén:

n	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
$R_n[m]$	0,021	0,0304	0,0379	0,0446	0,0508	0,0566	0,0621	0,0675	0,0727	0,0778	0,0828	0,0878

Az elkészült mintapéldány képe az 12. ábrán látható. A lencse AutoCAD-ben készült kivágósablonja letölthető a honlapról [9]

- [1] <http://iypt.org/images/e/ef/problems2016.pdf>
- [2] http://www.ncsm.city.nagoya.jp/cgi-bin/en/exhibition_guide/exhibit.cgi?id=S406&key=F&keyword=Fresnel%20lens
- [3] https://www.zeitnitz.eu/Scope/Scope_en.html
- [4] Interferencia a hangok világában Vitkóczy Fanni Szakdolgozat Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar 2016
- [5] <http://limesmodel.hu>
- [6] https://en.wikipedia.org/wiki/Zone_plate
- [7] <http://www.nel.com.tr/Eklenti/416,p2151800pdf.pdf?0>
- [8] <http://metal.elte.hu/~phexp/doc/huo/i3s4.htm>
- [9] http://pilath.fw.hu/kivago_sablon_reloaded.rar

Mamuska

Mészáros Blanka (11. b) novelláival, köztük az alábbival, a Tompa-pályázaton arany fokozatot nyert.

A Kislányt már egy jó ideje gyötörték a rémálmok. Egészen furcsa álmok voltak, de kétségkívül rémálmok; mert a Kislány egyre csak zuhant és zuhant, valahányszor lehunyta a szemét; de hiába zuhant, nem ért földet sosem.

Lassan kizuhant a világból. Közben pedig attól rettegett, hogy ha majd felébred, akkor is csak zuhanni fog. Különös, folyékony sötétség vette körül, mert az álmokban a sötétség mindenképpen folyékony, és ebben a sötétségben időnként felvillant egy-egy tárgy körvonala; hogy milyen tárgyé, azt a Kislány igazán nem tudta volna megállapítani, hiszen ő egyre csak zuhant, és mindennél jobban kívánta, hogy véget érjen ez a zuhanás.

A Kislány kiáltott, és a folyékony sötétség egy pillanat alatt meleg könnyekké változott az arcán. Felébredt, és nem zuhant tovább, és ez talán még az álomnál is rosszabb volt, mert innen már nem ébredhetett fel.

Ilyenkor lépett be Mamuska. Hosszú, elnyűt hálóing volt rajta, és a haja olyan volt, akár egy madárfészek, de ettől eltekintve igazán gyönyörű volt. Gyertyát tartott a kezében, ami megvilágította az arcát, ettől aztán úgy tűnt, mintha azt a kicsi szobát nem is a gyertya világítaná be, hanem a Mamuska arca. Letérdelt a Kislány ágya mellé, mintha imádkozna, de a Kislány tudta, hogy nem imádkozik; mert Mamuska imádkozott időnként ugyan, de olyankor sohasem térdelt le. Megfogta a Kislány kezét, és nem szólt egy árva szót sem. A gyertya lángja szinte durván törte át a szobában uralkodó sötétséget.

A Kislány lassan abbahagyta a sírást. Mamuska letörölte a könnyeit a kezével, aztán lesimította a gyűrött hálóingjét, és megszólalt.

Mamuskának azért volt varázslatos hangja, mert bármivel képes volt eggyé olvadni. Ha odakint a madarak csicseregtek, akkor Mamuskának olyan hangja volt, mint a madárcsicsergés; ha odabent főzte az ebédet, akkor meg olyan, mint a fűszerek illata. Télen Mamuska hangja úgy ropogott, mint a hó a Kislány talpa alatt, időnként pedig olyan volt, mint a gyárkémény füstje. De a legszebb hangja akkor volt Mamuskának, amikor a sötétséggel olvadt össze, mert olyankor az ember igazán nem félt többé a sötétségtől, csak talán a Mamuskától egy kicsit.

Most is a sötétséggel beszélt együtt Mamuska. Nem mondott sok mindent, éppen csak annyit, amennyivel álomba tudta ringatni a Kislányt. Most éppen azt mondta:

– Nincs a rémálomban semmi félelmetes.

És a Kislány máris lehunyta a szemét. Mamuska a fülébe súgta:

– A zuhanásban sincsen semmi félelmetes. Attól félsz csak, hogy egyedül vagy, királylány, királylány. Aludj nyugodtan, tente, tente. Le is zuhanhatsz, elkaplak.

És a Kislány már aludt is. Álmodott, de Mamuska fogta a kezét, és a Kislány most már látta a tárgyakat és megérintette őket – mindegyik olyan puha volt és meleg, mint a Mamuska keze.

Aztán nagyon hirtelen történt minden. Gyorsabban, mint akármelyik szörnyű pillanat a rémálmokban. Mamuska minden este ott volt, szorongatta a Kislány kezét, és csak akkor ment ki a szobából, mikor a Kislány már mélyen aludt, és nem zuhant, és nem kiáltott, és nem félt egyedül lenni a rémálomban. Sosem ébredt fel reggelig. Kivéve akkor, azon az egyetlenegy éjszakán.

A Kislány akkor felriadt. A gyertya lángja napsárgán izzott, és már nem világította be az egész szobát; haloványan vetette önnön árnyékát a falra.

A Kislány tudta, hogy nincs egyedül. A rémálom gyorsan visszarántotta őt magába, hogy újra zuhanni kezdjen; de nem ez történt. Kinyitotta a szemét, és látta az ajtón kilibbenő Mamuskát, hallotta az ajtó fáradt csikorgását. És látta aztán azt is, hogy az ajtón túl hirtelen eltűnik a világ; és Mamuska zuhanni kezd lefelé – nem sír, nem sikolt, csak zuhan.

Mamuska kiáltott valamit onnan a mélységből, de a hangja egybeolvadt a folyékony sötétséggel. A Kislány nem hallotta őt, és Mamuska zuhant bele a mélységbe egészen reggelig.

Megoldás keresése a sclerosis multiplex problémájára

Részlet Pál Fanni (10. a) esszéjéből, melyet a Novofer Alapítvány „Jövőképem” c. pályázatára nyújtott be. A tizenhárom oldalas dolgozatnak az előszavát és a második felét olvashatjuk itt az internetes hivatkozások nélkül.

Előszó

Közel egy éve, egy biológia órán épp az idegrendszer betegségeiről tanultunk, amikor kiderült, hogy a tanárom szoros kapcsolatba került a sclerosis multiplexszel, hiszen egy családtagja szenved tőle. Ismertette velünk a betegség tüneteit, lefolyását, a kialakulását, valamint elmondta, hogy jelenleg ez a folyamat gyógyíthatatlan. Akkor felmerült bennem a kérdés: ha a betegség során a mielinhüvelyek tönkremennek, vagyis eltűnnek, nem lenne elég egyszerűen csak pótolni őket?

A következő oldalak ezen gondolat köré épülnek.

A munkámban leírom az idegszövet, illetve az idegsejt működését. Bemutatom a sclerosis multiplex nevű betegség lefolyását, tüneteit, az általa az idegrendszerre mért károkat, valamint a kísérleteket a gyógyításra. Ismertetem az olvasóval az ötlethez szükséges tudományos hátteret, a 3D-s nyomtató működését, illetve a szervezetbe ültethető anyagokat, valamint az általuk okozható veszélyeket. Végül leírom az általam feltételezett megoldási lehetőséget a sclerosis multiplex problémájára.

A sclerosis multiplexről

Olyan, a központi idegrendszert érintő gyulladásos autoimmun betegség, melynek során az agy és a gerincvelői idegsejtek védőburka, a velős-/mielinhüvely szétesik, megbomlik. Emiatt az idegrendszer bizonyos részei közt a kommunikáció károsodik, vagy akár teljesen megbomlik. A károsodás hatására rosszul működő idegrost bizonyos részei közt a kommunikáció megbomlik, emiatt az axonon az ingerület lassabban, vagy egyáltalán nem halad tovább. Emiatt a beteg fizikai, mentális vagy akár pszichiátriai problémák is mutatkozhatnak.

Kialakulásának oka nem teljesen egyértelmű: lehet mechanikus, vagy immunrendszer okozta pusztulás, de akár a mielin-termelő sejtek működési zavara is.

A betegség többféle formában is megmutatkozhat. Az új tünetek jelentkezhetnek rohamok formájában, vagy akár fejlődhetnek folyamatosan. Az első a visszaeső, a második a progresszív típus. A rohamok között a tünetek akár teljesen meg is szűnhetnek, ám a betegség előrehaladottabb állapotára egyre jellemzőbb a tartós neurológiai problémák jelentkezése. Ennek következtében a beteg várható élettartama 5-10 évvel kevesebb, mint azoké, akiket nem érint a sclerosis multiplex

Jelenleg nincs ismert gyógymódja. A kezelés általában a rohamok után az életműködés javítására, valamint az új rohamok megelőzésére irányul. A kezelések csak mérsékelten hatékonyak, mellékhatásai lehetnek, ám ezeket a beteg gyakran rosszul tolerálja. A javulásra több esélye van azoknak, akiknél a betegség fiatal korban jelentkezett, a betegség típusa visszaeső, vagy akinek a rohamai kezdetben ritkábban jelentek meg.

2008-ban a világon a sclerosis multiplexben szenvedők száma közel 2–2,5 millió volt, kétszer olyan gyakran nőknél, mint férfiaknál. A betegség leggyakrabban a 20 és 50 éves kor közötti embereket érinti, az előfordulás világrészenként változó. Leggyakoribb az USA északi részén, valamint Kanadában, illetve Németországban.

A betegség először 1868-ban lett leírva Jean-Martin Charcot által.

A betegség típusai

1. Progresszív relapszáló sclerosis multiplex: a betegséget folyamatos súlyosbodás jellemzi, akut rosszzullétekkel.
2. Másodlagos progresszív SM: eleinte relapszáló remittáló (tünetmentes időszak, akut rosszzullét, közben az állapot romlik, ami később folyamatos súlyosbodássá alakul, rosszzullétek nélkül.
3. Elsődleges progresszív SM: folyamatos súlyosbodás, akut rosszzullétek nélkül. Relapszáló remittáló: kiszámíthatatlanul jelentkező akut rosszzullétek, amik maradandó károsodásokat hagynak maguk után. A rosszzullétek között a beteg állapota stagnál (remisszió).

A betegség lefolyása

A mielinhévely károsodása miatt kialakulhat többféle tünet, attól függően, hogy a hegek az idegrendszeren belül hol találhatóak. Ilyen tünet lehet a csökkent érzékelés (hypoesthesia), kóros érzékelés (paresthesia), aminek következtében reflexmozgások rendkívül erősek lesznek, izomgörcs, csípő, szűrő érzés, zsibbadtság vagy dermedtség lép fel, de felmerülhet többek között beszéd-, és látászavar, nyelési-, és egyensúlyozási nehézség, valamint nehézségek lépnek fel húgyhólyag és a bél működésében. A paresthesiában szenvedők között gyakran kialakul depresszió, hangulatváltozékenység, vagy egyéb érzelmi problémák. A sclerosis multiplex miatt kialakulhat az ún. Uhthoff-szindróma, melynek hatására a testhőmérséklet a szokottnál magasabb lesz, ezzel súlyosbítva a tüneteket. A Lhermitte-tünet hatására a nyak előrehajlásakor elektromos érzés fut végig a gerincen, ez az egyik legjellegzetesebb Sclerosis Multiplex tünet. A kiterjesztett rokkantsági skála (EDSS) a cselekvőképesség és a betegség súlyosságának legfőbb fokmérője.

A sclerosis multiplexben szenvedő beteg immunrendszere a saját szervezete ellen fordul, az ezt kiváltó okok jelenleg nem ismeretesek. A lehetséges okok közé tartoznak bizonyos környezeti tényezők, úgy mint a fertőző közegek, valamint egyes genetikai tényezők kombinációja. A legfontosabb feltételezett tényezők a genetikai tényezők (HLA-DLa- α és a környezeti tényezők (vírusinfekciók, pl: polio vírus, HSV, rubeola)

A betegség kialakulásához hozzájárul a földrajzi elhelyezkedés, hiszen az egyenlítőtől távolabb élők körében nagyobb a sclerosis multiplex kialakulási aránya. Kivételek persze adódnak, hiszen több olyan népcsoport is akad, akik az egyenlítőtől messze élnek, ám náluk a kialakulás kockázata alacsonyabb (számik, kanadai inuitok, új-zélandi maorik, valamint az amerindiánok), vagy fordítva (szárdok, palesztinok és a párszik).

A sclerosis multiplex következtében az agyban kialakuló hegesedések miatt létrejövő folyamat az agy fehérállományát érinti. Az idegsejtek sejtteste a szürke-, míg az őket összekapcsoló idegnyúlványok a fehérállományban találhatóak. Az idegnyúlványok körül helyezkedik el az oligodendroglia sejtekből kialakuló mielinhüvely, ami szigetelő és védő szerepet lát el. Segítségével az ingerület megfelelően vezetődik, és az elektromos inger miatta jut el az egyik sejtéből a másik, azzal kapcsolatban lévőhöz. A Sclerosis multiplex során az oligodendroglia ellen alakul ki kóros immunreakció. Emiatt a mielinhüvelyek elvékonyodnak, később akár teljesen eltűnhetnek az idegnyúlványok közül. Ez a folyamat a demielinizáció. Ennek hatására csökken a mielinhüvelyek vezetőképessége, a betegség előrehaladt állapotában pedig maguk a nyúlványok is elpusztulnak, ennek következtében a beteg maradandó neurológiai károsodást szenved. A betegség korai szakaszában a mielinhüvely pusztulásos periódusát az azokat helyreállító periódus követi, az ún. remielinizáció. Ennek hatására az adott területen részben visszaáll a normális ingerületvezetés, aminek hatására megszűnik, vagy csökken a tünet. Ám a regeneráció csupán részleges, ezért a betegség előrehaladtával a központi idegrendszert egyre több demielinizációs károsodás éri, ennek hatására egyre több, illetve egyre súlyosabb maradandó funkcióvesztés alakul ki.

Kísérletek a betegség gyógyítására

Az általam megtalált angol, illetve magyar nyelvű honlapokon a kutatók csupán a remielinizációt tartják lehetséges megoldásnak.

A Szent Vincent Kórház kutatói egerekkel végeztek egy kísérletet, aminek során az alanyok sclerosis multiplexének során tönkremenő mielinhüvelyeket őssejtekkel próbálták pótolni. Az egerekbe csontvelő őssejteket injekciótak, több nappal azután hogy azt eredeti gazdájukból eltávolították. Az állatok több mint felénél tapasztalható volt a velőshüvely-borításért felelős sejtek újonnan kialakulása, valamint szaporodása. A betegség minél inkább előrehaladt állapotban volt az egérben, annál

kevésbé hatott a kezelés. Noha a kísérlet eredményei igen kecsegtetőek Bruce Brew professzor, a kórház neurológiai osztályának igazgatója a BBC-nek adott interjújában nem tudta pontosan megmondani, hogy ez mennyire lesz hatásos embereknél is. Ezen kísérlet lezárására 2003-ban került sor, az általam említett adatok ekkoriak.

A Mayo klinika kutatói antitestekkel küzdenek a mielinhüvely helyreállítása érdekében. Megfigyelték, hogy a laboratóriumi egér-modellben már egy alacsony dózisú antitest-kezelés is javította a mielinhüvely állapotát. Normál esetben a mielinhüvely javítása a testben külső segítség nélkül is megtörténik, ám a sclerosis multiplex, valamint az ehhez hasonló betegségek során ez a folyamat túl lassú, vagy egyáltalán nem működik. Ezen folyamat felgyorsításához használták az antitesteket.

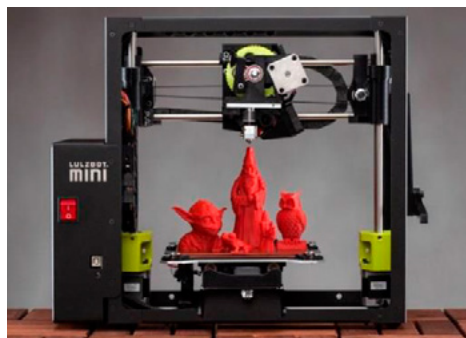
Az antitest az első olyan reagens, ami a központi idegrendszer felszíni javítására lett „megtervezve”. Ez a test az immunrendszer természetes fehérjéje, éppen ezért nem okoz különösebb mellékhatásokat. A kísérletben használt egerek az emberi szervezetben megjelenő sclerosis multiplexet modellezték. Amennyiben a beléjük juttatott antitest mennyisége legalább 25 mcg/kg volt, már elindult a remielinizációs folyamat. Ez a mennyiség egy átlagos felnőtt ember méreteihez átszámítva 2 mg lenne. Az egerekben egyetlen ilyen csekély mennyiségű dózis hatására a mielinjavítás a kezelés utáni 5. héten lett a legjobb. Noha a kísérlet ígéretesnek bizonyult, embereken még ezt nem állt módjukban tesztelni.

Egy lehetséges megoldás elméleti alapja: szigetelés az agyban

A szigetelő anyagokról

Szigetelőnek azon anyagokat nevezzük, amik az elektromosságok elhanyagolható mértékben vezetnek. Ezek elektromos ellenállása $10^{12} \Omega$ felett van. Ezen anyagokban az ún. tiltott sáv szélessége nagy, tehát nagyobb, mint 3 eV. Ezt a mértéket pedig szobahőmérsékleten csak nagyon kevés anyag képes elérni. A szigetelő anyagokban éppen ezért csak nagyon kevés szabad elektron van, így az anyag elektromosság vezető képessége kicsi. Emiatt gyakorlatilag már nem vezet, hanem szigetel. Az ideális szigetelőben tehát nincs egy darab szabad töltéshordozó, vagyis szabad elektron sem. Ám az atomok hőmozgása miatt tökéletes szigetelés nem tud létrejönni. Szigetelő anyag lehet gáz, olaj, valamint üveg, de leginkább a műanyag.

A 3D-s nyomtató a képet a réteg síkjában helyezi el. A gép beolvassa a reprodukálni kívánt modell adatait, majd egymásra illeszkedő rétegeket képez por-

3D nyomtató

ból, folyadékból, vagy sík lemezekből, gyakorlatilag bármilyen anyagból, így építi fel a modellt. Ezen eljárással bármilyen formát vagy geometriai testet elő tud állítani, 3D-s pontok segítségével, hiszen ezeket helyezi el a réteg síkjában. Ezen pontokat, más néven részecskéket nyomtat, ezek átmérője 50-100 nanométer, tehát 0,05-0,1 mm. Egyes nyomtatók között az előállítható rétegek vastagsága eltérő: átlagosan 100 nanométer, tehát 0,1 mm, ám vannak olyanok is, amik rétegvastagsága 16 nanométer, azaz 0,016 mm.

A sclerosis multiplex során tönkremenő mielinshüvelyek tulajdonképpen szigetelő anyagok az axonon, a befűződések között „ugráló” elektromos ingerület nekik köszönhetően halad gyorsabban. Effajta szigetelést - nagy méretekben - könnyűszerrel elő lehet állítani.

A szervezet reakciója az implantátumokra

Az emberi szervezetbe idegen test műtéti úton, legtartósabb formában fogbeültetés-kor kerül. Mivel a bekerülő idegen test felszíne nem teljesen sima, azon könnyűszerrel megtapadhatnak kórokozók. Noha az egészséges szervezet ezeknek könnyebben ellenáll, még ebben az esetben is fennáll az idegentest fertőzés veszélye. Ez a betegség hosszú lappangási idővel rendelkezik, tehát véráramfertőzés útján az implantáció után akár évekkel is kialakulhat. Leggyakoribb tünetei a láz, a hidegrázás, a fájdalom, valamint az érintett terület duzzanata. Az idegentest fertőzés korai feltárásával a protézis még megmenthető, ellenkező esetben el kell távolítani az élő szervezetből. Ezen betegségre való hajlamot növeli a cukor-, valamint az autoimmunbetegség.

A szervezetbe bekerülő implantátumnak, ebben az esetben a textilanyagoknak, többféle kritériumnak is meg kell felelnie. Az ilyen anyagnak porózusokkal (cellákkal) kell rendelkeznie, hiszen ennek segítségével tud csak könnyen beépülni a szervezetbe. Az anyagának rövid, kör keresztmetszetű szálakból kell állnia, hiszen ezek könnyebben beágyazódnak a szövetekbe, mint a szabálytalan keresztmetszetű szálak. Nem lehet mérgező hatású, sőt, a szálakat alkotó polimer, valamint a szálképzésnél, illetve az implantátum előállításánál alkalmazott eljárás sem tartalmazhat szennyező anyagokat. Az alkalmazási helytől függően lehet biológiailag lebomló, vagy éppen stabil. Felszívódó lehet kollagén, polilaktid, poliglikolid, nem felszívódó pedig poliamid, poliészter, politetrafluoretilén, illetve polipropilén is.

Megoldás keresése a sclerosis multiplex problémájára

A mielinshüvely feltételezett pótlásához értelemszerűen biológiailag nem lebomló anyagokat kellene használni. Az előbb felsorolt anyagok közül a polipropilén, ismeretebb nevén műanyag, elektromosság szigetelő tulajdonsága miatt akár megfelelő is

lehetne e célra. Polipropilénből készülhetne mű-mielinhüvely. Ezek 1-2 mm hosszú részek, tehát 3D-s nyomtatóval könnyedén elő lehetne állítani. Ekkor a mielinhüvely hosszúságát mi szabjuk meg, éppen emiatt lehet bármilyen hosszú. Hosszabb leszígetelt szakaszok esetén az ingerület terjedése sokkal gyorsabb, ez pedig felgyorsult reflexeket, ingerekre való reagálást tesz lehetővé. Késleltethető lehet a fájdalomérzet, ám csökkenthető a mozgás gondolata, és az izmok összehúzódása közti időtartam.

Ráadásul a mai rohanó világunkban az élet sebessége felgyorsult, ám a mi érzékeink maradtak a megszokottnál. Ebben pedig a multitasking sem segít, hiszen ott a részleteket szinte teljesen figyelmen kívül hagyjuk. Ám az előbbi feltételezések alapján egy-egy külső ingerre való reakció ideje könnyűszerrel a felére, vagy akár a negyedére csökkenhetne, elősegítve a külső behatásokra történő gyors, és precíz reagálást valamint a részletességre való törekvést, anélkül, hogy az a cselekvés sebességének a rovására menne.

Ám az általam leírt megoldás a tudomány, valamint a technika mai állása szerint rendkívül költséges és körülményes lenne, ráadásul az axonok külső megközelítése is rengeteg veszélyforrást hordoz magában. Ennek ellenére én bízom abban, hogy ez az ötlet elősegítheti az ember korszerűsödését, ám elsősorban egy előrelépést jelentene a sclerosis multiplexszel és a többi idegrendszeri betegséggel való harcban.

Tízezren egyedül

Jobbágy Dávid (8. c) ezzel a novellájával a Tompa-pályázaton arany fokozatot nyert.

Tegnap érkeztünk meg ide. Éppen esett az eső, mikor jöttünk, úgyhogy nagyon elázunk, miközben felállítottuk a sátrat.

Zainnel kimegyünk a sátor elé körbenézni, így világosban is. Amint kilépünk a sátor ajtaján, rögtön egy nagy, sáros pocsolóba lépünk. Zainnek tetszik a pocsoló, miután észreveszi, hogy belelépett, nevetve ugrál még egy párat benne. Én már kinöttem ebből, meg egyébként is sáros lesz miatta a nadrágom, de azért kedvesen rámosolygok. Körbenézünk. Sok másik sátor van a miénk körül, a legtöbb előtt gyerekek játszanak, vagy felnőttek beszélgetnek.

Kijön a sátorból anya és apa is, és elindulunk a tábor közepe felé, ahol nagy, fehér épületek vannak... Vagyis inkább konténerek, akármennyire is épületeknek akarnak látszani. Beállunk a sorba az egyik konténer elé. Rengetegen vannak előttünk, de szerencsére gyorsan haladunk.

A többi fehér konténer ajtaján emberek mennek ki-be. Ők valószínűleg sátor helyett ott laknak. Én nem akarnék egy konténerben lakni. Nem vagyok valami áru, hogy egy konténerben kelljen tartani. Bár azért a sátorban sem olyan jó aludni. Ott-hon volt a legjobb, a szép, sárga házunkban, ahol nem volt sár, se rendőrök géppuskával, se üvöltő tömeg, se kerítés és szögesdrót, amit az emberek minden este próbálnak átvágni. Otthon jó volt.

Amint odaérünk a konténerhez, a sor elejére, egy rendőrruhás férfi fogad minket. Először hozzám, majd Zainhez fordul.

– Mi a neve, fiatalember?

– Adam Najib.

– És magának?

– Zain Adnan.

– És a szüleit hogy hívják?

– Ők nem a szüleim.

– Jó, akkor mondja maga, hölgyem!

– Dana Najib, és a férjem Yasin Najib.

A rendőrruhás felírja a nevünket szalagokra, és ideadja nekünk.

– Köszönöm szépen, itt vannak a szalagok. Tegyék fel a bal karjukra, csak ezek felmutatásával kapnak ételt az ételosztásnál. Viszontlátásra!

Apa máris szalad ahhoz a konténerhez, ahol a kenyeret osztják. Meg tudom érteni, én is nagyon éhes vagyok. Az elmúlt öt napban, vagyis mióta elindultunk, már régen elfogyott minden ennivalónk, amit bepakoltunk a táskánkba. Pedig direkt elhoztunk mindent a hűtőből, mert tudtuk, hogy nagy út lesz.

Ahogy ballagunk vissza a sátorhoz, elmegyünk a több száz üvöltöző ember mellett, akik táblákkal a kezükben kiabálnak a kerítés és a rendőrök előtt. Egyébként nem mindenhol így néz ki a határ. Tegnap, mikor jöttünk, láttunk olyan részt is, ahol az emberek a ruháikat a szögesdróton szárítják, és nem is próbálják meg átvágni. De akkor sem így képzeltem el ezt a helyet. Otthon egy ember felajánlotta nekünk, hogy rengeteg pénzért elvisz egy olyan helyre, ahol újra úgy élhetünk, mint régen. Apa oda is adta neki az összes megtakarított pénzünket cserébe. Az ember felültetett minket és egy másik családot egy gumicsónakra a tengeren, és meglökte, hogy legyen lendületünk átkelni a vízen. Már mindenki elhelyezkedett, és jól haladtunk, mikor a csónak pár perc után kilyukadt, és felfordult. Egy páran belefulladtak a mély vízbe, csak anya, apa, én és Zain értünk ki a partra, Zain családja nem tudott úszni, így le-süllyedtek a vízben, és nem láttuk őket többet. Zain látta a szüleit meghalni, de nem tudta, mi történik. Azóta van velünk. Még csak pár napja volt, de és máris úgy érzem, mintha a testvérem lenne. A partra kijutva láttuk, hogy rengeteg ember van ott. Azok közül, akik a csónakokkal jönnek, a legtöbben nem tudtak úszni, így a parton lévő emberek segítettek nekik kijutni a vízből. Kicsit odébb egy busz várt minket és a többi embert, aki kijutott a vízből, a busz pedig ide hozott minket, hogy itt várjunk, amíg nem tudunk továbbmenni arra a jobb helyre, ami a kerítés mögött van.

Visszaérünk a sátorhoz, ami egy régi vonatsín mellett van. Sokan választották ezt a helyet, mivel a sok sátor miatt a sín mellett, úgy néz ki, mintha egy utca lenne, ahol a sín, mint egy út vezet át a házak között. Leülök a sátor előtt, és nézem, ahogy Zain a sárból golyókat csinál, majd egymás mellé pakolja őket.

– Nézd, Adam, csináltam sársütit! Megkóstolod?

– Nem, köszönöm! Apa úgyis hoz mindjárt kaját, nem akarom először enni a desszertet – válaszolom viccelődve.

Egy kis idő múlva megérkezik apa, a kezében egy szatyor, benne pár szelet kenyér és egy paradicsom. Zain eldobja a sársütit, ami a kezében volt, a nadrágjába törli a sarat, és szalad apához, hogy kivegyen a szatyorból két szelet kenyeret. Fél óra múlva, mikor mindenki befejezte az evést, anya azt mondja, hogy menjek ki Zainnel játszani, mert unatkozik, és összesarazza az egész sátrat, úgyhogy ki is megyek vele focizni.

Amire befejezzük a focizást, már kezd sötétedni, sokan tüzet gyújtanak. Általában műanyagot égetnek el, de úgy láttam, vannak olyanok is, akik először fák ágára kötelet kötnek, és addig húzzák, amíg le nem törik, így szereznek tűzifát. Bemelegyünk a sátorba, megvacsorázunk, majd elmegyünk mindnyájan abba a konténerbe, ahol a zuhanyzók vannak, és letusolunk, miután fél órát álltunk sorban. Ezután visszamegyünk a sátorba, ahol apa mesét olvas Zainnek, én pedig zenét hallgatok a telefonomon. Még jó, hogy elhoztam a fülhallgatómat, különben beleőrülnék a szomszéd sátorban lakó kisbaba egész napos sírásába, bár sajnálom őt, mert a kisgyerekeket a hangosbemondó szerint nem szabad kiengedni a sátorból, nehogy elveszsenek. Egy kis idő múlva elcsendesedik az üvöltő tömeg, a tüzek ropogása, a síró baba hangja is, és én elalszom.

Minden egyes nap ugyanúgy telik. Sátor, pocsolya, séta, ebéd, játék, gyereksírás, és kezdődik előlről. Soha nem gondoltam volna, hogy egyszer ilyen mondok, de hiányzik az iskola. Hiányoznak a barátaim, hiányzik a matektanárom, aki mindig viccelődik, hiányzik a borzalmas menzás ebéd íze. Utálok itt lenni. Unalmas, és nem tudom, egyszer egyáltalán odaérünk-e arra a szebb helyre, amit ígértek nekünk. Anya azt mondta, csak megállunk itt egy kis időre, de szerintem örökre itt maradunk...

Egyik nap anya azzal a hírral ébreszt, hogy jött egy busz, ami elvisz minket egy másik helyre, ahol nincs sár, nem kell sátorban lakni, és nincs ennyi ember. Először nem hiszek neki, de mikor kimegyek a sátorból, látom, hogy tényleg ott áll egy busz a tábor kapujában. Pár perc múlva, mikor mindenki összepakolta a cuccait, odafutunk, és beszállunk. A busz ablakából visszanézek a táborra. A sok emberre, aki még csak most mászik ki a sátrából, és lép a sárba, és azokra, akiket most hoznak ide egy másik busszal. Ők még nem ismerik ezt a helyet, ők nem tudják, hogy ez nem az a jobb hely, amit ígértek nekik. Előttünk is hosszú út áll még, mielőtt elérünk oda, de most egy lépéssel közelebb kerülünk hozzá.

AZ ISKOLA ALAPRAJZA

I. em. 6. 7. a	I. em. 7. rajz, ének terem	I. em. 8. rajz, ének tanári	I. em. 9. 9. a	I. em. 10. 10. a	I. em. 11. 12. b	I. em. 12. info I.	I. em. 13. fizika előadó	fizika labor
I. em. 5. 11. b								I. em. 14. szervert
I. em. 4. 11. a								fizika tanári
B nyelvi terem		fiú WC	lépcső		büfé	"A" nyelvi terem	leány WC	fizika szertár
		tört. tanári			lift			

ELSŐ EMELET

igazgató		nagy tanári		felvételi előkészítő	bejárat	mate- matika tanári	II. nyelv tanári	pszich. és esti isk.	testnevelés tanári	könyvtár	autóbejárat		öltözők										
titkárság						közlekedő		raktár															
ig. helyettes																							
másoló		hat- tár																					
ig. helyettes		hat- tár																					
info II.																							
magyar tanári												lépcső		lift		fogadóhelyiség		orvosi szoba		személyzet		tornaterem	

FÖLDSZINT

